

TREBALL DE RECERCA

acx

2n de Batxillerat · INS Miquel Bosch i Jover

“els diaris només diuen dues veritats: el preu i el nom del diari”

Anònim

ÍNDEX

1. INTRODUCCIÓ	7
2. IDEOLOGIA	9
2.1. INTRODUCCIÓ DEL CONCEPTE	9
2.2. FUNCIONS COGNITIVES I SOCIALS	10
2.3. CRITERIS DE CLASSIFICACIÓ	11
2.3.1. Bases ideològiques	11
2.3.2. Evolució històrica	12
2.4. CLASSIFICACIÓ SEGONS L'ESPECTRE POLÍTIC	14
2.4.1. Ideologies de l' <i>status quo</i>	15
2.4.2. Ideologies revolucionàries	15
2.4.3. Ideologies reformistes	15
2.5. IDEOLOGIA DELS PARTITS POLÍTICS	15
2.5.1. Partits polítics estatals	15
2.5.2. Partits polítics de Catalunya	16
2.6. CLASSIFICACIÓ IDEOLÒGICA DELS PARTITS POLÍTICS	19
2.7. HIPÒTESIS: IDEOLOGIA DE LA PREMSA	21
2.7.1. Premsa regional	22
2.7.2. Diaris d'informació general de Catalunya	23
2.7.3. Premsa generalista	26
2.8. CLASSIFICACIÓ IDEOLÒGICA DE LA PREMSA	37
2.9. IDEOLOGIA DELS GRUPS EDITORIALS	37
2.9.1. Grup Moll	37
2.9.2. Grup Cultura 03	39
2.9.3. <i>Grupo Planeta</i>	39
2.9.4. <i>Grupo Godó</i>	41
2.9.5. <i>Grupo Zeta</i>	42
2.9.6. <i>Unidad editorial</i>	43
2.9.7. <i>Grupo Prisa</i>	44
2.9.8. <i>Grupo Vocento</i>	45

2.10. CLASSIFICACIÓ IDEOLÒGICA DELS GRUPS EDITORIALS	46
3. METODOLOGIA PER L'ANÀLISI IDEOLÒGICA	47
3.1. PREANÀLISI	47
3.2. ANÀLISI QUANTITATIVA	49
3.2.1. Dades bàsiques del diari	52
3.2.2. Article	52
3.3. ANÀLISI QUALITATIVA	83
3.3.1. Anàlisi semàntica	91
3.3.2. Estructures proposicionals	97
3.3.3. Estructures sintàctiques	101
3.3.4. Formes del discurs	103
3.3.5. Argumentació	104
3.3.6. La retòrica	105
4. MODEL D'ANÀLISI APLICAT A ALGUNES NOTÍCIES	108
4.1. EL PSC DEMANA AL REI QUE ABDIQUI	108
4.1.1. Ara	108
4.1.1.1. Anàlisi quantitativa	108
4.1.1.2. Anàlisi qualitativa	110
4.1.1.3. Interpretació	112
4.1.2. <i>El Periódico</i>	112
4.1.2.1. Anàlisi quantitativa	112
4.1.2.2. Anàlisi qualitativa	114
4.1.2.3. Interpretació	115
4.1.3. <i>El País</i>	115
4.1.3.1. Anàlisi quantitativa	115
4.1.3.2. Anàlisi qualitativa	117
4.1.3.3. Interpretació	118
4.1.4. <i>La Razón</i>	118
4.1.4.1. Anàlisi quantitativa	118
4.1.4.2. Anàlisi qualitativa	119
4.1.4.3. Interpretació	121
4.2. IMPUTACIÓ DE LA INFANTA	121
4.2.1. Ara	121
4.2.1.1. Anàlisi quantitativa	121
4.2.1.2. Anàlisi qualitativa	124

4.2.1.3.	Interpretació	127
4.2.2.	<i>El Periódico</i>	127
4.2.2.1.	Anàlisi quantitativa	127
4.2.2.2.	Anàlisi qualitativa	129
4.2.2.3.	Interpretació	131
4.2.3.	<i>El País</i>	132
4.2.3.1.	Anàlisi quantitativa	132
4.2.3.2.	Anàlisi qualitativa	134
4.2.3.3.	Interpretació	137
4.2.4.	<i>La Razón</i>	138
4.2.4.1.	Anàlisi quantitativa	140
4.2.4.2.	Anàlisi qualitativa	140
4.2.4.3.	Interpretació	143
4.3.	EL PP DESTRUEIX ELS DISCOS DURS DELS ORDINADORS DE BÁRCENAS	143
4.3.1.	Ara	143
4.3.1.1.	Anàlisi quantitativa	143
4.3.1.2.	Anàlisi qualitativa	145
4.3.1.3.	Interpretació	146
4.3.2.	<i>El Periódico</i>	146
4.3.2.1.	Anàlisi quantitativa	146
4.3.2.2.	Anàlisi qualitativa	148
4.3.2.3.	Interpretació	151
4.3.3.	<i>El País</i>	151
4.3.3.1.	Anàlisi quantitativa	151
4.3.3.2.	Anàlisi qualitativa	153
4.3.3.3.	Interpretació	155
4.3.4.	<i>La Razón</i>	155
4.3.4.1.	Anàlisi quantitativa	155
4.3.4.2.	Anàlisi qualitativa	157
4.3.4.3.	Interpretació	158
4.4.	PREGUNTA DE LA CONSULTA SOBIRANISTA	159
4.4.1.	Ara	159
4.4.1.1.	Anàlisi quantitativa	159
4.4.1.2.	Anàlisi qualitativa	162

4.4.1.3.	Interpretació	165
4.4.2.	<i>El Periódico</i>	165
4.4.2.1.	Anàlisi quantitativa	165
4.4.2.2.	Anàlisi qualitativa	168
4.4.2.3.	Interpretació	170
4.4.3.	<i>El País</i>	171
4.4.3.1.	Anàlisi quantitativa	171
4.4.3.2.	Anàlisi qualitativa	173
4.4.3.3.	Interpretació	177
4.4.4.	<i>La Razón</i>	177
4.4.4.1.	Anàlisi quantitativa	177
4.4.4.2.	Anàlisi qualitativa	179
4.4.4.3.	Interpretació	182
5.	COMENTARI DE LES ENQUESTES	184
5.1.	RELACIÓ ENTRE IDEOLOGIA I EL DIARI QUE LLEGEIXEN ELS ENQUESTATS	208
6.	CONCLUSIONS	210
6.1.	CONCLUSIONS OBTINGUDES DE LES NOTÍCIES ANALITZADES	210
6.1.1.	Ara	210
6.1.2.	<i>El Periódico</i>	211
6.1.3.	<i>El País</i>	211
6.1.4.	<i>La Razón</i>	212
6.2.	CONSLUSIONS OBTINGUDES DE LES ENQUESTES	213
7.	NOTA D'AGRAÏMENT	214
8.	BIBLIOGRAFIA	215
8.1.	LLIBRES	215
8.2.	REVISTES	215
8.3.	PÀGINES WEB	216
9.	ANNEXOS	
9.1.	ANNEX I. EL PSC DEMANA AL REI QUE ABDIQUI	
9.1.1.	Ara	
9.1.2.	<i>El Periódico</i>	
9.1.3.	<i>El País</i>	

9.1.4. *La Razón*

9.2. ANNEX II. IMPUTACIÓ DE LA INFANTA CRISTINA

9.2.1. Ara

9.2.2. *El Periódico*

9.2.3. *El País*

9.2.4. *La Razón*

9.3. ANNEX III. EL PP DESTRUEIX ELS DISCOS DURS DELS ORDINADORS DE
BÁRCENAS

9.3.1. Ara

9.3.2. *El Periódico*

9.3.3. *El País*

9.3.4. *La Razón*

9.4. ANNEX IV. PREGUNTA DE LA CONSULTA SOBIRANISTA

9.4.1. Ara

9.4.2. *El Periódico*

9.4.3. *El País*

9.4.4. *La Razón*

1. INTRODUCCIÓ

La ingenuïtat i innocència dels lectors fa que, a vegades, llegeixin un diari i no sàpiguen que a darrere d'aquest, hi ha algú al capdavant que controla els temes, l'estil..., amagant i ensenyant el que els interessa segons les conviccions de cada mitjà. El fet que la televisió i els anuncis siguin persuasius es té molt assumit, però en canvi se sol creure que els diaris són transparents i que expliquen la realitat tal i com és. Això, però, no és així ja que al darrere del contingut hi pot haver una visió o una ideologia. El diari està interessat en crear una opinió igual o semblant a la seva i així, poder persuadir-los amb les idees que defensen.

He escollit el tema de l'anàlisi del discurs a la premsa perquè crec que s'ha investigat poc sobre aquesta qüestió a Espanya o, si més no, no s'ha tractat amb profunditat. També he cregut oportú treballar-lo perquè hi ha lectors que llegeixen un diari i es creuen tot el que diu, sense tenir en compte quina empresa o, en aquest cas, editorial hi pot haver al darrere.

El fet de poder elaborar una metodologia força simple per analitzar el contingut i la ideologia dels diaris, a diferència de la que apareix en alguns llibres que tracten de l'Anàlisi Crític del Discurs, m'ha estat força difícil ja que la majoria dels que he llegit utilitzaven un vocabulari molt especialitzat, que sense una preparació prèvia, era molt complicat d'entendre. Finalment, però, vaig fer una síntesi dels mètodes més coneguts, amb l'objectiu de crear-ne un de més simple però complet, sense deixar de banda els paràmetres bàsics, però explicant-los d'una manera més sintètica. I així, alhora permetre que els lectors que puguin estar interessats en conèixer les intencions del diari puguin dur a terme una petita anàlisi quan llegeixin la notícia.

Per altra banda, m'interessa força el tema de les comunicacions i del periodisme, sobretot, l'evolució de la premsa en el darrer segle; als seus inicis, el diari expressava només la informació que tenia lloc sense afegir-hi gairebé cap o pocs elements ideològics. En canvi, en l'actualitat, la premsa i els mitjans s'han convertit en grans empreses que persuadeixen els cervells dels lectors perquè pensin com ells.

Els objectius que m'he plantejat a l'inici del treball són:

- Tenir coneixements sobre els diferents diaris que creen un ventall de possibilitats molt ampli a l'hora d'escollir-ne un.
- Aprofundir sobre què podem trobar a l'interior del diari (seccions, tipus de fotografies, tipus de titulars, gèneres periodístics...).

- Elaborar una metodologia simple i sintètica amb què es pugui conèixer de manera global les estructures ideològiques bàsiques que s'utilitzen en el periodisme.
- Conèixer la ideologia dels diaris més llegits a l'estat espanyol a partir d'una anàlisi i no de tòpics que s'hagin pogut formar entre els membres de la societat..
- Saber si els diaris tenen una ideologia pròpia i si aquesta depèn o no dels grups editorials i els seus respectius presidents.
- Al moment de llegir el diari, poder saber de manera general si allò que diuen és cert a partir de la comparació o no amb altres notícies.
- Tot i que és molt difícil, a l'hora d'analitzar les notícies, intentar ser el màxim d'objectiva possible, sense deixar que m'afectin els tòpics que m'havia format prèviament sobre la ideologia de cada diari.
- Mitjançant una enquesta, poder saber quina és la relació entre els diaris que llegeix cada entrevistat i la ideologia que té, així, a l'enquesta, vaig incloure una pregunta sobre quins diaris llegien més sovint i també una pregunta referent al partit polític que havien votat i a l'espectre polític que es situava cada enquestat.

Abans de començar el treball, vaig elaborar les meves pròpies hipòtesis a partir de l'opinió de la majoria. Per fer-ho, vaig buscar en diferents pàgines webs i fòrums la ideologia que la majoria de persones o col·lectius creuen que té cada diari i la posició dels rotatius envers els diversos partits i polítics espanyols. Aquestes hipòtesis les podem trobar a l'apartat 2.8 i 2.9 del treball. A continuació, farem un petit resum de la ideologia que té la premsa però només constarà de la descripció dels diaris que a la part del final hem decidit analitzar ja que són els més representatius de la majoria de la societat espanyola i cadascun d'ells es correspon amb un espectre polític diferent: l'Ara, El País, *La Razón*, *El Periódico*.

- Ara: diari progressista que està a favor de l'estat propi i de la independència de Catalunya.
- *El Periódico*: diari progressista fidel amb l'ideari del PSOE.
- *El País*: rotatiu progressista i demòcrata que dóna suport a algunes de les actuacions del PSOE.
- *La Razón*: diari conservador i de dretes, que defensa les actuacions del PP i la monarquia dels Borbó.

Per elaborar el treball, he utilitzat una metodologia que consisteix en la elaboració d'una anàlisi quantitativa i qualitativa. Així, en primer lloc he descrit els aspectes formals del contingut de la notícia, com per exemple les fotografies, peus de foto, titulars, fonts... En segon lloc, he elaborat una anàlisi qualitativa que consta de diferents nivells del discurs, a partir dels quals es pot entreveure de manera general la ideologia subjacent en el discurs. Per elaborar la metodologia, especialment la part qualitativa, m'he llegit alguns llibres d'un dels autors més entesos en la matèria com és el cas de Teun A. Van Dijk, que ha elaborat obres sobre el poder i el discurs, i algunes més específiques, dedicades a l'estudi ideològic de la premsa. En el cas de l'anàlisi quantitativa, la metodologia la he elaborada d'una manera més subjectiva i personalitzada, destacant els elements formals que creia més importants.

Per tal d'elaborar l'enquesta, em vaig basar en alguns qüestionaris ja publicats i sobretot vaig prendre com a referència una enquesta elaborada pel CIS (*Centro de Investigaciones Sociológicas*) l'any 2003 i que tenia com a objectiu principal fer un estudi de l'hàbit de lectura a l'estat espanyol.

2. IDEOLOGIA

2.1. INTRODUCCIÓ DEL CONCEPTE

El concepte d'ideologia es remunta a Marx i Engels, que li van atribuir un sentit negatiu. Les ideologies van ser descrites com idees pròpies dels Altres, és a dir, "Nosaltres diem la veritat, en canvi, Ells tenen ideologies".

Podem definir una ideologia com un sistema de creences econòmiques, polítiques i socials, compartides per un grup social determinat i que configura la seva visió de la realitat. No engloben les pràctiques ideològiques ni les estructures socials¹ basades en elles.

No hi ha cap ideologia privada, és a dir, que només la sostingui una sola persona, sinó que totes són compartides pels membres del col·lectiu que l'utilitza. Però no totes les col·lectivitats necessiten o utilitzen una ideologia determinada, com és el cas de les comunitats culturals, nacionals o lingüístiques.

Així doncs, especificarem una definició breu i concisa sobre allò que entenem com a ideologia: representació social que defineix la identitat social d'un grup i que fa referència a les seves condicions fonamentals i les seves maneres d'existència i de reproducció.

¹ Conjunt de modalitats d'organització d'un grup social i els tipus de relacions entre l'interior del grup i els diferents àmbits de la societat. Per exemple: església, partits polítics...

Les ideologies les podem definir com a fonamentals i axiomàtiques² ja que controlen i organitzen altres creences socialment compartides. Com per exemple, en el cas d'una ideologia feminista, pot crear un punt de vista sobre temes com l'avortament o la desigualtat de gènere en la societat.

Les ideologies són adquirides pels seus membres de manera gradual i a vegades aquestes canvien al llarg de la vida. Però, per fer-ho, fan falta moltes experiències i discursos per abandonar una ideologia determinada.

També hi ha ideologies que són molt acceptades per la societat i vistes com una creença natural i al llarg del temps s'han transformat en obvietats. Tot i això, les ideologies que en l'actualitat són de sentit comú, havien estat creences ideològiques que el pas del temps i l'avenç de la societat els ha permès convertir-se en quelcom que forma part de l'ideari social comú i perden la seva naturalesa ideològica. Un exemple serien els drets humans.

Per últim, posarem de manifest allò que no són les ideologies:

- No són creences individuals que sosté una sola persona.
- No són necessàriament negatives ja que no hi ha hagut ningú que hagi pogut dissenyar-ne una en la qual tothom hi estigui d'acord, i per tant verídica.
- No són dominants ja que també n'hi ha que mostren resistència i oposició, com per exemple, la ideologia feminista i pacifista, respectivament.

2.2. FUNCIONS COGNITIVES³ I SOCIALS

- Organitzen i fonamenten les pràctiques i representacions socials⁴ compartides pels membres d'un grup ideològic determinat.
- Són la base dels discursos i d'altres pràctiques socials dels membres del grup.
- Permeten als membres del grup organitzar i coordinar les seves accions conjuntes amb l'objectiu d'assolir els seus objectius i interessos.
- Funcionen com a part de pont sociocognitiu⁵ entre les estructures socials del grup i el seu discurs i altres pràctiques socials.

² Proposició que es considera evident i s'accepta sense requerir una demostració prèvia.

³ Que pertany o està relacionat amb el coneixement. És el conjunt d'informació que una persona disposa gràcies al procés d'aprenentatge o a la experiència.

⁴ Sistemes de valors, nocions i pràctiques que proporcionen als grups el mitjàs per orientar-se en el context social. Tenen lloc en la vida diària.

⁵ Capacitat per comprendre les relacions socials.

2.3. CRITERIS DE CLASSIFICACIÓ

2.3.1. Bases ideològiques

En primer lloc, cal dir que actualment hi ha moltes ideologies diferents combinades entre si, però quan n'aprofundim l'estructura i els seus orígens, veiem que hi ha quatre ideologies principals que serveixen com a pilars fundadors de la resta: el liberalisme, el socialisme, el nacionalisme i l'anarquisme. Aquestes quatre ideologies es caracteritzen perquè no són totalment diferents entre si, en el sentit que sempre n'hi ha una que coincideix en algun aspecte amb una altra però que s'oposa a les dues restants. Els principis en què ens basem per classificar-les són:

- Prioritat a l'individu o al grup: l'home viu en relació amb altres individus. Podem afirmar que no hi ha societat sense individus ni individus sense societat. Així, algunes ideologies assignen més importància a un dels dos conceptes i col·loquen l'altre al seu servei.
 - Totalitaristes (prioritzen el grup): socialisme, nacionalisme.
 - Individualistes (prioritzen l'individu): liberalisme, anarquisme.
- A favor o en contra de la propietat privada: el règim de la propietat dels béns depèn de l'organització econòmica de la societat. Hi ha grups que creuen que la propietat privada dels medis de producció és l'origen dels problemes socials i, en canvi, n'hi ha que creuen indispensable per a l'economia la llibertat individual.
 - Contràries a la propietat privada: socialisme i anarquisme.
 - A favor de la propietat privada: liberalisme i nacionalisme.
- En relació amb el "mite" nacionalista del progrés: molts creuen que la història és un camí governat per una llei racional que la regeix i l'orienta més enllà de les decisions dels individus i dels grups fins a un destí de perfecció. N'hi ha d'altres, però, que no creuen en un final i basen les seves propostes en la decisió personal dels individus o grups, limitats pel seu context i la seva capacitat, o que accepten el finalisme d'una manera romàntica, no racional i els protagonistes dels quals són els pobles amb les seves particularitats.

- Progressistes: socialisme i liberalisme.
- Romàntics o no racionalistes: anarquisme i nacionalisme.

2.3.2. Evolució històrica

Les ideologies inicials a mida que han anat transcorrent esdeveniments polítics, s'han modernitzat i sovint també se n'han creat de noves, tot i que mantenen un cert vincle amb les ideologies "base". Un clar exemple d'aquest procés de creació d'ideologies a partir de les ideologies "mare" com a conseqüència del context polític del moment, es pot observar en ideologies com el nacionalisme, que quan va arrelar amb més força va ser el 1848 (Primavera dels pobles) i que s'ha mantingut vigent fins a l'actualitat. Així doncs, podem distingir diferents ideologies:

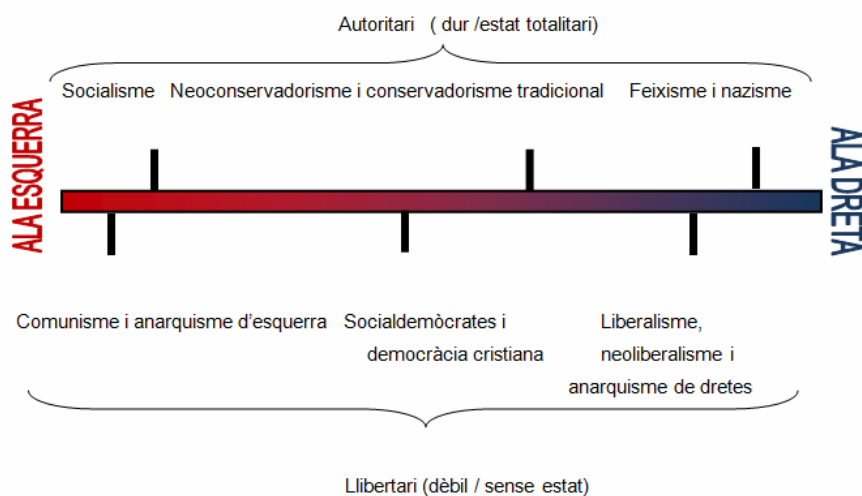
- El liberalisme: defensa la llibertat individual, la lliure iniciativa econòmica i la limitació del poder de l'estat. A partir del S.XX, les idees liberals es van revisar i conseqüentment es van modernitzar. Això va donar pas a una nova ideologia: el neoliberalisme, que defensa la limitació de la despesa pública, la reducció de l'estat del benestar i la privatització de les empreses i els serveis públics, convertint al mercat en l'únic regulador (lleis de la oferta i al demanda).
- El socialisme: en trobem els seus orígens a la Revolució Industrial, quan els socialistes juntament amb els sindicats reivindicaven unes millors condicions de vida per al proletariat mitjançant una única forma de lluita: la revolució. El seu objectiu era col·lectivitzar els mitjans de producció. Aquest corrent ideològic es va dividir en dues ideologies: els socialistes utòpics (Cabet i Fourier) reivindicaven un sistema social igualitari. En contraposició, el socialisme científic (Marx i Engels) va sorgir per diferenciar el marxisme de la resta de corrents socialistes. Aquests autors van arribar a la conclusió que el sistema capitalista tenia una gran quantitat de contradiccions que eren insalvables i que els socialistes havien d'arribar al poder mitjançant la revolució per tal d'acabar amb la lluita constant entre les diferents classes socials.
- El comunisme: etapa final del socialisme que defensava una societat sense classes socials. Insistia en la nacionalització dels mitjans de producció i la supressió de la propietat privada. Per fer-ho va proposar un règim conegut com a dictadura del proletariat.

- La socialdemocràcia: va sorgir durant la revolució i es va formar per la unió entre el moviment socialista i l'acceptació de participar en els models democràtics provinents d'occident. El seu ideari consisteix en el manteniment i la millora de l'estat del benestar, la igualtat d'oportunitats entre tots els ciutadans, la lluita contra l'atur i la forta inversió pública. No pretén limitar el poder de l'estat, a diferència del liberalisme.
- La democràcia cristiana: els seus orígens coincideixen amb l'aparició de les primeres doctrines socials a l'Església. El que pretén és conciliar el liberalisme amb el cristianisme, tant en l'àmbit catòlic com en el protestant. Els partits, però, no són confessionals, és a dir, no accepten una sola religió ni s'identifiquen amb una de concreta. Els partits democratacristians van tenir un paper fonamental en la creació de la Unió Europea, ja que van ser els primers a elaborar una teoria sobre una Europa unida un cop acabada la II Guerra Mundial.
- El nacionalisme: reivindica el dret d'autogovern per una nació, així com l'autodeterminació. Defensa també els drets històrics de la nació i la conservació de la seva personalitat i identitat. El corrent nacionalista va sorgir com una reacció en contra de l'agressivitat uniformadora dels estats-nació que reprimien les minories nacionals que formaven part d'aquests estats. Entre les propostes actuals dels partits nacionalistes destaquen: la millora de l'autogovern dins l'estat, la descentralització administrativa, la defensa dels valors culturals i històrics propis i la potenciació d'una Europa unida entre les regions. Els partits nacionalistes es poden identificar com a liberals, socialdemòcrates o democratacristians, entre d'altres.
- L'anarquisme: aquesta ideologia pretén assolir la màxima llibertat individual, la supressió de l'organització de l'estat i dels mitjans de producció per tal d'aconseguir una societat sense classes socials. Està a favor de l'apoliticisme i també de la vaga obrera com a forma de lluita.
- El feixisme: ideologia totalitària que es va caracteritzar per la lluita contra la democràcia, els partits, les organitzacions d'esquerres i el moviment obrer. També volia fomentar el culte al líder i una anul·lació total de la persona.

- A part dels anteriors partits polítics, al llarg de la segona meitat del segle XX, apareixen diferents moviments socials que reivindiquen valors desconeguts o oblidats fins llavors.
 - El feminisme: va sorgir per tal de reivindicar el dret a vot de la dona a Anglaterra amb una de les seves principals impulsores i defensores: Emmeline Pankhurst.
 - El pacifisme: va néixer al segle XX a causa de l'enfrontament ideològic i econòmic que existia entre les dues grans potències: l'URSS i els EUA (Guerra freda) i que suposà una llarga i contínua cursa d'armaments. En conseqüència, grups contagiats d'un sentiment pacifista fomentaven el diàleg amb l'objectiu d'aconseguir els principis de justícia i igualtat entre els diferents pobles i països d'arreu del món.
 - L'ecologisme: es va iniciar a causa dels desequilibris que es començaven a produir arreu del planeta per l'abús que duïen a terme els territoris més rics a l'hora d'explotar els recursos. Els seus defensors es van adonar que si no s'aturava a temps, tindria unes greus conseqüències pel futur de la humanitat.

2.4. CLASSIFICACIÓ SEGONS L'ESPECTRE POLÍTIC

A continuació, hem classificat les ideologies anteriors dins l'espectre polític, és a dir, segons si són ideologies d'esquerra, centreesquerra, centredreta o dreta.

2.4.1. Ideologies de l'*status quo*

Les que defensen i racionalitzen l'ordre econòmic social i polític existent en un moment donat. → Ala dreta: propietat privada i jerarquització de la societat. Acull a aquells que donen suport a tot allò tradicional que segueix existent.

2.4.2. Ideologies revolucionàries

Que recolzen canvis qualitatius en l'ordre econòmic, polític i social. → Ala esquerra: propietat pública i igualtat. S'aplica a aquells que desafien el sistema existent i busquen canvis progressius.

2.4.3. Ideologies reformistes

Són ideologies que afavoreixen el canvi. Solen ser caracteritzades com "l'àrea grisa" enmig de les dues anteriors. → centre.

2.5. IDEOLOGIA DELS PARTITS POLÍTICS

En primer lloc, citarem els principals partits polítics estatals i també els partits polítics d'àmbit autonòmic de Catalunya. Escollirem només els partits polítics que tinguin representació a les Corts Generals. A continuació en farem una breu descripció de cada un, centrant-nos bàsicament en la ideologia dels seus inicis i la que tenen en la actualitat, i les relacionarem amb les ideologies citades en el gràfic de la classificació.

2.5.1. Partits polítics estatals

- Partit Socialista Obrer Espanyol (PSOE):

L'objectiu inicial del PSOE, és a dir, la finalitat que volia perseguir quan es va fundar (1879) era representar les necessitats de la classe mitjana treballadora. Pretenia que aquesta classe, molt majoritària però amb poca influència dins la societat, pogués prendre el poder i transformar el capitalisme en **socialisme**, tal i com proposava el programa **marxista** que el partit havia adquirit com a base. No va ser fins al cap de deu anys quan el partit va abandonar el seu ideari marxista i va deixar de seguir l'objectiu pel qual havia estat creat. En l'actualitat, podem dir que el PSOE es troba ubicat dins el grup de la **socialdemocràcia** europea. És un partit obert als canvis, a l'evolució i a la innovació, és a dir, defensa el **progressisme** o **liberalisme social**.

- Partit Popular (PP):

El *Partido Popular* tal i com el coneixem actualment, va ser fundat el 1976 amb el nom d'*Alianza Popular*. Tenia un caràcter molt **conservador** i incorporava a molts antics partidaris del règim franquista, tot i que es va donar a conèixer com un partit democràtic de centre **reformista**. Durant els anys 80, però, va abandonar la Internacional Conservadora per tal d'adherir-se a la Internacional Democristiana (PDP) i rebé el nom de Coalició Popular. Així doncs, podem considerar el partit popular com un partit **democratacristià**. Pel que fa a la seva ideologia política, podem identificar el PP com un partit neoliberal, però també **neoconservador**.

- Esquerra Unida (IU):

Es va constituir el 1986, per una coalició entre els partits d'esquerra de caire **republicà** i el partit **comunista** espanyol, sent aquesta la branca més important. El programa electoral d'IU intenta difondre el canvi social, així com l'hegemonia, sense haver de ser al capdamunt del poder. El seu objectiu és transformar la societat en un sistema **socialista democràtic**, organitzat dins d'un estat laic, federal i republicà.

- Unió, Progrés i Democràcia (UPyD):

Pel que fa a aquest partit, no el podem identificar com un partit de dretes o d'esquerres, ja que, com expressa en el seu manifest, parteix d'una ideologia **revolucionària i reformista** (de la Constitució i de la llei electoral). Així doncs, prefereixen parlar de progressisme social juntament amb liberalisme econòmic que no pas d'esquerres o dretes. El seu objectiu com a partit progressista és enfrontar-se a les dictadures que reprimeixen la democràcia i contribuir tant al bàndol d'esquerres com al de dretes (transversalisme), però sobretot amb el **progressisme**. S'identifica amb el **constitucionalisme**, és a dir, la defensa de l'Estat Espanyol sota les bases de la Constitució Espanyola de 1978 però amb un seguit de reformes. També defensa l'estat laic, un estat neutral sense cap preferència per cap mena de religió; i per últim, defensa el no nacionalisme i, per tant, està en contra dels partits nacionalistes i separatistes que no estan d'acord amb un sistema polític espanyol unificat.

2.5.2. Partits polítics de Catalunya

- Partit dels Socialistes de Catalunya (PSC-PSOE):

El PSC està associat amb el Partit Obrer Espanyol (PSOE). El PSC va ser creat el 1978 de la fusió entre el Partit Socialista de Catalunya-Congrés, el Partit Socialista de Catalunya-

Reagrupament i la Federació Catalana del PSOE. El partit es va formar amb un caràcter catalanista i amb una voluntat de sobirania del partit. Està d'acord amb els principis de **socialdemocràcia** i federalisme. El PSC defensa cinc valors fonamentals: la llibertat, però amb un compromís amb la societat; la democràcia, lligada a la responsabilitat cívica; la justícia i la igualtat, que consisteix en garantir una societat d'oportunitats per a tothom i la no-discriminació dels individus; i per últim, la solidaritat, que pretén que la societat sigui l'encarregada de la redistribució de riquesa, així com de les oportunitats i l'adaptació de les noves necessitats socials.

- Iniciativa per Catalunya Verds (ICV):

Està col·lacionat amb EUiA. ICV és una formació política **democràtica**, catalanista i nacionalista, **republicana**, ecologista, feminista, que defensa el moviment obrer i pretén transformar el sistema econòmic capitalista. Comparteix els valors de justícia social, pau, igualtat, llibertat, laïcitat i solidaritat. Té com a objectiu la construcció d'una majoria nacional, social i política d'esquerres a Catalunya, així com la formació d'una societat basada en la **democràcia i el socialisme**. Podem definir el partit com ecosocialista, que defensa l'ideari **progressista**, federalista i independentista català. Iniciativa per Catalunya Verds és una organització de l'esquerra verda nacional que lluita per una societat d'homes i dones lliures i iguals en un planeta habitable.

- Esquerra Unida i Alternativa (EUiA):

EUiA va ser fundada el 1998 i és una coalició d'esquerres **socialista**, **republicana** federal, anticapitalista, ecologista i feminista. Es declara com un moviment polític i social nacional, català, socialista i solidari.

Té set valors bàsics:

Esquerres: defensa una societat justa i igualitària, amb llibertats individuals i col·lectives i plenament democràtica en un planeta habitable.

Anticapitalisme: identifica el capitalisme com a injust i desigual que s'ha d'abolir si es vol un món en pau, sostenible i sense manca de llibertats i igualtats.

Republicanisme i catalanisme: defensa els drets nacionals de Catalunya i el dret a l'autodeterminació. La base del partit i de la seva ideologia es fonamenten en l'establiment d'un sistema republicà.

Federalisme: creu que la millor via és el federalisme amb la resta de pobles de l'Estat i amb Europa.

Internacionalisme i solidaritat: està a favor dels drets humans i en contra de l'opressió.

Plurals: creu que la suma de persones de diferents orígens té com a resultat un projecte més fort.

Unitat: pretén millorar les condicions de vida i de treball.

- Esquerra Republicana de Catalunya (ERC):

Es defineix com un partit d'esquerra **socialdemòcrata**, a favor de la independència dels països catalans per la via **democràtica** tot i que originàriament es creés com un partit federalista. Podem caracteritzar-lo com un partit **nacionalista i republicà**. ERC propugna la independència per la via pacífica així doncs, pretén aconseguir per la via democràtica el dret d'autodeterminació. Defensa l'estat del benestar i polítiques econòmiques neoliberals. El seu objectiu és assolir la justícia i la igualtat d'oportunitats, així com la difusió de la democràcia i les llibertats. Destaca per la seva ideologia progressista i liberal.

- Convergència i Unió (CiU):

Està format per una federació de dos partits polítics: Convergència Democràtica de Catalunya (DCD) i Unió Democràtica de Catalunya (UDC). El podem definir com un partit **democratacristià o social cristià**, que defensa el **neoliberalisme**, així com el nacionalisme català ja que reconeix Catalunya com una nació amb plena sobirania (independentisme català). Els seus programes socials són d'ideologia **moderada** i **conservadora**. Està a favor de l'economia de mercat ja que regula el creixement de l'economia i vol que el sector privat intervingui en l'economia.

2.6. CLASSIFICACIÓ IDEOLÒGICA DELS PARTITS POLÍTICS

LLEGENDA	
	ESQUERRA
	CENTRE ESQUERRA
	CENTRE DRETA
	DRETA

PSOE	SOCIALDEMOCRÀCIA
	SOCIALISME
	LIBERALISME SOCIAL I PROGRESSISTA
	FEDERALISME
	EUROPEISME
PP	LIBERALISME
	DEMOCRÀCIA CRISTIANA
	ESPANYOLISME
	CONSERVADORISME
IU	SOCIALDEMOCRÀCIA
	COMUNISME
	MARXISME
	ANTICAPITALISME
	ANTIIMPERIALISME
	REPUBLICANISME
	FEDERALISME

	DEMOCRÀCIA LAÏCISME INTERNACIONALISME FEMINISME
UPyD	PROGRESSISME SOCIAL LIBERALISME NACIONALISME ESPANYOL FEDERALISME COOPERATIU I EUROPEU
PSC	SOCIALDEMOCRÀCIA CATALANISME FEDERALISME
ICV	SOCIALISME ANTICAPITALISME REPUBLICANSIME ECOSOCIALISME FEDERALISME ECOLOGISME INDEPENDENTISME CATALÀ SOCIALDEMOCRÀCIA NACIONALISME CATALÀ
EUiA	COMUNISME ANTICAPITALISME SOCIALISME REPUBLICANISME CATALANISME FEDERALISME NACIONALISME CATALÀ

2.7. HIPÒTESIS: IDEOLOGIA DE LA PREMSA

A continuació descriurem alguns diaris: un diari d'informació regionalista comarcal (Regió 7), dos d'informació general de Catalunya (Ara, El Punt Avui) i cinc de generalistes que es troben tant a Catalunya com a Espanya (La Vanguardia, *El Periódico*, *El Mundo*, *El País*, *ABC* i *La Razón*).

L'anàlisi inclourà sis apartats: breu història, estil, ideologia, segmentació⁶, objectiu, organigrama i editorial. Això ens servirà per fer-nos una idea molt esquemàtica de les característiques principals sobre el passat i el present de cada diari i, sobretot, en cercarem la ideologia per tal de saber, un cop analitzades les diferents notícies, si les hipòtesis que hem presentat inicialment són o no vertaderes.

La informació corresponent als apartats d'ideologia i segmentació de cada diari no està extreta de pàgines oficials i, per tant, no podem afirmar que sigui totalment fiable, però sí

⁶ Procés de dividir la població en grups uniformes que tinguin característiques i necessitats similars i a partir del qual podem esbrinar a quin segment és més factible col·locar un producte.

que està contrastada amb diverses fonts digitals i no està extreta d'una única pàgina web. Així doncs, en concretarem les pàgines webs que ens han servit per documentar-nos i extreure'n informació.

2.7.1. Premsa regional (comarcal)

- **Regió 7:**

- Breu història:

El Regió 7 és un diari en llengua Catalana que va néixer a Manresa l'any 1978. S'encarrega de publicar informació general que tracta i va dirigida a set comarques de la Catalunya central (el Bages, el Solsonès, el Berguedà, la Cerdanya, l'Alt Urgell, el Baix Llobregat nord i l'Anoia).

- Estil:

S'utilitzen dos estils de lletra: *Utopia* i *Neo Sans Pro*. S'intenten barrejar les dues tipografies per tal de donar al diari una sensació de ritme i elegància. La grandària de les lletres s'escull en funció de la pàgina.

La redacció disposa d'una gran llibertat pel que fa a la manera com ha de ser el disseny i sobre l'estil de les pàgines. El nombre de pàgines no està establert tot i que sol estar entre 48 i 56, en funció dels suplementos, les revistes i la publicitat. Els caps de setmana, però, el diari consta de més pàgines.

- Ideologia:⁷

És qualificat com un diari neutral. No s'encarrega d'expressar notícies d'àmbit internacional o bé nacional sinó que es dedica a una petita zona de Catalunya(regional).

- Segmentació:⁸

Durant els darrers anys, el Regió7 ha consolidat un paper de líder informatiu indiscutible a la Catalunya central tant en l'edició en paper com en l'edició digital.

- Organigrama:

Director: Marc Marcè i Casaponsa.

Director adjunt: Xavier Domènech i Sala

- Editorial:

Editorial: Edicions Intercomarcals S.A (EISA)

Grup: Grup Moll

⁷ <http://www.regio7.cat/servicios/corporativo/conozcanos.jsp>

⁸ <http://www.regio7.cat/servicios/corporativo/conozcanos.jsp>

2.7.2. Diaris d'informació general de Catalunya

- **Ara:**

- Breu història:

El seu llançament va tenir lloc el 28 de novembre de 2010. L'impulsor va ser Cultura 03 que té algunes de les editorials catalanes. Segons Xicoy, el diari Ara substitueix el diari Avui que va ser comprat per El Punt. En quant a les conseqüències que aquest va causar en el món periodístic, cal dir que va ser el motiu pel qual La Vanguardia va anunciar la nova versió en català del diari en paper.

- Estil:

Escull un periodisme analític l'objectiu del qual no és informar sobre les notícies del dia anterior sinó analitzar els esdeveniments d'avui per entendre què és allò que passarà en un futur. L'estètica del diari es caracteritza per ser senzilla, moderna i fresca amb una tipologia rodona i minimalista. És un diari molt il·lustratiu on hi abunden grans fotografies, gràfics explicatius i tires de dibuixants. Destaca pel seu caràcter innovador i per l'aposta decidida a nivell editorial i tecnològic de donar un pas endavant en el nou rol de la premsa en l'era digital.

- Ideologia:^{9 10}

Tot i que en els seus orígens es va relacionar amb l'ideari de CiU, el diari és conegut com a transversalista i no es vincula a cap ideologia concreta. És un diari que intenta estar a prop del pensament dels ciutadans catalans i creu que tenen el dret d'elegir el futur de Catalunya. Està a favor de la independència de Catalunya però no la promou. Segueix la línia d'estat propi tot i que últimament es creu que s'ha moderat una mica. Es tracta d'un diari progressista tant en temes com socials com culturals i busca l'equilibri de la tendència política.

- Segmentació:^{2 11}

Va dirigit a un segment de població no molt específic, ja que s'identifica amb un perfil de persones de mitjana edat, entre els 40 i 50 anys i aquestes edats fan de pont entre la joventut (30) i la maduresa (60). Pel que fa a la segmentació territorial, va destinat a Catalunya, les illes Balears, la Comunitat Valenciana i la Catalunya nord. A partir del 2012

⁹ <http://www.directe.cat/noticia/211043/que-passa-al-diari-ara>

¹⁰ [http://es.wikipedia.org/wiki/Ara_\(diario\)](http://es.wikipedia.org/wiki/Ara_(diario))

¹¹ <http://araabrenuevasventanas.wordpress.com/>

es va començar a distribuir també a les províncies de Castelló i València i més tard per Alacant. La distribució a les Illes Balears va començar a finals del 2013.

- Objectius:

Té com a objectiu la difusió de la llengua i la cultura de Catalunya. També vol contribuir al debat social (nacionalisme català) i en la representació de la cultura i llengua catalana i donar suport a les comunitats més actives (pare, mares i emprenedors).

“ARA vol adreçar-se a la part més activa de la societat i molt particularment als educadors (mestres, pares, mares i educadors en el lleure) conscients de la seva alta missió, als emprenedors, empresaris i professionals compromesos, als promotors de l'associacionisme, als periodistes, a la gent que fa la nostra cultura, i a la comunitat de científics. Totes aquestes comunitats, així com la gent més activa, necessiten avui, més que mai, l'alè i el reconeixement de la societat, i ARA es posa a la seva plena disposició per servir-los.”

Manifest fundacional

- Organigrama:

Redacció:

Director: Carles Capdevila

Directors adjunts: Ignasi Aragay

Subdirectors: David Miró, Catalina Serra i Jordi Cortada

Edició:

President: Ferran Rodés

Directora general : Marta Marrón

- Editorial:

Editorial: Edició de Premsa Periòdica Ara, SL

Grup: Grup Cultura 03 (impulsor)

- **El Punt Avui:**

- Breu història:

El Punt: diari en llengua catalana que va néixer el 24 de febrer de 1979 a Girona, sota el context de la transició democràtica.

L'Avui: primer diari en llengua Catalana i d'informació general, publicat per primera vegada al 23 d'abril de 1976. Va ser el primer diari digital dels països catalans, juntament amb El Periódico.

El Punt Avui: el 2009, el diari El Punt (Hermes Comunicacions) va adquirir el 100% de les accions de la Corporació Catalana de Comunicació (diari Avui).

Quan el 2008, passa a formar part del Grup Planeta, es converteix en un diari més de dretes que en els seus inicis i dona suport a CiU.

El 2011 van unificar les capçaleres dels dos diaris i en va sortir el diari El Punt Avui.

El Punt, va continuar mantenint una edició pròpia dirigida a les comarques gironines.

- Estil:

L'Avui: va dur a terme una remodelació dels seu disseny, més modern, més gràfic i també més complet, que el va fer millorar.

- Ideologia:¹²

El Punt: inicialment condicionat pels principis polítics propis de la transició democràtica.

L'Avui: des dels seus inicis va donar suport als valors de democràcia i catalanisme. Tot i voler dirigir-se a tots els sectors del nacionalisme català, els primers anys va ser evident un apropament a la línia política de CDC¹³

El Punt Avui va ser molt clar, pel que fa a la seva col·locació ideològica, en el moment que van llançar una campanya a favor de l'estat propi, sota el nom "volem viure en llibertat" i que durarà fins a una gran data simbòlica per d'independentisme català, l'11 de setembre de 2014. Així doncs, podem dir que té un ideari clarament nacionalista i catalanista, així com independentista. (Línia editorial sobiranista)

¹² <http://www.directe.cat/noticia/211043/que-passa-al-diari-ara>

¹³ Convergència Democràtica de Catalunya, partit polític liberal i nacionalista català que en els seus inicis es declarà de centreesquerra, però amb els anys va anar evolucionant cap a posicions de centre

- Segment:¹⁴

El Punt: diari amb vocació comarcal (Girona) que ha anat incrementat el seu àmbit geogràfic progressivament per tot Catalunya.

El Punt Avui: rotatiu que ofereix informació de totes les comarques i zones dels països catalans.

- Objectiu:

El Punt Avui: l'objectiu de la fusió entre els dos diaris catalans (El Punt i L'Avui) va ser convertir el nou diari en el tercer més llegit a Catalunya, després de La Vanguardia i El Periódico.

- Organigrama:

President: Joaquim Vidal

Vicepresidenta: Lúdia Vidal

Director: Xevi Xirgo

- Editorial:

Editorial: Hermes Comunicacions, SA i Corporació Catalana de Comunicació, SLU.

Grup: Grup Planeta

2.7.3. Premsa generalista

- **La Vanguardia:**

- Breu història:

Diari d'informació general publicat per primer cop a Barcelona en llengua castellana, al 1881. És reconegut com el primer diari Espanyol en enviar corresponents a París i Berlín.

El juliol de 1936, moment en què esclata la Guerra Civil Espanyola a Barcelona, la Generalitat de Catalunya es va veure obligada a prohibir l'edició el diari. La Vanguardia va ser el principal mitjà d'expressió del Govern de la Generalitat i, després, del Govern de la República.

¹⁴ http://ca.wikipedia.org/wiki/El_Punt

La capçalera de La Vanguardia va transformar-se en: *La Vanguardia Española* a causa de la victòria franquista. A més a més, el govern li imposà un nou director. La Vanguardia no recuperà el nom original fins al 1978. Tot i aquests canvis, el rotatiu va mantenir la seva hegemonia en la premsa catalana.

- Estil:

El diari és tot un símbol de continuïtat, referència i influència a la ciutat de Barcelona i a la societat catalana.

La Vanguardia va ser pionera introduint innovacions tècniques, la connexió amb les principals agències, l'ús de gravat en relleu el 1929, coincidint amb l'Exposició Universal, i la instauració d'una àmplia xarxa de corresponsals.

- Ideologia:^{15 16 17 18}

És conegut, des dels seus inicis, com l'ambaixador de Catalunya que com a tal, s'encarrega de transmetre els seus valors.

A més, Godó qualifica el diari com "un mitjà de clara centralitat" que es basa "en la defensa dels interessos de Catalunya, la implicació de Catalunya a Espanya i la vocació i projecció europeista".

En els seus inicis, era un mitjà de comunicació que expressava la facció del partit liberal de Barcelona, que aspirava a aconseguir l'alcaldia a la capital.

El 1887, La Vanguardia s'identifica ja com un diari plenament independent, plural i modern.

Amb la direcció d'Horacio Sáenz, l'objectiu era aconseguir la producció d'un diari plural i democràtic. Així doncs, el diari va donar suport al canvi democràtic, la instauració de la monarquia i el restabliment de la Generalitat de Catalunya.

Des del seu naixement fins l'actualitat, se'l coneix com un diari que va recolzar a Maura, la dictadura de Primo de Rivera i la del general Franco. Això es pot veure reflectit a l'edició publicada el 27 de gener de 1939 on el lema és: "*Diario al servicio de España y del Generalísimo Franco*".

¹⁵ <http://www.324.cat/noticia/109080/>

¹⁶ http://ca.wikipedia.org/wiki/La_Vanguardia

¹⁷ <http://blogs.sapiens.cat/blogdelcehi/2011/02/01/la-vanguardia-un-diari-incombustible/>

¹⁸ <http://www.solosequenosenada.com/2011/11/18/quien-manda-en-los-medios-de-comunicacion-en-espana/>

En l'actualitat, podem dir que defensa algunes de les accions del partit del CiU.

- Segment:¹⁹

És un dels diaris més venuts a Catalunya i el diari català més venut a l'estat Espanyol ja que tracta notícies de tot l'estat.

- Organigrama:

Redacció:

Director: José Antich

Subdirector: Enric Sierra

Edició:

President: Javier Godó

- Editorial:

Editorial: La Vanguardia Ediciones SL

Grup: Grup Godó de Comunicació

- **El Periódico:**

- Breu història:

Diari d'informació general editat a Barcelona que disposa d'una doble versió en català i castellà.

Es va publicar el seu primer exemplar el 1978. Va cobrir bona part de les informacions esportistes i polítiques a la ciutat de Barcelona que no estaven sent tractades amb detall als diaris més generalistes.

Al 1997, el diari va llençar una nova edició en català . Des de llavors, es publiquen dues edicions idèntiques: una en castellà i l'altra en català.

¹⁹ http://ca.wikipedia.org/wiki/La_Vanguardia

- Estil:

Gran tractament gràfic i impressió de totes les seves pàgines en color. Podem dir que dóna molta importància als elements gràfics.

En els seus inicis es caracteritzava per ser un diari d'ideologia catalanista però no nacionalista.

- Ideologia:²⁰

Ideològicament està considerat com un rotatiu catalanista i progressista situat en el centre esquerra de l'espectre català. Dóna suport al PSOE.²⁰

- Segment:²¹

Va començar distribuïnt-se només per Catalunya però en els últims anys ha iniciat una política d'expansió per diferents províncies espanyoles i d'Andorra ja que ha impulsat la creació de El Periòdic d'Andorra, *El Periódico de Aragón*, *El Periódico Mediterrani* i *La Voz de Astúrias*. Tots aquests diaris tenen en comú les característiques formals i gràfiques, les informacions sobre Espanya i política internacional, els articles d'opinió i alguns editorials; i es diferencien per la cobertura de les informacions locals i autonòmiques.

- Organigrama:

Redacció:

Director: Enric Hernàndez.

Directors adjunts: Albert Sáez, Juancho Dumall.

Subdirectors: Bernat Gasulla, Joan Manuel Perdigó y losu de la Torre

Edició:

President: Antonio Asensio Mosbah.

- Editorial:

Grup: *Grupo Zeta*

²⁰ http://es.wikipedia.org/wiki/El_Per%C3%B3dico_de_Catalunya

²¹ http://es.wikipedia.org/wiki/El_Per%C3%B3dico_de_Catalunya

- **El Mundo:**

- Breu història:

Diari espanyol la seu que es troba a Madrid. Va editar-se per primer cop l'octubre de 1898.

- Ideologia:^{22 23 24 25}

El diari va donar suport al govern de José Maria Aznar, tot i que va qüestionar-ne algunes de les seves actuacions. *El Mundo* també va afavorir a José Luis Rodríguez Zapatero i n'hi va aprovar algunes accions encara que va mantenir una línia crítica amb el PSOE que perdura fins l'actualitat.

La seva línia editorial el defineix com a diari liberal (economia) i progressista (progrés tècnic i científic per millorar les condicions de vida) en assumptes socials (estat laic, pro avortista...), està compromès amb la defensa de l'actual sistema democràtic, a favor de les llibertats públiques i dels drets humans. Es mostra crític amb el PSOE i els nacionalismes perifèrics. Està lluny dels principis purament conservadors i es defineix com un diari de centre- dreta pròxim al PP però crític amb algunes de les seves accions. Es defineix com un diari allunyat dels valors de caràcter merament conservadors.

Alguns el defineixen com un diari sota la línia del *Partido Popular*, ideologia alineada amb la dreta més radical i europeista.

És un diari que es mostra fidel al medi ambient i defensa l'equilibri ecològic.

Està a favor de les privatitzacions del govern d'Aznar (propietat privada).

Està totalment en contra del terrorisme d'ETA i dona suport a les actuacions del Parlament, que està en contra d'establir qualsevol tipus de negociació política amb ETA.

El grup editorial (*Unidad editorial*) és un ferm defensor d'aquests principis representats mitjançant El Mundo i en altres mitjans que posseeix.

- Estil:

S'interessa molt per la informació política.

²² [http://es.wikipedia.org/wiki/El_Mundo_\(Espa%C3%B1a\)](http://es.wikipedia.org/wiki/El_Mundo_(Espa%C3%B1a))

²³ http://www.republica.com/2013/10/07/crisis-y-reconversion-del-diario-el-mundo_710421/

²⁴ <http://www.elmundo.es/sociedad/unidadeditorial/principiosideologicos.html>

²⁵ <http://www.slideshare.net/MachinRodriguez/unidad-editorial-un-gran-grupo-de-comunicacin>

- Objectiu:

L'objectiu del diari és convertir-se en el mitjà de comunicació escrita de referència de la dreta espanyola desplaçant al diari conservador ABC. Per tant, es pot dir que el Mundo i l'ABC són dos diaris enfrontats en contínua competència.

- Organigrama:

Redacció:

Director: Pedro J. Ramirez

Subdirectors: Casimiro García i Miguel Ángel Mellado

Edició:

Director: Fernando Baeta

- Editorial:

Editorial: Unidad Editorial Información General S.L.U

Grup: RCS Media Group

- **El País:**

- Breu història:

Diari espanyol amb seu a Madrid, consta d'una edició només en castellà. Segons les dades de la *Oficina de Justificación i Difusión*, és el diari de més difusió a Espanya.

Va ser editat per primera vegada el maig de 1976 (poc després de la mort del general Franco) i en una època de transició política a Espanya.

És també el diari espanyol líder a Internet.

- Ideologia:²⁶

En els seus inicis va ser definit com un diari amb vocació europea (tendència europeista) i defensor de la democràcia pluralista. També es caracteritza per ser com un diari defensor de la monarquia del rei Juan Carlos I per la seva contribució amb la democràcia.

²⁶ http://es.wikipedia.org/wiki/El_Pa%C3%ADs

Va ser el primer diari creat amb una tendència demòcrata en un temps on la resta de diaris donaven suport al franquisme. Així doncs, *El País* es va convertir en poc temps en el diari de referència per l'Espanya democràtica i va donar suport a la Constitució espanyola de 1978 amb la qual Espanya deixava enrere el franquisme i s'endinsava en un règim democràtic. Això es va poder veure reflectit en l'edició especial que va dedicar *el País* a la Constitució el 23-F: "*El país con la Constitución*".

Així doncs, el compromís del *País* amb la democràcia enfront el 23-F, el triomf del PSOE a les eleccions de 1982 i el suport a Felipe González; van fer que es consolidés com a capdavanter de la premsa Espanyola, per davant de l'ABC (línia conservadora).

Però el 1990, *El País* va haver d'encarar una situació difícil a causa de la corrupció del govern socialista liderat per Felipe González. En conseqüència, va ser acusat de donar suport als interessos del PSOE. Tot i això se'n va sortir i va continuar sent el diari de referència a Espanya.

Podem identificar *El País* com un diari que segueix una línia política de social-liberalisme, progressisme, socialdemocràcia i el podem ubicar en el centreesquerra de l'espectre català, que donà i segueix donant suport al *PSOE*, tot i que amb el govern de Zapatero, ha publicat articles crítics o oposats a les seves polítiques.

- Estil:

Rigorós tractament de les normes periodístiques des dels seus inicis. Va ser el primer diari espanyol a establir unes normes internes de control de qualitat. Va ser el diari capdavanter a Espanya en l'adaptació de criteris i normes d'ètica professional.

És un diari auster tant en el tractament de la informació com en els trets estètics.

Predomini de l'ordre (clara distribució entre els diferents subgèneres periodístics)

Els elements gràfics tenen un paper secundari l'objectiu dels quals es redueix a servir de suport al text.

Sempre ha mantingut el mateix disseny: ús de fotografies en blanc i negre, tot i que ha acabat incloent fotografies en color i de formes més originals i ha mantingut la tipografia: *Times Roman*.

Extens tractament de les notícies de caràcter informatiu sobretot en l'àmbit internacional i nacional (Espanya) de cultura i d'economia.

El prestigi d' *El País* és degut als corresponents físics, col·laboradors permanents i enviats especials que el diari manté arreu del món.

- Segmentació:

El diari va dirigit i és distribuït per arreu d'Espanya tot i que també ha creat un suplement en anglès que és editat de dilluns a dissabte i està destinat als turistes o residents estrangers. El rotatiu també distribueix unes edicions mensuals extres com per exemple les extretes de la revista Russa: *Rossíiskaya Gazeta*.

- Organigrama:

Director: Javier Moreno

- Editorial:

Editorial: Ediciones El País S.L

Grup: Grupo Prisa

- **ABC:**

- Breu història:

ABC és un dels diaris nacionals pioners a Espanya i que manté una ferma posició a Madrid i Sevilla.

Va ser fundat el 1903 però no es va començar a distribuir diàriament fins el 1905. El 1929 va néixer l' *ABC* a Sevilla.

Durant la guerra civil espanyola (1936), l'edició de Madrid i la de Sevilla va quedar dividida en dos bàndols: *ABC* (Madrid) del bàndol republicà i *ABC* (Sevilla) del bàndol franquista (nacional).

Als inicis de la guerra, el govern va prohibir l'edició el diari i va ordenar que els redactors abandonessin la seu ja que sinó acabarien amb les seves vides tal i com posteriorment van fer amb el subdirector del diari i alguns redactors.

El 1938 va passar a ser gestionat per la Unió Republicana i en conseqüència, el diari va anar perdent força fins el 1939, quan va recuperar el propietaris inicials i de seguida es va transformar altre cop en un dels diaris amb més sortida d'Espanya.

Durant la dictadura franquista, però, va tornar a entrar en una llarga fase de decadència. No va ser fins l'època de transició cap a la democràcia quan el diari va tornar a ser un dels diaris més venuts a Espanya.

- Ideologia:^{27 28 29}

Es pot considerar un diari de línia conservadora i monàrquica, que ha donat suport a la corona des de la monarquia d'Alfons XII fins a la de Juan Carlos I. Ansón, director del diari durant més de 14 anys, descriu el diari com un pilar de la democràcia i un element imprescindible pel benestar del país, la unitat nacional i que dóna suport als valors característics de la religió catòlica ja que la considera com un dels fonaments per la convivència personal tot i no ser, segons Ansón, un diari confessional, tot i que està totalment en contra de qüestions com l'avortament i les parelles de fet i va ser el principal difusor de la doctrina social de l'Església de Juan Pablo II.

Així doncs, el podem identificar com un diari de dretes que coincideix amb l'ideari del PP, al qual dóna suport en totes les seves accions, algunes vegades més fermament que d'altres. Amb l'actual director, el PP és elogiat pel que fa al bon camí que està seguint l'economia a les mesures contra la crisi, als plans de reforma educativa i a la política interior (País Basc), tot i que hi ha altres accions que han estat qualificades com a innecessàries.

Es manté en una ferma crítica envers el PSOE, sobretot pel que fa a la corrupció.

Els nacionalistes també li donen molt de joc al diari ja que aquest es mostra contrari a CiU i el PNV.

La conclusió que podem extreure és que ni el canvi de govern ni de direcció al rotatiu han provocat grans girs ni grans canvis en el seu parer ideològic. El fet més destacable al llarg de la seva història va ser la directriu de Ansón ja que va fer que el diari adoptés els valors del catolicisme i monarquia de manera dràstica i també perquè va criticar fermament al govern socialista de Felipe González, fins al punt que figura reial va arribar a ocupar un apartat en el diari, en la secció Nacional.

Pel que fa a la seva línia editorial, defensa les idees dels sectors social de la dreta liberal conservadora amb una forta influència cristiana.

²⁷ <http://noesunamanzana.blogspot.com.es/2006/11/la-ideologa-de-un-peridico-diario-abc.html>

²⁸ <http://html.rincondelvago.com/diario-abc.html>

²⁹ [http://es.wikipedia.org/wiki/ABC_\(peri%C3%B3dico\)](http://es.wikipedia.org/wiki/ABC_(peri%C3%B3dico))

- Estil:

Pel que fa als elements identificadors del diari, destaca que s'edita amb grapa i també el seu format de foli revistat.

El diari té un gran interès en la imatge (gran valor artístic per la utilització de tècniques fotogràfiques avançades). També destaca pel gran valor de les firmes tant pel que fa als autors de les fotografies com als dels textos.

És un diari molt significatiu en la societat espanyola a causa de l'amplitud cronològica (cobreix més de 100 anys).

- Organigrama:

Redacció:

Directora General: Ana Delgado

Director: Bieito Rubido

Director adjunt: Luis Ventoso

Edició:

Presidenta: Catalina Luca de Tena

- Editorial:

Editorial: Diario ABC, S.L

Grup: Grupo Vocento

- **La Razón:**

- Breu història:

Diari espanyol d'informació general fundat el 1988 a Madrid.

És un dels diaris de més difusió dins l'estat espanyol i ha aconseguit consolidar-se com un referent informatiu en la vida política, social i econòmica espanyola.

- Estil:

Tot i que el format del diari ha anat canviant amb el pas del temps, podem descriure les portades del seu diari com a impactants amb l'objectiu d'atrapar l'atenció dels lectors malgrat que està composta per poques notícies (tres o quatre).

Ha aconseguit consolidar-se com un diari amb valors i principis relacionats amb la família com a element vertebrador de la societat.

- Ideologia:^{30 31}

La seva línia editorial és liberal si ens referim a l'economia, així com intervencionista i molt conservador. Reflecteix els valors clàssics de la dreta espanyola (*PP*) destacant la ideologia monàrquica (defensa la corona dels Borbó). També es pot definir com un diari catòlic ja que defensa els principis de l'església catòlica (confessional). Per les seves portades, podem arribar a la conclusió que és un diari antinacionalista català i antiindependentista, que defensa la unió espanyola.

- Segmentació: ³²

La seva audiència es concentra entre els 35 i 45 anys i té una elevada formació. Cal destacar la important presència del públic femení. Entre els lectors de *La Razón*, gairebé el 50% d'ells llegeixen el diari cada dia.

També és un diari d'àmbit regional i pròxim al ciutadà ja que té set edicions arreu d'Espanya (Castella i Lleó, Catalunya, València, Múrcia, Andalusia, Sevilla i Madrid).

- Organigrama:

Redacció:

Director: Francisco Marhuenda

Directors adjunts: Carmen Morodo, Esther L.Palomera

³⁰ [http://es.wikipedia.org/wiki/La_Raz%C3%B3n_\(Espa%C3%Ba_o_b1a\)](http://es.wikipedia.org/wiki/La_Raz%C3%B3n_(Espa%C3%Ba_o_b1a))

³¹ <http://llegalultima.wordpress.com/2012/09/23/la-razon-despliega-su-arsenal-ideologico-contra-cataluna/>

³² <http://www.planeta.es/es/ES/AreasActividad/Medios-de-comunicacion/La-Razon/La-Razon.htm>

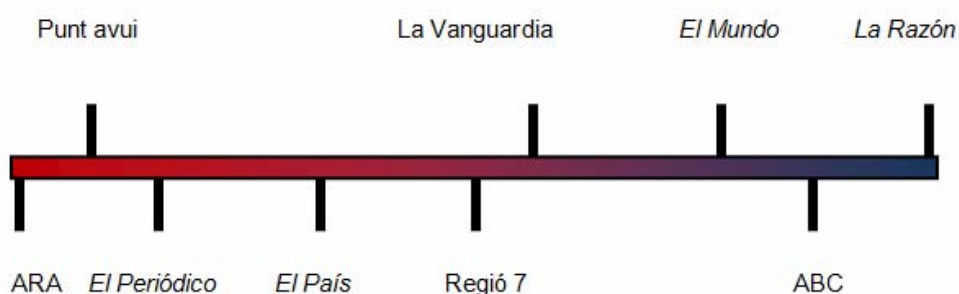
Edició:

President: Mauricio Casals

- Editorial:

Grup: Grup Planeta

2.8. CLASSIFICACIÓ IDEOLÒGICA DE LA PREMSA

2.9. IDEOLOGIA DELS GRUPS EDITORIALS

La majoria de diaris no són empreses independents, sinó que pertanyen a grups editorials que són propietaris també d'altres diaris, revistes, emissores de ràdio i, fins i tot, de televisió. Per això, els diaris adopten una ideologia o bé una altra i sovint perden la seva identitat i adopten la del grup. El president també condiciona la seva redacció però només durant el temps que ocupa el càrrec, és a dir, a curt termini.

A continuació mostrarem les ideologies dels grups més importants i quins són els diaris, cadenes de ràdio o revistes que posseeixen. Així, podrem relacionar la ideologia dels grups amb la dels diaris que tenen i veure si són similars o no tenen res a veure.

2.9.1. Grup Moll (*Editorial de prensa ibérica*)

33

³³ <http://www.epi.es/>

És un dels grans grups d'Espanya, sobretot pel que fa a l'edició de diaris digitals, fet que ha causat la seva expansió com a grup multimèdia en la premsa espanyola. Ha progressat molt en l'adopció de noves tècniques d'impressió i en la distribució de la premsa.

- Actius del grup:

- Diaris:

Diari de Girona, *Diario de Ibiza*, *Diario de Mallorca*, *Faro de Vigo*, *Información*, *La Opinión A Coruña*, *La Opinión de Málaga*, *La Opinión de Murcia*, *La Opinión de Tenerife*, *La Opinión de Zamora*, *La Provincia*, *La Nueva España*, *Levante-EMV*, *Región7*, *Superdeporte*.

- Seminaris:

Magazine Empordà, *Mallorca zeitung*.

- Ràdio:

Radio diario 97.2 FM Ibiza, *la 97.7 la radio*, *Ràdio Canarias 103.0 Las Palmas*.

- Televisió:

Información TV, *Levante TV*, *TV Manresa*.

- Ideologia:^{34 35 36 37}

Línia d'independència política. Actualment, no es decanta per cap ideologia ja que la seva ètica periodística és impecable.

Són molt diplomàtics amb tots els partits i ideologies, així doncs, el qualifiquem com un grup neutral.

³⁴ <http://www.solosequenosenada.com/2011/11/18/quien-manda-en-los-medios-de-comunicacion-en-espana/>

³⁵ http://www.unidadeditorial.com/codigo_etico.html

³⁶ http://es.wikipedia.org/wiki/Unidad_Editorial

³⁷ <http://www.unidadeditorial.com/diario-medico.html>

2.9.2. Grup Cultura 03

38

Cultura 03 va ser creat com a cooperativa que tenia i segueix tenint com a objectiu transmetre la cultura com a eina principal de transformació de la societat i contribuir al desenvolupament de la cultura catalana. Va ser un dels principals impulsors de la creació del diari Ara, tot i que actualment s'ha venut les seves accions.

- Actius del grup:
 - Empreses periodístiques:

Edició de premsa periòdica ara, SL; Contrapunt, SCCL (premsa gratuïta i mitjans digitals).

- Revistes:

Sàpiens publicacions; Batabat (Productora audiovisual); Nova 2003, SCCL (Empresa de serveis de gestió).

- Ideologia³⁹:

El president del grup està vinculat a ERC, segons va publicar el Diari de Girona.

2.9.3. Grupo Planeta

40

Grup format a partir de capital familiar, que lidera el sector editorial espanyol i, al mateix temps, manté l'hegemonia dins la premsa multimèdia. El grup té una gran capacitat d'innovació i de projecció internacional.

³⁸ <http://www.cultura03.com/ca/empresas.html>

³⁹ <http://quiron.wordpress.com/2011/03/01/la-generalidad-premia-al-grup-cultura-03-afin-a-erc-con-ocho-millones-de-euros-en-cinco-anos/>

⁴⁰ http://www.enciclopedia.cat/enciclop%C3%A8dies/gran-enciclop%C3%A8dia-catalana/EC-GEC-0282335.xml#.Ur6OatLuL_U

- Actius del Grup:

- Diaris:

ADN (diari gratuït), *La Razón*.

- Revistes:

Grazia, *Interiores*, *Lonely Planet Traveller*, *Psychologies*, *Historia y Vida*, *Dapper*, *Playboy*, *Factoría Prisma*.

- Ràdio:

Onda Cero, *Europa FM*, *Onda melodía*.

- Televisió:

Antena 3 TV, *La Sexta*, *Neox*, *Nova*, *Nitro*, *laSexta3 TODOCINE*, *Xplora*, *GOL t*.

- Ideologia:^{41 42 43 44}

Perfil ideològic polític molt conservador i de dretes. Preferències polítiques pel *PP*.

És una editorial que tendeix a radicalitzar la seva ideologia pel fet que en la majoria dels casos defensa una ideologia molt conservadora, de dretes i propera al *PP*, de fet és propietari de *La Razón*, diari clarament nacionalista espanyol; però després de la mort de José Manuel Lara, el seu fill es va posar al davant de l'empresa i, des de llavors, la seva línia editorial ha girat cap a l'esquerra, ja que compta amb col·laboradors de clara orientació progressista i d'esquerres tot i que continua seguint els principis ideològics del *PP*. També podem veure aquest contrast ideològic en algunes accions que va dur a terme: és el principal accionista de la cadena televisiva *La Sexta*, d'una ideologia propera a *Izquierda Unida* i també va comprar algunes de les accions del *Diari Avui*, rotatiu radicalment nacionalista català.

⁴¹<http://www.elsiglodeeuropa.es/siglo/historico/Comunicacion/comunica2003/559%20comunicaci%F3n.htm>

⁴²https://www.google.es/search?q=grup+planeta&rlz=1C1AFAB_enES527ES527&oq=grup+planeta&aqs=chrome..69i57j0l5.2468j0j8&sourceid=chrome&espv=210&es_sm=122&ie=UTF-8#es_sm=122&espv=210&q=grupo+planeta+ideologia

⁴³http://es.wikipedia.org/wiki/Grupo_Planeta

⁴⁴<http://www.solosequenosenada.com/2011/11/18/quien-manda-en-los-medios-de-comunicacion-en-espana/>

2.9.4. Grupo Godó

45

Empresa present en diferents mitjans de comunicació, tant en català com en castellà. Es va crear quan va treure el seu primer diari: La Vanguardia. El seu president és Javier Godó Muntañola.

- Actius del grup:

- Diaris:

La Vanguardia, *Mundo Deportivo*.

- Revistes:

Magazine, *Història i vida*, *Què fem?*, *Culturals*, *Tvmanía*, *Salud y vida*, *Guías QF i monogràfics especials*.

- Ràdio:

RAC 1, RAC 105 FM, *Prisa Radio*

- Televisió:

8tv, RAC 105 TV, *GDA Pro*, *Nueva Veranda*.

- Ideologia:^{46 47 48}

Es va crear amb una posició propera als interessos de la burgesia catalana. En morir el seu fundador, els seus dos fills van esdevenir-ne presidents. Eren membres del *Partido Liberal* de Segasta, ideologia que va inspirar amb el diari La Vanguardia durant les següents generacions.

⁴⁵ <http://www.qlikview.com/es/explore/customers/customer-listing/g/grupo-godo>

⁴⁶ http://es.wikipedia.org/wiki/Grupo_God%C3%B3

⁴⁷ http://www.gees.org/articulos/el_grupo_godo_o_la_habilidad_para_estar_con_los_influyentes_5790

⁴⁸ <http://www.solosequenosenada.com/2011/11/18/quien-manda-en-los-medios-de-comunicacion-en-espana/>

Va ser l'editorial en rebre més subvencions de la Generalitat l'any 2013, fet que va ser molt criticat, sobretot pel partit polític de Ciutadans, que va acusar al grup de mantenir-se molt fidel i unit a les conviccions del govern d'Artur Mas.

Així, podem dir que defensà les accions de CiU i va qualificar positivament les relacions entre els dirigents de la Generalitat, el tripartit català i, fins i tot, el govern de Rodríguez Zapatero.

Busca el benestar i la conservació de *l'status quo*. Dóna suport als interessos de Catalunya i als seus successius governs.

2.9.5. Grupo Zeta

Grup de comunicació espanyol que compta amb 1,5 milions de lectors arreu de la regió espanyola.

- Actius del grup:

- Diaris:

El Periódico de Extremadura, El Periódico de Aragón, El Periódico de Catalunya, Mediterráneo, Córdoba, La Crónica de Badajoz, Sport, Diario la grada.

- Revistes:

Interviú, Tiempo, Cuore, CuoreStilo, Woman, Viajar, Primera línea, Autohebdo Sport, Digital Camera.

- Empreses:

Zeta Gestión de Medios, Ediciones B, Gráficas de prensa diaria, Dicom Medios.

⁴⁹ <http://www.uv.es/motiva/CongVal.htm>

- Ideologia:^{50 51 52}

Antonio Asensio, el seu fundador, es va autodefinir com a progressista ja que era demòcrata. Actualment el diari és presidit pel seu fill, Antonio Asensio.

Avui el podem definir com un grup d'esquerrers, fidel al partit socialista espanyol conegut amb el nom de PSOE.

2.9.6. *Unidad Editorial*

53

Grup multimèdia líder en el sector de la comunicació global al territori espanyol, que neix després de la fusió del *Grupo Recoletos i Unedisa*.

- Actius del grup:

- Diaris:

El Mundo, Marca, Expansión, Diario Médico.

- Revistes:

Telva, Yo dona, La aventura de la historia, Descubrir el arte, Siete lenguas, Actualidad Económica, Marca Motor, Golf Digest, Correo Farmacéutico.

- Ràdio:

Radio Marca.

⁵⁰ <http://www.grupozeta.es/>

⁵¹ <http://www.grupozeta.es/asensio/perfil/palabras.php>

⁵² <http://www.solosequenosenada.com/2011/11/18/quien-manda-en-los-medios-de-comunicacion-en-espana/>

⁵³ <http://proyectotenecesitan.wordpress.com/2013/05/30/vii-torneo-de-padel-proyecto-te-necesitan/unidad-editorial-logo/>

- Ideologia:^{54 55 56 57 58}

Es caracteritza com una editorial de dretes fidel al *Partido Popular*.

Té una ideologia liberal conservadora.

2.9.7. Grupo Prisa

Grup editorial líder en la creació i distribució de contingut cultural, educatiu, informatiu i d'entreteniment, tant en llengua castellana com en portuguesa.

- Actius del grup:

- Diaris espanyols:

El País, Diario As, Cinco Días, El Huffington Post.

- Revistes:

Cinemanía, Rolling Stone, Claves, Car.

- Ràdio:

Cadena SER, 40 Principales, M80 radio, Cadena Dial, Máxima FM, Radio Olé, Ona , Caracol Radio, Continental, W Radio...

⁵⁴ <http://www.solosequenosenada.com/2011/11/18/quien-manda-en-los-medios-de-comunicacion-en-espana/>

⁵⁵ http://www.elconfidencialdigital.com/medios/Vocento-convertirse-Prisa-liberal-conservador-Mundo_0_951504847.html

⁵⁶ http://www.unidadeditorial.com/codigo_etico.html

⁵⁷ http://es.wikipedia.org/wiki/Unidad_Editorial

⁵⁸ <http://www.unidadeditorial.com/diario-medico.html>

⁵⁹ <http://www.prisa.com/es/>

- Televisió:

Canal +.

- Ideologia:^{60 61 62}

Anteriorment era definit com un diari liberal- progressista, relacionat amb l'ideari del *PSOE*, però a partir del 2009, la incorporació de Juan Luis Cebrián com a nou director a causa de la mort de Polanco, va fer que el rotatiu fes un gir i es reconvertís en un diari de dretes i anti *PSOE*. Des de llavors han criticat totes les seves accions polítiques i econòmiques.

2.9.8. *Grupo Vocento*

Grup de comunicació multimèdia especialitzat en la premsa d'informació general, que neix de la fusió entre el *Grupo Correo* i *Prensa Española*.

- Actius del grup:

- Diaris:

ABC, El Correo, El Diario Vasco, El Diario Montañés, La Verdad, Ideal, Hoy, Sur, Diario La Rioja, El Norte de Castilla, El Comercio, Las Provincias, La Voz de Cadiz.

- Revistes:

Inversión i finanzas.

- Televisió:

Net TV.

⁶⁰ <http://www.prisa.com/es/pagina/areas-de-actividad/>

⁶¹ <http://www.prisanoticias.com/es/pagina/el-huffington-post/>

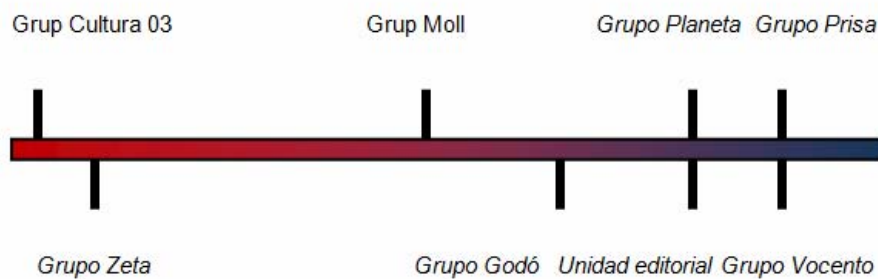
⁶² <http://www.solosequenoseneda.com/2011/11/18/quien-manda-en-los-medios-de-comunicacion-en-espana/>

⁶³ http://www.abc.es/hemeroteca/historico-14-04-2009/abc/Tecnologia/vocento-grupo-de-comunicacion-lider-en-internet_92150334562.html

- Ideologia:⁶⁴

El grup *Vocento* ha rebut el suport del sector neoconservador d'Espanya ja que els principals mitjans de comunicació de dretes són propietat d'aquest grup. Té una ideologia molt conservadora, reflectida en el diari més important que posseeixen, l'*ABC*. Així, el podem qualificar com un grup de dretes, bastant proper a l'ideari del *Partido Popular*.

2.10. CLASSIFICACIÓ IDEOLÒGICA DELS GRUPS EDITORIALS

⁶⁴<http://www.solosequenosenada.com/2011/11/18/quien-manda-en-los-medios-decomunicacion-en-espana/>

3. METODOLOGIA PER L'ANÀLISI IDEOLÒGICA

A continuació intentarem establir un seguit d'eines d'anàlisi ideològic dels models lingüístics del text, per tal d'obtenir unes dades que puguin ser interpretades. Tal i com va dir Martín:⁶⁵

“Las distintas dimensiones del discurso, como práctica social, como práctica discursiva y como práctica textual no pueden, por tanto, disociarse: los elementos lingüísticos que aparecen en un discurso concreto, las palabras que lo integran, el estilo o la lengua a la que pertenecen, las voces que en él se evocan, todo ello contribuirá a realizar una determinada tarea, a actuar en sociedad, y al mismo tiempo, a crear una representación y no otra”

1. Anàlisi social: quins són els condicionants contextuais de l'esdeveniment i la interacció, des d'un punt de vista principalment sociològic.
2. Anàlisi discursiu: manera com la ideologia es mostra implícita o explícita en el discurs. Ens basarem en l'estudi de la narració, de les estructures argumentatives i també sintàctiques.
3. Interpretació: síntesi de les dues fases anteriors amb l'objectiu d'esbrinar el seu veritable sentit a partir del discurs en context (hermenèutica).

Pel que fa al nostre model, l'anàlisi discursiva fa referència al conjunt de l'anàlisi quantitativa i qualitativa; la conclusió que extraïem de les notícies a partir del què hem analitzat a la interpretació i l'anàlisi social no hi constarà ja que el realitzarem de manera subjacent quan analitzem les notícies

3.1. PREANÀLISI

Abans de procedir a l'anàlisi crític, hi ha un procés que cal seguir si volem elaborar l'anàlisi amb èxit. Aquesta primera etapa consta de cinc fases:

- Lectura en diagonal i ràpida per tal de captar les idees principals de cada article. Veure quines són les notícies que criden més l'atenció o les que estan amagades a la vista del lector.

⁶⁵ Luisa Martín: catedràtica de lingüística a la Universitat Autònoma de Madrid. Forma part del Comitè Científic de l'Associació Internacional de Pragmàtica (IPRA) i de la Crítics Foundation (*Centers for Research into Text/Talk, Information, and Communication in Society*).

- Selecció del document o documents que analitzarem. Aquests han de ser exhaustius, és dir, complets i profunds; representatius, que il·lustrin el context en què ens trobem; homogenis, d'estructura uniforme; i finalment, pertinents, és a dir, que siguin adequats.

L'objectiu d'aquesta etapa és assenyalar els elements que analitzarem a posteriori i intentar establir un ordre de prioritats per determinar els aspectes més interessants. Si intentéssim analitzar tota la informació que conté un diari, l'anàlisi resultaria desbordant ja que aquesta és molt àmplia.

- Formulació d'hipòtesis i objectius, és a dir, definir, a priori, quina ideologia creiem que té el diari i la que hem vist que té un cop analitzat, així com establir un seguit d'objectius que pretenem assolir un cop l'anàlisi hagi estat efectuat amb èxit.
- Establiment dels índexs i indicadors que ens serviran de base i que ens aniran proporcionant les pautes de l'estudi. L'objectiu principal és aconseguir la sistematització de l'anàlisi.
- Preparació del material que serà analitzat mitjançant un ordre estricte, és a dir, elaborar un seguit de punts que haurem de seguir i ens serviran per orientar l'obtenció de la informació.

Un cop realitzada la preanàlisi, procedirem a l'anàlisi del discurs periodístic però abans hem de tenir en compte les unitats de registre que engloba els elements discursius, que són: la paraula, el tema, el referent o objecte, el personatge, l'esdeveniment i el document. Quan analitzem un diari, però, hem de començar pel final i acabar pel principi, és a dir, primer hem de concretar de quin tipus de document es tracta segons el seu contingut (text informatiu, d'opinió, publicitari...); seguidament a quin tipus d'esdeveniment ens estem referint, la seva importància i les conseqüències; la possible implicació dels personatges famosos a causa de l'interès que avui en dia desperta la seva vida privada; el tema que tracta la notícia; i finalment, com és tractat aquest tema, ja que hi ha moltes possibilitats d'utilització del llenguatge, que condueix al fet que un mateix tema pugui ser expressat per dos diaris d'ideologies oposades de manera molt diferent, utilitzant varies paraules i estructures.

A continuació procedirem a la descripció d'una metodologia per tal de facilitar el coneixement de l'estructura i les característiques de les publicacions a la premsa i que ens servirà com a eina per poder analitzar una notícia i deduir-ne posteriorment la ideologia que

defensa el diari corresponent. Aquesta constarà de dos parts: l'anàlisi quantitativa i l'anàlisi qualitativa.

3.2. ANÀLISI QUANTITATIVA

En primer lloc, ens fixarem en el diari d'una manera general, expressant tot allò que veiem a simple vista i descrivint-ho. El format, l'organització i el disseny dels elements dins d'una notícia aporten molta informació a l'hora d'analitzar cada publicació i determinen la quantitat de lectors que llegiran l'article complet, que n'hi faran un cop d'ull, o bé, que ni se'l miraran ja que no els cridarà l'atenció.

2.2.ASPECTES FORMALS		
3.2.1 Dades bàsiques del diari	Nom del diari	
	Data de publicació	
3.2.2. Article	Gènere periodístic	
	Àmbit de referència	<ul style="list-style-type: none"> - <u>Internacional</u> - <u>Nacional</u> - <u>Local</u> - <u>Política</u> - <u>Economia</u> - <u>Cultura</u> - <u>Esports</u> - <u>Societat</u> - <u>Opinió</u> - <u>Oci i passatemps</u>
	Disseny periodístic	<ul style="list-style-type: none"> - <u>Ubicació dins del diari</u>

		- <u>Ubicació dins la pàgina</u>
	Extensió	- <u>Volum de paraules</u>
	Tipus de text	- <u>Principalment textual</u> - <u>Mixt</u> - <u>Eminentment icònic</u>
	Titular	- <u>Avantítol</u> - <u>Títol</u> - <u>Subtítol</u> - <u>Sumari</u>
	Autor	
	Tipologia de la lletra	
	Suports	- <u>Fotografia</u>
		- <u>Peu de foto</u>
		- <u>Gràfiques</u>
	Fonts	<ul style="list-style-type: none"> [<u>Informador</u> <u>Font informativa</u> [<u>Fonts exclusives</u> <u>Fonts compartides</u> [<u>Fonts d'atribució directa</u> <u>Informació amb atribució reservada</u> <u>Off the record</u> [<u>Governamentals</u> <u>No governamentals</u>

3.2.1. Dades bàsiques del diari

Nom del diari: diari del qual hem extret la notícia que analitzarem.

Data de publicació: data en què va sortir publicada la notícia escollida per analitzar.

3.2.2. Article

Gènere periodístic: hi ha diferents tipus de gèneres periodístics. El gènere periodístic que escollirem amb més freqüència serà la notícia.

Àmbit de referència: una secció és cada àrea, apartat o bloc en el qual un diari distribueix la informació. El conjunt de notícies que podem trobar dins de cada apartat tenen una relació temàtica o bé geogràfica.

El fet de classificar el contingut del diari facilita al lector la recerca de la informació ja que està molt més ordenat i és més fàcil de llegir i de trobar les notícies que a cada lector li interessa llegir. Així, els lectors poden gaudir d'una lectura aïllada de les notícies.

Els diferents diaris tenen un seguit de seccions considerades com a més importants, que sovint solen coincidir tot i que en varia l'ordre en què les ordena cada rotatiu. Un cop el diari hagi adoptat una disposició i un ordre determinat, l'haurà de mantenir per tal d'acostumar al lector a una localització ràpida de les notícies. El nom de cada secció apareix a la part superior de cada pàgina, tot i que a la primera pàgina de cada secció acostuma a tenir un encapçalament més gran.

Tot els diaris coincideixen amb el fet que, quan distribueixen el contingut en seccions, es basen en dos principis bàsics:

- Territorial: en funció del lloc on es produeix la notícia, que normalment coincideix amb el lloc on es venen més exemplars del diari (internacional, nacional, regional o autonòmic, local...)
- Temàtic: segons el contingut de les notícies i la relació temàtica entre els esdeveniments.

Normalment es combinen els dos apartats ja que les seccions territorials inclouen tant notícies polítiques com socials, culturals,...

S'ha d'anar en compte a no confondre una secció amb un suplement ja que els suplementes són quadernets d'un diari que solen estar col·locats al seu centre i que tenen una numeració diferent que el diari perquè són independents. Depenent del dia, els suplementes varien.

A continuació, distingirem els apartats en què es divideix un diari. És una distribució estàndard, ja que cada diari organitza, ordena i numera les seccions segons els seus propis criteris: tipus de lector al qual va dirigit el diari, format del diari, àmbit de difusió, possibilitats dels rotatius...

- Internacional: recull sobretot els fets polítics però també econòmics i socials més rellevants que tenen lloc a l'estranger, així com totes les informacions que procedeixen d'organitzacions internacionals.

L'Assemblea Popular xinesa posa fi als camps de reeducació i relaxa la llei del fill únic

■ Les famílies en què un dels cònjuges no tingui germans podran tenir un segon fill

66

- Nacional: engloba l'actualitat política, social, econòmica... del propi país (notícies polítiques; informacions del Parlament, del Govern, de les comunitats autònomes; partits polítics...).

SEGURIDAD Clonaban tarjetas

Cae la trama española de una red que robó más de 60 millones en cajeros

En España han sido detenidas ocho personas que, según ha informado la Policía Nacional, seguían precisas instrucciones del líder de la red, un experto informático arrestado en Alemania.

67

- Local: apartat dedicat a notícies de la ciutat en què s'edita el diari, que se suposa que és l'àrea on es ven més.

NOVA ICONA

BCN acomiadarà el 2013 amb 12 volcans de foc a manera de campanades

■ La festa a l'avinguda de Maria Cristina començarà a les 23.30, però es recomana arribar-hi una hora abans

68

⁶⁶ *peródico.cat*

⁶⁷ *elmundo.es*

⁶⁸ *elperódico.cat*

- Política: inclou els esdeveniments polítics (canvi de govern, eleccions, partits polítics...).

Política

« Enrere

7 comentaris

Enviar un comentari

★ A- A A+ 🖨️ 📧

Mas descarta anar al Congrés a defensar la consulta sobiranista

69

- Economia: fa referència als esdeveniments merament econòmics i a notícies del món empresarial i comercial (borsa, finances, mercat, empreses, preus...). En la major part dels casos recull informació nacional, però també informació econòmica internacional destacable.

¿Destruye empleo el salario mínimo?

■ No hay evidencia del efecto adverso de esta renta y sí del positivo sobre el consumo

70

- Cultura: fa referència a les notícies i actes culturals (teatre, cine, musica, T.V, belles arts, ràdio, llibres, el pensament...). Recull tant esdeveniments nacionals com internacionals.

Rosario Flores: «Quien piense que la crisis no va conmigo se equivoca»

IGNACIO SERRANO / MADRID. Su flamante nuevo álbum se llama sencillamente «Rosario», porque según dice, ha sido más ella misma que nunca

71

- Esports: tracta informació esportiva arreu, però fent especial referència als esdeveniments esportius nacionals (campionats, equips, jugadors, rècords...), sense deixar de banda els de fora el país. Està dedicat bàsicament al futbol.

Djokovic derrota Ferrer a la final d'Abu Dhabi (7-5, 6-2)

ARA Barcelona

És la tercera victòria consecutiva del tenista serbi en aquest torneig d'exhibició

72

⁶⁹ *elpuntavui.cat*

⁷⁰ *elpaís.com*

⁷¹ *abc.es*

- **Societat:** recull els fets protagonitzats per l'home i en relació a la vida i relacions que afecten o incideixen en la societat (religió, educació, tecnologia, medi ambient, salut, ciència,...). També recull tots aquells fets que no tenen una categorització específica.

SOCIEDAD / VIOLENCIA DE GÉNERO

El detenido por matar a su pareja en Marín reconoce ser el autor de los hechos

73

- **Opinió:** incorpora diferents opinions de personatges mediàtics, polítics i periodistes destacats que opinen sobre temes actuals i que generen debat en la societat (article o columna), de redactors del diari o bé del propi director que reflexa la manera de pensar del propi diari (editorial) o fins i tot de lectors que expressen el seu criteri sobre un tema (cartes al director).

OPINION

El impulsor de la consulta no la defenderá

□ Mas no explicará en el Congreso su propuesta, como sí hizo Ibarretxe en 2005

74

- Cartes al director:

CARTA DEL DIRECTOR

Carta a Javier Espinosa en la mañana del día de Navidad

PEDRO J. RAMÍREZ

75

- Editorial:

OPINION

Una estrategia para salir de la cárcel sin arrepentirse de nada

76

⁷² ara.cat

⁷³ larazón.es

⁷⁴ elmundo.es

⁷⁵ elmundo.es

⁷⁶ elmundo.es

- Oci i passatemps: acudits, anuncis per paraules, cartellera, TV, mots encreuats, tires còmiques, sudokus...

77

- Seccions que formen alguns diaris espanyols:

A continuació hem elaborat una taula que consta del nom de cada diari amb els seus respectius àmbits o seccions que podem trobar en la seva edició en paper. Com ja hem dit anteriorment, cada diari ordena les seccions segons les seves conveniències, però el contingut que hi ha a dins de cada una d'elles sol ser molt similar.

⁷⁷ elpuntavui

ARA	EL PUNT AVUI	EL PERIÓDICO	EL MUNDO	LA VANGUARDIA	LA RAZÓN	ABC
Les claus del dia (opinió)	Política	Tema del dia = actualitat	<i>Opinió</i>	<i>Internacional</i>	<i>Opinió</i>	<i>Editoriales</i>
Tema del dia	Europa – Món = internacional	Opinió	<i>España</i>	<i>Política</i>	<i>Punto de mira</i>	<i>Enfoque</i>
Internacional	Economia	Internacional	<i>Catalunya</i>	<i>Opinió</i>	<i>España</i>	<i>Opinió</i>
Economia	Punt de vista= opinió	Política	<i>Otras voces</i>	<i>Tendències (necrològiques, obituaries)</i>	<i>Tribuna</i>	<i>España</i>
Societat	Societat	Economia	<i>Obituaries</i>	<i>Cultura</i>	<i>Internacional</i>	<i>Internacional</i>
Estils	Territori i sostenibilitat = societat	Societat	<i>Mundo</i>	<i>Agenda (cartellera)</i>	<i>Economía</i>	<i>Economía</i>
Cultura	Cultura i espectacles	Gran Barcelona= regional	<i>Economía</i>	<i>Esports</i>	<i>Cataluña</i>	<i>Sociedad</i>
Esports	Apunts = oci	El temps	<i>Motor</i>	<i>Economia</i>	<i>La razón y más : sociedad, ciència, cultura, finde (cine, teatro, música, gente, gastronomía), necrológicas, tiempo, pasatiempos, te leo</i>	<i>Cultura</i>
Mèdia		Passatemps	<i>Deportes</i>		<i>Deportes</i>	<i>Deportes</i>

Passi-ho bé=oci		Esports	<i>EM2: Cultura (toros, L/O/C), ciència (cartellera, servicios) comunicació (televisión)</i>		<i>TV y Comunicación</i>	<i>Gente y estilo</i>
		ICULT: espectacles, cultura, gent, cartellera, avui sortim, tele+ràdio, programació TV.				<i>Ocio (en portada, cine, en escena, música, escapadas,</i>
						<i>Agenda</i>
						<i>Pasatiempos</i>
						<i>Tiempo</i>
						<i>Televisión y radio</i>

A l'hora d'analitzar les notícies, però, aquest apartat el suprimirem i col·locarem la secció a l'apartat de disseny dins el diari.

Disseny periodístic: la idea de disseny periodístic no només fa referència a la distribució de les informacions dins d'una pàgina, sinó que abans estudia el material i planifica la pàgina d'acord amb els objectius del mitjà. Hem de considerar que el disseny periodístic no és només una estratègia per disposar la informació dins la pàgina, sinó que és fonamental en el moment que se li vulgui donar més o menys importància a la informació ja que transmet un ordre de prioritats, el posicionament del mitjà davant d'un esdeveniment i els recursos que estan disposats a invertir-hi.

Així, la manera com els mitjans de comunicació ens presenten les informacions dins una pàgina no és aleatòria ni tampoc casual. El lloc on s'ubiquen les notícies és un reflex de la importància que un mitjà els dona. El fet que un diari col·loqui una notícia més amunt o més avall, més a la dreta o més a l'esquerra, no és per oferir un aspecte visual agradable, sinó per assolir dos objectius bàsics:

- Facilitar l'accés de la informació al públic
- Valoració de la informació

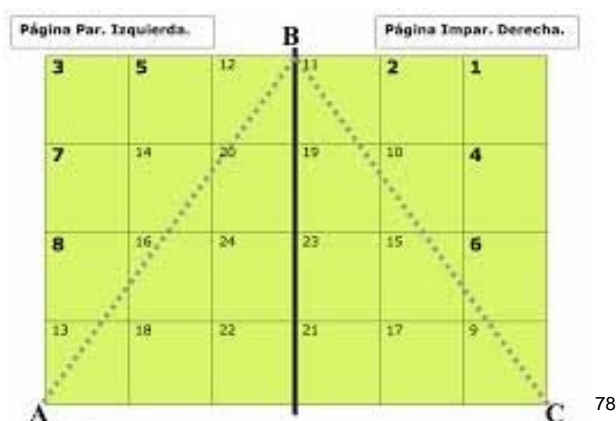
Així doncs, els diaris poden demostrar la importància que li donen a una notícia mitjançant l'èmfasi i el significat que li atribueixen i per tant segons el lloc que ocupa dins el diari ja que cada diari té el poder de decidir el lloc oportú on col·locarà la notícia. El diari pot decidir col·locar la notícia en un lloc de fàcil accés visual per dos motius: el primer és perquè creu que la notícia li interessarà molt als lectors i és quelcom important, o bé, per un motiu purament ideològic, és a dir, quan la notícia legítimi al propi grup o bé deslegítimi els Altres.

Les ubicacions preferencials fan referència al fet de col·locar l'article a un lloc on se sap segur que serà llegit o que es veurà amb més facilitat i rapidesa en fer una ullada general al diari. En primer lloc, com és lògic, un article que el diari vulgui destacar, el col·locarà a la portada del diari, independentment de si li dedica més o menys espai, ja que només pel sol fet que una notícia estigui situada a la portada, encara que només hi hagi el sumari, significa que adquireix un cert valor pel mitjà que l'ha publicat.

En canvi, si és una notícia que el diari no considera o no vol considerar com a important ja que fa referència a quelcom positiu dels Altres o bé negatiu del propi grup, ho col·locarà a la meitat del cos.

D'altra banda, si ens referim a la ubicació d'una notícia dins una pàgina concreta, ens fixarem en el triangle de Haas: la pàgina imparell és preferent a la parell, la superfície superior de la pàgina és preferible a la inferior, l'espai horitzontal (nombre de columnes) és preferible que el vertical (longitud de la columna) i la sortida de la pàgina (zona exterior) és preferible a l'entrada (zona interior), excepte per la primera pàgina del diari (llavors serà a l'inrevés).

Els nombres indiquen un recorregut de més(1) a menys(24) atracció. Les zones corresponents als números marcats en negreta, sobretot els números de l'1 al 5, són les més utilitzades si el diari vol atreure l'atenció del lector, i a l'inrevés, és a dir, les zones de menys influència seran les zones on es col·locaran els articles que, al diari, no li interessa que siguin vistos pel lector. Així doncs hi haurà articles de major rellevància (textos periodístics on la major proporció del text periodístic es troba fora la piràmide) o bé de menor rellevància (la major proporció es trobi dins la piràmide).

El disseny periodístic és una manera subtil de dotar de diferents graus d'interès als temes, orientar l'atenció i l'ordre de lectura dels lectors i així, com aquell qui no vol la cosa, es van configurant els temes que seran més debatuts i parlats per la població.

Extensió: la importància de les notícies ve determinada, entre d'altres factors, per l'espai que li dedica el mitjà periodístic. La informació que trobem en un diari és redactada en columnes, i, depenent de la importància de la notícia, aquesta ocuparà una, dues, tres, quatre o més columnes. Així, com més llarga sigui la notícia i més espai ocupi dins el diari, més probable serà que el lector cregui que és una notícia rellevant i que per tant cal llegir. El fet que una notícia sigui més llarga vol dir que el diari hi ha esmenat més temps en escriure-

⁷⁸ Triangle de Haas

la i que per tant que el rotatiu creu que és més important que no una que hagi ocupat poc espai.

Així doncs, una notícia que acrediti al propi grup polític ocuparà molta extensió, més que no pas si es tracta d'una notícia que el desacredita, ja que sovint no li'n donarà gaire importància o ni tan sols en farà referència.

Tipus de text:

- Principalment textual: l'article es caracteritza per tenir una gran quantitat de lletra i una o bé cap foto. Solen ser notícies curtes i poc rellevants o que no necessitin cap foto per complementar la informació i les dades.

El paro interanual cae en Catalunya en 14.000 personas en noviembre

Sin embargo, el desempleo subió "entre 2.000 y 3.000 personas" respecto del mes anterior, según el 'conseller' **Felip Puig**

Lunes, 2 de diciembre del 2013 - 19:24h.

Comentarios (0) Votos: +0 -0 f Like 0 t Tweet 0 S Seguir g +1 0

EFE / Barcelona

El **paro** en **Catalunya** caerá en 14.000 personas en **noviembre** en términos interanuales, si bien registrará una subida de entre 2.000 y 3.000 personas con respecto al mes de octubre de este año.

Así lo ha avanzado el 'conseller' de Empresa i Ocupació, **Felip Puig**, en comisión parlamentaria un día antes de que el Ministerio de Empleo y Seguridad Social publique los datos oficiales.

El paro registrado en Catalunya aumentó en octubre en 12.921 personas con respecto al mes anterior, un 2,08% más, con lo que el total de desempleados en la comunidad se situó en 633.832.

Durante la presentación de los presupuestos de su departamento, Puig ha insistido en la necesidad de revertir los **altos índices de paro** para conseguir **reactivar** la economía y superar la crisis.

79

- Mixt: hi ha gairebé el mateix volum de fotografies que de text.

ECONOMIA

L'associació d'usuaris de bancs i caixes remarca que la Generalitat no va fer res per evitar les fusions

El secretari general d'aquesta organització, Jofre Farrés, demana que es millori la transparència en la venda de productes financers

ASOCIACIÓN T.O. Barcelona | Actualitzat el 02/12/2013 14:15

El resumit | Comentaris

En la compareixença davant de la comissió de caixes del Parlament, el secretari general de l'Associació d'Usuaris de Bancs i Caixes de Catalunya (ADICAE), Jofre Farrés, ha repartit la responsabilitat sobre la desaparició del sector de caixes a Catalunya entre les mateixes entitats financeres i les administracions. Ha destacat que a les entitats reguladores, la Comissió Nacional del Mercat de Valors (CNMV) i el Banc d'Espanya només els interessa la solvència dels bancs, sense entrar en les necessitats dels consumidors.

Farrés ha rebut la Generalitat. Per Farrés, el govern català no va fer "tot el que estava en les seves mans" per evitar el procés de fusió entre caixes, que de 10 entitats han acabat en una, que s'ha hagut de convertir en banc, CaixaBank. Sense explicar noms, el secretari general d'ADICAE ha concretat que la llei catalana de caixes elaborada el 2008 "no va servir per a res", tant en compte que aquesta normativa potia "autoritzar operacions entre caixes". Farrés ha afegit que "no hi va haver voluntat" d'impedir cap de les integracions que es van produir.

Sobre els suposats abusos de la banca en la venda de productes financers poc transparents, Farrés ha demanat als polítics en general que evitin nous problemes amb la renovació de la llei hipotecària i que no es torni a produir situacions com les de les caixes de terra.

80

- Eminentment icònic: hi ha més volum dedicat a les fotografies, gràfiques... que al text.

Titular: té la funció d'encapçalar la notícia i anticipar la informació que conté. Concentren allò més important de la notícia. Consta de quatre parts diferenciades tal i com hem vist anteriorment:

- Avantítol: es troba per damunt el titular. Es tracta de poques paraules que tenen una funció de complement i ajuden a contextualitzar la notícia.
- Títol: la mida del titular de la notícia també determina la importància de la notícia. Cal distingir-ne quatre tipus:
 - Expressiu: no aporta informació sobre el fet ja que se suposa que ja és conegut pel lector. El seu objectiu és cridar l'atenció i ho fa utilitzant paraules soltes, que solen anar acompanyades per signes d'exclamació o interrogació. Són molt utilitzats en la premsa esportiva.

⁸¹ Ara

⁸² El Mundo Deportivo

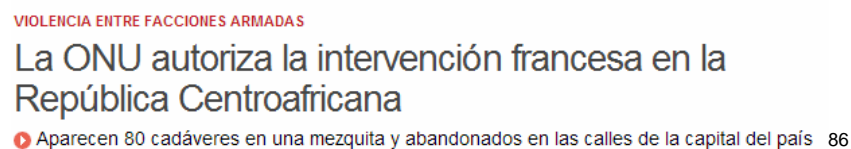
- Apel·latiu: el seu objectiu és sorprendre al lector ja que fa referència a fets molt sorprenents. S'utilitza en la premsa sensacionalista.⁸³

- Temàtic: s'encarrega de citar el tema principal de l'article però de manera molt general i utilitzant poques paraules. S'utilitza en notícies poc importants o en titulars de gèneres no informatius (editorials, opinió,...)

- Informatiu: és el més utilitzat en un diari. Parla sobre el subjecte de l'acció, l'esdeveniment i el context. Sempre s'utilitza el present per tal de donar una sensació d'immediatesa.

- Subtítol: desenvolupa, amb una mica més d'aprofundiment, la informació que ha avançat el titular. Extreu les idees principals del cos del diari.
- Sumari: en alguns casos s'incorpora un sumari que és molt útil per aquells que per diferents motius no es volen llegir tot l'article sencer sinó només fer-li una ullada, ja que resumeix les idees principals de la notícia i intenta mostrar-la atractiva perquè el lector l'acabi llegint o si més no que se'n faci una idea el màxim de completa

⁸³ Fa referència a la manipulació informativa per tal de desencadenar sensacions, emocions i crear una gran impressió ja que sovint difonen informació polèmica.

⁸⁴ Lecturas.com

⁸⁵ El Mundo

⁸⁶ El Periódico.com

possible. A vegades té independència de la resta perquè el diari el considera com un paràgraf independent. També es pot trobar fusionat amb el subtítol.

A continuació identificarem les parts del titular que hem citat anteriorment:

The screenshot shows a news article from 'El Periódico' dated November 29, 2013. The article is titled 'La Audiencia de Palma mantiene la imputación del secretario de las Infantas por el 'caso Nóos''. Annotations on the right side of the image identify the following parts:

- Avantítol:** 'EL 'CASO URDANGARIN''
- Títol:** 'La Audiencia de Palma mantiene la imputación del secretario de las Infantas por el 'caso Nóos''
- Subtítol:** 'El tribunal desestima el recurso de García Revenga y considera que la intervención de los imputados en los hechos está "necesariamente relacionada"'
- Sumari:** The main body of the article, starting with 'La Audiencia Provincial de Palma ha confirmado la imputación del secretario de las infantas, Carlos García Revenga, en el 'caso Noos', que investiga el presunto desvío de fondos públicos. El tribunal ha desestimado el recurso de apelación presentado por la defensa de García Revenga contra la decisión del juez instructor, José Castro.'

87

Autor: nom del redactor que ha elaborat la notícia. És més freqüent que estiguin signats els articles d'opinió que els informatius(notícies).

The screenshot shows a news article from 'El Periódico' dated December 5, 2013. The article is titled 'Luc Jousse ironizó con la intervención "demasiado rápida" de los bomberos para apagar un incendio en un campo gitano'. The author's name, 'ELIANNE ROS / París', is highlighted in a yellow box. The article text mentions 'Luc Jousse' as the author of the piece.

88

Tipologia de la lletra: tot i que la majoria de diaris acorden un mateix estil de lletra per a tots els articles, aquesta pot ser més gran i en negreta si es vol que l'article cridi l'atenció; i el mateix passarà a l'inrevés, ja que si els diari vol passar un esdeveniment desapercbut, la tipografia serà més petita.

Elements paratextuals (suports): l'ús de suports ajuden a ressaltar i complementar el contingut del text. D'aquesta manera, afegeixen valor i importància i aconseguen atreure l'atenció dels lectors o a l'inrevés.

⁸⁷ El periódico.com

⁸⁸ El periódico.com

- Fotografia:

Podem dir que la imatge, en la major part dels casos, substitueix la lletra. Per tant, tenen un paper fonamental en la premsa per sobre de l'interès que puguin arribar a tenir per si soles, ja que disposen d'una gran capacitat per transmetre idees. Cada imatge porta implícita la voluntat del redactor transmetre algun tipus de missatge al destinatari, que aquest l'interpretarà segons els seus plantejaments ideològics previs.

A continuació establirem un seguit de punts que haurem de tenir en compte a l'hora d'analitzar una imatge per tal de poder-ne extreure conclusions adequades i que ens mostrin una mínima transparència ideològica.

Les fotografies informatives que es troben als mitjans impresos, segons *Cebrián*, tenen diverses funcions:

- Captar l'atenció del lector per l'impacte que puguin tenir.
- Comunicar de manera immediata la totalitat o parcialitat del contingut de la notícia.
- Transmetre i plasmar amb exactitud allò que el fotògraf va veure i sentir en el moment de tirar la fotografia. Això fa que la imatge quedi guardada dins la memòria dels lectors.
- Desencadenar reaccions emocionals i presentar els esdeveniments de manera molt general, tot i que els sentiments que se'n derivin dependran de cada lector.
- Aportar un valor d'entreteniment pel que fa a la distracció i curiositat.
- Incorporar un cert punt de dinamisme a les pàgines del diari i fer que els textos siguin més variats (no tant monòtons i homogenis).

La fotografia rep un nom diferent segons la funció per la qual ha estat creada. Així, dins la premsa, trobem diferents tipus de fotografies:

- Fotografia informativa: respon a les preguntes bàsiques de la informació: què?, qui?, com?, on?, quan?, per què?. Per si soles són capaces de generar-nos un concepte molt complet i ampli i tenen la capacitat de descripció, expressió, informació i de cridar l'atenció de manera molt ràpida.

89

- Fotografia documental: aporta realisme i mostra la societat tal i com és mitjançant imatges que poden ferir la sensibilitat ja que donen a conèixer una realitat força dura. La imatge reflexa directament un fet, o bé capta una instantània simbòlica que es converteix en una icona universal.

90

91

- Fotografia simbòlica: aquella que combina diferents elements amb un cert punt d'imaginació i creativitat per fer arribar als lectors una idea i per simbolitzar alguna cosa, és a dir, aquella que utilitza elements reals i

⁸⁹ http://www.elpuntavui.cat/noticia/article/3-politica/17-politica/697960-els-valencians-clamen-contra-el-tancament-de-rtvv-i-exigeixen-eleccions-urgents.html?piwik_campaign=rss&piwik_kwd=nacional&utm_source=rss&utm_medium=nacional&utm_campaign=rss&f=El+Punt+Avui

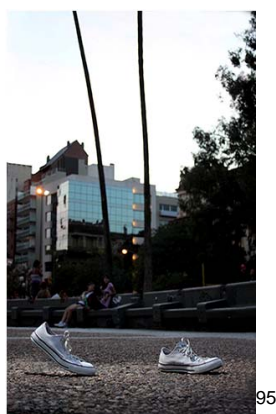
⁹⁰ *El Kommandokorps, un grupo de extrema derecha, organiza campamentos donde adiestra a jóvenes blancos sudafricanos para que rechacen la nación multicultural que tanto defendía Nelson Mandela.* <http://circuitfotobarcelona.org/exposicion/sangre-afrikaner-la-generacion-que-nacio-libre/#sthash.LUwt0FE6.dpuf>

⁹¹ Víctimes dels desnonaments. <http://www.7punt7.net/victimas-de-los-desahucios/>

quotidians que tenen un significat molt restringit però que combinats amb altres de manera original fan que tinguin molt de significat. En veure-la, ràpidament es pot relacionar amb un tema, ideologia, persona, grup...

- Fotografia il·lustrativa: dóna al fotògraf la llibertat creativa de fer fotos de caràcter espontani i de treballar-les per obtenir imatges molt especials i creatives. El fotògraf escull un lloc amb un caràcter visual interessant i una bona il·luminació. Aquestes fotografies adopten un caràcter molt més natural i espontani que si les fotografies estiguessin planificades. En el cas del diari, és coneguda usualment com aquella fotografia que no complementa la informació sinó que l'acompanya. També en forma part el dibuix.

- Retrat fotogràfic informatiu: és un retrat d'algun personatge important que, només per la seva expressió o bé pel context de la seva aparició, revela alguna notícia o informa sobre algun tema.

⁹² <http://paquetetengo.blogspot.com.es/2012/10/fotografia-simbolica-metaforas-visuales.html>

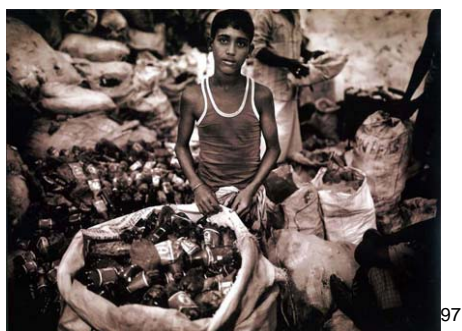
⁹³ *La Vanguardia*

⁹⁴ *La Vanguardia*

⁹⁵ <http://figurae.blogspot.com.es/2013/05/imagen-ilustrativa-001.html>

- Fotografia de denúncia: va molt lligada a la fotografia documental. El seu objectiu és reivindicar alguna injustícia social, i intentar conscienciar a la població d'algun fet concret i important. Serveixen com a un mitjà de protesta social per intentar mobilitzar a la població. El poder emotiu d'aquest tipus de fotografies és evident i no presenta límits.

- Fotografia costumista: pretén exposar allò quotidià i corrent en un lloc determinat, és a dir, accions o bé imatges que estem molt acostumats a veure.

⁹⁶ *Sport.es*

⁹⁷ <http://www.trucos-fotografia.com/consejos-fotografia/una-foto-denuncia-o-la-fotografia-mas-necesaria/>

⁹⁸ <http://www.ecologistasenaccion.org/article22018.html>

99

- Fotografies humorístiques i de curiositats: el fonamental en aquest tipus de fotografia és que l'humor salti a la vista, sense necessitat de text, de manera que s'estableixi una total complicitat entre el fotògraf i l'espectador. Moltes vegades intervé l'atzar, però en la majoria de les ocasions, per aconseguir-la, el fotògraf ha d'invertir molt de temps i ha d'estar armat de sentit de l'humor. Aquest tipus de fotografia també engloba la caricatura, la vinyeta i el dibuix.

100

101

- Fotografies especialitzades: tracten sobre temes que no tota la població entén, sinó només els professionals en la matèria, ja que es copen aparells molt especialitzats dels quals no tothom en coneix la utilitat.

⁹⁹ <http://www.elperiodico.com/es/noticias/barcelona/tiendas-restaurantes-hoteles-piden-alargar-luz-navidad-2874030>

¹⁰⁰ *La Vanguardia*

¹⁰¹ <http://www.ojodigital.com/foro/foto-humoristica/355200-despues-de-la-navidad-es-lo-que-hay.html>

102

Hi ha una gran quantitat d'elements que hem de tenir en compte a l'hora de procedir a l'anàlisi d'una imatge. Totes i cada una de les imatges estan compostes per tres elements crucials que s'han de conèixer per poder-nos fer una idea del seu contingut:

- La imatge transmet un tipus d'informació o una altra en funció de la selecció que realitza de la realitat.
- Té un ordre, una sintaxi i una forma determinada d'exposar els esdeveniments.
- Cada imatge té uns elements i una estructura que en formen part i la determinen:

Color: els colors d'una imatge poden ser freds (blau, lila...) o calents (vermell, taronja...). Si una imatge està composta majoritàriament per colors calents, el que busca és apropar-se i donar un efecte de proximitat al lector; en canvi, si aquesta està formada per colors freds, no atraurà tant l'atenció del lector.

Mida: com és obvi, com més gran sigui la fotografia, més atraurà l'atenció i, per tant, més lectors llegiran la notícia.

Enfocament: Podrem endevinar en quin lloc centra l'atenció aquell qui ha tirat la foto o els elements que no vol que es vegin en funció de quines siguin les parts enfocades d'un conjunt.

103 104

Les fotos anteriors són de la manifestació unionista del 12-O a la Plaça de Catalunya. La primera (Nació Digital) fa un enfocament aeri on es pot veure que hi havia poca gent i, en canvi, la segona (ABC) ho enfoca des d'una perspectiva en què sembla que hi hagi molta més gent de la que realment hi havia.

Plans de fotos: quan parlem de plans en fotografia i cine, fem referència a la proporció que té l'objecte o personatge dins l'enquadrament i ens indica la part de la imatge que apareixerà a la toma.

Plans llargs: contextualitzen la imatge i revelen el lloc. Si són molts llunyans poden causar una certa distància emocional amb el lector o despertar sentiments de solitud o angonya. N'hi ha de tres tipus:

1. Pla general/conjunt: és el pla més llunyà que ens informa del lloc on es desenvoluparà l'escena i ens situa en l'espai. El seu objectiu és ressaltar l'escena en conjunt, no un detall en particular. Els personatges es perden, es minimitzen o bé ni tan sols apareixen. Té un valor descriptiu i pot arribar a tenir un valor dramàtic quan es pretén destacar la solitud o la petitesse del personatge.

2. Pla sencer: apareix tot el cos, dels peus fins al cap i es pot apreciar l'entorn.

¹⁰³ *naciodigital.cat*

¹⁰⁴ *abc.es*

3. Pla americà: talla el protagonista a l'altura del genoll o una mica més amunt, on acaben les mans si es tenen els braços caiguts. Depenent de si el protagonista està assegut o dret, la línia de tall baixa un mica fins a sota els genolls. És possible tenir una visió de l'entorn del personatge.

Plans curts: impliquen més dramatisme i alhora poden dificultar la integració de l'escena. N'hi ha de cinc tipus:

1. Pla mitjà: cobreix fins a la cintura. S'utilitza per ressaltar la bellesa del cos humà; així, és molt utilitzat en la fotografia de moda. Si es tira la fotografia verticalment, el personatge ocupa la major part de l'escena i el fons passa desapercebut.

2. Pla mitjà curt: recull des del cap fins a la meitat del pit. Ens permet la figura dins d'un requadre, descontextualitzant-la del seu entorn per concentrar en ella la màxima atenció.

3. Primer pla: recull el rostre i les espatlles. Serveix per mostrar confiança i intimitat respecte el personatge.

4. Primeríssim primer pla: capta el rostre des de la base de la barbeta fins la punta del cap. S'accentua la càrrega emotiva i l'atenció del personatge.

5. Pla detall: recull una petita part del cos que no necessàriament ha de ser la cara. S'hi concentra la màxima capacitat expressiva a causa de la poca

distància entre la càmera i el protagonista cosa que fa que es pugui donar èmfasis a algun detall que es vulgui ressaltar. Es busca alguna part del cos que en un pla general o més llarg passaria desapercbut i s'aconsegueix destacar elements específics.

- Peu d'imatge:

Frase que es troba sota la fotografia i que informa sobre aquesta. Són uns dels elements textuais més habituals, que molts periodistes recorren a l'hora d'acompanyar les fotografies. La imatge i el corresponent peu de pàgina s'influeixen directament per tal de poder oferir una informació completa i unitària i, per tant, podem dir que no tenen autonomia informativa.

Tenen diverses funcions:

- Destacar els elements més significatius de la fotografia evitant obvietats.
- Clarificar la vaguetat i ambigüitat del contingut de la fotografia per evitar interpretacions errònies.
- Permetre ampliar el significat de la fotografia mitjançant l'explicació exacta d'allò que hi ha representat.
- Orientar la lectura de la fotografia i l'atenció dels lectors ressaltant els punts de més interès.

De la combinació de les funcions anteriors, podem diferenciar tres tipus de peus de pàgina:

- Peus informatius: expliquen fets que no es poden saber mirant únicament la fotografia ja que aquesta no és informativa. També tenen com a objectiu condensar la informació perquè el lector n'obtingui una idea principal. Serveixen per complementar la fotografia.

¹⁰⁵ “Amb la reforma es vol ordenar i fomentar el transport públic.”

¹⁰⁶ “Cristiano Ronaldo va marcar dos gols, el segon després d'una decisió errònia del col·legiat Muñiz Fernández.”

- Peus editorialistes: aprofiten la informació de la fotografia per incloure-hi un sentit editorial mitjançant una interpretació o comentari subjectiu envers allò que mostra o el sentit global del conjunt de la notícia.
- Peus de comentari objectiu: utilitzen la fotografia per incorporar un peu de foto que interpreti i comentï l'esdeveniment utilitzant dades i xifres objectives. S'utilitza perquè el lector sigui qui interpreti i dedueixi el sentit global del fet.

¹⁰⁵ *La Vanguardia*

¹⁰⁶ *La Vanguardia*

¹⁰⁷ “En 2006, las rebajas suponían en torno el 25% de la venta anual. El último año han representado el 40%.”

- Peus descriptius: descriuen allò que veiem a la foto, sense els quals podríem saber perfectament de què es tracta la foto. Acompanyen a fotografies informatives.

¹⁰⁸ “Navarro va conversar animadament amb Alicia Sanchez-Camacho.”

¹⁰⁹ “El barcelonista Xavi Hernández.”

¹⁰⁷ *El Mundo*

¹⁰⁸ *La Vanguardia*

- Peus autor: en alguns peus de pàgina hi consta l'agència, o bé, el fotògraf que ha tirat la fotografia. Poden anar seguits o no d'algun comentari com els que hem vist anteriorment.

¹¹⁰ “*ETHAN MILLER/ GETTY IMAGES.*”

¹¹¹ “El president Artur Mas i la seva dona, Helena Rakosnik, després de la seva intervenció. PERE VIRGILI.”

Així doncs, podem concloure que hi ha alguns peus de foto(subjectius) que trobem en les seccions d'opinió i serveixen com a eina de transmissió d'una ideologia concreta.

¹⁰⁹ *La Vanguardia*

¹¹⁰ *Ara*

¹¹¹ *Ara*

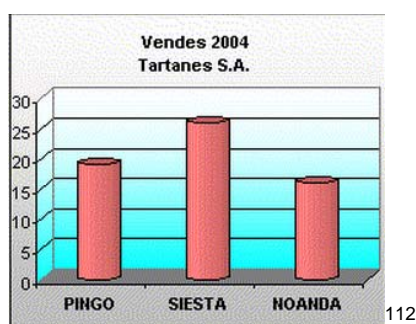
- Gràfiques:

S'utilitzen per representar les dades numèriques d'una forma gràfica (dibuixos, esquemes o eixos de coordenades) amb l'objectiu de relacionar i comparar visualment els resultats que se n'extreuen. També ens permeten extreure els aspectes que més ens interessin amb un cop d'ull. Les gràfiques tenen diverses funcions:

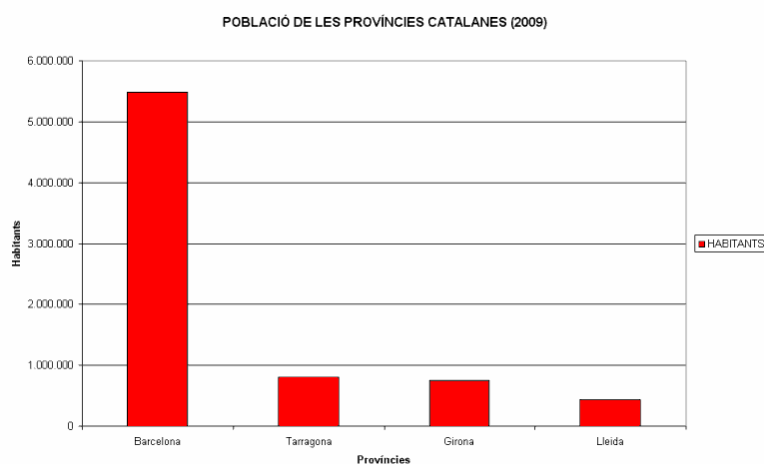
- Mostrar els resultats d'unes votacions
- Comprovar l'evolució dels beneficis d'una empresa

N'hi ha de diferents tipus:

- Gràfic de barres o histograma: s'utilitza quan es vol representar un seguit de dades de manera independent en percentatges. És a dir, l'estat d'una variable en un moment determinat. Un exemple seria la representació de les vendes de diferents models de productes o bé la distribució de la població.

112

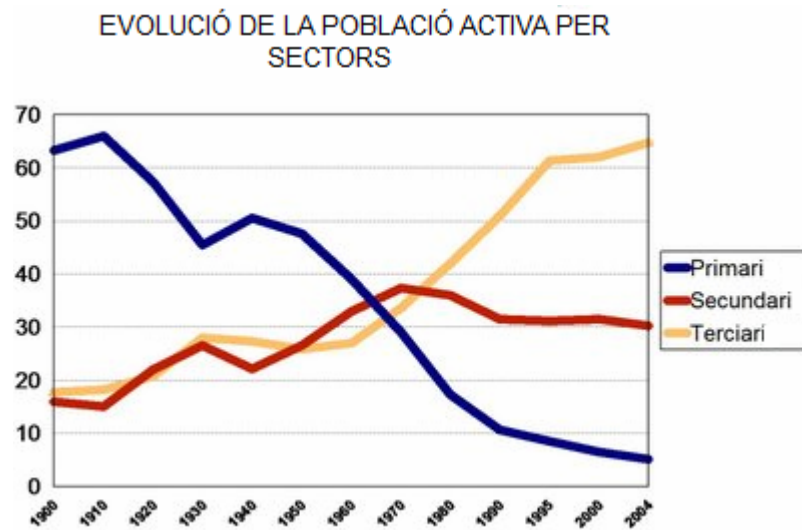

113

¹¹² <http://www.xtec.cat/~psanche3/office/excel/nivell1/c4.htm>

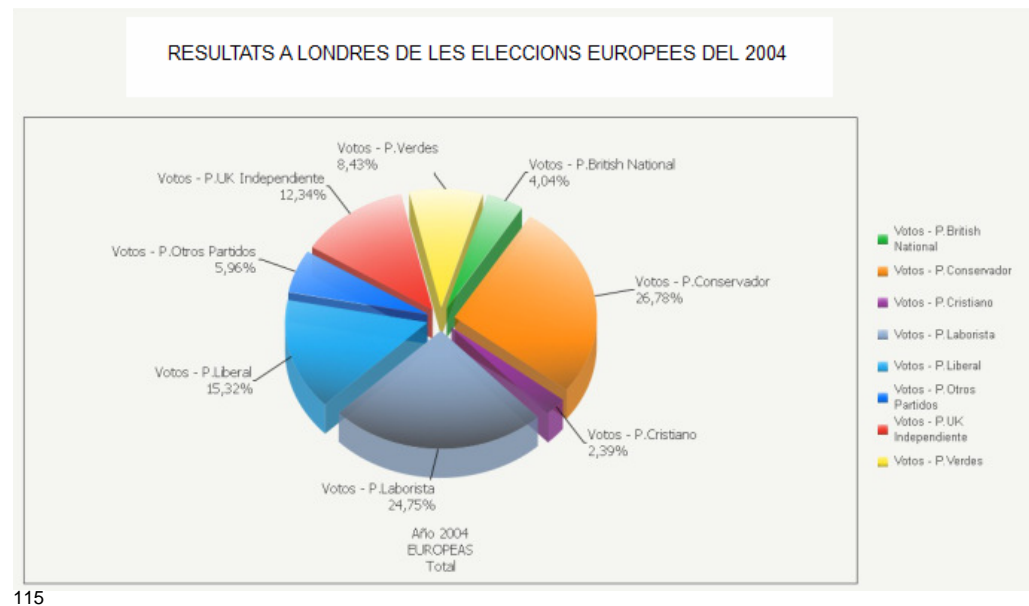
¹¹³ http://www.xtec.cat/~rherna24/mat_grafics_socis.html#lineal

- Gràfica lineal: serveix per representar l'evolució contínua d'una variable al llarg del temps.

114

- Gràfic circular: mostra un seguit de percentatges respecte d'un total. Es pot utilitzar per representar els resultats d'unes votacions.

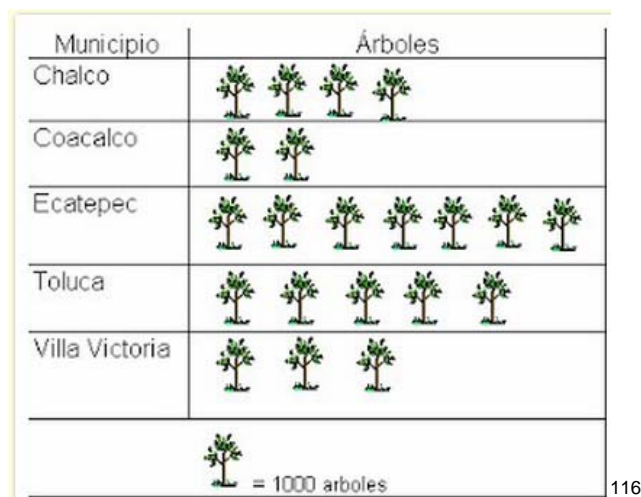

115

- Pictograma: està compost per imatges que serveixen per representar el comportament o distribució de les dades, utilitzant símbols de la mida proporcional a la xifra representada.

114 <http://www.geotercero.50webs.com/elaboracion%20graficos.html>

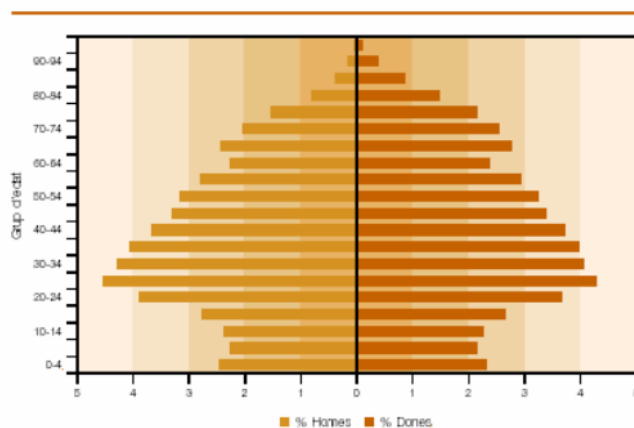
115 <http://churriwifi.wordpress.com/2010/page/5/>

116

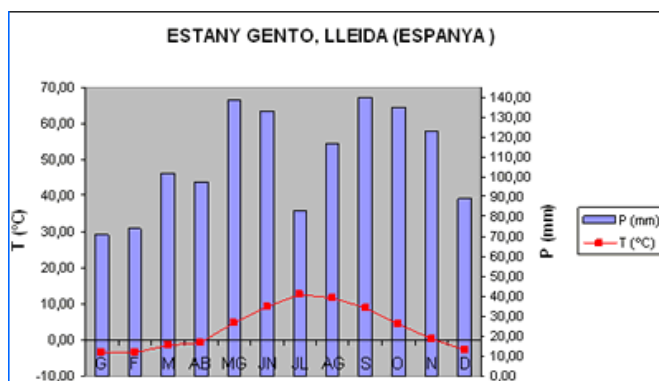
- Piràmide de població: és un diagrama de barres o histograma que representa l'estructura o composició interna de la població segons el seu sexe i edat.

Gràfic 6. Piràmide de població. Catalunya, 2001

117

- Climograma: és un gràfic que combina barres (pluges) i línies (temperatures) i que reflecteix el clima d'un lloc determinat.

118

116 <http://sandrapatriciabermudez.blogspot.com.es/2013/04/los-pictogramas-grado-4-abril-10.html>

117 http://www.xtec.cat/cfapalaudemar/moduls/soc/s6_unit3_apunts_avalcont.pdf

Fonts informatives: l'obligació de qualsevol periodista és publicar els esdeveniments de forma fidel i descriure'ls de manera concreta i exacta, sense distorsionar la informació. Així, els periodistes han de mantenir un tracte professional amb les seves fonts. Davant del fet que el periodista no pot presenciar un esdeveniment espontani i no previsible en el moment que aquest té lloc, ha d'acudir a altres fonts informatives per tal que aquestes siguin les encarregades de proporcionar-li la informació. I encara que el periodista hagi pogut estar present a l'esdeveniment, li és molt útil extreure informació d'altres fonts per complementar la seva i per tenir segones opinions i així poder-les contrastar.

Entenem com a font d'informació totes aquelles persones que ja sigui a títol individual o en nom d'una institució, són entrevistades pel periodista, així com la informació dels documents o dipòsits d'informació que el periodista consulta, ja siguin llibres, revistes, arxius...

El periodista pot escollir una gran varietat de fonts com és el cas de persones, institucions i organismes, tot i que no sempre són fiables. Per tal que una notícia sigui veraç i clara ha de consultar una gran quantitat de fonts fiables, oficials i plurals que permetin recollir diferents interpretacions, les fonts han de ser fiables i oficials ja que així li atorgaran més credibilitat al document i també han de ser plurals.

Podem classificar les fonts segons:

La seva constància o durabilitat:

- Informador: manté una relació ocasional amb el periodista i es dedica a subministrar-li la informació en un moment determinat i de manera provisional, ja que només dura fins que l'assumpte s'acaba.
- Font informativa: manté una relació habitual amb el periodista i, per tant, és estable.

La quantitat de periodistes que aporten una mateixa informació:

- Fonts exclusives: aporten informació a un únic periodista o mitjà.
- Fonts compartides: proporcionen la mateixa informació a diferents periodistes o mitjans. Ex: agències de notícies, rodes de premsa, comunicats públics...

¹¹⁸ http://socialsquartoeso.blogspot.com.es/2012_02_01_archive.html

La seva atribució:

- Fonts d'atribució directa: quan la font a partir de la qual el periodista n'ha extret informació, autoritza a poder ser identificada pel diari i per tant, citada a la notícia. És el millor dels casos ja que li dóna un plus de credibilitat a la notícia i, per tant, més valor.

Varios miles de personas --5.000, según la Guardia Urbana-- han llenado la plaza de Sant Jaume en la manifestación celebrada este viernes en Barcelona en defensa de la Constitución. Presidida por una pancarta con el lema "Juntos. Por un futuro democrático y plural", la marcha ha partido de la plaza de Urquinaona y ha llegado a la plaza de Sant Jaume encabezada por los principales líderes del PPC y Ciutadans y por los responsables de la plataforma Som Catalunya, Somos España, organizadora del acto. En su manifiesto, han llamado a quienes se sienten catalanes y españoles a "no resignarse" ante el órdago soberanista y ha "moverse" en defensa de la Carta Magna.

119

La capital de la RCA, sumida en el caos y la anarquía, ha amanecido hoy con el descubrimiento de cerca de 80 cadáveres, que han aparecido en una mezquita y en las calles de la ciudad tras los actos violentos de esta madrugada, según ha constatado France Presse. En la mezquita del céntrico barrio PK5 había alineados 54 cadáveres, todos ellos con heridas de arma blanca y de bala. En las calles vecinas, los periodistas han contabilizado al menos 25 cadáveres abandonados.

ENFRENTAMIENTOS EN BANGUI

Por su parte, la ONG Médicos sin Fronteras (MSF) ha contabilizado al menos 50 civiles muertos y cerca de un centenar de heridos en los enfrentamientos registrados en Bangui entre las fuerzas de seguridad y las milicias partidarias del expresidente François Bozizé. La mayoría de las víctimas ingresadas en los hospitales están siendo tratados por heridas de bala y de machete, ha señalado MSF.

120

- Informació amb atribució reservada: quan la font vol mantenir-se anònima. És el més utilitzat en aquelles que posen en circulació informació intoxicada.

EFE / Bagdad

Al menos diez personas han muerto y 75 han resultado heridas en una ola de ataques contra una sede de los servicios secretos y en un centro comercial colindante en la ciudad iraquí de Kirkuk, ha informado este jueves una fuente de seguridad.

121

- Off the record: quan el periodista rep una informació confidencial no publicable. Tot i això, no vol dir que no pugui utilitzar aquesta informació si ha estat verificada per altres fonts.

¹¹⁹ *elperiodico.com*

¹²⁰ *elperiodico.com*

¹²¹ *elperiodico.com*

La seva posició:

- Governamentals o públiques: ocupen un lloc de privilegi en l'estructura de poder, sovint un càrrec públic.
- No governamentals o privades: fonts que no tenen cap poder però que tenen accés a informacions valuoses. Informen en nom propi.

Hi ha diaris els redactors dels quals privilegien unes fonts sobre d'altres, és a dir, sempre van a buscar la informació i sobretot les dades i estadístiques, per exemple, a la policia o a d'altres organismes oficials com els jutjats o el parlament. Així, només extreuen la informació de les elits. Aquesta pràctica en anglès és coneguda com a *fits* que són els punts o fonts on els periodistes sempre recorren a l'hora d'informar-se sobre un fet.

Hi ha diaris que quan volen saber alguna cosa sobre un esdeveniment de tipus econòmic, cultural, de desocupació... quasi mai entrevisten a les minories o als grups marginals sinó a les elits. Això no vol dir que les persones amb menys poder a la societat no tinguin accés als mitjans, sinó que, en molts casos, són escollits per entrevistar-los com a criminals o persones en contra del sistema i no com a afectats pel sistema. Així doncs, quan hi ha una manifestació, la font principal dels periodistes és la del grup dominant i, per tant, el més poderós (ministre, policia...).

3.3. ANÀLISI QUALITATIVA

Després de dur a terme l'anàlisi quantitativa, procedirem a la segona fase totalment necessària per completar l'anàlisi del discurs. No es tracta de limitar-nos només a descriure allò que veiem i que per tant tothom pot observar, sinó que donarem pas a la interpretació i establirem una guia metodològica a partir d'una investigació qualitativa. Aquesta part és la més complexa perquè la llengua té un gran nombre de paraules per expressar el mateix i tenen múltiples interpretacions en funció de la manera com estiguin escrites en un discurs determinat. Aquest procediment, però de manera més simple, l'haurien de fer tots els lectors perquè és molt important analitzar i estudiar allò que es llegeix a la premsa i que es troba en un diari ja que no sempre tot és fiable i neutral.

L'anàlisi del contingut és una tècnica de recollida d'informació a partir de la qual és possible obtenir dades qualitatives a través del contingut explícit d'un text. Aquestes permetran, a posteriori, mostrar-nos la ideologia d'aquell qui està al darrere de la notícia. També ens

permetrà descobrir aspectes del text que es mostren implícits en aquest. Així, una paraula no tan sols vol dir una sola cosa ja que si en mirem el seu context, tindrà una estructura interna diferent de la que tindria en un discurs en un altre context no ideològic.

D'aquesta manera, podrem esbrinar a quina ideologia o bé grup polític donen suport un conjunt de notícies d'un mateix diari analitzades individualment i a partir d'aquí esbrinar els valors que defensa el diari en general. Així doncs, aquesta anàlisi ens permetrà que arribem a un gran nombre de conclusions pel que fa al tipus de notícia. El procés metodològic que seguirem serà el següent:

- Identificar els propòsits i altres característiques del emissors mitjançant l'anàlisi crítica del discurs.
- Comparar els diferents diaris.
- Reflectir actituds, valors i sobretot, els interessos dels diferents mitjans de comunicació.
- Descriure la conducta dels mitjans davant dels diferents esdeveniments.

Tot i que sovint, quan llegim un article, fem una anàlisi del seu contingut sense adonar-nos-en, de manera inconscient, i sense basar-nos en cap tècnica concreta; quan el nostre objectiu és extreure conclusions vàlides hem d'aplicar un mètode d'anàlisi científic basat en la fiabilitat i derivat d'un previ aprenentatge de nocions teòriques.

En primer lloc, per poder analitzar el missatge i fer un procés de descodificació, cal identificar els protagonistes del procés comunicatiu:

- La font/emissor: s'encarrega de triar els signes adequats per transmetre el missatge, és a dir, la seva funció és codificar el missatge i transmetre'l de manera entenedora pel receptor.
- Receptor: és aquell a qui va destinat el missatge i, per tant, realitza un procés contrari al de la font, ja que desxifra i interpreta allò que li vol transmetre l'emissor. N'hi ha de dos tipus:
 - Passiu: només rep el missatge
 - Actiu o perceptor: no només rep el missatge sinó que també el percep i l'emmagatzema.
- El canal de comunicació: medi físic a partir del qual es transmet el missatge.

- Missatge: informació que l'emissor transmet al receptor.
- Context: conjunt de circumstàncies que tenen lloc al voltant del procés comunicatiu; és a dir, la situació o entorn extralingüístic on es desenvolupa l'acte comunicatiu.
- Codi: conjunt de signes. Ha de ser el mateix per l'emissor que pel receptor. Implica la descodificació i comprensió del paquet d'informació que es transfereix.

Els parlants d'un idioma produeixen i entenen tant la parla com el text de manera lineal, és a dir, paraula per paraula, oració per oració. L'entonació, els pronoms, les nominalitzacions, la selecció i canvi de tema, el nivell d'especificitat, l'argumentació i les fal·làcies, l'estil i les figures retòriques, entre moltes d'altres estructures, poden evidenciar la ideologia de l'escriptor.

El problema és que com més alt sigui el registre, augmentarà el nivell de formalitat i en conseqüència el redactor tindrà més cura a l'hora de triar una paraula o bé una altra. Així doncs, com és obvi, el nivell formal es veu menys afectat per la ideologia i, per tant, aquesta s'expressarà indirectament i subtilment, però donant-hi un cert èmfasi.

Hi ha una estratègia prèvia que cal tenir en compte i entendre abans de procedir a la metodologia d'anàlisi, ja que tot el que veurem a continuació es basa en aquesta: L'estratègia bàsica de polarització. En primer lloc, cal definir alguns conceptes:

Estructura polaritzada: entenem com a polarització el suport envers una certa figura política o posició que un diari dona a entreveure als lectors. Així, aquesta inclinació ideològica està codificada a la parla i en el discurs: si ens volem referir al propi grup (Nosaltres) s'anomena polarització intragrupal i si ens volem referir als Altres (ells) es coneix com polarització extragrupal.

Legitimació: n'hi ha de dos tipus:

- Legitimar el propi grup (els actors socials que representa)/autopresentació positiva: engloba tres tècniques:
 - Mostrar un líder carismàtic que assoleix l'autoritat per la gran força de la seva personalitat.
 - Presumir dels propis èxits.

- Autopresentació positiva: dóna importància als factors positius del propi grup i es desestimen i es treu valor als factors negatius que han comés.
- Deslegitimar als Altres/presentació negativa: descriure una situació mitjançant adjectius qualificatius que deixin en mal lloc l'oposició i revelar només aquelles accions i comportaments negatius que procedeixin del bàndol contrari. En canvi, si els Altres actuen correctament, el diari farà el possible per amagar-ho. L'oposició és presentada negativament, així doncs es recorren a paraules que el culpen, l'acusen, l'insulten... Però no en tots els textos es mostren clarament aquestes tècniques per deslegitimar l'oposició sinó que, en la majoria dels casos, estan subjacents en el text. Aquesta deslegitimació la podem trobar en el text expressada de diferents maneres, algunes de les quals detallem a continuació:
- Una notícia pot deslegitimar la divergència ¹²² de l'oposició mitjançant l'ús de les declaracions contradictòries amb l'ideal del partit que fan alguns dels seus representants. D'aquesta manera, el periodista mostra la seva imparcialitat i la seva capacitat crítica. Exemple: Duran i Lleida, referint-se a la independència de Catalunya: "*Yo lo veo muy imposible. Creo que no va a llegar*". Artur Mas: "*La independencia clásica no nos conviene. Queremos una independencia con la UE y con España*". En aquest cas es veuen la contradicció d'opinions sobre la independència que hi ha entre ambdós diputats del partit del CiU.
 - També hi ha estratègies en què es citen textualment les paraules d'alguna autoritat dels Altres, ja que estableixen les bases per la seva pròpia deslegitimació. Així, el mitjà de comunicació que mostra la notícia no és més que un presentador de la realitat. Un exemple seria: tal i com va dir el president d' x partit polític: "no he fet bé la feina que em tocava i per això dimiteixo" (aquesta oració seria reproduïda dins el diari en cas que el redactor estigués en contra d'aquest partit x)

Aquests dos exemples mostren unes estratègies menys evidents i, per tant, més efectives.

¹²² Diversitat d'opinions, desacord.

A continuació tenim un petit esquema que fa referència a l'estratègia bàsica de polarització basada en la polarització vista anteriorment que es sintetitza en el quadrant ideològic (Van Dijk¹²³):

- Posar l'èmfasi en els Nostres aspectes positius.
- Posar l'èmfasi en els Seus aspectes negatius.
- Llevar l'èmfasi dels Nostres aspectes negatius.
- Llevar l'èmfasi dels Seus aspectes positius.

Aquesta estratègia s'utilitza en totes les estructures del discurs, és a dir, apareix en tots els nivells lingüístics i discursius.

Quan en un discurs s'apliquen aquests principis polaritzants, afecta tant a les formes com al significat. Totes les formes que canvien segons el context, rol social, situació, posició, creença o opinió dels qui escriuen, tenen una funció ideològica. La forma es veu menys afectada per la ideologia que el contingut, ja que el nivell formal depèn de la ideologia per expressar-la de manera indirecta o emfatitzada. Així, hi ha unitats lingüístiques¹²⁴ que poden variar segons el context ideològic. Es subratlla l'èmfasi del quadrant ideològic que es posa en joc en el discurs a través dels mecanismes del significat. Per tant, el mètode que veurem a continuació consistirà en l'anàlisi ideològic d'aquesta variació lingüística.

Així, per exemple, el diari pot reforçar les propietats negatives dels altres (els terroristes) anunciant fets repugnants comesos per ells i accentuant les característiques d'aquest fet

¹²³ Va ser catedràtic d'estudis del discurs a la Universitat d'Amsterdam i actualment és professor de la universitat Pompeu Fabra. Va dur a terme un seguit de treballs en poètica generativa i gramàtica del text i posteriorment va centrar-se en temes més socials i crítics. També va fer estudis sobre les notícies de premsa i la seva ideologia. Actualment està investigant en les relacions entre el discurs, coneixement i context.

¹²⁴ Qualsevol element en què es pot dividir un mot o oració i que és susceptible de ser analitzada per la lingüística.

negatiu dels Altres expressant-ho repetidament i extensa o mitjançant altres mètodes que tractarem a continuació.

Seguidament, establim una metodologia d'anàlisi caracteritzada per la descripció objectiva, sistemàtica i quantitativa del contingut que hi ha als mitjans, amb l'objectiu d'interpretar-los i extreure'n informació ideològica.

Van Dijk distingeix eminentment vuit "nivells del discurs" i explica i exemplifica com es pot trobar el caràcter ideològic en cadascun d'ells. Els nivells que veurem a continuació són: *el significat, les estructures proposicionals, les formes del discurs, l'argumentació i la retòrica*. En el nostre cas només en veurem cinc ja que l'anàlisi formal l'hem separat i col·locat en l'anàlisi quantitativa que és anterior a l'anàlisi qualitativa.

3.3. ANÀLISI QUALITATIVA	
NIVELLS DEL DISCURS	
3.3.1 Anàlisi semàntica (significat)	Temes
	Nivell de descripció
	Implicacions i pressuposicions
	Sinonímia
	Contrast
	Exemples

	Negacions i concessions	<ul style="list-style-type: none"> - <u>Negació aparent</u> - <u>Concessió aparent</u> - <u>Transferència a altres persones</u>
3.3.2. Estructures proposicionals	Actors	
	Modalització	<ul style="list-style-type: none"> - <u>Elements lèxics valoratius</u> - <u>Fórmules d'expressivitat del redactor</u> - <u>Recursos emfatitzadors</u> - <u>Derivació</u>
	Proves	
	Ambigüitats i vaguetats	<ul style="list-style-type: none"> - <u>Quantificadors</u> - <u>Adverbis</u> - <u>Noms</u> - <u>Adjectius</u>
	Tòpics	
	Coherència local	<ul style="list-style-type: none"> - <u>Regla de repetició</u> - <u>Regla de progressió</u> - <u>Regla de no contradicció</u> - <u>Regla de relació</u>

3.3.3 Estructures sintàctiques	Ordre	- <u>Topicalització</u>
	Veu	
	Nominalització	
3.3.4. Formes del discurs	Impersonalització	<ul style="list-style-type: none"> - <u>Oracions impersonals</u> - <u>Es impersonal</u> - <u>Subjecte genèric</u> - <u>Verb conjugat en 2a singular o 3a plural</u> - <u>Infinitiu</u> - <u>Passives</u>
	El·lipsi	
3.3.5. Argumentació	Punt de vista	
	Fal·làcies	<ul style="list-style-type: none"> - <u>Arguments irrelevants</u> - <u>Generalitzar</u> - <u>Ad absurdum</u>
3.3.6. Retòrica	Hipèrbole	<ul style="list-style-type: none"> - <u>Hipèrbole de fets negatius</u> - <u>Hipèrbole de fets positius</u>
	Eufemisme	<ul style="list-style-type: none"> - <u>Eufemisme de fets positius</u> - <u>Eufemisme de fets negatius</u>
	Ironia	<ul style="list-style-type: none"> - <u>Sarcasme</u> - <u>Antífrasi</u> - <u>Asteisme</u> - <u>Carientismo</u> - <u>Clenasmo</u> - <u>Diasirmo</u>
	Metàfora	<ul style="list-style-type: none"> - <u>Familiaritzar</u> - <u>Us de termes animals</u>
	Comparació	

3.3.1. Anàlisi semàntica

Només la tindrem en compte quan en el redactor hi puguem detectar algun indicatiu o alguna seqüència referida a la ideologia.

És molt difícil diferenciar els continguts merament ideològics dels no-ideològics en un discurs. Així, hi ha un seguit de proposicions ideològiques que cal reconèixer a l'hora d'analitzar un text.

Els textos expressen les ideologies dels redactors ja que a l'hora d'analitzar el discurs, es pot observar com la ideologia es troba explícita en el contingut. Així, un anàlisi semàntic ens hauria de permetre esbrinar la ideologia subjacent.

En el nivell lexicosemàntic¹²⁵ serà més habitual la utilització de formes ideològiques que en el nivell sintàctic¹²⁶; nivell on les formes ideològiques seran menys freqüents.

Consta de set aspectes centrals:

Temes: són els temes que tracta un discurs. Els temes seran positius si fem referència a l'endogrup i negatius si parlem dels Altres, tal i com hem vist en l'estratègia bàsica. Hi ha un seguit de temes que més parlen els diaris. Si mirem un diari digital, a la capçalera hi ha els temes actuals en els quals posa més interès el diari. A continuació farem referència als temes que alguns diaris digitals (els que analitzarem *a posteriori*) destaquen a la seva capçalera del dia 21 de desembre i indicarem els temes recurrents en els diferents diaris. Amb la observació dels temes que fa èmfasi cada diari, podrem intuir la seva ideologia.

- *El Periódico:*

Pujada de la llum

Llei de l'avortament

Corrupció al PP

La situació blaugrana

El debat sobiranista

Baròmetre GESOP

¹²⁵ Part de la lingüística que estudia els significats.

¹²⁶ La funció sintàctica és el paper que té un determinat sintagma o categoria de l'oració segons la posició que ocupa o la relació que té amb els altres elements de la frase.

- Ara:

Consulta

Pressupostos

Artur Mas

Reforma laboral

Trujillo

- *El País*:

Ley del aborto

Cumbre de Bruselas

Tarifazo luz

El espionaje a Almunia

Caso Bárcenas

- *La Razón*:

Reforma de la ley del aborto

Tarifa eléctrica

Los documentos de Bárcenas

El saqueo sindical

Doctrina Parot

Nivell de descripció i grau de complexitat del text: a l'hora de descriure un esdeveniment, es poden utilitzar diferents graus de generalització que van de màxima descripció, especificació i focalització; fins a màxima generalitat, vaguetat i detalls difusos; passant per altres nivells intermedis. La descripció més acurada i específica és utilitzada quan es fa referència a allò coherent amb el quadrant ideològic, i és quan l'esdeveniment s'expressa de forma detallada i focalitzada. I al contrari, quan es tracta d'accions positives dels Altres, ens situem en el grau de més generalitat ja que no interessa subministrar detalls sobre les causes de les accions comentades ni les seves possibles conseqüències; així, l'esdeveniment s'expressa de manera poc precisa i vagament. Això es fa per tal que els receptors no vegin la realitat tal com és, sinó de la manera com la proposa el diari.

En resum, aquells esdeveniments que al diari no li interessa mostrar són descrits globalment sense fer-ne gaire esment i, en canvi, aquells fets que el diari vol treure a la llum són comentats amb tota mena de xifres i detalls.

Pressuposicions i implicacions: segons la pragmàtica¹²⁷, els redactors no necessiten dir tot allò que saben o creuen ja que gran part del discurs es mostra implícit i pot ser desxifrat pels destinataris gràcies als coneixements compartits. Es vol aconseguir que els lectors es creguin un model mental determinat sobre un esdeveniment explicat en el discurs. Així es fa un ús estratègic de la informació implícita, és a dir, es pressuposa un fet conflictiu que ha deslegitimat a l'endogrup abans d'explicitar-lo, ja que quan es dóna per sobreentès un fet, normalment és perquè forma part d'algun aspecte negatiu de Nosaltres o bé algun aspecte positiu característic dels Altres. En alguns casos no es dóna per sobreentès tot l'esdeveniment, sinó que es passen per alt detalls perquè el lector no quedi tan ben informat sobre la notícia.

També es pot utilitzar la implicació com un mitjà per no fer explícites expressions que si s'utilitzessin donarien a conèixer de manera molt evident la posició del diari. La seva estructura està formada per una proposició composta per dues proposicions simples unides mitjançant el *llavors*.

Per tal que s'entengui direm alguns exemples:

- “*Los refugiados son varones robustos*”.

P¹²⁸: els refugiats són homes robustos

Q¹²⁹: els homes robustos no necessiten ajuda

Quan es caracteritza als refugiats com a “*varones robustos*” implica que no necessiten cap mena d'ajuda, però el diari no explicita la segona part de l'oració.

- Un exemple més simple i entenedor seria: si ha plogut llavors els carrers estaran molls. En el cas que es trobés a la premsa només es diria: *ha plogut*.

P: ha plogut

Q: els carrers estan molls

La primera premissa implica la segona, ja que sempre que plou els carrers estan molls.

Sinonímia/paràfrasi: entenem com a paràfrasi les diverses maneres que té la llengua per referir-se a un mateix element. Així, segons la ideologia i allò que es vol donar a entendre en el discurs periodístic, significats similars poden estar expressats variadament amb paraules

¹²⁷ Branca de la lingüística que estudia la llengua des del punt de vista de l'ús que en fan els usuaris.

¹²⁸ Antecedent

¹²⁹ Conseqüent

diferents ja que el terme és connotat en forma d'una paraula o una altra, la que s'atingui millor al que vulguem expressar. Una manera de treure-li gravetat a un tema i no donar-li gaire importància és intentar no dir-li pel seu nom, utilitzar sinònims o bé paraules que s'hi assemblin. Així doncs, si un diari no vol anomenar un concepte, com és el cas de la crisi econòmica, perquè no vol mostrar la gravetat de la situació econòmica als lectors, n'utilitzarà de similars, potser no tan greus com per exemple: recessió econòmica, situació econòmica preocupant... Un exemple que reflexa molt bé aquesta estratègia seria: en comptes d'utilitzar la paraula càncer o bé tumor, que la relacionem ràpidament amb quelcom molt negatiu, alleujarem el significat d'aquest mot utilitzant la paraula: llarga malaltia.

Aquesta estratègia s'utilitzaria en el cas que hi hagués hagut un esdeveniment negatiu per a Nosaltres i el volguéssim suavitzar mitjançant la utilització de sinònims que no impactessin ni tinguessin un significat tan dolent. Molts diaris fan una selecció de paraules o bé de vocabulari. També, la manera de definir a les persones depèn molt de la posició que té aquell que escriu. Un exemple seria: en el cas d'una vaga en reivindicació dels drets dels ciutadans, en comptes de parlar de manifestants, que fossin descrits amb adjectius com terroristes, rebels, insurrectes o indòcils.

Contrast: les proposicions de contingut més marcadament ideològic solen anar acompanyades d'un Nosaltres positiu i un Ells negatiu tal i com hem explicat al principi de l'anàlisi qualitativa. Es remarca el fet que Ells no són diferents a nosaltres, sinó molt diferents. Les proposicions on s'hi pugui veure un contingut ideològic solen destacar per utilitzar un Nosaltres positiu o bé un Ells negatiu. Així es tracta de manera diferent als Altres i s'intenta fer veure als lectors que són totalment diferents a Nosaltres mitjançant un contrast d'ideologies o maneres de fer. Un exemple seria:

- Els espanyols no paguen impostos i en canvi els catalans paguem els nostres i els seus. Aquest és el motiu pel qual no ens volen donar la independència.
En aquest cas expressem la nostra opinió: creiem que els espanyols no contribueixen a pagar els impostos a l'Estat i EN CANVI, nosaltres sí.

Exemples: una estratègia molt utilitzada en l'argumentació és donar a conèixer exemples concrets, representats en forma d'imatge, o bé, d'història curta, que atorguen molta més credibilitat a allò que ha descrit el redactor. També li donen més èmfasi a la transparència ideològica del periodista ja que són mitjans primaris per desplegar la objectivitat

persuasivament. També entren millor visualment i conseqüentment es memoritzen més les històries reals que les abstractes i, a més a més, impacten emocionalment, ja que el seu argument és molt més real.

Un exemple que s'utilitza a la premsa és que la utilització d'una història d'un cas concret com a suport per defensar alguna característica positiva de l'endogrup o una negativa dels altres (exogrup). Hi ha diaris que expliquen la notícia amb el suport de citacions de fonts informatives o bé d'autoritats per tal d'aconseguir un efecte d'imparcialitat. Així doncs, en comptes que el periodista sigui qui expliqui la seva opinió, aquesta és explicada per una font que mereix una mínima confiança per al lector. En resum, el periodista agafa la veu d'un expert per tal de subministrar als lectors informació que coincideixi amb les seves idees. Això ens condueix a la utilització de la fal·làcia *Ad Verecundiam*, que es redueix al sentiment de respecte que es té per una autoritat o persona famosa en fer alguna afirmació sobre alguna matèria. En el cas del diari, però, quasi mai s'utilitza com una fal·làcia ja que se'n fa ús per reforçar una teoria, apel·lant a una autoritat que sigui molt entesa en aquest camp, o bé, amb el suport de gràfics i dades objectives. En canvi, diem que és una fal·làcia quan s'apel·la a una autoritat en temes que no estan dins el seu abast.

Negacions i concessions: en l'anàlisi de les relacions semàntiques trobem unes relacions estratègiques conegudes en anglès com *moves*. Aquestes tenen relació amb la reproducció del poder en la societat: presentació positiva de "Nosaltres" i presentació negativa "dels altres", tal i com hem vist al principi. Aquesta estructura es troba a tot arreu, no només a la premsa. Es presenten els altres amb adjectius negatius com criminals o persones amb una mentalitat oberta i, en canvi, l'endogrup s'autopresenta com tolerant, modern... En les expressions on es pot veure més clara aquesta pràctica són:

- Negació aparent: començar exposant una idea al mateix temps que s'autopresenta positivament al propi grup, com a modern i tolerant: *jo no tinc res en contra de...* o bé, *a mi no em fa res que...* seguit d'un *però* i llavors es fa referència a un seguit d'acusacions, atribucions o comentaris negatius del partit, d'algun polític o bé sobre algun altre aspecte sobre el qual en realitat el diari no s'hi està a favor.

Ex: Jo no tinc res en contra de la utilització de preembrions per a la investigació científica, però crec que aquesta pràctica hauria d'estar prohibida ja que hi ha altres alternatives que no comporten la destrucció d'un ésser viu.

Així doncs, en aquesta estratègia es pot veure un clar exemple de com hi ha la possibilitat d'autopresentar l'endogrup positivament com a modern però seguit d'un *però* que contradiu o li treu el significat de la primera proposició.

- Concessió aparent. a continuació hi ha diferents estructures que poden ser utilitzades i que estan reflectides en exemples hipotètics. Aquestes són força exagerades per tal d'entendre el concepte, però en el cas de la premsa costa molt més d'identificar-les ja que s'intenten amagar i es mostren subjacents. Les estratègies més conegudes són:

- És veritat que a Espanya hi ha un gran nombre d'aturats, però, en general, és un país amb un gran nombre d'emprenedors i empreses que ofereixen treball a moltes persones.

En primer lloc s'afirma un fet conegut per la majoria de la població i del qual tothom n'està assabentat. Posteriorment s'utilitza el *però* per tal d'introduir una proposició que es contraposa o es contradiu a la proposició inicial i per acabar, dóna a conèixer uns fets o bé dades que contradiuen de manera parcial la primera proposició per tal que el receptor no se la cregui completament.

- També hi ha polítics que fan bé la seva feina, però en general tots són una colla d'incompetents i corruptes.

En aquesta estratègia podem veure com el diari utilitza una fal·làcia que és molt freqüent als mitjans de comunicació: la generalització indeguda, que dóna per suposat un fet (que tots els polítics són corruptes) pel sol fet que n'hi hagi uns quants que ho siguin.

- Polític portuguès: Sí, tenim un alt nombre d'aturats, però en comparació amb Espanya no és tant.

És un reflex de la comparació negativa entre el nostre país o govern amb altres règims encara pitjors.

En aquesta frase es pot veure una estructura que consta en primer lloc d'una afirmació, o bé d'un fet que s'ha extret de xifres oficials i que no es pot negar.

Després s'utilitza una fal·làcia anomenada: *tu quoque* (tu també), que davant la no existència d'arguments suficients per negar un fet negatiu, per tal de treure-li pes, només queda la opció de comparar-lo amb xifres encara més negatives d'altres països o partits polítics.

- Transferència a altres persones: intentar transferir a la societat allò que Nosaltres, subjectivament, creiem i pensem. És a dir, creure pel sol fet que nosaltres tinguem un ideari, que tothom creu el mateix. Quan es fa ús d'aquesta estratègia sovint s'utilitza la fal·làcia de generalització indeguda¹³⁰. Ex: Tal i com pensa tota la població d'Espanya, la independència portarà el país per mal camí.

3.3.2. Estructures proposicionals

Està estretament relacionat amb el nivell anterior, sobretot si ho entenem com una selecció de paraules que expressen predicats (proposicions) negatius subjacents sobre els Altres i positius sobre Nosaltres. Els significats de les oracions i del discurs es presenten en proposicions, les estructures de les quals estan controlades per models d'esquemes ideològics mentals.

Si un grup social és descrit com l'agent responsable d'una acció negativa o involucrat en aquesta, llavors assumirem que aquesta proposició inclou una representació negativa del grup i, per tant, té base ideològica; o si pel contrari, el mateix grup és representat com un rol no actiu a l'acció.

Així doncs, cal tenir en compte sis factors en aquest nivell:

Actors: a l'hora de dur a terme l'anàlisi, cal tenir en compte la manera com els personatges del discurs apareixen, és a dir, si s'identifiquen individualment o en grup, si s'especifica la professió o ètnia... ja que això també depèn de la ideologia d'aquell qui els descriu. Normalment, descrivim els membres del Nostre grup de manera neutral i positiva, i els membres dels Altres de manera negativa. També alleujarem les descripcions negatives de Nosaltres i posarem èmfasis a les característiques negatives referides als Altres.

Modalització de les proposicions: inclou els mecanismes utilitzats pel redactor per tal de marcar la seva presència en el discurs. Així deixa enrere l'objectivitat i dona pas a la subjectivitat. En el discurs periodístic on es troba més marcada és en l'article d'opinió, ja que

¹³⁰ Inferir una conclusió general a partir d'uns pocs casos que no la justifiquen.

el redactor mostra actituds, opinions, creences, valoracions... Hi ha diferents marcadors de modalitat, ja siguin lingüístics o no lingüístics:

- Elements lèxics valoratius:

- Adjectius valoratius: agradable, positiu, preciós, trist, lleig...
- Adverbis i locucions adverbials valoratives: afortunadament, per desgràcia, per sort, malauradament, efectivament, sens dubte, inevitablement, necessàriament...
- Verbs valoratius: alguns dels verbs en primera persona del singular expressen l'actitud del periodista: pensar, considerar, dubtar, desitjar, lamentar, celebrar... Les perífrasis d'obligació i de probabilitat també reflecteixen la ideologia ja que presenten les accions com a necessàries o possibles.
- Substantius valoratius: virtut, desgràcia, defecte, simpatia, corrupció, vulgaritat...

- Fórmules d'expressivitat del redactor:

- Interjeccions: ai!, oh!, uf!, caram!, llàstima!, alerta!, senyor!
- Invocacions i renecs: Mare de Déu!, Déu meu!, collons!
- Refranys, frases fetes, locucions i maneres de dir: prendre el pèl, ser un tros de pa...

- Recursos emfatitzadors : són més usats en l'oralitat (gestos, pauses,...) tot i que el discurs també té recursos tipogràfics com és l'ús de les cometes, la cursiva, la negreta, la font tipogràfica... Aquests recursos poden indicar:

- Que és una citació textual de paraules o de pensaments. A la pràctica, aquest apartat el suprimirem ja que les citacions les col·locarem a Proves i Exemples.
- Que determinades paraules, frases o fragments del text no en formen part (elements paratextuals).
- Un canvi de llengua o de registre en una paraula, en el fragment o en tot el text.

- Ús connotat del llenguatge, on s'estableix una certa distància entre el redactor i les paraules que utilitza o bé se li atribueix un significat especial a un mot. Permet expressar l'ús irònic davant el significat ideològic. Un exemple seria: "Bona part dels qui van per la trentena, es consideren inscrits en l'entusiasme desimboltura de «la joventut»."
- Derivació: ús de prefixos i sufixos que reflecteixen l'afecte, familiaritat o rebuig del periodista envers la persona a qui es refereix.
 - Diminutius: indica petitesa o bé afecte mitjançant l'addició del sufix -et, -eta, -ol, -ola, -ó, -ona... Ex: llibret, bestiola, marona. També serveixen per treure-li importància a un esdeveniment. Ex: el grupet de catalans que creu en la independència.
 - Despectius o pejoratius: mitjançant el sufix -ot -ota. Es refereix a un mot en termes negatius. Ex: de la bocota del president només en podien sortir mentides.
 - Augmentatius: utilitza els sufixos -às, -assa, -íssim,.. i el prefix super-, extra-. Serveixen per exagerar el significat del mot. Ex: El dineral que va blanquejar el president va portar-lo a la presó.

Proves: les proves que s'addueixen o s'argumenten per tal de justificar els raonament que fa a favor del propi grup.

Ambigüitats: vaguetats amb què es camufla una acció del propi grup que pot significar la pèrdua de popularitat. Els redactors poden fer servir expressions ambigües que no tenen referents gaire ben definits. Alguns exemples serien:

- Quantificadors: poc, molt
- Adverbis: molt
- Noms: cosa
- Adjectius: baix, alt

Tòpics: utilització d'expressions que acaben per no necessitar ser defensades pel redactor ja que són inqüestionables i prejudicis que hom dona per sobreentesos i s'assumeixen com a criteris bàsics de l'argumentació.

Coherència local: hi ha un últim subgrup que alguns autors col·loquen dins el nivell de significat, però en aquest cas, forma part del segon nivell, el de les estructures proposicionals. Aquesta ambigüitat és deguda a què parla sobre la relació entre les proposicions, però també, sobre les relacions de significat. Tot i això tampoc té gaire importància, ja que, tal i com hem dit anteriorment, els dos primers nivells del discurs són molt similars.

Les relacions de significat entre les diverses parts d'un text es poden veure afectades parcialment per la ideologia, com per exemple, els esquemes adversatius o els de causa-efecte. La coherència fa referència a la funció que té una proposició B en relació amb la proposició A prèvia. D'acord amb els principis de la semàntica del discurs, les proposicions que s'expressen en una notícia haurien d'estar relacionades amb un tema. A vegades, però, aquests principis poden aparèixer de forma especial dins el discurs periodístic. A l'hora d'elaborar una notícia, es fa aparèixer en primer lloc la informació important, és a dir, una proposició general, i en segon lloc una de més específica que aclareixi el significat de la primera. Això té conseqüències en les estructures locals ja que es substitueixen les tradicionals relacions de causa-efecte o abans-després que trobem en els textos normals per les relacions d'especificitat.

Quan s'exerceix un control sobre el discurs també es controlen el tipus de relacions de coherència en les proposicions. Es poden fer servir relacions causals o també oracions compostes amb connectors complexos i de difícil comprensió. Això té un significat ideològic ja que si el redactor utilitza un gran nombre d'oracions subordinades, una dins de l'altra, farà molt menys entenedor un text i complicarà la tasca al lector que no pas si s'utilitzen oracions simples.

Perquè un text sigui estructuralment coherent ha de seguir les següents regles o condicions:

- Regla de repetició: totes les oracions que componen el text s'han d'encadenar prenent com a suport la repetició d'uns elements base.
- Regla de progressió: en el desenvolupament del text hi ha d'haver una aportació constant de nova informació.
- Regla de no contradicció: no es pot introduir cap element semàntic que contradigui un contingut establert anteriorment ja sigui de manera explícita o pressuposada. Va relacionat a les negacions i concessions que hem vist anteriorment.
- Regla de relació: els fets han d'estar relacionats entre si i amb el món real o imaginari representat.

3.3.3. Estructures sintàctiques

Les estructures sintàctiques poden variar en funció del context i, per tant, poden contenir càrrega ideològica. Van Dijk distingeix:

Ordre: fa referència a l'ordre dels elements dins l'oració i a la funció sintàctica que tenen els sintagmes. La tècnica més utilitzada és la topicalització, que es basa en la construcció de frases passives i ens permetrà, des d'una visió ideològica, destacar o diluir un element segons el lloc que ocupi en l'oració.

- La topicalització: tracta de donar importància o bé d'amagar un element segons el lloc que se li faci ocupar a l'oració. Sovint, farem ús de la passiva per destacar aquell sintagma que, d'acord amb l'ordre lògic, es mostra situat en l'últim lloc de l'oració així, passarem el CD de l'oració activa a la posició de subjecte en la passiva, fent les transformacions corresponents a la resta de l'oració.

Quan la persona a qui ens volem referir té una posició més alta, apareix col·locada a davant la frase. Per exemple; quan vull dir: “La policia va disparar bales de goma als manifestants”, la policia apareix en primer lloc ja que és el tema principal, per tant és el subjecte (funció agent). Però, en canvi si no volem que la policia ocupi aquest paper, ho podem modificar: “Els manifestants van ser disparats amb bales de goma per la policia” o bé, “Els manifestants van ser disparats amb bales de goma” (ometent el complement pacient) per tal de deixar de banda a la policia i que no se sàpiga qui ha estat el culpable de dur a terme aquesta acció negativa. En primera posició els receptors llegeixen: *els manifestants van ser disparats* i la policia no s'hi troba explícita i, per tant, no té cap responsabilitat en els fets.

A continuació procedirem a analitzar el titular d'una notícia del dia 16/08/2012 escrita per un redactor del diari ARA i una altra redactada per un diari digital, *Público.es*. Aquestes fan referència a la tragèdia que va tenir lloc a Marikana (Sud-àfrica), on la policia antiavalots Sud-africana va disparar contra milers de miners armats que estaven fent vaga i va matar almenys 12 homes.

ARA: La policia sud-africana dispara contra una multitud de miners en vaga

Les víctimes mortals són almenys 18, segons l'agència de notícies sud-africana

Público.es: Al menos 30 mineros muertos en Sudáfrica por disparos de la Policía.

Los disturbios comenzaron el pasado viernes, cuando unos 3.000 mineros dejaron sus puestos de trabajo para protestar por sus condiciones laborales

En
aquests

titulars, tenim un clar exemple de la utilització de la passiva per tal de disminuir el focus d'atenció, en aquest cas, la policia.

En el primer titular, que es troba en el diari *ARA*; El titular diu: "LA POLICIA SUD-AFRICANA DISPARA CONTRA UNA MULTITUD DE MINERS EN VAGA"

Blau: Subjecte. És aquell qui fa l'acció. Està col·locat al principi i, per tant, la culpa i la responsabilitat recauen sobre la policia, que és qui va matar a alguns dels molts miners que es manifestaven. Quan el receptor llegeixi la notícia, el primer en què es fixarà serà en la policia.

Vermell: Verb

Verd: Predicat. Fa la funció de complement pacient que és aquell qui rep l'acció, altrament dit, a qui li recau l'acció. Els miners estan col·locats al final de la frase perquè són els afectats, sense responsabilitat: innocents.

El segon titular redactat pel diari *Público.es* és un frase passiva, tot i que està mal estructurada perquè no utilitza cap mena de connectors. El titular remarca: "AL MENOS 30 MINEROS MUERTOS EN SUDÁFRICA POR DISPAROS DE LA POLICIA"

Verd: Subjecte pacient. És aquell qui pateix/rep l'acció. Està col·locat a la part davantera de la frase perquè li vol treure importància a la policia, que està col·locada al final de la frase, i atribuir-li'n als miners.

Vermell: Verb passiu. Hauria d'utilitzar (Ser + Participi) tot i que només fa ús del participi.

Blau: Complement agent. És aquell qui fa l'acció. El diari *Público.es*, el que intenta és amagar que la policia és qui mata, posant en primer lloc als miners. Així, quan els lectors llegeixen el titular, el que veu primer és "Almenys 30 miners". La policia és col·locada en últim lloc i es deixa de banda l'acció negativa que ha comès, almenys dins el titular (macroestructura), que és el primer que es veu en fer un cop d'ull a una notícia.

Veu¹³¹

Nominalització: pel que fa a la pragmàtica, i basant-nos en el *Model de Milton en comunicació*¹³², la nominalització fa referència a tot allò que no pot ser percebut pels sentits, com per exemple: excel·lència, èxit, fama, bellesa, llibertat, confiança... És a dir, la utilització de noms abstractes, ambigus; atorgant-li al redactor la possibilitat d'assignar el valor que vulgui (valor propi) a les paraules ja que no són gens concretes perquè cada persona les interpretarà o les relacionarà amb un terme o un altre depenent de les seves pròpies experiències. Per exemple, si fan referència al terme *evolucionar*, la ment del receptor buscarà allò que aquesta paraula significa per ell a través de les pròpies representacions internes del que significa pel receptor *evolucionar*.

Està relacionada amb l'èmfasi que s'atribueix a cada element de la oració.

3.3.4. Formes del discurs

Es tracta de destacar o ocultar allò que convingui segons les pròpies conviccions ideològiques. En els apartats anteriors hem vist estratègies per ocultar o donar èmfasi a una part de la frase però en aquest cas ens referirem a suprimir- la i no citar- la.

Impersonalització: és quan el redactor amaga la presència d'aquell qui fa l'acció. Això s'utilitza d'acord amb el quadrant ideològic ja que si el propi partit fa una acció negativa, s'intentarà amagar el subjecte i a l'inrevés, amb els Altres. N'hi ha de diferents tipus:

- Oracions impersonals amb els verbs haver- hi o caldre.
- Construccions amb es impersonal.
- Construccions amb el subjecte de caràcter genèric (tothom, la gent, algú...)
- Construccions amb el verb conjugat en segona persona del singular o tercera del plural.

¹³¹ No ho aprofundirem ja que forma part de la parla i no del discurs.

¹³² Bandler i Grinder van descobrir un segon model lingüístic amb objectius molt diferents al Metamodel. És un model hipnòtic que té com a objectiu establir una comunicació amb els processos inconscients de les persones i permet una comunicació realment persuasiva amb els receptors.

- Construccions d'infinitiu
- Oracions passives sense complement pacient (subjecte agent).

Encobriment de la informació/el-lipsi: es fa servir per tal d'impedir que els receptors puguin obtenir certa informació. Per exemple, el mitjà no està interessat en què surtin a la llum algunes dades perquè influïrien negativament en el grup polític que defensa el diari. Això els fa molt poderosos ja que són ells qui poden triar les notícies que explicaran i de quina manera ho faran. Per tant, ens trobem davant d'un abús del poder on els emissors reprimeixen i impedeixen que certa informació es publiqui, ja que poden intervenir en la prioritat dels temes, poden seleccionar els assumptes de discussió i suposar certes realitats que els receptors es veuen obligats a acceptar, per tal de poder entendre i processar aquell text (coercir).

3.3.5. Argumentació

Aquesta estructura discursiva, com la resta, no es pot relacionar directament amb la ideologia, tot i que és cert que l'adopten la major part dels discursos implícitament ideològics.

Així, la ideologia es troba més explícita i clara en el nivell de significat del discurs que no en les formes (tipus, gèneres) del discurs, ja que els diferents grups ideològics poden utilitzar les mateixes formes però en diferents contextos.

Els pronoms més utilitzats per referir-nos als Altres són els pronoms de distància que indiquen llunyania: Ell, Ells, aquells (partits), aquella (gent). Així doncs, intenten marcar distància social mitjançant l'ús de pronoms i demostratius en lloc de fer servir noms. En canvi, quan es fa referència al propi grup (Nosaltres), s'utilitzen pronoms que reflecteixen proximitat: Nosaltres, el Nostre, aquest (partit).

Punt de vista: és obvi que està directament relacionat amb la ideologia, ja que segons el punt de vista del redactor, el seu argument serà un o altre, d'acord amb el quadrant ideològic.

Les fal·làcies¹³³: A l'apartat d'Exemples hem vist la fal·làcia *Ad hominem*. Les fal·làcies són elements molt bàsics dins d'aquest apartat argumentatiu i també és evident el joc ideològic, que anomenem "joc brut" i consisteix en:

- Usar arguments irrelevants

¹³³ Incompliments de les normes i dels principis de l'argumentació.

- Generalitzar: Argumentar a partir de coses que passen un cop o molt poc sovint, com si passés sempre. Es passa de dir “alguns x són n” a “tots els x són n”. Exemple: Ja no es pot sortir al carrer perquè cada dia hi ha robatoris.
- Recórrer a l'autoritat *Ad Absurdum*: Fa referència al fet que si les premisses d'un argument són suposadament certes, llavors porten necessàriament a una conclusió absurda (falsa) i, per tant, alguna premissa ha de ser falsa. Un exemple seria que un catòlic afirmi aferrissadament sobre l'existència de Déu i que a tots aquells escèptics sobre aquest tema els argumenti que si són escèptics amb l'existència de Déu, també ho haurien de ser sobre la existència de Mart perquè no l'han vist mai presencialment. Això és una fal·làcia *Ad Absurdum* perquè ser escèptic sobre l'existència de Déu no requereix rebutjar també l'existència de Mart.

Aquests són alguns exemples que es poden utilitzar per tal d'imposar, més que no d'exposar, l'opinió pròpia.

3.3.6. La retòrica

És l'últim nivell lingüísticodiscursiu en què assenyalen les parts del discurs que mostren indicis ideològics. Ens trobem amb la mateixa situació que en l'apartat anterior ja que tots els grups fan ús d'eufemismes i metàfores per tal de deixar en mala posició els Altres i en bona a Nosaltres.

La retòrica estudia la dimensió persuasiva de l'ús del llenguatge i explica les propietats del discurs que poden fer més persuasiva la comunicació. Les estructures retòriques són opcionals. N'hi ha de diferents tipus, com per exemple: les transformacions implícites, la supressió, la repetició, la metàfora, els eufemismes, hipèrboles, mitigació, atenuació...

Hipèrbole/disfemisme: es creu que qui fa ús de les hipèrboles són aquelles persones que disposen de poc poder. Se'n fa ús en dos casos diferents:

- Hipèrbole de fets negatius: ridiculitzar una imatge favorable o esdeveniment positiu i en procés d'extensió social dels Altres.
- Hipèrbole de fets positius: exagerar un esdeveniment positiu de Nosaltres.

Eufemismes/ mitigació/ atenuació: treure-li importància o gravetat a un esdeveniment.

- Eufemisme de fets positius: es treu importància als actes favorables dels Altres.

- Eufemisme de fets negatius: no se li dóna importància a un esdeveniment desfavorable de Nosaltres. Això es fa per tal que el lector no pugui adir-se amb una imatge negativa de l'endogrup causada per un esdeveniment desfavorable.

Ironia: estructura a partir de la qual es dóna a entendre el contrari del que es diu. N'hi ha de diferents tipus:

- Sarcasme: quan la burla es converteix en un insult. Ex: Que llest que ets! (quan algú no sap resoldre un problema de matemàtiques).
- Antífrasis: anomenar a algú per mitjà d'un nom que indiqui qualitats contràries a les que té. Ex: Campió! (quan algú acaba de perdre una partida de tennis).
- Asteisme: fingir que es blasma¹³⁴ sobre algú per tal de lloar a algú amb més finor. Ex: A vostè li falta món! (referint-se a un viatger).
- Carientismo: fer servir expressions que per si soles sonen verdaderes però quan les situem en el context, serveixen com a burla. Ex: Mai havia sentit una idea tan brillant (algú ha proposat una estupidesa).
- Clenasmo: atribuir a algú les bones qualitats que ens convenen i a Nosaltres les seves males qualitats o viceversa. Ex: El teu cabell brillant contrasta amb el meu cabell encrespat (en realitat és al revés).
- Diasirno: humiliar la bondat d'alguna persona, recordant-li coses per avergonyir-lo. Ex: Què puc esperar d' algú que li van robar el mòbil perquè un captaire li va demanar que volia veure quin model tenia.

Metàfora: hi ha poques figures semantico-retòriques que siguin tan persuasives com la metàfora ja que permet:

- Fer més familiars i concrets, els significats abstractes, complexos i nous. Un exemple molt clar és en el cas de la immigració perquè s'utilitza una gran quantitat de metàfores per fer referència a l'arribada dels immigrants. Ex: L'amenaça imparable de la immigració en la qual ens *ofegaríem* i que si s'aprova, per exemple, una nova llei, farà que *s'obrin les comportes* (de la immigració) de nou. En aquest cas es substitueix el terme immigració pel mot *aigua*.
- Descripció de persones en termes animals: agressiu, repulsiu, paràsits...

¹³⁴ Desaprobar

Comparació: comparar a algun governant o líder d'un partit polític dels Altres amb un ésser inanimat que no tingui bones qualitats pel fet que el primer element ha fet algun acte negatiu.

Per últim, cal remarcar que no podem relacionar un grup social amb la utilització d'unes determinades estructures, sinó que el que fa que es pugui detectar el discurs ideològic és la càrrega significativa i diferenciada que aquests els atorguen. És a dir, tant uns grups socials com uns altres utilitzaran hipèrboles, metàfores, eufemismes,... tot i que ho faran sempre d'acord amb el quadrant ideològic.

4. MODEL D'ANÀLISI APLICAT A ALGUNES NOTÍCIES

A continuació, hem escollit quatre diaris per analitzar i quatre esdeveniments importants. Els diaris els hem escollit per tal que hi ha hagi un ventall repartit de les diferents ideologies: l'ARA (independentista), *El Periódico* (esquerreres), *El País* (neutral), *La Razón* (dretes). Els esdeveniments els hem triat pel partit polític que implicaven i els temes que tocaven; van tenir lloc durant el 2013.

- PSC demana al rei que abdiqui (socialistes)
- Imputació de la Infanta Cristina (Reialesa i *Caso Noós*)
- El PP destrueix els discos durs dels ordinadors de Bárcenas (PP i *Caso Bárcenas*)
- Pregunta de la consulta sobiranista (procés sobiranista)

Les notícies completes les podrem trobar dins els annexos del treball.

4.1. EL PSC DEMANA AL REI QUE ABDIQUI (*ANNEX 1*)

4.1.1. Ara (*Annex 9.1.1*)

4.1.1.1. Anàlisi quantitativa

DADES BÀSIQUES DEL DIARI

Nom del diari: Ara

Data de publicació: 21/02/13

ARTICLE

Gènere periodístic: notícia

Àmbit de referència: política

Disseny periodístic:

- Ubicació i extensió dins el diari: la notícia es troba dins la portada, a la part inferior dreta; i a l'interior del cos dins la secció de política, a la tercera pàgina d'aquest apartat. La notícia correspon a la pàgina dotze del rotatiu.
- Ubicació i extensió dins la pàgina: a la portada, la notícia ocupa la part inferior en un petit requadre a la dreta i només hi consta el titular. Pel que fa a l'interior del diari, li dedica tres quartes parts de la pàgina i al seu cos, unes dues columnes i mitja aproximadament. El títol i el subtítol estan col·locats a la part superior i la fotografia al centre.

Tipus de text:

A la portada, la notícia que ens interessa no té cap fotografia a diferència de la notícia de l'interior del cos del diari, que conté una fotografia al centre. Tot i això, la lletra ocupa més espai que la imatge.

Titular:

El títol que trobem a la portada és: “Navarro irrita al PSOE en demanar que el rei abdiqui”. Pel que fa a l'interior del diari, el títol de la notícia és: “Navarro convida el rei a abdicar en favor de Felip”. En el subtítol, el redactor indica els motius de Navarro que van causar les seves declaracions i el parer del PSOE: “El PSC vol accelerar així la reforma constitucional, però el PSOE desacredita el seu plantejament”. El titular de la notícia consta també d'un sumari que en fa un petit resum: “Que el rei abdiqui en favor del seu fill per iniciar una Segona Transició marcada per la reforma constitucional. Aquesta és l'aposta que va fer ahir Pere Navarro, que va posar els pèls de punta al mateix PSOE.”

Autor: Sara González.

Tipologia de lletra:

La lletra del títol que trobem a la portada és semblant a la notícia que té a sobre i la mida també. Pel que fa a la grandària del títol és mitjana i la del subtítol és bastant petita. El sumari i el cos de la notícia tenen la mateixa mida amb la diferència que el sumari està en negreta.

Suports:

- Fotografia: la fotografia mostra un pla mitjà curt de Pere Navarro que està assentat parlant davant de molts empresaris.
- Peu de foto: el peu de foto és informatiu i explica el lloc on es trobava Pere Navarro en el moment que va ser fotografiat: “Navarro va obrir la caixa dels trons precisament en una conferència a la Cambra de Comerç davant un centenar d'empresaris”. El peu de foto també consta d'un petit títol: “Sense embuts ni xarxa”.

Fonts:

Citació del PSOE: “el PSOE va titllar de «totalment inadequada» la idea de Navarro”.

Citacions directes i indirectes de les joventuts socialistes: “les joventuts socialistes van reivindicar la Tercera República.” I altres.

Citacions indirectes del dirigent del PSC: “«Convido la Corona a modernitzar-se i també a acceptar les normes de transparència que avui ens exigeixen els ciutadans», va afirmar Navarro davant un centenar d'empresaris a la Cambra de Comerç”. I altres.

Citació de Manuel Chaves: “Manuel Chaves, va afirmar que Navarro hauria de donar explicacions per una petició que considera «fora de lloc»”.

“Fonts del PSC van explicar a l'ARA que Navarro no va consultar el partit de Rubalcaba abans de fer aquestes declaracions i admeten que van agafar el líder del PSOE «de sorpresa» perquè estava concentrat en la seva intervenció al Congrés. «Potser no era el moment ideal, però algun dia s'havia de dir i nosaltres seguim la nostra agenda», van assegurar fonts de la direcció.” Són fonts públiques, compartides, d'atribució directa i informatives.

Citació del dirigent de la cúpula: “Dirigent de la cúpula: «La decisió de demanar l'abdicació va ser del Pere; ell està convençut que s'havia de dir perquè és un debat actual en la societat i no necessita el consentiment de ningú per fer-ho».”

Citació d'Artur Mas: “«Si ho digués jo, ja veuries quina una se n'organitzaria», es va limitar a replicar Artur Mas.”

4.1.1.2. Anàlisi qualitativa

ANÀLISI SEMÀNTICA

Temes:

El tema principal és el fet que Pere Navarro, líder del PSC, va dir a la conferència de la Cambra de Comerç que el que calia era que la corona es modernitzés de manera que va proposar l'abdicació del rei. Això va tenir una reacció de sorpresa i de temor a la vegada per part del PSC.

Nivell de descripció:

En primer lloc explica el context en què Pere Navarro va demanar l'abdicació del rei. També explica els motius pels quals els dirigents del PSC veuen adequada l'abdicació del rei. Explica la reacció que va tenir el discurs de Pere Navarro davant el PSOE i les Joventuts socialistes. Descriu el parer dels dirigents del PSC i del dirigent de la cúpula. En últim terme, fa referència a la reacció d'Artur Mas.

El redactor descriu les pèssimes condicions que va escollir el líder del partit per expressar la seva opinió. Això ho fa per tal d'agreuja més les seves paraules.

Implicacions i pressuposicions:

El redactor reproduïx algunes de les citacions dels dirigents del PSC que diuen que si el rei abdiqués, la ciutadania recuperaria la credibilitat en les institucions i en la política. Amb aquesta expressió, pressuposa que el rei és la principal causa perquè a Catalunya, no es

confiï amb les institucions; i dóna a entendre que el rei no és democràtic ja que diu que si abdiqués la gent tornaria a creure en la política.

Contrast:

Hi ha un contrast clar entre el PSC i el PSOE ja que en un paràgraf explica els motius i els raonaments que fan els dirigents del PSOE que donen suport a les paraules de Pere Navarro i en canvi, en el paràgraf següent hi ha la clara contradicció del PSOE envers les paraules de Pere Navarro: “Però la petició de Navarro va caure com una galleda d’aigua freda al PSOE, que es va afanyar a deixar clar que no comparteix «gens ni mica» que l’abdicació del rei sigui la via més idònia per «arbitrar els profunds canvis que requereix» l’Estat.”

També mostra la diferència ideològica entre el PSOE i les joventuts socialistes, que volen emprendre el camí de la Tercera República.

Exemples:

Descriu a dos exemples d’agrupacions de persones que estan a favor de les paraules de Pere Navarro (PSC i JSC) i dues que hi estan en contra (PSOE i Junta d’Andalusia).

“Fonts del PSC van explicar a l’ARA que Navarro no va consultar el partit de Rubalcaba abans de fer aquestes declaracions”. Fa referència a què el líder del PSC va tirar per un camí diferent al del PSOE i no els va consultar abans de fer-ho.

Negacions i concessions:

“(…) sigui com sigui, la proposta de Navarro no va quallar en el seu entorn”. Amb aquest fragment que redacta l’autora, dóna a pressuposar que si no va quallar en l’entorn és perquè no és adequada.

ESTRUCTURES PROPOSICIONALS

Modalització:

- Elements lèxics valoratius: utilitza el verb “aventurar-se” per tal de descriure el pas que va fer el líder del PSC a l’hora de dir que el país necessitava l’abdicació del rei.
- Fórmules d’expressivitat del redactor:

“Pèls de punta”: al titular, utilitza aquesta expressió, fent referència a la reacció del PSOE.

“Obrir la caixa dels trons”: fa referència a que va tocar un tema que no era adequat i que no hagués hagut de tocar ja que a causa d’això, es va despertar el temor al PSOE.

“la notícia de Navarro va caure com una galleda d’aigua freda al PSOE”: vol dir que les paraules de Navarro van sorprendre i alhora sobtar al PSOE.

“En tot cas, Navarro ha obert el meló i caldrà veure com se’n surt per tancar-lo”: Navarro ha obert un tema “tabú” que fins llavors cap president havia expressat tan explícitament i que s’haurà d’espavilar perquè les seves paraules siguin oblidades.

Proves:

Aporta un motiu pel qual seria positiva l’abdicació del rei: frenaria les aspiracions sobiranistes a Catalunya.

4.1.1.3. Interpretació

Aporta moltes opinions diferents i una gran varietat de punts de vista respecte al que va dir Navarro i aporta un gran nombre de fonts, cosa que li dóna molta transparència ideològica a la notícia. Descriu les diferents cares de la moneda: persones a favor de les declaracions de Pere Navarro i persones en contra. Tot i que el diari no troba fora de lloc l’afirmació del líder socialista català, en alguns moments la qualifica com si hagués de tenir greus conseqüències, així, no amaga el fet que el diari també veu com a inadequades les paraules que va dir el líder socialista català. La descripció és molt acurada ja que enfoca les diferents cares de les reaccions: des de les que encara creuen que hagués hagut d’estar més radical fins a les que creuen que no ho havia d’haver dit.

4.1.2. *El Periódico* (Annex 9.1.2)

4.1.2.1. Anàlisi quantitativa

DADES BÀSIQUES DEL DIARI

Nom del diari: *El Periódico*

Data de publicació: 21/02/13

ARTICLE

Gènere periodístic: notícia i article d’opinió

Disseny periodístic:

- Ubicació i extensió dins el diari: la notícia es troba dins la portada i també a la cinquena pàgina a la secció de Panorama: política, ocupant dues pàgines. Està dins les pàgines 18 i 19 del rotatiu. La notícia concreta que analitzarem es troba a la pàgina de l’esquerra i entremig de les columnes hi ha dos requadres: un amb les reaccions de Mas i del PPC i l’altre amb citacions del PSC i del PSOE. A la pàgina dreta hi ha una altra notícia relacionada amb els fets i a sota un anunci publicitari. El rotatiu també li dedica dos articles d’opinió.

- Ubicació i extensió dins la pàgina: A la portada, la notícia ocupa la part inferior dreta, i només consta d'un avanttítol i un títol. Dins el diari, la notícia ocupa dues columnes i la fotografia es troba a la part central. El titular es troba a l'esquerra de la fotografia i a sota es desplega el cos.

Tipus de text:

La notícia de la portada relacionada amb els fets que ens interessin no l'acompanya cap fotografia; així, la composició és principalment textual. A l'interior del cos, podem dir que la relació entre lletra i imatge a les dues pàgines on es troba la notícia és mixta ja que hi ha dues fotografies i un anunci publicitari que ocupen la meitat de la pàgina aproximadament.

Titular:

El títol de la portada és clar i respon a tres preguntes bàsiques(qui, què, perquè): “Navarro demana al Rei que abdiqui per obrir una nova transició”. El títol de la notícia és el mateix que el de la portada. Per altra banda, el titular presenta un avanttítol: “El dilema del socialisme”, i dos subtítols: “Navarro advoca perquè Felip ocupi el càrrec en nom de la regeneració” i “La petició suma un nou conflicte amb el PSOE, que el desautoritza”.

Autor: Jose Rico.

Tipologia de lletra:

A la portada, la lletra del títol és mitjana però en comparació amb el títol principal, petita. A l'interior, la mida del títol és força gran i està en negreta. Els subtítols tenen una mida mitjana i el cos de la notícia petita.

Suports:

- Fotografies: la fotografia mostra Navarro parlant amb el president de la Cambra del Comerç. Es pot veure un pla mitjà curt dels dos personatges i al fons, altres persones baixant les escales.
- Peus de foto: el peu de foto és descriptiu però a l'hora informatiu: Navarro i Miquel Valls, president de la Cambra de Comerç de Barcelona, ahir.”

Fonts:

Citacions del líder del partit socialista català: “Però el «republicà convençut», tal com es va definir.” I altres.

Citació directa del PSOE: “«El PSOE no comparteix en absolut la declaració del primer secretari del PSC, Pere Navarro, en relació amb el Rei i la considera del tot inadequada», va concloure en un concís comunicat la direcció de Rubalcaba”

Citació indirecta d'Antonio Balmón: “Antonio Balmón, va telefonar a la vicesecretària general del PSOE, Elena Valenciano, per negar-li que la petició respongui a un desafiament, sinó

que es tracta del resultat d'una reflexió interna sobre la necessitat que des del socialisme s'impulsin «canvis profunds»

Citació de Soraya Rodríguez i Manuel Chavez: “Aquest empipament el van expressar en públic la portaveu al Congrés, Soraya Rodríguez («No és la postura del PSOE»); el president del PSOE, Manuel Chaves («Està fora de lloc»), i el diputat Alfonso Guer.”

4.1.2.2. Anàlisi qualitativa

ANÀLISI SEMÀNTICA

Temes:

El tema principal és les reaccions que van tenir el fet que el líder del PSC, afirmés a una conferència de la cambra de comerç que el rei havia de dimitir per propiciar un canvi en la política i societat.

Nivell de descripció:

En primer lloc explica els fets i els motius de l'afirmació del líder socialista i en segon lloc explica les reaccions del PSOE.

Aporta informació que fins ara no sabíem: el PSC va trucar al PSOE per tal de dir-li que no era cap desafiament.

Implicacions i pressuposicions:

El redactor pressuposa que el líder va escollir un moment, que servís per posar en una situació compromesa al líder del PSOE i un lloc determinat per tal de dir les paraules.

Contrast:

Contrast entre la ideologia de Pere Navarro i del PSOE. Es veu sobretot en l'últim paràgraf on expressa una citació de Soraya Rodríguez que diu que el què va dir el líder del PSC, no és fidel amb la postura del PSOE.

També mostra el contrast entre el líder del PSC i el número dos, ja que aquest últim va trucar al PSOE per aclarir que les paraules de Navarro no eren cap desafiament.

Exemples:

El redactor aprofita per citar les paraules de Navarro, on diu que la corona té més privilegis que la resta d'institucions i hi inclou exemples per justificar-les: “està exclosa de les exigències que imposa als governs la llei de transparència”.

A la part del final, explica exemples de personatges que estan en desacord amb les paraules de Navarro.

Negacions i concessions:

- Negació aparent: en primer lloc defineix a Pere Navarro com a republicà perquè demana l'abdicació del rei però no és fins més tard que diu que va demanar que fos substituït i no que es proclamés la República.
- Concessió aparent: “el número dos del PSC, Antonio Balmón, va telefonar a la vicesecretària general del PSOE, Elena Valenciano, per negar-li que la petició respongui a un desafiament, sinó que es tracta del resultat d'una reflexió interna sobre la necessitat que des del socialisme s'impulsin «canvis profunds» en el sistema institucional que permetin reconnectar amb una ciutadania fastiguejada per la crisi i la corrupció. Però les explicacions no van evitar el malestar al PSOE”. En primer lloc explica el que va fer Antonio Balmón per tal de justificar les paraules de Navarro, però llavors el diari diu que no va servir per res.

ESTRUCTURES PROPOSICIONALS

Actors:

Defineix a Pere Navarro com el primer polític que ha proposat l'abdicació del rei sense demanar la República.

Modalització:

- Elements lèxics valoratius:

Utilitza l'adjectiu: “fastiguejada” per descriure l'actitud de la població davant la corrupció de la corona.

“(…) i per paradoxal que pugui semblar, Navarro va sol·licitar el relleu del Rei”. El redactor qualifica les paraules del rei com una paradoxa, que surten d'allò corrent.

- Fórmules d'expressivitat del redactor:

Plegar veles: ho fa servir com a sinònim d'abdicar o de deixar el càrrec.

Proves:

Aporta proves per argumentar que la monarquia ha perdut crèdit:

Cas Urdangarin

Cacera de Botswana

FORMES DEL DISCURS

- Encobriment de la informació: en cap moment fa referència a les joventuts socialistes que es mostraven a favor de les paraules del dirigent socialista i que fins i tot les creien massa moderades.

RETÒRICA

- Comparació:

En primer lloc, compara a Pere Navarro com a alcalde de Terrassa amb Pere Navarro líder del PSC. Això ho fa perquè utilitza la prova que tenia una bandera republicana al seu despatx per comparar-la amb el fet que hagi demanat l'abdicació del rei.

També compara la notícia amb una bomba, pel fet que va tenir greus repercussions.

"(...) la direcció del partit va córrer a apagar el foc abans que el cremés desautoritzant Navarro": utilitza una metàfora comparant un incendi amb les paraules de Pere Navarro.

4.1.2.3. Interpretació

El rotatiu, en dos ocasions fa referència a la corrupció de la corona i la desacredita tot recordant els casos de corrupció i la cacera a Botswana. Explica les reaccions negatives, en contra de les paraules de Navarro, sobretot al PSOE però en cap moment fa referència a la joventuts socialistes que s'hi mostraven a favor o a altres que formessin part del PSOE i que hi estiguessin a favor. No es mostra totalment en contra de la monarquia tot i que justifica els motius pels quals Pere Navarro va demanar l'abdicació del rei (males accions).

4.1.3. *El País* (Annex 9.1.3)

4.1.3.1. Anàlisi quantitativa

DADES BÀSIQUES DEL DIARI

Nom del diari: *El País*

Data de publicació: 21/02/13

ARTICLE

Gènere periodístic: notícia

Disseny periodístic:

- Ubicació i extensió dins el diari: la notícia es troba dins la portada en un petit requadre a la dreta de la pàgina. També la podem veure dins la novena pàgina de l'apartat d' *Espanya* i ocupa tota la pàgina 16.
- Ubicació i extensió dins la pàgina: pel que fa a la portada, la notícia es troba al marge dret, ocupant un petit requadre on només hi cap el títol. A l'interior del diari, la notícia ocupa tota una pàgina però la que analitzarem només ocupa tres quarts de pàgina. El titular es troba a la part superior i a sota hi ha una fotografia. A partir d'aquesta, es desenvolupa el cos de la notícia que en total ocupa dues columnes i mitja. Entremig de dues columnes, hi ha dos requadres a l'interior dels quals hi ha una citació indirecta i directa del líder del PSC.

Tipus de text:

Pel que fa a la portada, només consta d'un titular, així és principalment textual. La pàgina on hi ha la notícia que analitzarem, també és principalment textual tot i haver-hi una fotografia al centre.

Titular:

El títol que trobem a la portada respon a les preguntes: Qui?, Què? i Per què?: “ *PSC pide al rey que abdique para hacer la «transición del siglo XXI»*”. El titular de l'interior del diari, consta d'un títol gairebé igual que el de la portada, amb la diferència que en aquest cas especifica el nom del líder; i d'un subtítol: “*El PSOE considera «totalmente inadecuada» la petición del líder del PSC*”.

Autor: Pere Ríos.

Tipologia de lletra:

A la portada, la lletra del títol té la mateixa mida que el títol del damunt i està en negreta. En relació amb el titular principal, la lletra del títol equivaldria al seu subtítol.

Suport:

- Fotografia: la fotografia mostra un pla mitjà curt de Pere Navarro dialogant a la Cambra de Comerç de Barcelona. El fons és de color rosa fosc. La fotografia no és informativa.
- Peu de foto: el peu de foto és informatiu: “*Pere Navarro durante la conferencia que pronunció ayer en la Cámara de Comercio de Barcelona*”. També inclou les inicials del fotògraf i l'agència per la qual treballa: A.G (EFE).

Fonts:

Citacions directes i indirectes de Navarro: “*El líder de los socialistas catalanes considera que España está viviendo «el momento excepcional más grave políticamente desde la Transición»*”. I altres.

Citacions del PSOE: “*Un portavoz del partido las calificó de «totalmente inadecuadas» y dijo que no las compartía «en absoluto»*”. I altres.

Citacions d'un dirigent del PSC: “*Un dirigente del PSC explicó ayer que el núcleo de dirección (...)*”. I altres.

4.1.3.2. Anàlisi qualitativa

ANÀLISI SEMÀNTICA

Temes:

El tema principal és el motiu pel qual Pere Navarro ha decidit demanar l'abdicació del rei.

Nivell de descripció:

En primer lloc descriu els fets i les afirmacions que va fer el líder del PSC. A continuació, explica la reacció del PSOE en assabentar-se dels fets.

Implicacions i pressuposicions:

El títol, que diu que el PSC demana al rei que abdiqui per poder fer la transició al S.XXI, implícitament, implica que tot i estar al 2013, encara no s'ha fet.

Quan el redactor reproduïx textualment les paraules de Navarro, veiem que parla només de coses bones però en temps llunyans, fet que implica que actualment, ja no és tan bon rei com era abans.

Sinonímia:

"(...) hace necesario un nuevo jefe de Estado". En comptes d'utilitzar la paraula rei, fa servir cap d'Estat.

Contrast:

Contrast ideològic entre el PSC i el PSOE. El lloc on es pot apreciar més clarament és: *"Un portavoz del partido las calificó de «totalmente inadecuadas» y dijo que no las compartía «en absoluto»"*. Referint-se a les paraules del líder del PSC.

Exemples:

El redactor cita textualment les paraules de Navarro on pren per exemple la Revolució Francesa: *"(...) relevo en la jefatura del Estado para recuperar los valores de la igualdad, la libertad y la fraternidad que inspiraron la revolución francesa."*

Negacions i concessions:

- Concessió aparent: el redactor cita les paraules en què Navarro deixava en molt bon lloc el rei i recordava tots els seus mèrits, però al paràgraf següent diu que tot i les proves que és un bon rei, creu que hauria d'abdicar.

ESTRUCTURES PROPSICIONALS

Proves:

Al penúltim paràgraf cita les proves a partir de les quals es basa per dir que el millor seria l'abdicació del rei.

Ambigüitats i vaguetats:

En un dels requadres que trobem enmig del cos de la notícia, el redactor identifica a Pere Navarro com un “*dirigente catalán*” sense especificar quin.

4.1.3.3. Interpretació

El redactor només parla d'una reacció, que és la del PSOE i hi dedica un paràgraf. L'autor, cita totes i cada una de les bones accions del rei. Fa una descripció molt acurada de les paraules de Navarro, a partir de les quals es centra tota la notícia i descriu els motius pels quals el líder creu que el rei hauria d'abdicar. No es pot veure una clara inclinació ideològica tot i que en cap moment defineix les paraules de Navarro com a fora de mida o bé poc adequades.

4.1.4. *La Razón* (Annex 9.1.4)

4.1.4.1. Anàlisi quantitativa

DADES BÀSIQUES DEL DIARI

Nom del diari: *La Razón*

Data de publicació: 21/02/13

ARTICLE

Gènere periodístic: notícia

Disseny periodístic:

- Ubicació i extensió dins el diari: l'esdeveniment que ens interessa analitzar, es troba a la portada, ocupant-ne una petita part a la zona inferior esquerra. A l'interior del cos del diari, la notícia ocupa tota la primera pàgina dins la secció d'*España*, que correspon a la pàgina 22 del diari.
- Ubicació i extensió dins la pàgina: a la portada, la notícia només consta d'un titular força llarg. A l'interior del cos, la notícia que analitzarem ocupa tota una pàgina i està encapçalada per un titular a la part superior, format per un avanttítol, un títol i per dos subtítols. El cos ocupa tres columnes i mitja i al centre hi ha una petita fotografia. A l'extrem dret hi ha una imatge en vertical i a la part inferior un anunci publicitari en horitzontal.

Tipus de text:

A la portada, la notícia només consta de lletra, així que és eminentment textual. A l'interior, en canvi, hi ha tres fotografies però tot i això, segueix havent-hi més lletra que imatge.

Titular:

El titular de la portada només està format per un títol: “*El líder del PSC pidió la abdicación del Rey mientras Rubalcaba daba lecciones de Estado en el Congreso*”. Dins la secció d'*España*, el títol és informatiu ja que respon a les tres preguntes bàsiques (Qui, què, per

què): *“El líder del PSC cruza la línea roja y pide al Rey que abdique”*. També hi ha un avantítol: *“Nueva crisis socialista”*. El titular està format per dos subtítols: *“Pere Navarro cree que «la transición del siglo XXI» pasa porque Don Felipe asuma la Jefatura del Estado”*.

Autor: S.Doménech.

Tipologia de lletra:

En el cas de la portada, la mida del títol és mitjana en comparació amb el títol que té al costat dret.

Suports:

- Fotografies: Hi ha una petita fotografia al centre del cos on es veu un primer pla d'Artur Mas i al costat una citació de color blau: *“Faltaría que lo dijiera yo, verás la que se organiza”*. A l'extrem dret hi ha una fotografia que mostra un pla mitjà curt de Pere Navarro parlant però està tallada pels costats de manera que és molt estreta.
- Peus de foto: no n'hi ha.

Fonts:

Citacions directes i indirectes de Pere Navarro: *“«Ya no sirven soluciones a medias, tenemos que afrontar con urgencia la transición del siglo XXI. Tenemos que afrontar con urgencia la segunda transición de nuestro país. Y debemos hacerlo adoptando y poniendo sobre la mesa propuestas valientes», aseguró”* i altres.

Citació directa d'Artur Mas: *“«Dejémoslo correr, ya lo ha dicho Navarro, sólo faltaría que lo dijera yo y verás la que se organiza». Fue la reacción de Artur Mas”*

Citacions directes i indirectes del PSOE: *“el PSOE asegurara que no comparte «en absoluto» unas declaraciones que, a la vez, consideraron desde el partido matriz de «totalmente inadecuadas»”*. i altres.

Citació directa del PP: *“(…) el PP mostró su sorpresa por la «ocurrencia» del líder del PSC.”*

4.1.4.2. Anàlisi qualitativa

ANÀLISI SEMÀNTICA

Temes:

La notícia fa referència a les paraules de Navarro que van sobtar als empresaris oients a la conferència i a les conseqüències que va tenir.

Nivell de descripció:

La descripció de les paraules de Navarro és molt acurada ja que escull les citacions que resumeixen de manera global el seu discurs i les reproduïx a la notícia. Després d'aquesta

part, explica la reacció de Mas i les discrepàncies ideològiques entre el PSOE i el PSC. A l'últim paràgraf, també diu les reaccions del PP i de les joventuts socialistes, que hi estaven en contra.

Implicacions i pressuposicions:

“En una conferencia en la que los asistentes pagan 50 euros por escuchar un discurso de corte más bien económico, el primer secretario del PSC puso la directa.” Amb aquestes paraules, ens dóna a conèixer que no va triar el lloc més adequat per expressar l'abdicació del rei.

Sinonímia:

En dos casos utilitza la paraula “guerra” per definir la relació entre el PSC i el PSOE, en comptes d'enfrontament o discrepàncies. Cosa que li atorga més gravetat.

Contrast:

Contrast entre la ideologia del PSOE i la del PSC. Al primer lloc on ho escriu és el moment quan reproduïx la reacció del PSOE: *“el PSOE asegurara que no comparte «en absoluto» unas declaraciones que, a la vez, consideraron desde el partido matriz de «totalmente inadecuadas».”* Però el lloc on es veu més clar aquest contrast ja que el diari ho reitera a la part del final: *“No es el primer encontronazo del PSC con el PSOE. La manera en que los socialistas catalanes se enfrentan al proceso soberanista que capitanea Artur Mas en Cataluña está provocando tensiones que demuestran la falta de sintonía.”*

El contrast també es pot veure al titular de la portada: abdicació del rei (PSC) – lliçons d'estat (PSOE).

Exemples:

En primer lloc, escull el nom en què el PPC descriu les paraules que va dir Navarro: *“La «ocurrencia» causa estupor en Cataluña y ni siquiera la secundan desde su partido”*. Així, en comptes d'expressar les seves pròpies paraules, fa servir les del PPC, totalment contraries al discurs del líder del PSC.

Descriu diferents persones que estaven en contra o trobaven inadequades les paraules de Navarro:

Artur Mas

PP

PSOE

Joventuts socialistes

Negacions i concessions:

- Concessió aparent: el redactor reproduïx les paraules del líder socialista català i s'hi pot veure una clara concessió ja que en primer lloc diu que ha estat un bon monarca,

però després planteja la seva abdicació: *“la contribución del Monarca a nuestra democracia y bienestar ha sido «decisiva», pero «planteo abiertamente y públicamente la necesidad de abdicación del actual Jefe del Estado»”*.

ESTRUCTURES PROPOSICIONALS

Modalització:

- Fórmules d'expressivitat del redactor:

“El líder del PSC cruza la línea roja y pide al Rey que abdique”. Utilitza l'expressió “creuar la línia vermella” per referir-se a que ha sobrepassat el límit.

Proves:

A la part del final, el redactor aporta proves a partir de les quals es dedueix la discrepància ideològica entre el PSC i el PSOE. Això ho fa tot fent referència a la diferència d'opinions pel què fa al procés sobiranista.

ESTRUCTURES SINTÀCTIQUES

Ordre:

A la part superior del cos, la notícia comença amb una frase on el redactor deixa clar que ningú va donar suport a les paraules de Navarro.

RETÒRICA

Comparació: compara la notícia amb una caixa de trons i diu que es va escampar com la pólvora, com si fos una bomba: *“una caja de truenos que corrió como la pólvora”*.

4.1.4.3. Interpretació

El diari reproduceix literalment moltes de les paraules del líder del PSC i també expressa les diverses reaccions que aquestes han tingut a Espanya i Catalunya. Podem veure que no creu que les paraules que utilitza Navarro siguin gaire adequades ja que, segons el diari, tal i com podem veure al títol: *“cruzan la línea roja”*. També mostra un clar contrast en varies ocasions, entre el PSC i el PSOE.

4.2. IMPUTACIÓ DE LA INFANTA (Annex II)

4.2.1. Ara (Annex 9.2.1)

4.2.1.1. Anàlisi quantitativa

DADES BÀSIQUES DEL DIARI

Nom del diari: Ara

Data de publicació: 4/04/13

ARTICLE

Gènere periodístic: article d'opinió, editorial i notícia

Disseny periodístic:

- Ubicació i extensió dins el diari: ocupa gran part de la portada i tres articles d'opinió dins l'apartat claus del dia, un dels quals és l'editorial. També ocupa tot l'apartat de tema del dia (cinc pàgines) i un article d'opinió dins l'apartat de debat.
- Ubicació i extensió dins la pàgina: pel que fa a la portada, la notícia ocupa gairebé tota la portada excepte la part inferior que l'ocupa una altra notícia. A l'interior, la notícia que parla sobre l'esdeveniment en general, ocupa poc més de la primera pàgina de l'apartat de Tema del dia. A la part inferior esquerra, hi ha un article del subdirector del diari que no analitzarem. La fotografia es troba al centre i a la seva dreta hi ha una columna on explica el paper que tenen els tres implicats principals en el *Caso Noós*, que tampoc analitzarem. El cos de la notícia, en total, ocupa tres columnes i entre ambdues hi ha una petit escrit.

Tipus de text:

La distribució de la portada és eminentment icònica ja que hi ha una gran fotografia amb el titular al seu interior. Pel que fa a la notícia de l'interior, predomina la lletra per sobre la fotografia, així l'estructura és principalment textual.

Titular:

El títol de la portada i de l'interior del diari són molt semblants, amb la diferència que el de la portada és més genèric: "Imputació reial" i en canvi, el de l'interior és més precís: La infanta, imputada.

En el cas de la portada, l'avantítol és: *Caso Noós* i el subtítol presenta dues parts: un títol; "La infanta, davant la justícia" i el subtítol que fa un resum dels fets: "El jutge José Castro va imputar ahir la infanta Cristina pel cas Noós. És el primer cop en la història d'Espanya que un membre de la Casa del Rei és imputat per la justícia. La fiscalia Anticorrupció, també en un gest inèdit, hi presentarà un recurs."

Si ens fixem en l'interior del diari, l'avantítol és: "Corrupció: La monarquia, esquitxada" i en el cas del subtítol: "El jutge vol interrogar Cristina de Borbó però el fiscal la defensa amb el suport de la casa reial".

Autor:

Enric Borràs Abelló, col·laborador en diferents mitjans de comunicació.

Tipologia de lletra:

Pel que fa al tipus de lletra a la portada, el títol és de color blanc i força gran, en canvi el subtítol és bastant petit i la primera part és de color groc i la segona blanc. A l'interior, el títol és bastant gran però no tant com la portada. El subtítol és força petit. El cos de la notícia és molt petit i a l'interior hi ha dos títols més de la mateixa mida que el cos i en negreta.

Suports:

- Fotografies:

La fotografia de la portada mostra a la infanta Cristina amb els ulls mirant al terra i amb una expressió pensativa. La fotografia està captada en un pla mitjà. El fons està desfocalitzat de manera que no es distingeix.

La fotografia que trobem a l'interior de la notícia de fa uns quants anys al casament del príncep Felip i Leticia, s'hi pot veure el marit de la infanta Cristina, Iñaki Urdangarin, saludant el rei Juan Carlos I, pare de la infanta. Cristina de Borbó i de Grècia els està contemplant somrient.

- Peus de foto:

A la portada hi ha un peu de foto d'autor sense comentari en el qual hi consta el fotògraf encarregat de tirar la foto: Xavier Bertral.

A la fotografia de l'interior del cos, hi ha un comentari que consta de dues parts: un títol: "La parella exemplar" i un petit comentari informatiu: "Després de la separació d'Elena i Jaime de Marichalar, la filla petita del rei, Cristina, i Urdangarin es van convertir en la parella exemplar. També hi ha el nom del fotògraf: David Oller.

Fonts:

"el fiscal anticorrupció Pedro Horrach presentará un recurs en contra de la imputació, segons fonts de la fiscalia". La font que cita el redactor, és informadora, compartida, pública i d'atribució directa ja que el periodista pot citar-la.

Citacions de Pedro Horrach: "Horrach (..) arribava a dir que no imputar-la seria un «descrèdit de la màxima que la justícia és igual per tothom». I altres.

Citació del rei: "Joan Carles de Borbó va dir que la justícia «ha de ser igual per a tothom»."

"un portaveu admetia a Efe que veien amb «sorpresa» el «canvi de posició» del jutge, que fins llavors no havia imputat la infanta i va afegir que manifestaven «absoluta conformitat» amb la fiscalia. Això sí, «amb el màxim respecte per a les decisions judicials». L'agència Efe és una font pública, informativa i compartida. És també d'atribució directa ja que dona el permís per ser citada.

Citacions directes i indirectes del jutge: “Castro (...) la considera possible autora d'un delict de «cooperació necessària» amb els crims d'Urdangarin i el seu exsoci. Creu que la infanta sabia i consentia que «el seu parentesc amb el rei fos utilitzat» (...). “ I altres.

“segons alguns testimonis, la infanta va dir a una treballadora de la llar sense papers que li pagaria en negre, tot i que finalment va acabar «contractada per l'entitat mercantil Aizoon, coparticipada pel matrimoni»”. La font és informadora, no se sap si és exclusiva o bé compartida i és no governamental. És una font d'atribució reservada perquè no es citen els seus noms sinó que només es descriuen com a testimonis.

4.2.1.2. Anàlisi qualitativa

ANÀLISI SEMÀNTICA

Temes:

El tema principal és la imputació de la infanta Cristina al cas Noós per decisió del jutge José Castro i no del fiscal anticorrupció, que hi està en contra. Encara no se sap, però, si acabarà declarant a causa de la oposició per part del fiscal Pedro Horrach.

Nivell de descripció:

En primer lloc el periodista descriu els fets i mostra les dues cares; una de la qual està a favor de la imputació (jutge) i l'altra, en contra (fiscal). També explica la reacció de la casa reial i cita els imputats en el cas Noós. Per últim inclou les proves que va donar el jutge Castro per fonamentar la imputació de la infanta Cristina, reproduint moltes de les seves paraules. Podem dir que descriu molt bé les proves en contra de la infanta però no les contrasta amb els arguments del fiscal, que està a favor de la infanta.

Implicacions i pressuposicions:

En l'apartat del títol on diu que no és la única imputada, el periodista preten que els lectors pressuposin que si fins ara hi havia més de 200 persones implicades, no és tan estrany que la filla del rei també ho sigui ja que, tal i com expressa el rotatiu, era membre de la directiva i té a mitges l'empresa Aizoon.

“Després de la separació d'Elena i Jaime de Marichalar, la filla petita del rei, Cristina, i Urdangarin es van convertir en la parella exemplar”. Amb l'afirmació del peu de pàgina, fa que els lectors pressuposin que actualment, amb el cas Noós, la parella hagi decebut el rei i ja no sigui la parella reial exemplar.

Contrast:

Contrast entre la fotografia de la portada, on la infanta està trista ja que és del funeral de l'expresident del COI; amb la fotografia que hi ha a l'interior del diari on es pot veure la felicitat de la parella i el rei.

Exemples:

Utilitza la citació de la pròpia casa reial varis cops per desacreditar-los, ja que es van contradir: “d’entrada va comunicar que no diria res i després va expressar «sorpresa» i va donar suport al fiscal”.

També utilitza una citació de Joan Carles de Borbó abans dels fets que diu que la justícia s’ha d’aplicar per tothom i és el mateix que va dir el fiscal. Així, fa servir les mateixes paraules del rei però aplicant-les a la infanta. El diari cita aquestes paraules per mostrar que la justícia ha de ser justa.

Negacions i concessions:

- Negació aparent:

En primer lloc el redactor diu que no hi ha indicis, segons el fiscal, però després diu que segons el jutge sí. Els lectors doncs, es creuran més al jutge perquè tal i com diu el diari, va dedicar 18 pàgines a explicar els motius de la imputació.

En primer lloc diu que no hi ha indicis racionals per imputar a la infanta Cristina però després diu que només consentint que el seu nom fos utilitzat per afavorir als negocis del seu marit, ja és un delicte.

També fa una altra negació aparent quan diu que els indicis per separat no tenen prou pes però després diu que si s’ajunten tots, sí.

ESTRUCTURES PROPOSICIONALS

Modalització:

- Elements lèxics valoratius:

Verbs valoratius: “és possible que acabi no havent d’anar a declarar o que si ho fa no sigui al dia fixat”. En aquest fragment, el redactor veu difícil que finalment Cristina vagi a declarar.

Adjectius valoratius: “en aquests últims missatges queda clar que el duc de Palma havia demanat a la seva dona l’opinió sobre afers interns de Noós”. Quan el redactor utilitza l’adjectiu, clar, vol dir que ja és totalment segur que la infanta hagués participat en els afers de Noós i es basa en un correu que diu que la infanta li donava suport en la creació de Noós però no diu que n’hi continués donant en totes les altres actuacions.

Proves:

Dedica un apartat que ocupa més d'una columna per tal de reproduir les proves en què es va basar el jutge per imputar a la infanta:

-La infanta sabia que el seu parentesc amb el rei era utilitzat per afavorir un bon tracte de les administracions públiques.

-El jutge creu que la seva dona estava al corrent dels assumptes de corrupció del seu marit i que en ocasions li va donar suport, tal i com diuen els correus que l'exsoci ha donat a Castro.

També aporta una prova a partir de la qual basa les seves conviccions que la infanta estava assabentada dels assumptes de l'insitut Noós i ho fa mitjançant la reproducció d'un correu que va enviar Iñaki a un amic.

Ambigüitats i vaguetats:

No precisa els motius pels quals és "l'escàndol més important que ha afectat mai la monarquia des que Francisco Franco la va recuperar".

ESTRUCTURES SINTÀCTIQUES**Ordre:**

Al títol de dins el cos de la notícia, en primer lloc hi ha "la infanta" i en segon lloc "imputada" per tal que el que primer vegin els lectors en llegir la notícia sigui infanta. Aquesta oració està en forma passiva ja que en activa seria: el jutge imputa a la infanta, però en canvi, han suprimit "el jutge" i només han escrit "la infanta, imputada".

Nominalització:**RETÒRICA**

- Hipèrboles de coses negatives: exagera una mica el fet que la infanta estigui imputada com si fos el primer escàndol dins la monarquia des de l'època del Franco: "enmig de l'escàndol més important que ha afectat mai la monarquia des que Francisco Franco la va recuperar".
- Comparació: compara el que va dir el fiscal per tal de culpar a la infanta i el que va dir el rei fa dos anys: "la justícia ha de ser igual per a tothom". Així compara el pare de la imputada amb el fiscal que la imputa.

4.2.1.3. Interpretació

En el cas d'aquesta notícia, és una mica difícil d'extreure'n conclusions ja que en la meitat de l'article, el redactor utilitza les proves i les raons citades textualment del jutge que van fer que la infanta fos imputada. Només per això, però, podem veure com el diari mostra a la llum totes les proves possibles per justificar al jutge. El diari descriu acuradament les proves del jutge en contra de la Infanta però en cap moment les contrasta o n'aporta de noves per tal de desacreditar les que proposa el lletrat. També dona a conèixer que era molt difícil que la Infanta no acabés estant imputada perquè moltes de les persones menys properes al cercle d'Urdangarin ho havien estat. En alguns casos també exagera la imputació de la Infanta. En conclusió, podem dir que en aquest cas el diari s'ha col·locat, no podríem dir a favor, però sí que no s'ha oposat a la Imputació de la Infanta.

4.2.2. *El Periódico* (Annex 9.2.1)

4.2.2.1. Anàlisi quantitativa

DADES BÀSIQUES DEL DIARI

Nom del diari: *El Periódico*

Data de publicació: 4/04/13

ARTICLE

Gènere periodístic: notícia, article d'opinió i editorial.

Disseny periodístic:

- Ubicació i extensió dins el diari: la notícia sobre la imputació de la infanta Cristina la trobem dins la primera plana i dins la secció de *tema del dia*, ocupant quatre pàgines de les quatre possibles i està distribuïda en el procés i la reacció. També està dins l'apartat d'opinió, en el qual hi ha tres articles que en parlen i el rotatiu identifica el succés com el que més va aparèixer a les xarxes socials, i reproduïx alguns *twits* que en parlen.
- Ubicació i extensió dins la pàgina: pel que fa a la portada, hi ha un requadre amb una fotografia que ocupa tres quarts de pàgina i a l'interior del requadre hi ha un titular i una petita explicació. A la part inferior hi ha quatre petites notícies. Pel que fa a la notícia que analitzarem, es troba a la segona i a una petita part de la tercera pàgina. A la part superior hi ha el títol, seguit del subtítol. A sota hi ha el cos de la notícia que ocupa tres columnes. La meitat de la primera columna està destinada a un requadre que fa referència a la infanta com a imputada i com a testimoni. Entre la segona i la tercera columna hi ha una fotografia que ocupa la meitat de la pàgina. A la tercera pàgina, a la dreta de la fotografia, hi ha l'última columna.

Tipus de text:

La composició de la portada és principalment textual ja que el fons de la fotografia està omplert de lletra i per tant hi acaba havent més lletra que imatge en si. Pel que fa a l'interior de la notícia, podem dir que la relació entre imatge i text és força similar, i per tant és mixta.

Titular:

L'avantítol és informatiu ja que respon a dues preguntes bàsiques: qui i què. "La infanta Cristina, imputada pel jutge Castro". Això fa que el títol no hagi de ser informatiu sinó que només hi ha per quin motiu l'acusa el jutge, així reproduïx les paraules de Castro: "cooperadora necessària".

Hi ha dos subtítols, un que parla sobre l'acte judicial: "L'acte judicial assenyala que hi ha indicis que «va prestar el seu consentiment» a la 'trama Noós'" i l'altra del dia que haurà de declarar: la filla del rei està citada a declarar als jutjats de Palma el pròxim dia 27.

També fa un resum sobre què trobarem relacionat amb la notícia a l'interior del rotatiu: reaccions, origen i opinió.

Pel que fa al titular de la notícia de l'interior del cos del diari, consta d'una avantítol: Decisió judicial sense precedents i un títol que respon a les preguntes; qui? què? per què?: "El jutge imputa la infanta cristina com a «cooperadora necessària» d'Urdangarin". Hi ha dos subtítols molt semblants als de la portada: "Està previst que sigui interrogada el 27 d'abril per aclarir la seva intervenció en l'Institut Noós" i "el magistrat diu que hi ha indicis que la filla del Rei «va consentir» que s'utilitzés el seu nom.

Autor:

Els autors de la notícia són dos: un des de Palma i l'altre des de Barcelona: Marisa Goñi, periodista i productora i J.G.Albalat. respectivament.

Tipologia de lletra:

En el cas de la portada, l'avantítol és força gran, de color blanc i en majúscula. El títol és gran, en negreta i també de color blanc. Els dos subtítols són bastant petits i el resum del succés petit; tots són de color blanc excepte el petit títol que hi ha a sobre de cada resum que està en majúscula i és de color groc.

L'avantítol de la notícia és molt petit, en majúscula i de color vermell. El títol és mitjà i en negreta i els subtítols són força petits. El cos de la notícia presenta una lletra molt petita.

Suports:**- Fotografies:**

La fotografia de la portada és un primer pla del rostre expressiu de Cristina de Borbó i de Grècia, que té una mirada allunyada i reflexiva. El color de fons és el gris. Pel que fa a la fotografia de la notícia, es veu un pla sencer de la infanta Cristina mirant al terra amb un vestit de color negre i amb un posat trist. El fons està desfocalitzat. La fotografia no és informativa.

- Peus de foto:

El peu de fotografia és informatiu: "La Infanta Cristina, l'abril del 2010, al funeral de l'expresident del COI Josep Antoni Samarach.

Fonts:

Citacions indirectes del Jutge José Castro.

Citacions literals de l'escrit de 18 pàgines del jutge. És una font informativa, compartida, d'atribució directa i pública.

Citacions indirectes d'Iñaki Urdangarin: "«no és fàcilment comprensible» que se sumessin al projecte «per transparència», com va al·legar Iñaki Urdangarin." I altres.

Citacions de testimonis: "(...) en situació irregular a Espanya, segons el relat d'alguns testimonis".

4.2.2.2. Anàlisi qualitativa**ANÀLISI SEMÀNTICA**

Temes: El tema principal és la imputació de la infanta Cristina per part del jutge José Castro, acusada de cooperació necessària o de complicitat en els assumptes del seu marit Iñaki, relacionats amb l' Institut Noós.

Nivell de descripció:

En primer lloc cita els fets i explica el dia, i el que haurà d'explicar a la declaració davant el jutjat. També fa referència a les acusacions que ha rebut Urdangarin fins el moment i explica l'acte del jutge on hi ha les proves per acusar a la infanta, més detalladament que no en el diari Ara. També fa referència al canvi de parer del jutge i els motius que n'han estat la causa, així, aprofita per aportar més proves sobre la imputació de la infanta.

Fa una descripció i recorda els delictes de què són acusats el marit de la infanta i el seu soci.

Describeu millor els documents que fan que el jutge hagi canviat d'opinió pel que fa a la culpabilitat de la Infanta.

Fa un resum molt acurat de l'acte de 18 pàgines del jutge que porta el cas.

Contrast:

“La pretensió era aparentar davant empreses privades i institucions públiques que totes les operacions que Noós abordava eren conegudes i comptaven amb el suport de la Casa del Rei. Segons el seu parer, «no és fàcilment comprensible -per transparència» com va al·legar Iñaki Urdangarin”. Fa un contrast entre els raonaments del jutge per culpar a la Infanta i els d'Iñaki que els contradueixen i els contraresten.

Fa un contrast entre l'opinió que tenia abans i ara el jutge del cas; ja que abans estava en contra de la imputació de la Infanta i en el moment ja no.

Es pot veure el contrast entre la fiscalia anticorrupció ja que entre una de les línies on el redactor està citant les proves que jutgen a Cristina de Borbó hi ha un requadre en tres línies que hi posa: “La fiscalia anticorrupció discrepa de la decisió i anuncia un recurs”.

Exemples:

En molts casos utilitza la carta del jutge per tal de descriure les proves en contra de la infanta Cristina.

Cita el relat dels testimonis per donar-li més credibilitat a les proves que culpen a la Infanta.

Negacions i concessions:

- Negació aparent: “«si bé no existeixen evidents indicis racionals» que la infanta «intervingués activament i decididament en la gestió quotidiana de l'Insititut Noós», sí que n'hi ha del fet que va prestar el seu consentiment per «propiciar un tracte generós» per part d'empreses (...)”. Així, en primer lloc nega que existeixin proves per dir que va participar en els assumptes d'Iñaki, en segon lloc diu que en canvi, va donar el consentiment per utilitzar el seu nom.
- Concessió aparent: “La Infanta podria baixar per la mateixa rampa dels jutjats que ha trepitjat el seu marit dues vegades fora que prosperi el recurs anunciat per la Fiscalia Anticorrupció davant l'Audiència de Palma o que el jutge decideixi esperar que aquest es resolgui” Així, en primer lloc afirma que és possible que la infanta hagi d'anar a declarar, però en segon lloc aporta dos fets que faran que la infanta no hagi d'anar als jutjats.

ESTRUCTURES PROPOSICIONALS

Modalització:

- Elements lèxics valoratius:

Adverbis i locucions valoratives: “els delictes suposadament comesos per Iñaki Urdangarin i Diego Torres”. Utilitza l’adverbi *suposadament*.

“Fins ara, el magistrat ja ha atribuït a Urdangarin i Torres els delictes de malversació (...)”. Utilitza la locució adverbial *fins ara*, cosa que vol dir que encara pot ser que siguin acusats per més accions il·legals.

“tampoc resulta creïble”. Utilitza l’adverbi tampoc fet que implica que hi ha altres coses que no resulten creïbles en les accions de la Infanta.

“La Infanta podria baixar per la mateixa rampa dels jutjats que ha trepitjat el seu marit dues vegades”. Recorda que la Infanta és possible que assisteixi als jutjats per declarar.

Proves

“(...) en què cita expressament els articles 28 i 29 del Codi Penal que recullen aquestes figures jurídiques”. Cita com a prova pels raonaments del jutge, un document jurídic legal com és el Codi Penal per tal de donar-li més credibilitat a la imputació.

El fet que el jutge hagués canviat de parer, el redactor ho justifica dient que ara té proves que abans no tenia que són molt més clares.

Ofereix proves més concretes; com per exemple, els correus, ja que són enviats per Urdangarin i dirigits a la seva dona on li consulta determinades actuacions, cosa que vol dir que sí que estava al corrent dels assumptes del seu marit.

També fa referència a les proves que va aportar Torres, que són les que, als que defensen Urdangarin, no els interessa que surtin a la llum.

ESTRUCTURES SINTÀCTIQUES

Ordre:

No és fins al final que diu que el Magistrat està a favor de la Infanta ja que al principi només dóna a conèixer les proves que l’acusen.

4.2.2.3. Interpretació

El *Periódico* fa una descripció més acurada de les proves que condemnen a la Infanta, tot reproduint la carta del jutge Castro. Pel que fa a la transparència ideològica, podem veure que és força neutral ja que en bona part de la notícia, el redactor es dedica únicament a

reproduir fil per randa les proves que imputen a la Infanta. És veritat però que fins a l'últim moment no fa referència a la contradicció de la fiscalia envers la decisió del jutge, ja que mirant només la pàgina 2 no ho trobem enlloc. És a la pàgina tres on el periodista dedica un petit requadre amb lletra més gran on diu que la fiscalia discrepa en la decisió del jutge i a les últimes línies ho repeteix.

4.2.3. *El País* (Annex 9.2.3)

4.2.3.1. Anàlisi quantitativa

DADES BÀSIQUES DEL DIARI

Nom del diari: El País

Data de publicació: 4/04/13

ARTICLE

Gènere periodístic: notícia, editorial.

Disseny periodístic:

- Ubicació i extensió dins el diari: La notícia es troba dins gran part de la portada i també ocupa vuit pàgines de les 20 totals que el rotatiu dedica a la secció d'*Espanya*. El diari també li ha dedicat l'espai d'editorial.
- Ubicació i extensió dins la pàgina: pel que fa a la portada, la notícia ocupa tres quarts del total de la pàgina. A l'extrem dret diferents i a la part inferior esquerra hi ha una imatge publicitària. Al centre, en vertical, hi ha una fotografia sobre l'esdeveniment i a la seva esquerra hi ha el cos que explica el fet i a sota un resum de la reacció a la casa Reial. El titular de la portada, que parla sobre l'esdeveniment, està a la part central superior.

A l'interior del cos, la notícia que parla sobre l'esdeveniment en general ocupa gairebé tota la pàgina i el rotatiu l'explica mitjançant sis columnes, entremig de les quals hi ha requadres amb idees principals. La fotografia es troba al centre i el titular a la pàgina de l'esquerra. La part inferior que està destinada a un article i a una vinyeta humorística relacionades amb el tema i la columna de l'extrem dret que està destinada a un altre article relacionat també amb l'esdeveniment.

Tipus de text:

La portada, és mixta tot i que hi ha força lletra, aquesta ocupa poc espai. Pel que fa a l'interior del cos, a les dues primeres pàgines de la secció d'*Espanya* hi ha més lletra que fotografia encara que n'hi ha dues, la lletra ocupa més de la meitat de l'espai.

Titular:

El títol de la portada, és clar i concís i amb tres paraules respon a dues preguntes: “La infanta, imputada”. El avanttítol no fa referència al jutjat que ha imputat a la infanta, sinó que va un pas per davant i ja anuncia el parer de la fiscalia: *“La fiscalía anticorrupción anuncia que recurrirá la medida ante la audiencia de Palma”*. El titular consta de dos subtítols: *“El juez cita a doña Cristina por «cooperación necesaria» en los negocios de Urdangarin”* i *“Existen indicios de que consintió que su parentesco con el Rey fuera utilizado”*.

També hi ha un titular més petit que fa referència a la reacció del Rei: *“La Casa del Rey se declara «sorprendida»”*. I un subtítol fent referència a la reacció del PP i del PSOE: *“PP y PSOE se muestran preocupados por el daño a la estabilidad institucional”*.

Per altra banda, l'avanttítol que trobem en l'interior de la secció d'*España* és molt genèric: *“La infanta Cristina, imputada en un caso de corrupción”*. El subtítol explica una de les acusacions del jutge envers la infanta i la reacció de la fiscalia anticorrupció: *“El juez apunta que permitió que Urdangarin y Torres utilizaran su parentesco con el Rey para obtener dinero”* i *“La fiscalía anuncia que recurrirá medida ante la Audiencia de Mallorca”*.

Autor:

L'autor de la notícia és Andreu Manresa, periodista i escriptor mallorquí. És corresponsal del diari El País a les Illes Balears.

Tipologia de lletra:

Pel que fa a la portada, l'avanttítol està en majúscula, i de color vermell, però la mida no és gaire gran. El títol no és molt gran i està en negreta i els dos subtítols són mitjans en comparació amb el títol. La lletra del petit resum que hi ha a la portada sobre l'esdeveniment és molt petita.

El titular té una mida mitjana i en negreta i la tipologia de la lletra del subtítol és petit. El cos de la notícia té una lletra petita i entremig de les columnes, als requadres on hi ha algunes frases importants, la lletra té la mateixa mida que els subtítols.

Suports:

- Fotografies:

La fotografia de la portada és un retrat expressiu ja que mostra un primer pla de la infanta amb una mirada distant i perduda. La fotografia de l'interior del diari, mostra a la Infanta i a

l'ñaki de costat i va ser tirada pocs dies abans del succés. Mostra un pla sencer dels dos personatges i es pot veure un fons normal amb alguns cotxes aparcats.

- Peus de foto:

El peu de foto de la imatge de la portada, consta d'un títol i del cos. El títol és la citació del jutge: *"La justicia es igual para todos"*. El cos del peu de pàgina és molt llarg ja que explica que no imputar a la infanta no seria just. Al peu de foto també hi consta el nom del fotògraf : Robert Marquard (Getty).

Fonts:

"En los folletos de la entidad aparecía la hija del Monarca con su título de Alteza real". La font són els fulls de l'empresa d'l'ñaki on hi constava el càrrec de Cristina. La font és pública, informativa, compartida i d'atribució directa.

Fa citacions de la carta del jutge.

"El secretario de las infantas y el testigo José Manuel Romero, ya forjaron en sus declaraciones judiciales un relato de blindaje alrededor del Rey y de la infanta Cristina para intentar aislar su relación con los negocios sospechosos de Urdangarín". Cita a un testimoni i al secretari de la Infanta com a fonts informadores, compartida, d'atribució directa i en el primer cas governamental i en el segon privada.

"Esta apelación del fiscal (...) segun fuentes de los tribunales de Palma". La font és governamental, compartida, informativa i d'atribució directa.

4.2.3.2. Anàlisi qualitativa

ANÀLISI SEMÀNTICA

Temes:

La notícia parla sobre la causa de la imputació de la infanta Cristina al cas Noós en el qual fa un any va ser imputat el seu marit, l'ñaki Urdangarin. Per altra banda, també fa referència al fiscal anticorrupció que haurà de presentar un recurs als jutjats de Palma, que ja està preparant, per intentar activar la suspensió de la imputació de Cristina de Borbó i de Grècia.

Nivell de descripció:

En primer lloc, explica els fets i la reacció a la Casa Reial. També explica una mica per sobre el cas Noós. En segon lloc explica de manera molt concreta les proves i raonaments que s'ha basat el jutge Castro per imputar-la i en tot moment fa referència a l'escrit del jutge. Dedica gairebé tota la ultima columna per explicar la posició del fiscal, que està en contra de

la imputació de la infanta, i escriu que aquest està redactant un recurs que pot servir per suspendre la imputació.

En la primera línia, el periodista fa un aclariment per deixar clar que la Infanta és la filla del rei: “*La infanta Cristina de Borbón, hija del rey, (...)*”.

També fa un altre aclariment: “*La imputación de la infanta, la primera en la historia de un miembro directo de la familia real, (...)*”.

Fa referència a que la infanta, segons el jutge pot sortir sense càrrecs.

Explica que el rei també podia saber els assumptes d'Iñaki i ho fa mitjançant citacions del jutge Castro.

Implicacions i pressuposicions:

A la part del final, el redactor escriu que, pel que fa a Horrach, el fiscal, ha tingut plena autonomia a l'hora de prendre les decisions, però dóna a conèixer als lectors que en canvi, el jutge no ho ha decidit per ell sol.

Sinonímia:

Utilitza la paraula *cúmulo* per tal de referir-se a la gran quantitat de delictes que van estar acusat Torres i Urdangarin.

Al títol de la portada, el rotatiu utilitza la paraula infanta, però en canvi al subtítol les descriuen com a “*doña Cristina*” per tal de treure-li relació amb la Casa Reial.

Contrast:

“*El juez José Castro (...), cambió ayer de criterio a vista de nuevos indicios y acordó la imputación de doña Cristina, a lo que se había negado hasta ahora.*” Contrast entre les dues decisions del jutge. El periodista ho expressa de manera repetitiva ja que en una mateixa frase ho diu dos cops però de manera diferent: primer explica que el jutge va canviar de criteri i al final ho torna a repetir.

“*por la decisión del juez Castro, y la fiscalía anticorrupción ha anunciado que recurrirá la medida ante la Audiencia de Mallorca*”. Contrast i discrepàncies entre el jutge i el fiscal. El periodista es reproduïx en varis llocs i especialment al final quan explica les discrepàncies del fiscal envers la decisió del jutge i descriu què suposaria el recurs que ha d'entregar a l'Audiència de Palma.

També es pot veure el contrast entre els tribunals de Palma, que creuen que el recurs del fiscal no farà que la Infanta no hagi de ser imputada; i la Fiscalía Anticorrupció de les Balears, que explica que sí que creuen que es pugui activar la suspensió de la imputació de la infanta.

Exemples:

En tot moment fa referència a què el que explica sobre les proves de la infanta és el que va dir el jutge perquè no es mal interpreti que és el que ell creu.

En últim lloc, utilitza les paraules que va dir la fiscalia per desacreditar l'actuació del jutge: *“la fiscalía quiere recurrir porque entiende que el juez Castro ha actuado de manera precipitada y porque ve falta de indicios de entidad suficientes para respaldar la acusación formal”*. En aquest cas però, no usa en cap moment les cometes sinó que sembla que ho estigui dient el propi periodista.

Negacions i concessions:

“La Infanta debía saber que Urdangarín trabó encuentros de negocios incluso en los palacios de Marivent, en Palma y en la Zarzuela. Aunque esta última afirmación el propio juez admite que todavía no está probada”. En primer lloc afirma més raonaments per imputar a la infanta, però després diu que no hi ha proves.

A la part del final, el redactor escriu que el recurs no canvia la imputació de la infanta, però en el paràgraf següent diu que sí que es podria activar la suspensió de la imputació.

ESTRUCTURES PROPOSICIONALS**Actors:**

Monarquia: passa per un mal moment.

Horanch: el redactor explica que té més superioritat que no pas el jutge i més autonomia.

Modalització:

- Elements lèxics valoratius:

“En el caso Noós se investiga la supuesta malversación”. Utilitza la paraula suposada com si no estigués segur que aquests diners es van utilitzar malament tot i que hi ha moltes proves que ho aproven.

Fa servir l'expressió: *“intentó definir casi como un florero”* que vol dir que va deixar en molt bon lloc a la Infanta i al rei.

Qualifica el sindicat com a ultra mentre que cap altre diari ho ha fet.

Proves:

Aprova proves més concretes que donen suport als raonaments del jutge Castro. Unes serien quan explica que als fullets informatius de la entitat hi havia la filla del rei amb el seu càrrec públic i també en el cas de l'organigrama de Noós que també hi havia inclòs el secretari de la Infanta i en alguns casos assessor del rei.

També fa raonaments per justificar el canvi d'opinió del jutge, reproduint les seves mateixes paraules.

El periodista, en l'últim paràgraf aporta alguns motius pels quals el fiscal no creu que la Infanta hagi de ser imputada.

Coherència local:

“El juez José Castro, que investiga la trama de apropiación indebida de fondos públicos por parte del esposo de la Infanta, Iñaki Urdangarín, y su exsocio Diego Torrers a través del instituto Noós, ayer...” Podem veure com utilitza una gran subordinada que ocupa gairebé tres línies. Això pot fer que el lector es perdi i no sàpiga on acaba l'oració subordinada i on comença l'oració principal.

“Los últimos correos electrónicos conocidos en la causa- entregados hasta en cuatro tandas al juez por Diego Torres-, y en los que se revelaban actuaciones comprometidas del yerno del rey y su esposa en el funcionamiento del Instituto Noós desde su fundación han sido (...). També utilitza fins a dues subordinades molt llargues per dir que els correus electrònics són una prova per imputar a la infanta.

ESTRUCTURES SINTÀCTIQUES

Ordre:

En el cas del titular de la portada, hi ha en primer lloc la Infanta i després imputada. Així el rotatiu li ha volgut donar més importància a la infanta i la col·loca al davant,

FORMES DEL DISCURS

El·lipsis:

El primer subtítol de la portada, es diu que la Infanta ha estat acusada de “cooperació necessària “ amb els negocis d'Urdangarin però en cap moment diu que fossin il·lícits

El subtítol de la portada, en cap moment diu res sobre la infanta sinó que s'elimina el seu nom : *“El juez apunta que _____ permitió que Urdangarín y Torres”.*

RETÒRICA

Comparació:

Compara les paraules del jutge per imputar la Infanta amb les del Rei en el moment que el seu gendre va ser imputat: *“la justicia es igual para todos”.* Amb això vol dir que el propi rei si fos transparent i objectiu, de manera subjacent creu que si hi ha raons suficients per imputar a algú amb un càrrec governamental com pot ser la seva filla, s'ha d'imputar igual com es faria amb qualsevol altra persona.

4.2.3.3. Interpretació:

És molt difícil dir en quina posició es troba el diari en front d'aquesta notícia ja que en gairebé tot l'article utilitza la font del jutge Castro i les proves no les explica el propi diari sinó

que fa servir fragments de la carta del jutge. En el rotatiu, però, a diferència del dos anteriors, parla més sobre la fiscalia anticorrupció i algunes raons per les quals el fiscal no vulgui imputar la Infanta. També s'ha de dir, però, que fa una descripció molt acurada on explica molt bé els motius pels quals la infanta ha estat imputada.

4.2.4. *La Razón* (Annex 9.2.4)

4.2.4.1. Anàlisi quantitativa

DADES BÀSIQUES DEL DIARI

Nom del diari: *La Razón*

Data de publicació: 4/04/13

ARTICLE

Gènere periodístic: notícia, editorial

Disseny periodístic:

- Ubicació i extensió dins el diari: la notícia sobre la infanta ocupa tres quarts parts de la portada. A la part superior hi ha un encapçalament i dins d'un petit rectangle hi ha una notícia. A la part inferior hi ha tres notícies alienes. A la part central hi ha la fotografia del succés i a sobre, un titular. Dins l'apartat d'opinió l'esdeveniment és escollit per l'editorial que hi dedica un quart de pàgina. Pel que fa la secció de *primera plana* ocupa cinc pàgines de les cinc possibles i inclou dos apartats: la imputació de la infanta i les reaccions polítiques.
- Ubicació i extensió dins la pàgina: pel que fa a la portada, a la part superior hi ha el títol i el segueixen tres subtítols que més aviat els podríem definir com a petits resums ja que el subtítol es troba dins la imatge. A la part central hi ha una gran fotografia i a sota parla sobre altres notícies. La notícia que analitzarem, es troba a la pàgina deu i onze; per una banda, a la pàgina deu hi ha un titular a la part superior seguit de dos subtítols i del cos de la notícia, que ocupa cinc columnes. La part inferior de la pàgina hi ha un article sobre el mateix fet que no analitzarem. Pel que fa a la pàgina següent, només hi ha la meitat d'una columna i la resta està dedicat a un altre article que parla sobre la fiscalia i a una fotografia que ocupa la part superior.

Tipus de text:

La portada destaca per una gran fotografia al centre, així direm que el seu disseny és principalment icònic. A l'interior del cos, en canvi, a la pàgina deu no hi ha cap fotografia ja que només hi ha text i a la pàgina onze hi ha una fotografia allargada que correspon amb la notícia que analitzarem. En aquesta pàgina, la relació entre lletra i imatge és mixta.

Titular:

El títol informatiu de la portada respon a tres preguntes: Què? Qui? i Com? : *“El juez imputa a la Infanta Cristina en contra del fiscal”*. A dins la fotografia podem veure un subtítol que expressa la reacció de la Casa Reial: *“La Casa Real expresa su «sorpresa» y su apoyo al recurso de la Fiscalía”*.

A l'interior del cos del diari, el títol és molt similar que el de la portada: *“El juez imputa a la Infanta en contra del criterio de la Fiscalía”*. Per, altra banda el primer subtítol parla sobre les proves del jutge: *“Esgrime 14 indicios para argumentar su cambio de criterio y evitar «cerrar en falso» el «caso Noós»”*. El segon subtítol reproduïx una de les proves del jutge: *“Admite que no tomó decisiones pero «consintió» que Urdangarín utilizara «su parantesco con el Rey»”*.

Autor:

El periodista que ha escrit la notícia és Ricardo Coarasa, periodista aragonès que treballa al diari *La Razón*.

Tipologia de lletra:

El títol de la portada no és molt gran i està en negreta. Els tres petits resums presenten una lletra bastant petita i el subtítol una lletra mitjana. Pel que fa al títol de la notícia, està en negreta i es bastant gran en comparació amb els subtítols que són força petits. Pel cos de la notícia, el rotatiu utilitza una lletra molt petita i entremig de les columnes hi ha una *“Valoración conjunta”* que està en negreta i amb una mida semblant a la del titular. Les proves de la imputació de la infanta les presenta amb un punt de color blau i per separat.

Suports:

- Fotografies:

La fotografia de la portada mostra la cara de la infanta molt desfocalitzada ja que es troba dins d'un cotxe en moviment. Això fa que no es pugui veure molt bé el seu primer pla. La fotografia que trobem dins el cos de la notícia, també veiem a la infanta dins el seu cotxe i al seu costat hi ha un home que no podem distingir gaire bé qui és a causa de la mala visió que ens ofereix el vidre del cotxe del seu interior. Les dues fotografies no són informatives.

- Peus de foto

El peu de foto de la imatge és informatiu: *“Doña Cristina, ayer, a la llegada a su casa de Pedralbes, donde se reunió con el abogado de su marido”*. El peu de foto de l'interior del diari també és informatiu: *“Doña Cristina llega, ayer, a su domicilio en Barcelona tras conocerse de su imputación”*.

Fonts:

Citacions directes del jutge

“Como aseguraban ayer fuentes próximas al magistrado, entre la disyuntiva de poder pasar a la historia como (...)”. Són fonts informadores, compartides i d'atribució reservada.

4.2.4.2. Anàlisi qualitativa

ANÀLISI SEMÀNTICA**Temes:**

El tema principal és la imputació de la infanta al cas Noós i el canvi de parer del jutge ja que feia temps havia renunciat a imputar-la per falta de proves però en aquests moments creu que té proves suficients per tirar-ho endavant.

Nivell de descripció:

En aquest cas, el rotatiu descriu en primer lloc els fets. A continuació, explica les parts de la carta del jutge on hi ha arguments a favor de la infanta i és després quan explica realment les proves que l'imputen. Dins la notícia en si només n'explica dues per sobre, ja que no és fins al final, que dedica una part a parlar sobre els indicis que acusen a la Infanta segons el Jutge Castro.

Al segon paràgraf podem veure que a diferència del País, no diu que sigui el primer membre directament relacionat amb la Casa Reial que estigui imputat dins un cas de corrupció, sinó que escriu que és la primera infanta d'Espanya. Això ho fa per intentar fer creure als lectors d'una manera subjacent que no és el primer membre directament relacionat amb el rei tot i que no és veritat. Així, li treu importància al succés.

Descriu d'una manera molt esquemàtica i entenedora els indicis del jutge per imputar a la infanta.

Implicacions i pressuposicions:

“Entre la disyuntiva de poder pasar a la historia como el juez que imputó a una Infanta sin pruebas o como el magistrado que no se atrevió a imputar a la Infanta Cristina, Cstro ha optado finalmente por la primera”. En primer lloc diu que el jutge tenia dues possibilitats referint-se al mètode d'actuació: imputar-la sense proves o no imputar-la. Al final del text diu que ha escollit la primera, així que els lectors pressuposen que la ha imputat sense proves.

Sinonímia:

En un dels punts on hi ha contingudes les proves, el redactor utilitza la paraula *“deduce de una misiva de Urdangarín”* com si no utilitzés proves segures sinó que només utilitzés la seva lògica i que per tant no és del tot fiable.

En un altre punt, el redactor diu que l'instructor "dóna per suposat" un fet així, i dona a entendre que el jutge arriba a la conclusió mitjançant proves insuficients.

Contrast:

Contrast entre la opinió de la població en general i la del magistrat: *"Pero para el magistrado sí existen suficientes indicios"*. Referint-se que per la resta de la gent no hi ha proves suficients però pel magistrat sí. És a dir, com si fos l'únic que ho pensés.

El redactor intenta fer creure als lectors en diverses ocasions que el jutge és l'únic que creu que la infanta és culpable: *"Y es que el juez parece especialmente preocupado en que «se despeje cualquier duda» sobre la «posible participación de Doña Cristina»"*. Ho diu d'una manera com si no fos important que la Infanta Cristina participés en el Cas Nóos i que el Jutge no s'hi hauria de fixar tant bé.

Contrast entre el jutge i el fiscal.

Exemples:

Mitjançant la citació textual de fragments dels fulls que escriu el jutge per imputar la infanta, el desacredita ja que agafa fragments on el jutge es mostra a favor de la infanta i els fa servir per mostrar els lectors que encara que hagi pres la decisió d'imputar-la, no té raons suficients.

"Castro es consciente de que cada uno de esos indicios, aisladamente, «carece de peso suficiente para sustentar una imputación». Incluso, añade, su «valoración en conjunto» tampoco demuestra que la infanta «interviniera activa y decididamente en la gestión cotidiana» de Nóos y Aizoon." Així, torna a utilitzar la reproducció de les paraules del jutge per descreditar-lo i fer veure als lectors que no té proves suficients per imputar-la.

Negacions i concessions

- Concessió aparent: *"el juez José Castro decidió ayer, en contra del criterio de la Fiscalía Anticorrupción, citar a la hija del rey(...)"*. El redactor, a la primera proposició afirma que el jutge va decidir alguna cosa i seguidament explica que ho va decidir en contra del fiscal, així li està traient valor a la proposició que vindrà a continuació ja que abans d'explicar que el jutge va decidir imputar-la, explica que ho va fer en contra de l'opinió del fiscal.

En primer lloc afirma que és la primera infanta imputada però després li treu ferro a l'assumpte citant les parts de la carta on la infanta es mostra com a innocent.

Si ens fixem en el titular de la portada, veiem com en primer lloc afirma els fets: "el jutge imputa a la infanta" i en segon lloc utilitza el fiscal per desacreditar i treure-li sentit a la primera proposició ja que ens diu que ho fa "en contra del fiscal".

ESTRUCTURES PROPOSICIONALS

Actors:

En tot moment caracteritza el jutge com si no tingués proves però el moment on es pot veure més clar que està en contra del jutge, independentment de l'acció que escollís és quan diu que: *“Entre la disyuntiva de poder pasar a la historia como el juez que imputó a una Infanta sin pruebas o como el magistrado que no se atrevió a imputar a la Infanta Cristina, Castro ha optado finalmente por la primera”*. Així, escollís el camí que escollís, segons el redactor, cap hauria quedat en bona posició tot i que en cap moment acusa al fiscal de covard que no s'atreveix a culpar a la Infanta, sinó que només acusa al jutge.

Modalització:

- Elements lèxics valoratius: *“La Infanta Cristina tendrá finalmente que declarar como imputada por el «caso Noós”*. El periodista, utilitza una perífrasis d'obligació i no de possibilitat per referir-se a que la Infanta haurà de declarar tot i que encara no és segur.
“asegura que su única función, era la de una «utilitarista de figuración”. Utilitza l'adjectiu única per treure-li importància a la participació de la infanta a la empresa del seu marit ja que únicament tenia una funció, segons el redactor.
“posible participación de Doña Cristina”. No descriu la participació com a segura sinó com a possible encara que segons el jutge hi ha proves suficients per imputar-la.

Proves:

Al principi de la notícia, en comptes de dir les proves que culpen a la infanta, expressa els fragments en els quals el jutge escriu fets que no són raons per imputar a la infanta.

ESTRUCTURES SINTÀCTIQUES

Ordre:

Ho fa al revés que la resta de diaris ja que en primer lloc explica les parts del text del jutge que deixen a la infanta lliure de qualsevol imputació i és al final quan explica els indicis reals que la imputen.

FORMES DEL DISCURS:

- El·lipsis: Quan el redactor cita les paraules del jutge que diuen que cada indicatiu per separat no té pes, diu que la valoració en conjunt tampoc demostra que intervingués activament i no afegeix que el jutge també va dir que tot i no intervenir activament, només pel sol fet d'estar al corrent dels negocis bruts del seu marit i deixar utilitzar el

seu nom per afavorir als tractes, ja és un delictes. Això no ho diu fins al paràgraf de sota i ho fa com si estigués parlant d'un altre tema.

Al segon subtítol no utilitza ni la paraula jutge ni la de la infanta, cosa que fa que la frase sigui una mica ambigua: “_____admite que_____no tomó decisiones, pero «consintió» que Urdangarín utilizara «su parentesco con el Rey»”.

RETÒRICA:

Ironia:

- Pregunta retòrica: “¿Por qué, entonces, Castro ha acordado ahora su imputación, a la que se resistió hace un año?”. Després de dir punts que es troben dins l'escrit del jutge que mostren a la infanta com a innocent, fa una pregunta retòrica on demana els motius per la seva imputació, i posteriorment la respon explicant que el jutge va elaborar 14 indicis que l'acusen.

Hipèrbole:

- Hipèrbole de fets negatius: “basta con sus insistentes llamamientos al matrimonio Torres, en sus recientes declaraciones, para que le dieran argumentos para imputar a la Infanta”. Exagera el fet que el jutge va acudir als testimonis per treure'ls-hi informació sobre la infanta.

4.2.4.3. Interpretació

En aquest cas, es pot veure com el redactor es mostra bastant en contra de la decisió del jutge ja que el desacredita i intenta treure valor a les seves proves utilitzant les seves pròpies citacions. Sembla que qualifica d'insuficients els motius i les proves que ha utilitzat de fonament per imputar a la infanta. Per treure-li valor a la decisió del jutge, la compara amb el parer del fiscal, que és contrari.

4.3. EL PP DESTRUEIX ELS DISCOS DURS DELS ORDINADORS DE BÁRCENAS (Annex III)

4.3.1. Ara (Annex 9.3.1)

4.3.1.1. Anàlisi qualitativa

DADES BÀSIQUES DEL DIARI

Nom del diari: Ara

Data de publicació: 30/09/13

ARTICLE

Gènere periodístic: notícia

Disseny periodístic:

- Ubicació i extensió dins el diari: la notícia la trobem dins la pàgina set del diari i correspon a la segona dins l'apartat de *política*.
- Ubicació i extensió dins la pàgina: la notícia només ocupa una columna que està col·locada a l'extrem dret de la pàgina. A la part superior de la columna hi ha el titular i a continuació el cos de la notícia. També mostra dos subtítols; un a sota del títol i l'altre entremig del cos.

Tipus de text:

Tres quarts de la notícia està dedicada al text, i un quart a la fotografia, així diem que l'estructura és principalment textual.

Titular:

El titular està format per un avanttítol molt general: "Corrupció tribunals". El títol és informatiu: "El PP va esborrar les dades dels ordinadors de Bárcenas". Hi ha dos subtítols: "«Reset» dels discos durs" i "Una «diligència colpidora»".

Autor: no hi consta l'autor de la notícia.

Tipologia de lletra:

La lletra del títol és mitjana, però petita si la comparem amb la resta de títols. Els dos subtítols tenen una lletra similar que la resta de subtítols del diari, amb la diferència que són de color blau. El cos de la notícia presenta una mida petita i és igual que la lletra de la resta del diari.

Suports:

- Fotografies: la fotografia no és informativa i mostra un pla americà de Bárcenas el rostre del qual presenta una mirada fixa.
- Peus de foto: el peu de foto descriu i alhora informa sobre la fotografia: "L'extresorer del PP Luis Bárcenas al mes de març sortint de l'Audiència Nacional". També inclou un peu de foto autor on hi ha el nom del fotògraf i l'agència: Chema Moya/ Efe.

Fonts:

Citació indirecta de María Dolores de Cospedal: "María Dolores de Cospedal, assegures que els dos dispositius encara eren a la seu de Génova(...)" , del PP: "El PP, per la seva banda, va precisar que el portàtil (...)" i de Gómez de Liaño: "Gómez de Liaño, que a la sortida de l'Audiència va qualificar de «colpidora» la diligència relativa al bolcat del contingut, va confirmar que (...)"

Gonzalo Boyé, va lamentar que mesos abans no «es prengués el control sobre els ordinadors» de l'extresorer.

4.3.1.2. Anàlisi qualitativa

ANÀLISI SEMÀNTICA

Temes:

La notícia parla sobre el fet que el Partit Popular va destruir el disc dur de dos dels ordinadors de Bárcenas un mes després de la denúncia que va rebre l'advocat del PP procedent de l'extresorer del partit.

Nivell de descripció:

En primer lloc descriu els esdeveniments que van tenir lloc quatre mesos abans i també aporta proves favorables al PP. En últim lloc, també explica el què va dir Liaño i Boyé en sortir de l'Audiència.

Fa una descripció molt general i poc concreta dels fets.

Implicacions i pressuposicions:

“Gonzalo Boyé, advocat de l'acusació particular del cas Bárcenas, per la seva banda, va lamentar que mesos abans no «es prengués control sobre els ordinadors» de l'extresorer.” Aquestes paraules que reproduïx el redactor, impliquen la mala actuació de Ruz ja que no va ordenar que se li donguessin els ordinadors fins que Cospedal va dir que encara estaven a la seu del PP.

Sinonímia:

Reproduïx les paraules de Gómez que descriuen la diligència com a “colpidora”. No utilitza la paraula sorprenent que també va dir, com fan la resta de diaris. Així aquest adjectiu, és més potent i li dóna més gravetat a les accions del PP que no l'adjectiu “sorprenent”.

ESTRUCTURES PROPOSICIONALS

Modalització:

- Elements lèxics valoratius: “El partit hauria destruït els discos durs”. Utilitza el verb “hauria” en condicional i no en passat, cosa que vol dir que no n'està del tot segur.

Proves:

Descriu les proves utilitzades per Bárcenas per denunciar al partit Popular.

Explica una prova que el PP va utilitzar per tal de desmentir les acusacions: “El PP, va precisar que el portàtil del qual Luis Bárcenas va assegurar que havia extret informació mitjançant el llapis de memòria no té port USB per poder-ho fer, i es va defensar amb la llei de protecció de dades a la mà”.

ESTRUCTURES SINTÀCTIQUES

Ordre:

La primera paraula que hi ha al cos de la notícia és El Partit Popular on el diari diu que aquest va destruir els discos durs dels ordinadors de Bárcenas. No és fins a la part del final quan parla sobre la manera com es va defensar el partit enfront les acusacions.

FORMES DEL DISCURS:

Encobriment de la informació:

Explica que Bárcenas va denunciar al PP, però en cap moment explica el motiu pel qual Bárcenas va demanar que el jutge examinés els ordinadors, ja que segons ell, hi havia informació compromesa amb el partit.

4.3.1.3. Interpretació

Aquesta notícia és força neutral i no es poden destacar clars indicis de transparència ideològica; encara que cal esmentar que el diari cita molt de passada la notícia, sense dedicar-hi gaire espai i sense descriure els fets molt acuradament i ens sorprèn el fet que el rotatiu només li ha dedicat una columna i ni tan sols ho ha posat a la portada com a fet rellevant. Tot i això, podem veure que des del principi apunta el PP com a responsable de les acusacions tot i que explica les proves a favor de Bárcenas però també la llei que va utilitzar el PP per tal d'autodefensar-se.

4.3.2. *El Periódico* (Annex 9.3.2)

4.3.2.1. Anàlisi quantitativa

DADES BÀSIQUES DEL DIARI

Nom del diari: *El Periódico*

Data de publicació: 30/08/13

ARTICLE

Gènere periodístic: notícia i article d'opinió.

Disseny periodístic:

- Ubicació i extensió dins el diari: ocupa la part inferior esquerra de la portada; un article d'opinió dins l'apartat *Entre tots* i dins la secció d'*opinió*; i també les dues primeres pàgines de la secció de política.
- Ubicació i extensió dins la pàgina: si ens fixem en la portada, només ocupa la part inferior esquerra i hi consta únicament un titular, format per l'avantítol, títol i subtítol.

Pel que fa a la notícia de l'interior del diari, la que analitzarem és la que ocupa la primera pàgina de la secció. El titular està a la part esquerra, seguit per dos subtítols i un cos distribuït en dues columnes, entremig de les quals hi ha una columna que parla sobre la investigació del cas dels ordinadors de Bárcenas, que no analitzarem.

Tipus de text:

Pel que fa a la part de la portada que parla sobre el succés, la composició és eminentment textual ja que el rotatiu no hi ha inclòs cap fotografia. El mateix passa amb l'interior del diari on tampoc hi ha cap fotografia referent a la notícia que analitzem.

Titular:

L'avantítol que podem veure a la portada és el següent: "Resposta al jutge Ruz". El títol és informatiu: "El PP va destruir els discos durs del ordinadors de Bárcenas". El subtítol ens mostra la resposta que va donar el PP per apartar-se de les acusacions: "El partit s'empara que els equips havien estat entregats a un altre usuari".

Si ens fixem en l'interior del rotatiu, l'avantítol denomina a l'esdeveniment com a escandalós: "Escàndol en les files conservadores". El títol és molt similar al de la portada: "El PP va destruir els dos discos durs que va utilitzar Bárcenas". A sota hi ha dos subtítols diferents que parlen sobre les justificacions del partit: "El partit al·lega que va esborrar els continguts per reutilitzar els ordinadors" i "Afirma que l'extresorer no va poder copiar dades perquè l'equip no tenia USB.

Autor:

L'autora d'escriure la notícia és Margarita Batallas, especialista en informació de tribunals al *Grupo Zeta*.

Tipologia de lletra:

En el cas de la portada, l'avantítol està en majúscules i és molt petit i de color vermell; la lletra del títol és mitjana, i és la mateixa que l'altra notícia que hi ha col·locada a la seva dreta, també a la part inferior; el subtítol és una mica més petit que el de la notícia principal de la portada.

El titular de la notícia de l'interior del cos del diari està compost per un avantítol de color vermell, que és de la mateixa mida que els dos subtítols, que són de color negre. El títol està en negreta i és d'una mida força gran. El cos de la notícia té una mida bastant petita, igual que el cos de la resta de notícies de la pàgina.

Fonts:

Algunes citacions indirectes del *Partido Popular*: “Els populars van entregar al jutge Pablo Ruz aquests equips el 20 d'agost passat, però en un escrit el van informar que no hi trobaria res, i encara menys les proves de la caixa b”. I altres.

“Fonts jurídiques sospiten que Bárcenas, que va prendre mesures(...)”. Són fonts governamentals, compartides i d'atribució reservada.

Citacions directes i indirectes de Carlos Floriano: “El dirigent popular Carlos Floriano va defensar des de Cadis l'actuació del seu partit. «Es va actuar amb l'ordinador com amb tot el material que és propietat» “I altres.

“L'UDEF va aconseguir rescatar 467 GB d'un disc dur «extret o canviat amb anterioritat» a l'ordinador Apple en què s'havien manipulat «els cargols de subjecció». L'UDEF, és una font pública, informadora, compartida i d'atribució» directa”.

Citació del tribunal: “Un tribunal va dir que el dos ordinadors són propietat del PP”.

Citació d'IU: “(...)«en aquest sànet», com el va qualificar IU”

4.3.2.2. Anàlisi qualitativa

ANÀLISI SEMÀNTICA

Temes:

El tema principal és la destrucció dels discos durs del dos ordinadors que utilitzava Bárcenas en el seu càrrec al PP, on segons Bárcenas, hi havia proves que culpaven al partit.

Nivell de descripció:

En primer lloc fa una descripció dels fets i després explica les proves que el PP va utilitzar per justificar les seves accions i també proves en contra del PP que contrasten amb les primeres. En segon lloc explica quan l'extresorer va pactar la sortida del partit. També explica la diligència de blocat dels equips que va tenir lloc el dia abans i en últim terme fa referència a les justificacions del dirigent popular. La descripció és molt acurada amb un gran nombre de detalls que fan força entenedora la lectura.

Implicacions i pressuposicions:

“El PP sembla que s'ha acostumat a viure a cop d'escàndol.” El fet que el PP només visqui escàndols implica que anteriorment ha fet alguna cosa dolenta que ha sortit a la llum. Així, al mateix moment que diu això, està dient que últimament el PP només actua malament.

A l'últim paràgraf, el redactor escriu que aquest fet donarà més arguments a la oposició per desacreditar al partit. A partir d'aquí podem deduir una clara implicació on el redactor creu

que les proves que culpen al partit són veritat i l'identifica com a culpable, per això diu que aquest fet, que el dóna com a consumat, baixarà el llistó del partit.

Sinonímia:

Utilitza “organització conservadora”, en comptes de dir el partit popular. Això ho fa per mostrar la ideologia del partit.

Contrast:

Contrast entre el que diuen els senadors: “és fals que Bárcenas hagi copiat a la memòria externa les dades de la caixa b perquè no tenia port USB” i el que va dir Bárcenas davant el jutge el 15 de juliol.

“El més probable és que el contingut trobat en aquest equip no tingui relació amb les activitats de Bárcenas”. Aquest fragment contradiu les paraules de Bárcenas i les qualifica com a falses de manera subjacent ja que l'extresorer, va assegurar que dins dels ordinadors hi havia informació compromesa.

Exemples:

El rotatiu explica que els arguments del PP tenen com a base una llei, així es fa més creïble la justificació del partit.

Cita a fonts governamentals que creuen que Bárcenas té amagats els seus ordinadors a les caixes de seguretat, per treure-li validesa als seus arguments ja que estan davant d'institucions públiques.

Carlos Floriano utilitza la fal·làcia *Ad Verecundiam* per tal de donar més valor a les seves paraules: “Se'ns va plantejar fins i tot una acció judicial contra el partit en què se'n va discutir la propietat i un tribunal va dir que el dos ordinadors són propietat del PP”.

Negacions i concessions:

- Negació aparent: en el segon paràgraf podem veure com en primer lloc, el redactor explica les proves a favor del PP, com per exemple la llei de protecció de dades; però llavors utilitza un *però* per tal de, al tercer paràgraf, contradir el segon ja que cita actuacions del PP que no s'entenen i no quadren, com per exemple, que va trigar quatre anys a aplicar el protocol “d'utilització i reciclatge de material informàtic”, quan en teoria, s'ha d'aplicar en el moment que canvia de mans.

- Concessió aparent: al penúltim paràgraf, explica la justificació del dirigent del PP, però en l'últim paràgraf diu que no van servir per "aplacar la bronca política".

ESTRUCTURES PROPOSICIONALS

Actors:

Santiago Pedraz: les seves diligències han estat fallides ja que no ha aconseguit que la dona de Bárcenas li entregués la relació de béns que li poden ser embargats que el jutge li havia demanat.

Modalització:

- Elements lèxics valoratius:

"En l'acord també s'hi devia incloure que podia seguir amb els dos portàtils". Utilitza una perífrasis de possibilitat ja que el redactor no està del tot segur del què hi posava a l'acord i de si podia continuar utilitzant els portàtils o no.

Proves:

Inclou proves a favor del Partit Popular:

-Apel·la que els populars utilitzen la llei de protecció de dades per justificar-se i dir que els ordinadors pertanyen al PP.

-Afirma que els populars no saben res del primer disc dur perquè no l'han tingut a les seves mans.

-Diu que segons els senadors, és fals que Bárcenas hagi copiat a la memòria externa les dades de la caixa b perquè no tenia port USB.

-Utilitza citacions del president del partit on diu que es va tractar l'ordinador de Bárcenas com tots els altres que són propietat del partit.

I proves en contra del PP:

-“El partit no va explicar per què va aplicar amb gairebé quatre anys de retard el seu protocol «d'utilització i reciclatge de material informàtic».”

Hi ha més proves a favor que en contra.

ESTRUCTURES SINTÀCTIQUES

Ordre:

Tant en el subtítol que trobem en el titular de la portada, com al de l'interior del diari; el redactor inclou proves a favor del PP, que justifiquen les seves actuacions.

RETÒRICA

Comparació:

El redactor reproduïx les paraules d'IU que compara les actuacions del PP amb un sainet, peça teatral humorística.

Ironia:

"El PP sembla que s'ha acostumat a viure a cop d'escàndol." Usa el verb "acostumar-se" de manera irònica ja que ningú s'acostuma per gust a actuar malament.

4.3.2.3. Interpretació

Tot i que el rotatiu hagi explicat la notícia amb tot els ets i uts, en alguns casos es pot veure la inclinació del diari, ja que no es mostra gens en contra del fet que s'hagi descobert que el PP va eliminar el contingut dels ordinadors de Bárcenas. Aporta proves a favor del PP però sempre les contrasta amb altres proves que hi estan en contra. Al final de la notícia, el redactor utilitza les mateixes paraules de l'oposició del PP per descriure els fets com quelcom humorístic i escriu també que això ha fet que la oposició tingui més arguments en contra del PP.

4.3.3. *El País* (Annex 9.3.3)

4.3.3.1. Anàlisi quantitativa

DADES BÀSIQUES DEL DIARI

Nom del diari: *El País*

Data de publicació: 30/08/13

ARTICLE

Gènere periodístic: notícia

Disseny periodístic:

- Ubicació i extensió dins el diari: la notícia es troba a l'extrem dret de la portada, a la part superior i a sota hi ha dues notícies més. L'esdeveniment ocupa les dues primeres pàgines de l'apartat d'*Espanya* que corresponen amb les pàgines deu i onze del diari. La notícia que analitzarem es troba a la primera pàgina de la secció.
- Ubicació i extensió dins la pàgina: la notícia està situada a la part superior dreta de la portada, que segons el triangle de Haas és una de les primeres que es veu en

observar la portada. Consta d'un títol, un subtítol i un petit resum. La notícia de l'interior del diari, ocupa gairebé tota la primera pàgina excepte la part central inferior que hi ha reproduïda la informació que contenia el *pen drive*. A la part superior de la pàgina hi ha el titular i a sota una vinyeta humorística. El cos ocupa tres columnes.

Tipus de text:

A la portada, si ens fixem amb l'esdeveniment que analitzem, només hi ha text i no consta de cap fotografia. En canvi, a la pàgina on es troba la notícia, hi ha tres fotografies; una a la part superior, una altra a la part central i la última a la part inferior. L'única que està relacionada amb la notícia és la de la part central ja que les altres són extres.

Titular:

El titular de la portada consta d'un títol i d'un subtítol. El títol, informatiu, és: *“El PP eliminó los archivos que Bárcenas guardó en dos portátiles”*. El subtítol, que explica quan van tenir lloc els fets, és: *“El borrado se hizo dos meses después que estallara el escándalo”*.

El títol de la notícia, consta només de la primera part del títol de la portada: *“El PP vació los ordenadores de Bárcenas”*. L'avantttítol és molt general: *“La investigación judicial del «caso Bárcenas»”*. El subtítol està dividit en tres parts: *“Los populares borraron la información en abril pasado, cuando se archivó la denuncia del extesorero por el robo de los equipos”*, *“El partido ignora si los portátiles almacenaban algún dato”* i *“La ley solo obliga a destruir datos personales”*.

Autor: l'autora encarregada de redactar la notícia és María Fabra, periodista del *País*.

Tipologia de lletra:

Pel que fa a la tipologia de la lletra a la portada, el títol està en negreta i presenta una mida mitjana, igual que els títols de les dues notícies que hi ha a sota seu. El subtítol té una mida mitjana igual que el subtítol de la notícia principal i el cos també és igual de gran que el cos de la notícia principal de la portada.

A l'interior del diari, l'avantttítol és de color gris i és igual de petit que el subtítol. El títol té una mida mitjana i està en negreta. El cos té una mida força petita i els fragments més importants de la notícia que es troben dins el cos de la notícia, tenen la mateixa mida que els subtítols.

Suports:

- Fotografies:

La fotografia, que trobem al centre de la pàgina, a l'interior del diari, no és informativa i s'hi pot veure a Bárcenas sortint de la Audiència, amb una mirada fixa al terra i amb expressions tenses. El fotògraf el va captar en un pla americà.

- Peus de foto:

El peu de foto és informatiu: *“Luis Bárcenas sale de la Audiencia el pasado 15 de marzo”*. També hi ha el nom del fotògraf: Uly Martín.

Fonts:

Citacions directes i indirectes dels membres del PP: *“Los populares aseguran que actuaron de «conformidad con el protocolo habitual de utilización de material informático»”*. I altres.

Citacions directes i indirectes de Cospedal: *“ya que Cospedal, en su comparecencia ante el juez del 14 de agosto, afirmó que «los referidos ordenadores continúan custodiados por la referida formación política, permitiendo de este modo la verificación de la diligencia propuesta»”*.

Citacions directes de Bárcenas: *“el extesorero dijo, textualmente, que el Toshiba era el ordenador «de donde procedía la información que está en el pen drive»”* I altres.

Oscar López: *“Esta es la transparencia del PP: impedir comparecencias en el Parlamento y destruir los discos duros de los ordenadores”*.

4.3.3.2. Anàlisi qualitativa

ANÀLISI SEMÀNTICA

Temes: el tema principal és la destrucció dels discos durs dels ordinadors de Bárcenas per part del PP.

Nivell de descripció:

En primer lloc descriu què hi havia dins els ordinadors segons Bárcenas. A continuació, explica les declaracions dels membres del partit i les justificacions que fan envers les acusacions. També fa una descripció de la informació que contenien cada un dels ordinadors.

Descriu al Cas Barcénas com a “enredat”. A la part final també afegeix la reacció de l'advocat de Bárcenas i d'Òscar López.

Implicacions i pressuposicions:

Al primer paràgraf, descriu el què va dir Bárcenas sobre l'important contingut dels ordinadors i a continuació, escriu que el PP els ha borrat. Això mostra una clara implicació ja que el fet

que els ordinadors continguin informació confidencial del PP, fa que el partit ho hagi d'esborrar.

Sinonímia:

Al titular, el rotatiu utilitza que va “buidar” la informació en comptes de “borrar” els discos durs, com fan la resta de diaris.

Contrast:

“Tanto la respuesta dada por los populares al juzgado como la contestación sobre el procedimiento al que sometieron los portátiles chocan con la declaración de su secreteria general, Dolores de Cospedal”. Així mostra una oposició d'arguments entre persones diferents, cosa que vol dir que la primera proposició és falsa.

Exemples:

El redactor utilitza la citació dels membres del PP on diuen que *“cada vez que se deja de utilizar un equipo asignado a una persona, se reintegra al sistema general para reformatearlos y disponerlos para su posible asignación a otro usuario”* i al paràgraf següent diu que això és el que van fer ells, donant a conèixer als lectors que han obrat bé. Però en cap lloc diu que ho van fer molt més tard del que tocava.

Utilitza una citació de Bárcenas *“el extresorero dijo, textualmente, que el Toshiba era el ordenador «de donde procedía la información que está en el pen drive»”* per tal de desacreditar-lo amb les seves pròpies paraules ja que l'ordinador no contenia cap port USB, tal i com afirma anteriorment.

Negacions i concessions:

- Concessió aparent:

En primer lloc afirma que el PP va entregar els portàtils, però llavors escriu que ho va fer amb els discos durs esborrats: *“segun la ley de Protección de Datos, que señala que(…)”.* *“Pero esta ley hace referencia a los datos de «caràcter personal »”* Així en primer lloc aporta una prova a favor del partit però després la contradiu amb arguments que són extrets de fonts públiques.

“En cualquier caso, los populares (...) indicaron que Bárcenas entregó información que «habría sido extraída a un pen drive desde el citado ordenador». Esta información es absolutamente falsa porque por su antigüedad, carece de puerto USB alguno”. En primer lloc fa una afirmació però després la contradiu aportant proves suficients. Així, el redactor desacredita l'acció de Bárcenas.

ESTRUCTURES PROPOSICIONALS

Modalització:

- Elements lèxics valoratius: “la información que contenían era «extraordinariamente importante»”. Descriu la informació com a molt important i això serveix per afegir gravetat a la destrucció dels discos durs que va fer el partit.

Proves:

Aporta un gran nombre de proves a favor del PP però n'aporta poques per contrastar-les.

RETÒRICA

Ironia:

“Esta es la transparencia del PP: impedir comparecencias en el Parlamento y destruir los discos duros de los ordenadores”. Utilitza la paraula transparència però en realitat vol dir el contrari.

4.3.3.3. Interpretació

És el diari que descriu de manera més detallada i entenedora els fets sobre la destrucció dels discos durs dels ordinadors de Bárcenas. Tot i que és molt neutral, es pot veure que està en desacord amb l'acció del PP encara que hi ha moments que la justifica; però no ho fa de forma repetida sinó que es dedica més a descriure els fets.

4.3.4. La Razón (Annex 9.3.4)

4.3.4.1. Anàlisi quantitativa

DADES BÀSIQUES DEL DIARI

Nom del diari: *La Razón*

Data de publicació: 30/08/13

ARTICLE:

Gènere periodístic: notícia

Disseny periodístic:

- Ubicació i extensió dins el diari: pel que fa a la portada, ocupa la part inferior central. A l'interior del cos, la notícia es troba dins la secció d'*España* i ocupa la sisena pàgina de la secció i la catorzena del diari.
- Ubicació i extensió dins la pàgina: a la portada, hi ha un requadre a la part inferior on hi ha un títol força llarg i un subtítol.

A l'interior del diari, si ens fixem en la notícia que analitzarem, la major part del seu contingut ocupa la meitat esquerra de la pàgina i en total, el rotatiu hi destina dues columnes. Hi ha tres articles més, distribuïts per la pàgina, que parlen sobre la declaració, els dos ordinadors

i una altra que fa una anàlisi dels fets. La notícia que analitzarem és la que parla sobre els fets de manera més general. El seu titular està col·locat a la meitat esquerra del diari.

Tipus de text:

Pel que fa a la portada, la composició de la notícia que parla sobre els successos que ens interessin és únicament textual.

A l'interior del diari, el text ocupa més espai que la imatge, tot i que hi ha tres fotografies, una de les quals forma part de la notícia.

Titular:

El títol de la portada és una mica ambigu i diferent que la resta de diaris: *“Bárcenas declaró que se llevó el pasado octubre uno de los discos duros que solicita el juez”*. És el subtítol, el que fa referència als fets que han tingut lloc: *“El PP borró los discos duros como obliga la ley de Protección de Datos”*. Pel que fa a l'interior del rotatiu, el titular està format per un avanttítol molt genèric: *“El caso Bárcenas”* i el títol és molt semblant al de la portada però una mica més curt: *“Bárcenas declaró que se llevó uno de los discos duros que le pide el juez”*. El subtítol també s'assembla molt al de la portada però és més reduït: *“El PP borró la información de los ordenadores en cumplimiento de Ley Protección Datos”*.

Autor: els autors són F.Velasco i C.S.Macías.

Tipologia de lletra:

Si ens fixem en la portada, la tipologia del títol és sense negreta, a diferència de la resta de títols que hi ha al seu costat; i la mida és semblant a les notícies que té a les bandes. El subtítol és molt petit, una mica més que el de la notícia de l'esquerra. Pel que fa a l'interior del diari, el títol està en negreta i és força gran a diferència del subtítol que és bastant petit. El cos de la notícia té una mida petita i és igual que la resta de notícies

Suports:

- Fotografies: a la fotografia de la notícia es pot veure un pla mitjà curt de Bárcenas que està parlant amb la boca mig oberta.
- Peus de foto: el peu de foto és informatiu i ens diu: *“Bárcenas permanece en la prisión de Soto del Real desde el pasado 27 de junio”*. A la part superior hi ha el nom del fotògraf: “Alberto R.Roidán”

Fonts:

Citacions directes i indirectes de Luis Bárcenas:

“En cuanto al segundo, al proceder a extraer el disco duro se ha comprobado, según consta en el acta de clonado levantada al efecto, «se comprueba que si bien este modelo de

ordenador, originariamente disponía de tal elemento, carece del mismo por haber sido extraído con anterioridad» i altres.

4.3.4.2. Anàlisi qualitativa

ANÀLISI SEMÀNTICA

Temes: el tema principal de la notícia és les acusacions del PP per esborrar el disc dur dels ordinadors de Bárcenas tot i que el diari ho enfoca de manera que els culpables no és el PP sinó Bárcenas.

Nivell de descripció:

En primer lloc fa una descripció dels ordinadors que el PP va entregar al jutge i de la informació que contenen al seu interior. A l'últim paràgraf explica una altra prova a favor del PP.

Sinonímia:

“También anunció que pedirá la libertad provisional de su patrocinado.” En comptes de dir que demanarà la llibertat provisional per Bárcenas diu “el seu patrocinat” per tal que els lectors no vegin el seu nom ja que el diari no el mostra explícit.

Exemples:

Al penúltim paràgraf, el rotatiu utilitza les mateixes paraules de Bárcenas per desacreditar-lo i descriure'l com a mentider: *“Bárcenas declaró que fue del que obtuvo toda la información que copió en un pendrive, el que posteriormente entregaría en sede judicial. Para el PP, eso es «absolutamente» falso, porque ese ordenador, «por su antigüedad, carece de puerto USB alguno» donde colocar el «pendrive» para grabar la información”.*

ESTRUCTURES PROPOSICIONALS

Actors:

Luís Bárcenas: en comptes d'acusar el PP com a destructor dels discos durs, li atribueix les culpes a ell.

Modalització:

- Elements lèxics valoratius: davant de les accions de corrupció del PP, hi situa l'adjectiu “*supuestas*” per tal de donar a conèixer als lectors que les acusacions no són segures ni tampoc definitives.

Proves:

“Por ello, el PP «no ha tenido a su disposición el citado disco, sino el nuevo que el imputado instaló en octubre de 2012 y que ha sido destruido» de acuerdo a la «Guía sobre el

almacenamiento y borrado seguro de información», elaborada por el Ministerio de Industria, y la Ley de Protección de Datos, según se recoge en el escrito que presentó este partido en la Audiencia el pasado día 19.” Després de dir que el PP, va esborrar el disc dur de l'ordinador de Bárcenas, s'afanya a dir per quina raó ho fa i cita a un document oficial per atorgar-li més credibilitat.

Aporta dues proves a favor del PP i cap en contra:

-Llei de protecció de dades

-El PP *“destaca que una vez que un empleado ha dejado de utilizar un ordenador, «se reintegra al sistema general, para reformatearlo y disponerlo para su posible asignación a otro usuario»”.*

Ambigüitats i vaguetats:

Quan parla del segon ordinador, en cap moment parla sobre la persona que va treure el disc dur.

Coherència local:

“Uno de los dos ordenadores entregados por el PP al juez de la Audiencia Nacional Pablo Ruz, en los que, según Luis Bárcenas, había datos sobre la supuesta contabilidad B y sobresueldos a determinados miembros del partido, no contaba con disco duro”. Utilitza una subordinada per tal de fer més difícil la lectura i que el lector no li acabi de quedar clar que a l'ordinador no hi havia disc dur.

ESTRUCTURES SINTÀCTIQUES

Ordre:

No és fins a la part final on diu que el jutge va anunciar la llibertat de Bárcenas.

FORMES DEL DISCURS

- El·lipsis: En tot el primer paràgraf, no cita en cap moment al PP com a actor de la destrucció dels discos durs; no és fins a la meitat del segon paràgraf on ho explica.
- Encobriment de la informació: en cap moment explica que la llei de protecció de dades només accepta que siguin esborrades les dades personals i no la informació que conté a l'interior, que és el que sembla va fer el PP.

El títol tant de la notícia com de l'interior del diari no parla dels fets principals, sinó que acusa a Bárcenas en comptes del PP.

4.3.4.3. Interpretació

El rotatiu, només fa referència un cop en tota la notícia al fet que el PP esborrés els discos durs, i a més, de seguida diu que ho va fer perquè una llei ho permetia. El redactor deixa en mal lloc a Bárcenas per tal d'acreditar, al mateix moment, les accions del PP. En aquesta notícia, podem veure una gran col·locació ideològica per part del diari ja que en tot moment

intenta amagar les accions negatives del PP i atribuir-les a segones persones com Bárcenas.

4.4. PREGUNTA DE LA CONSULTA SOBIRANISTA (*Annex IV*)

4.4.1. Ara (*Annex 9.4.1*)

4.4.1.1. Anàlisi quantitativa

DADES BÀSIQUES DEL DIARI

Nom del diari: Ara

Data de publicació: 13/12/13

ARTICLE

Gènere periodístic: notícia

Disseny periodístic:

- Ubicació i extensió dins el diari:

Es troba dins la portada; dins l'apartat les claus del dia ocupa la pàgina dreta que, segons el triangle de Haas, és la que atraurà més ràpidament la mirada dels lectors i a la part dreta superior (part de la pàgina on es col·loca la informació de major rellevància) hi ha una imatge que destaca pel lema català: "som i serem"; dins la secció de tema del dia on ocupa tot l'apartat i dins la secció de debat, l'article del qual ocupa la primera pàgina col·locada a l'esquerra del diari. Podem veure com el diari li atribueix molta importància a l'esdeveniment perquè es troba dins l'apartat del tema més important del dia i també a la portada.

- Ubicació i extensió dins la pàgina:

Portada: ocupa la major part de la portada i sembla que utilitza el color vermell de fons per dos motius: per atraure l'atenció dels lectors (color càlid i cridaner) i per representar el color del republicanisme esquerrà.

A continuació escollirem la primera notícia situada a actualitat que és la que parla d'una manera general sobre el tema que ens interessa analitzar. També ens interessarà centrar-nos en el disseny de la portada en alguns casos.

Així, la notícia ocupa sis columnes d'alçades diferents. La major part del titular es troba a la part central superior però el subtítol es troba a l'esquerra. Al centre hi ha una gran imatge.

Tipus de text:

Portada: la portada és principalment textual tot i que consta d'una fotografia al centre. No hi ha gaire lletra però és gran. Això fa que ocupi tres quarts parts del total de la pàgina.

A les primeres dues pàgines de la secció d'actualitat podem dir que la combinació entre la lletra i la fotografia és mixta ja que consta d'una gran fotografia central i una a la banda dreta que no pertany a la notícia; i la resta està omplerta per lletra petita i mitjana.

Titular:

Portada: el títol consta de poques paraules però concises: “Ara volem votar” seguidament hi ha una fotografia dels polítics que han arribat a l'acord de la pregunta, la pregunta del referèndum per la independència i en últim lloc la data prevista per la consulta.

El titular de l'interior del cos de la notícia que analitzarem consta d'una avanttítol que situa la notícia en el context: “Consulta, Acord per a data i pregunta”. També està format per un gran títol informatiu “la independència trenca la unitat” i per un subtítol que l'acompanya a la part inferior esquerra: “Mas preserva el consens amb una doble pregunta i apel·la altre cop a Rajoy”. No consta de cap sumari que resumeixi la notícia.

Autor: el periodista encarregat de redactar l'article és Ferran Casas.

Tipologia de lletra:

La lletra és força gran i està en negreta en el cas del títol. És mitjana en el subtítol. El cos de la notícia destaca per una lletra força petita amb dos petits títols en negreta distribuïts per l'interior de la notícia i dos títols una mica més grans de color blau que estan col·locats entre dues columnes.

Pel que fa a la portada, hi ha un gran titular que ocupa la meitat de la pàgina però només consta de tres paraules: “Ara volem votar” . A la part central, a sobre la fotografia, hi ha un títol en majúscula i de color blanc igual que els dos següents títols que vindran a continuació. A la part inferior hi ha un paràgraf que explicita la pregunta de la consulta amb lletres blanques i mitjanes encapçalat per un títol, i amb la mateixa tipografia, a sota hi ha una frase amb la data de la consulta també coronada per un títol.

Suports:

- Fotografies:

La notícia consta d'una gran fotografia central on hi ha els representats dels diferents partits majoritaris al parlament que han estat els encarregats de posar-se d'acord per decidir la pregunta de la consulta.

A la part esquerra de la fotografia hi ha Francesc Homs, Secretari General de la Presidència i Portaveu del Govern de la Generalitat de Catalunya; seguit per Ramon Espadaler, president del Consell Nacional d'Unió i conseller d'interior; al seu costat s'hi troben Jordi Turull, portaveu de CiU i la vicepresidenta del govern, Joana Ortega; al centre hi trobem el

president de la Generalitat de Catalunya i a la seva dreta el president d'Esquerra Republicana de Catalunya, Oriol Junqueras seguit pel líder d'Iniciativa per Catalunya Verds-Esquerra Unida i Alternativa. A la dreta de la imatge hi trobem Quim Arrufat seguit per la secretaria general d'ERC, Marta Rovira i en últim lloc, David Fernandez, diputat de la Cup.

A darrere els representants de la Generalitat hi podem veure una gran bandera catalana. La fotografia és informativa en la qual destaca la gran estelada ja que la resta d'elements són de colors molt foscos. La mida de la fotografia és molt gran ja que ocupa més de la meitat del contingut de la notícia. Pel que fa a l'enfocament, el tema principal de la imatge són els representats dels diferents partits que han col·laborat en la decisió de la pregunta i el personatge central és Artur Mas, president de la Generalitat.

La imatge està captada en un pla sencer tirant cap a general ja que capta tot el cos dels personatges però també el fons on hi ha una bandera catalana i el cap del públic que es troba a la primera fila assentat.

La fotografia de la portada és la mateixa amb la diferència que està tallada per la part superior i inferior fet que fa que es converteixi en un pla general dels personatges i presenta mides més reduïdes.

- Peus de foto:

El peu de foto consta de dues parts:

Títol: "una fotografia per la història". És un títol en forma de peu de foto editorialista ja que incorpora un comentari del dignificat que tindrà la fotografia i per tant de l'important que serà la decisió i l'esdeveniment. Així està qualificant la notícia com a molt rellevant.

Cos: la resta del peu d'imatge podem separar-lo en tres parts:

"L'estampa ja és històrica": aquesta part és semblant al títol del peu de foto ja que és subjectiva.

"Artur Mas acompanyat dels representats de tots els partits": en aquest cas és un peu de foto descriptiu ja que està descrivint exactament allò que veu a la foto i no ens dona informació extra.

"que han segellat l'acord per fer la consulta el 9-N del 2014": aquest últim fragment ens dona informació nova ja que només mirant la imatge no la podem saber. Així és un peu de foto informatiu.

També inclou l'autor de la fotografia: Pere Virgili, així direm que també és un peu autor amb comentari.

Fonts:

No hi ha cap font citada a la notícia que aportí dades quantitatives però sí que hi ha citacions de Mariano Rajoy, Alfredo Pérez Rubalcaba, Artur Mas,... i al final del fragment hi ha una font governamental, d'atribució directa, compartida i informadora: la Constitució. També hi ha una font amb atribució reservada, ja que la cita de manera molt general, on diu: "els crítics lamentaven ahir que Pere Navarro hagués optat per quedar fora del consens".

Citacions directes i indirectes de Mas: "Mas havia avisat als partits que ara no es podien permetre ni un fracàs que decebés la gent que empeny ni repetir vells errors de l'Estatut." I altres.

Citació de Mariano Rajoy: "Una comunió que Mariano Rajoy va definir com a «total»".

Citació de Rubalcaba: "Alfredo Pérez Rubalcaba parlava de «carrerons sense sortida»".

Citació de Duran: "Josep A. Duran i Lleida va admetre que ell també havia cedit".

Citació d'Herrera: "Joan Herrera, va confirmar que votarà que sí a la primera pregunta i que diria sí a la segona."

4.4.1.2. Anàlisi qualitativa

ANÀLISI SEMÀNTICA

Temes:

El tema principal és la independència de Catalunya que des de fa uns quants anys el poble català demana. Això ha fet que el govern Català s'hagués de moure i finalment hagi concretat un dia per dur a terme una consulta en la qual el poble Català podrà decidir si vol esdevenir un estat independent, federal o es vol quedar tal i com està.

Nivell de descripció:

Aquest fet està força ben explicat i aprofundit. En primer lloc, el redactor presenta la doble pregunta i contextualitza al lector ja que diu la data en què està prevista que es celebri i presenta les dues cares dels representants que hi ha participat: els federals i confederals (ICV i Unió) i els independentistes (ERC, CUP i ANC, CDC). També explica el procés en què van decidir la pregunta i la reacció del govern Espanyol. Es qüestiona si hi haurà consulta i proposa diverses opcions en cas que el govern Espanyol no cedís a celebrar-la.

Així podem dir que ho defineix amb força focalització ja que parla de la pregunta, dels personatges que hi estan implicats i del futur que li depara a Catalunya.

Pel que fa a la descripció en fragments concrets, hi ha un exemple en què fa un aclariment per deixar-ho més que entès pels lectors: "el procés cap a l'Estat Propi (i independent)". En teoria un estat propi ja implica independent però remarca el separatisme.

Implicacions i pressuposicions:

El redactor pressuposa que l'Estat no cedirà ni voldrà dialogar amb Espanya ja que diu: "si l'estat negocia- sembla poc probable a 11 mesos del dia de la consulta-". Així està donant gairebé per suposat que l'Estat no canviarà d'opinió envers aquest tema.

A la notícia, el periodista dóna per sobreentès tot i que ho cita, que Joan Herrera votarà que sí mitjançant l'expressió: "Joan Herrera va confirmar que, òbviament, votarà sí a la primera pregunta i que diria sí a la segona.

A la part final, el periodista suposa que en un futur es farà tot un camí per tal que al Novembre es pugui celebrar la consulta.

Sinonímia:

Utilitza "la paraula" en comptes de dir independència o bé estat independent.

Contrast:

En primer lloc, el redactor fa un contrast entre els de la opció federal i els de la opció independentista.

També caracteritza a Rajoy com algú poc democràtic i que no vol negociar amb Catalunya i en canvi a Artur Mas com a diplomàtic ja que segueix volent una "consulta pactada" i democràtic perquè no vol reprimir a la veu del poble. ICV també el descriu com a democràtic i que està fent el possible per convèncer a Rajoy.

En el cas del titular és una mica confús ja que juga amb els dos conceptes oposats: independència i unitat. Aquest últim però no l'utilitza per referir-se a la unitat espanyola sinó a la unitat dels partits catalans.

ESTRUCTURES PROPOSICIONALS

Actors:

El redactor descriu els actors que participen a la notícia d'aquesta manera:

Unió i ICV: no volen la independència

Artur Mas: proper amb el poble ja que no el volia decebre sinó il·lusionar. Vol pactar amb Espanya i és diplomàtic i democràtic.

Complidor ja que no va superar la data límit de la pregunta.

Alfredo Pérez Rubalcaba: creu que ni l'estat federal ni separatista tindrà sortida.

Rajoy: no negocia amb Catalunya ni és democràtic.

Josep A. Duran i Lleida: vol democràcia i la vol fer adoptar a Espanya.

Govern català: està molt unit

Així, podem concloure que el periodista descriu els membres de Catalunya positivament, i en canvi el govern Espanyol com a poc democràtic i dialogant.

Modalització:

- Elements lèxics valoratius:

Adverbis: Defineix la imatge de tots els partits polítics com a “potent”.

“I, sobretot, sense esgotar el termini del 31 de desembre”. El redactor ens fa conèixer la necessitat de que la pregunta fos elaborada abans del termini i el més aviat possible.

“Un plet que fa massa que dura”. Amb aquesta expressió el redactor dóna a entreveure que ha durat molt aquest procés i vol resoldre'l aviat.

“(…) pràcticament estan obligats a fer-ho pel doble sí”. El redactor explica que ICV i Unió estan obligats a decantar-se per l'estat propi sense donar cap alternativa.

També qualifica de “difícil” la campanya pel sí i no a l'hora.

- Fórmules d'expressivitat del redactor: el periodista fa ús d'algunes frases fetes:

Pedra de toc¹³⁵: “Així, que els republicans entrin o no al Govern pot ser una primera pedra de toc d'aquesta pedra de toc del gran partit del sí. Fa referència que el fet que els republicans entrin al poder farà que encara sigui més majoritari el sí.

Sense perdre cap llençol: “el procés cap a l'estat propi fa via sense perdre cap llençol.” Significa que s'està anant cap a un camí ràpidament i sobretot ben fet, sense descuidar-se res.

Ets i uts¹³⁶: “Una pregunta en què apareix amb tots els ets i uts la opció independentista”. Fa referència a que és una pregunta molt complerta i que ha englobat les opinions dels diferents representants dels partits.

- Recursos emfatitzadors:

Fa ús de citacions dels líders de diversos partits que ja hem comentat anteriorment. En el cas del títol fa un ús connotat del llenguatge ja que no utilitza la paraula “unitat” de la manera que avui estem acostumats a sentir, que seria la unitat espanyola, és a dir, el contrari del separatisme; sinó que la utilitza com la unitat del partit. D'aquesta manera, el redactor aconsegueix que des del punt de vista que avui és relacionada la paraula unitat, la oració no tingui sentit: “la independència no trenca la unitat”. En canvi, si li atribuïm el significat que el periodista li ha donat a la paraula “unitat”, és a dir, la dels partits catalans, sí que té sentit.

Ambigüitats i vaguetats:

En la notícia podem veure algunes vaguetats com és el cas de:

“Una campanya pel sí i el no seria tan difícil de fer com d'explicar”

¹³⁵ Es diu d'allò que serveix per confirmar el valor d'algú o d'alguna cosa.

¹³⁶ Amb tots els detalls, sense mancar-hi res.

“La seva força és la que és” en cap moment diu quin grau de força té Mas, si molta o si poca i hem d'intuir que és molta.

ESTRUCTURES SINTÀCTIQUES

Nominalització:

Utilitza algunes nominalitzacions com ara: “segueix intacta la il·lusió”.

RETÒRICA

En el títol, l'autor utilitza la ironia ja que dóna a entendre el contrari del que diu. Si algú es llegís la frase: “La independència no trenca la unitat”, sense saber res de la notícia, no la entendria ja que en independència i unitat són contraris. En canvi, en aquest cas, com ja hem dit, es refereix a la unitat dels partits i no a la unitat d'Espanya i Catalunya.

4.4.1.3. Interpretació

Per concloure, cal dir que és una notícia que està a favor de la independència de Catalunya ja que en tot moment deixa en bon lloc als polítics catalans, cosa que no fa amb els espanyols i en varis casos fa intervencions que desemmascaren la seva ideologia propera a la línia d'estat propi: “estat propi (i independent)”; “segueix intacta la il·lusió de resoldre votant un plet que fa massa que dura”; “i, sobretot, sense esgotar el termini del 31 de Desembre”... En el títol també es pot veure un reflex ideològic ja que el periodista vol donar a entendre als lectors que la independència, al contrari que creu Espanya, no trencaria la unitat espanyola ja que Espanya seguiria sent Espanya pel fet que Catalunya no es considera que formi part d'Espanya.

4.4.2. *El Periódico* (Annex 9.4.2)

4.4.2.1. Anàlisi quantitativa

DADES BÀSIQUES DEL DIARI

Nom del diari: *El Periódico*

Data de publicació: 13/12/13

ARTICLE

Gènere periodístic: notícia, opinió i editorial

Disseny periodístic:

- Ubicació i extensió dins el diari:

La notícia la trobem ocupant la totalitat de la portada, dins l'apartat de tema del dia on ocupa nou pàgines: sobre l'esdeveniment en si; les diferents reaccions a Catalunya, Espanya i als socialistes; i el ressò que ha tingut; separades per publicitat. La notícia també es troba dins l'apartat d'opinió; a l'editorial, a la clau i entre tots.

- Ubicació dins la pàgina:

A continuació, ens centrarem en la notícia que explica els esdeveniments generals que és la que es troba a les dues primeres pàgines de la secció de Tema del dia. En alguns casos també farem referència en la portada.

Portada: a la part superior hi ha una imatge encapçalada per un titular i a sota hi ha una fotografia amb les dues preguntes. A la part inferior hi ha un últim titular amb una imatge petita de Mariano Rajoy i d'Alfredo Pérez Rubalcaba.

A la meitat superior de les dues primeres pàgines d'aquest apartat hi ha una fotografia. A la part inferior hi ha el cos de la notícia que ocupa quatre columnes que van des del centre fins a baix i estan separades per un seguit de citacions dels representants del govern i a la part inferior dreta hi ha una notícia que parla sobre l'anàlisi de la democràcia.

Tipus de text:

En el cas de la portada la lletra ocupa més espai que no pas la foto tot i que no hi ha gaire lletra però és molt gran. En el cas de la notícia, la relació entre imatge i lletra és mitja ja que la fotografia ocupa la meitat superior de la pàgina i la el cos de la notícia la part inferior.

Titular:

La portada consta de tres títols informatius principals:

“El president supera el primer escull”

“Catalunya fa el pas”

“Espanya s'enroca”

El primer titular fa referència a que Artur Mas ha aconseguit escollir la pregunta per la consulta.

El segon títol significa que Catalunya, després d'un temps, ha fet un dels passos més importants per aconseguir *a posteriori* la independència que és decidir la pregunta pel referèndum que es vol celebrar. Seguit del primer titular hi ha dos subtítols:

“Acord per a la pregunta de la consulta, la data i la via per demanar permís a l'estat”.

“La fórmula, amb subpregunta, permet el suport de CiU, ERC, ICV i CUP.”

El tercer títol fa referència a la reacció de l'estat espanyol davant la decisió de Catalunya. A sota hi ha dos subtítols:

“Rajoy assegura que el referèndum no es celebrarà i apel·la a la responsabilitat”

“Rubalcaba sosté que Mas porta Catalunya « a un carreró sense sortida »”

Pel que fa a la notícia que parla de l'esdeveniment, el titular està format per un avanttítol: “el desafiament sobiranista”, referint-se a la guerra entre Espanya i Catalunya; un títol informatiu on atribueix els mèrits únicament al president del govern: “Mas salva la pregunta” i

per un subtítol que el complementa: “El front pro consulta pacta una fórmula amb dos apartats i fixa la data per al 9 de Novembre.

La fotografia també té un titular format per un títol que és curt però significatiu, ja que fa referència a una data, en el cas que es celebri la consulta, històrica: “9-N”. Així, podem dir que és un titular temàtic. I per un subtítol on hi ha reproduïdes les dues preguntes que formaran la consulta.

Autor: Neus Tomàs, periodista que va començar la seva carrera a la Cadena Ser i actualment està dins l'equip del Periódico.

Tipologia de la lletra:

La lletra del titular és força gran i està en negreta. El subtítol presenta una tipologia mitjana i el cos de la notícia en lletra petita. Les citacions dels líders dels quatre partits presenten una tipologia una mica més gran que el subtítol i el nom de cada representant està de color vermell. Pel que fa al titular de la fotografia, és de color groc i amb una lletra més gran que el titular de la notícia. Les dues preguntes de la consulta que trobem al subtítol de la fotografia, estan amb una lletra una mica més gran que les citacions i en color blanc.

Pel que fa a la portada, el primer títol està en majúscula i de color groc però és més petit que els altres dos, que són de color blanc. Al centre hi ha la butlleta de la consulta amb les dues preguntes de color vermell. La primera paraula dels subtítols està de color groc i la resta de color blanc amb una mida mitjana.

Suports:

- Fotografies:

La notícia consta d'una fotografia informativa allargada semblant amb la de l'Ara, ja que està formada també pels nou representants del Govern i líders dels partits que han participat a l'elecció de la pregunta per la consulta: ERC, ICV, CiU, CUP i es veu Artur Mas al centre anunciant la pregunta. La fotografia és allargada i està en pla americà de manera que no es veu gaire bé l'estelada sinó que l'atenció es centra en els representants dels partits polítics catalans.

A la portada hi ha una fotografia a la part superior semblant a la de l'article però només estan enfocats els líders del CiU, ERC, ICV i la CUP. A la part central i el butlletí amb les dues preguntes i les caselles de resposta i a baix de tot hi ha una imatge de Rajoy i Rubalcaba.

- Peus de foto:

“Mas, amb dirigents dels sis partits que van participar en l'acord.” És un peu de foto descriptiu, ja que no aporta informació que no puguem saber mirant la fotografia.

Fonts:

Citacions de Rajoy: “La consulta no se celebrará” I altres.

Citació de Van Rempuy: “Van Rempuy va insistir que una Catalunya independent quedaria exclosa dels tractats europeus i va expressar el seu interès que Espanya sigui sent un país «unit i fiable».

Citació indirecta de CDC i ERC: CDC i ERC consideren que un 51% de respostes favorables (...) . També Mas ho interpreta d'aquesta manera, segons va aclarir als representants de la CUP quan l'hi van plantejar durant la reunió (...).

4.4.2.2. Anàlisi qualitativa

ANÀLISI SEMÀNTICA

Temes:

El tema principal és la sobirania catalana, i el desig de independència que ha fet que els líders dels partits majoritaris catalans es reunissin per posar-se d'acord sobre la pregunta que hauria de constar a la papereta.

Nivell de descripció:

Fa una descripció força acurada dels fets ja que explica la influència que han tingut en la pregunta els líders polítics que hi han participat. També explica el procés de la decisió de la pregunta i la reunió en què va ser explicada als mitjans. Fa referència al que es farà a partir de llavors i explica la reacció de Mariano Rajoy.

Implicacions i pressuposicions:

La redactora fa ús d'una implicació ja que escriu que “el fracàs dels partits per acordar la pregunta se sumaria al seu com a president”.

Dóna per suposat que Rajoy no autoritzarà la consulta ni tindrà un canvi de tarannà amb l'expressió: “Avui, com ahir i com demà, Mariano Rajoy no autoritza la consulta”.

“La convicció no confessada públicament de la majoria de dirigents del front sobiranista que el referèndum no arribarà a celebrar-se”. En aquesta oració diem que la redactora fa una pressuposició perquè no té proves evidents que els dirigents tinguin la convicció que la consulta no es celebrarà, ja que tal i com diu ella: “no confessada públicament”.

Sinonímia:

Utilitza la paraula “divorci” entre Catalunya i Espanya en comptes d'independència.

Fa servir el verb “comprar” en comptes de va adoptar o li va agradar. Això fa que utilitzi una paraula que no sigui gaire adequada en el context polític sinó d'economia i negocis.

Contrast:

Mostra el contrast entre Catalunya i Espanya, ja que una és democràtica i l'altra no està oberta a negociació.

També contrasta David Cameron amb Rajoy i Rubalcaba pel mateix motiu.

Mostra un contrast entre els partits catalans: els federals i els independentistes que els dos han hagut de renunciar a coses per tal de poder elaborar una pregunta d'acord amb els seus interessos.

En el cas de la portada, hi ha un gran contrast entre Catalunya i Espanya, ja que defineix a Catalunya com a progressista i moderna i en canvi a Espanya com a encallada : tradicional i fidel a la constitució de fa 35 anys.

Exemples:

Cita el cas de l'Estat de Massachusetts, l'Estat lliure de Baviera o el land alemany de Baden-Württemberg com a exemples per Catalunya en cas que surti guanyador Sí, No.

Negacions i concessions:

- Negació aparent: en les últimes línies, en primer lloc diu que està d'acord amb la primera part de l'afirmació del president del Consell Europeu (que Espanya continuï sent fiable) però després usa un *però* per contradir la segona part de l'afirmació de Van Rompuy.

ESTRUCTURES PROPOSICIONALS

Actors:

Artur Mas: complidor ja que ha complert la seva promesa de pregunta inclusiva.

Rajoy i Rubalcaba: gens dialogants i democràtics.

Modalització:

- Elements lèxics valoratius:

Adjectius: qualifica la fotografia com a històrica: “una foto que pretén ser històrica”.

Verbs: utilitza la perifrasa de possibilitat: “a aquestes hores és possible que vostè ja l'hagi memoritzat”, fent referència a la pregunta.

- Fórmules d'expressivitat del redactor:

“Després del nou cop de porta dels grans partits espanyols”: fa referència que Espanya a tornat a girar- se d'esquena a Catalunya, sense voler dialogar.

Proves:

A la part final, fa un raonament força independentista a partir d'unes justificacions, que segons la redactora, són suficients per no voler seguir en el mateix país que Espanya: “(...) però, unit, després del nou cop de porta dels grans partits espanyols, no sembla que sigui l'adjectiu que més s'hi ajusta.

Ambigüitats i vaguetats:

“Cop de porta dels grans partits espanyols”: no defineix en cap moment en quin sentit de gran es vol referir als partits d'Espanya.

ARGUMENTACIÓ

Les fal·làcies:

Utilitza la fal·làcia de generalització indeguda quan escriu: “la convicció no confessada públicament de la majoria de dirigents del front sobiranista que el referèndum no arribarà a celebrar-se”. Està agrupant gairebé tots els líders dels partits en un mateix sac ja que diu que “la majoria” creuen que la consulta no s'acabarà celebrant.

També fa ús de la fal·làcia *Ad Absurdum*: Rajoy va apel·lar altra vegada la sobirania del “conjunt dels espanyols”. En aquest fragment, la periodista fa servir un recurs en què es serveix de les paraules que sempre diu el President del Govern Espanyol per tal de contradir-lo. Així, Neus Tomàs, inclou als catalans com a espanyols i per això diu que Rajoy ha tornat a mostrar-se en contra de la sobirania del conjunt dels espanyols en comptes de dir Catalunya.

P1: El conjunt dels espanyols inclou Catalunya

P2: Rajoy ha apel·lat la sobirania de Catalunya

C: Rajoy ha apel·lat a la sobirania del conjunt dels Espanyols.

RETÒRICA

Comparació: fa una comparació entre Rajoy i Rubalcaba i David Cameron, primer ministre britànic: “Però Mariano Rajoy no és David Cameron”. Mitjançant aquesta oració, la redactora està dient que Mariano Rajoy i Rubalcaba no s'assemblen per res amb David Cameron, polític democràtic i dialogant de l'ala conservadora anglesa. Així està definint al president del govern espanyol i el líder del partit socialista espanyol com a poc democràtics i dialogants.

Ironia:

- Antífrasis: “després del nou cop de porta dels grans partits espanyols”: en primer lloc els deixa com a poc dialogants i després els qualifica com a grans en sentit irònic.

4.4.2.3. Interpretació

Així podem arribar a la conclusió que aquesta notícia ha estat redactada des d'un punt de vista democràtic i liberal i com a tal està a favor de la sobirania nacional i de la independència de Catalunya. En la frase on es pot veure més clar és en l'últim paràgraf on utilitza una citació de Van Rompuy en la qual no s'hi mostra d'acord en una part: “el seu

interès que Espanya segueixi sent un país unit i fiable. Fiable és possible, però unit, després del nou cop de porta dels grans partits espanyols, no sembla que sigui l'adjectiu que més s'hi ajusta". Així, dona a conèixer que vol que Catalunya sigui un país diferent d'Espanya.

4.4.3. *El País* (Annex 9.4.3)

4.4.3.1. Anàlisi quantitativa

DADES BÀSIQUES DEL DIARI

Nom del diari: *El País*

Data de publicació: 13/12/13

ARTICLE

Gènere periodístic: notícia, editorial, article d'opinió.

Disseny periodístic:

- Ubicació i extensió dins el diari:

La notícia es troba a la portada, dins l'apartat d'*España* però ocupant 9 pàgines d'un total de 29 i dins l'apartat d'opinió, en dos articles que un dels quals és l'editorial, i en total ocupen gairebé una pàgina.

- Ubicació i extensió dins la pàgina:

Dins la portada, la notícia es troba al centre. A dalt hi ha un titular format per un títol i un subtítol i a la part central hi ha una fotografia. A la seva esquerra hi ha una columna on explica una mica l'esdeveniment i a la seva dreta una altra notícia. A la part inferior esquerra hi ha una petita notícia sobre la reacció de Rajoy. I a la seva dreta hi ha un requadre dedicat a publicitat.

La notícia que analitzarem apareix a la pàgina 12 i a una part de la 13. La meitat superior de les dues pàgines està destinada a una fotografia allargada. A sota de la fotografia, a la pàgina parell, hi ha un titular format per un títol i subtítol i a sota hi ha el cos de la notícia distribuït en cinc columnes i una il·lustració.

Tipus de text:

A la portada la combinació entre el text i la fotografia és mixta ja que hi ha una imatge central i a la part inferior dreta una imatge publicitària.

La notícia també és mixta ja que hi ha una fotografia superior molt gran i una altra de més petita a la part central.

Titular:

El titular de la portada que fa referència a l'esdeveniment que analitzem, consta d'un avanttítol on fa un resum sobre el succés: "*Mas i sus aliados anuncian un referéndum de doble pregunta a el 9 de Noviembre de 2014*". Al títol fa una reproducció de les dues preguntes del referèndum: "*¿Quiere que Cataluña sea un Estado? ¿Quiere que éste sea*

independiente?”. En el cas del subtítol destaca al president i a la resta de representants: *“El presidente de la Generalitat, con apoyo de ERC, Iniciativa y la CUP, lanza su desafío”*.

Pel que fa a la petita notícia sobre Rajoy, el titular reproduceix les frases que va dir el president quan parlava amb Van Rompuy: *“Rajoy: la consulta no se va a celebrar, es inconstitucional”*

Si ens fixem en la notícia que analitzem, hi ha un avanttítol format per dues oracions: *“El encaje de Cataluña en España”* i *“El acuerdo sobirenista”*. Al títol de la notícia utilitza la mateixa paraula que al subtítol de la portada: *“Mas lleva su desafío al límite con una pregunta sobre la independencia”*. El subtítol és una barreja entre l'avanttítol i el subtítol de la portada: *“El presidente catalán pacta con ERC, ICV y la CUP la fecha de la consulta soberanista el 9 de Noviembre de 2014 y encamina el proceso a elecciones anticipadas”*.

Autor: l'autor de la notícia és Miquel Noguer, polític (actual alcalde de Banyoles) i polític.

Tipologia de lletra:

Pel que fa a la portada, la lletra utilitzada pel titular sobre la consulta és mitjana en comparació amb els altres diaris analitzats. El títol està en majúscula i és de color vermell i presenta la mateixa mida que el subtítol, amb la diferència que aquest és de color negre i en minúscula. La petita notícia està en una lletra molt petita igual que la de la resta de notícies que formen la portada. El titular sobre Rajoy és una mica més petit que el que parla de la consulta.

Per altra banda, la notícia que parla sobre l'acord sobiranista presenta un titular de mida semblant al de la portada. La lletra del cos de la notícia també és igual de petita. Entre les diferents columnes, hi ha un petit requadre amb les dues preguntes de la consulta.

Suports:

- Fotografies:

La fotografia de la portada mostra a Artur Mas i al seu darrere la resta de representants del govern català, de manera que només es veuen: Oriol Junqueras, Marta Rovira, Joan Herrera i Ramon Espadaler. A la dreta d'Artur Mas hi ha una gran bandera catalana. A l'interior de la notícia, hi ha una fotografia allargada semblant a la resta de diaris, que mostra els 10 líders dels partits que donen suport a la consulta, captada des d'un pla americà.

També hi ha una fotografia humorística on l'autor, combina el Nadal amb la independència, ja que es veu Artur Mas damunt l'estrella de Betlem i a la dreta de la fotografia els tres Reis dibuixats que simbolitzen la unió europea i li diuen que els Reis són els pares referint-se a que qui mana és la UE i Artur Mas és molt innocent si creu que podrà aconseguir la independència sense sortir de la Unió Europea.

- Peus de foto:

El peu de foto descriu la imatge: *“Artur Mas, junto a los líderes de los partidos que apoyan la consulta en el palacio de la Generalitat”*. També hi ha descrit el fotògraf de la foto: A.García, així és un peu d'autor amb comentari.

En el peu de foto de la fotografia de l'interior del diari, és totalment descriptiu ja que descriu els líders dels partits que hi ha a la fotografia: *“Mas (CiU) anuncia la pregunta de la consulta junto los miembros de ERC, Unió, CDC, Iniciativa, CUP y EUiA: Ortega, Homs, Espadaler, Turull, Junqueras, Fernández i Mena”*. També inclou el nom del fotògraf: Albert García.

Fonts:

Citacions d'Artur Mas: *“Un estado de raíz democrática debe estar atento al clamor del pueblo catalán y a una mayoría parlamentaria y política sólida”*.

Citacions de Mariano Rajoy i del PSOE: *“La consulta no se celebrará”*. I altres.

Citacions de Joan Herrera: *“Joan Herrera, dejó claro que ahora la pelota está en el tejado del Gobierno central.”* I altres

Una font pública que també ha aparegut en les altres notícies és l' article 150.2 de la Constitució Espanyola.

4.4.3.2. Anàlisi qualitativa

ANÀLISI SEMÀNTICA

Temes:

El tema principal és l'acord sobiranista entre els partits majoritaris catalans amb l'excepció del PSC; i el fet que Artur Mas hagi decidit la doble pregunta amb l'ajuda dels líders de la Generalitat i quina reacció ha tingut en Mariano Rajoy enfront aquesta decisió.

Nivell de descripció:

En primer lloc, el periodista fa una descripció dels esdeveniments i de la doble pregunta. Enfronta el succés des del punt de vista del govern català i dels líders dels partits que l'integren i també des del govern espanyol. En aquest cas, la notícia és més tractada des del punt de vista d'aquells que no estan d'acord amb la celebració de la consulta que no pas els altres diaris que només dediquen un paràgraf a Rajoy i no fan molt èmfasis al fet que Duran no hagi assistit a la reunió convocada ni que els socialistes catalans no hi estiguin d'acord.

Implicacions i pressuposicions:

Veiem una implicació que també hem vist també a la notícia anterior en la qual diu que si no haguessin pactat una pregunta, hagués Significat el final de la seva carrera política. Així, no pactar implica la fi del seu càrrec.

Quan el periodista diu: *“(…) el paso dado ayer, es un nuevo intento de la Generalitat para que el Gobierno se siente en la mesa de negociación; aunque no sea para hablar de la independencia sino de una mejora sustancial del autogobierno y la financiación”*. En aquesta frase, es veu una implicació ja que expressa que la independència implicaria una millora en l'autogovern i la financiació.

El redactor pressuposa que el Govern no portarà l'acord sobiranista davant el tribunal Constitucional.

També pressuposa que si Mas convoca eleccions plebiscitàries podrien suposar la fi del seu càrrec.

Dóna a entendre que si la pregunta només hagués constatat de si es volia la independència, Artur Mas hagués perdut molts més representants pel camí: *“Y eso que la fórmula de las dos preguntas, inédita en los procesos de independencia recientes, permitió que el proceso no perdiera mas apoyo por el camino”*. Si s'acaba celebrant la consulta implicarà que hi hagi discrepàncies i problemes dins de CiU.

A la part final pressuposa les accions que es duren a terme a continuació i ho fa amb futur i no amb condicional, com si ja fos segur. A la part en què el govern espanyol autoritza Espanya, però, canvia el temps verbal i ho posa en condicional mostrant als lectors que ja no és tan segur.

Sinonímia:

En el cas del titular de la notícia, utilitza una paraula: “límit”, com si l'elecció de la pregunta ja passés de la ratlla i que no pogués anar més enllà i en l'hipotètic cas de celebrar la consulta ja hauria sobrepassat aquest límit. Això ho expressa mitjançant aquestes paraules: *“Mas lleva su desafío al límites con una pregunta sobre la independencia”*

Contrast:

També mostra el contrast entre Mas i Duran, que formen part del mateix partit però un està d'acord i és l'impulsor del procés sobiranista però en canvi el líder d'Unió no hi està d'acord. Aquest contrast també es pot veure en una oració: *“De hecho, Duran no estuvo ayer en la puesta en escena que Mas preparó minuciosamente”*. Es pot veure el contrast ja que diu que un no hi va assistir i en canvi Artur en va ser l'impulsor i qui va estar al capdavant. El contrast es fa més ampli quan el redactor utilitza l'adverbi: *“minuciosamente”* per tal de descriure que Artur s'hi va implicar molt.

També descriu el contrast entre CiU i ICV o la CUP: *“agradeció la colaboración de partidos tan distantes de CiU en lo social como son ICV o la CUP”*.

Exemples:

Utilitza una citació del PSC per tal de desacreditar a Artur Mas: *“quieren que todos los pasos sean pactados con el Gobierno y éste no lo ha sido”*. Amb aquesta última part de la frase, expressa i fa èmfasis altra vegada que el procés sobiranista no ha estat pactat amb el govern.

En varies ocasions utilitza l'exemple de Duran per tal de dir que la consulta no és legal i també per comunicar que la consulta no acabarà bé: *“Duran ha dejado claro que no es nada optimista respecto el final del proceso soberanista.(..) insistió que el referendum debe de celebrarse de forma legal”*.

Negacions i concessions:

- Utilitza una concessió aparent ja que en primer lloc diu: tot i que hi havia una imatge de fortalesa ahir al parlament, i després diu que no és així ja que hi ha molts buits en el govern i discrepàncies.

ESTRUCTURES PROPOSICIONALS

Actors:

Partits favorables a la consulta: els descriu com a esquerdats i gens units mitjançant la utilització de l'expressió: *“las grietas que habían aparecido en las últimas semanas en el bloque de los partidos favorables a la consulta soberanista”*.

Pla sobiranista: el descriu com a que té molts problemes i no és tan fàcil com sembla des de fora.

CiU: el descriu com a separat i poc unit ja que Convergència, segons el redactor, està d'acord amb la consulta, però en canvi Unió no.

Modalització:

- Elements lèxics valoratius:

“(...)otro flanco débil de la estrategia de Artur Mas”: en aquest fragment qualifica que l'estratègia té més d'un factor que la converteixen en dèbil i poc eficaç.

Qualifica a la consulta com a difícil: *“ajeno a toda esas dificultades, Mas (...)”*.

Proves:

Reprodueix una expressió de Rajoy i Rubalcaba on diu que: *“dejar claro que la consulta no tendrá lugar porque es inconstitucional”*. Així aporta el raonament de que no és constitucional per apel·lar que la consulta no es celebrarà.

A partir d'un fet: *“Nadie informó al Gobierno sobre el contenido de la pregunta antes de que Artur Mas la presentara en una conferencia de prensa”* intenta justificar-ho mitjançant un raonament i ho fa de manera irònica ja que diu que les vies de negociació entre el Govern i la Generalitat estan tancades, cosa que és mentida.

Presenta un seguit de proves per després raonar que la pregunta per la consulta no és tan bona com sembla. Les proves que utilitza són:

-no sap com formalitzarà la consulta

-no se sap si la pregunta i la data de la consulta seran un decret de la Generalitat o si es votarà al Parlament.

-el Govern no portarà l'acord davant el tribunal constitucional.

-Mas haurà de convocar eleccions plebiscitàries que faran que acabi la seva presidència i que ERC tingui un paper molt fort.

Així, a partir d'aquestes proves, moltes de les quals encara no estan comprovades, el redactor desacredita a Mas i li treu valor a l'esforç per elaborar la pregunta.

Ambigüitats i vaguetats:

"(...) son bastantes los dirigentes de CiU que admiten que la consulta de autodeterminación es muy difícil que se acabe llevando a cabo". El redactor no deixa clar quants són els dirigents que creuen que no es celebrarà ni quins són sinó que només diu que són bastants, sense referir-se en cap en concret. També diu que ho admeten però en cap moment reproduceix la citació on ho admetin.

ESTRUCTURES SINTÀCTIQUES

Ordre:

Al titular de la notícia, el diari posa el terme "independència" en últim lloc per tal d'intentar traure-li èmfasis.

FORMES DEL DISCURS:

Encobriment de la informació: al principi de la notícia, el redactor diu *"una propuesta de pregunta i fecha para el referendum d'autodeterminación que quiere celebrar en Catalunya"*.

Podem veure que no diu el dia en què es vol celebrar fins al cap d'unes línies més avall.

Amb això intuïm que el redactor no té gaire clar que es celebri ja que utilitza la perífrasis verbal "vol celebrar", però no conjuga el verb amb futur, tot dient "celebrarà".

RETÒRICA

Hipèrboles de coses negatives: el redactor escriu: "Artur Mas negoció con los partidos con la máxima discreción". Es refereix a que Artur Mas va negociar amb la resta de partits molt discretament com si estigues fent alguna cosa mal feta o il·legal. Això no és del tot veritat ja que ja feia temps que es sabia que s'estava pactant la pregunta.

4.4.3.3. Interpretació

En el cas del *País*, es veu una considerable separació ideològica respecte els dos diaris anteriors, pel que fa a l'assumpte de la independència. Això es pot esbrinar perquè en tot moment fa referència a les esquerdes i la poca unitat del Govern Català i també dins del propi partit que és el capdavanter de la Generalitat. Per altra banda també utilitza les citacions de personatges que estan en contra de la consulta com Duran, Rajoy o Rubalcaba per tal de transmetre la seva ideologia. També exposa molts raonaments, alguns més certs que d'altres, pels quals la consulta no s'acabi celebrant i posa moltes traves i inconvenients al procés sobiranista. En el cas de la portada, el titular que trobem a la part inferior esquerra, utilitza les mateixes paraules de Rajoy on diu que la consulta no es celebrarà.

4.4.4. *La Razón* (Annex 9.4.4)

4.4.4.1. Anàlisi quantitativa

DADES BÀSIQUES DEL DIARI

Nom del diari: *La Razón*

Data de publicació: 13/12/13

ARTICLE

Gènere periodístic: notícia, article d'opinió, cartes al director i editorial

Disseny periodístic:

- Ubicació i extensió dins el diari:

La notícia sobre la consulta ocupa tota la portada. També ocupa dos articles dins l'apartat d'opinió, un dels quals és editorial i tres més dins l'apartat de *punto de mira*, dos dels quals dins l'apartat de *Cartas al director*. L'esdeveniment també ocupa la secció d'*Espanya*, i el rotatiu li destina 13 de les 14 pàgines que té l'apartat. Aquesta secció és dividida en diferents parts: la reacció del govern, la pregunta de Mas, el futur de la consulta, les reaccions, la resposta internacional i la guerra entre Espanya i Catalunya.

- Ubicació i extensió dins la pàgina:

A la portada, la notícia ocupa tota la pàgina excepte la part inferior dreta que el rotatiu la destina a la publicitat. La major part de la portada està ocupada per una gran fotografia i a la part inferior esquerra una explicació de l'esdeveniment. Pel que fa a la notícia que analitzarem, no ocupa la primera pàgina de la secció com la resta de diaris sinó que en aquest cas les dues primeres pàgines parlen sobre la reacció de Rajoy. Així hem escollit la que està situada a la tercera i quarta pàgina de l'apartat d'*España* perquè parla de la consulta en si. A la part superior hi ha un titular seguit pel cos de la notícia que ocupa tres columnes en total. Entremig de la segona columna hi ha un petit titular que fa referència a aquells que no donen suport a la independència, aquest apartat ocupa una mica menys que

la part de la notícia que parla sobre l'esdeveniment. Entre la tercera i quarta columna hi ha una altra columna que parla sobre les 10 claus de la consulta, que no analitzarem. A la part central hi ha una fotografia que ocupa gran part de la pàgina dreta i una petita part de la pàgina esquerra. A la dreta de la fotografia explica la visió del resultat de la pregunta segons els quatre líders participants en l'elecció d'aquesta. A la part inferior dreta hi ha dues petites notícies que parlen sobre el pressupost destinat al referèndum i explica els esdeveniments que van tenir lloc al mateix nou de novembre de diferents anys en la història.

Tipus de text:

Si ens fixem només en la pàgina esquerra la composició de la pàgina és principalment textual ja que hi ha molta lletra i només una petita part de foto. En canvi, si ens fixem en les dues pàgines en conjunt, direm que la relació entre lletra i foto és mixta.

A la portada, la gran fotografia fa que deixi poc lloc per la lletra, així direm que l'estructura és eminentment icònica.

Titular:

Només el titular de la portada ja ens mostra quina és la posició del diari envers la consulta: *"Rajoy tajante ante el desafío: NO habrá consulta soberanista"*.

El titular també està format per tres subtítols on hi ha tres motius que demostrin que la consulta no es celebrarà i, si es fa, quedarà fora de la UE.

A la part inferior hi ha un petit titular que qualifica la pregunta com a trampa: *"La doble pregunta trampa de Mas para el 9-XI-2014"* i està seguit de la reproducció de les dues preguntes que constaran a la butlleta.

A dins del diari, el titular està format per un avantítol: *"La pregunta de Mas/cómo se negoció"*. Pel que fa al títol, el redactor tracta el procés soberanista com a desafiament: *"Mas consume el desafío; ¿Quiere que Cataluña sea un estado independiente?"*. A sota del títol, hi ha un subtítol que respon les preguntes qui, què i on: *"CiU, ERC, ICV y la CUP pactan una consulta con doble pregunta que se celebraría el 9 de noviembre de 2014."*

Autor: els redactors encarregats d'escriure l'article són Marcos Pardeiro i M.Espanyol.

Tipologia de lletra:

La tipologia de la lletra en el cas de la portada, desemmascara la posició del diari envers la resposta de la consulta ja que tot el titular està amb una lletra mitjana i de color blanc però, en canvi en el moment que hi ha el no, el rotatiu ho escriu amb majúscula i amb una mida molt gran. Els tres subtítols també són de color blanc i amb una lletra força petita, i el titular de baix a l'esquerra també està amb una lletra molt petita. Excepte les dues preguntes que són una mica més grans i de color vermell.

Pel que fa a l'interior del diari, la primera part del títol és en negreta i força gran i en canvi la segona part, on hi ha la segona pregunta que constarà en el butlletí, és més petita i de color gris clar, que fa que no es vegi clara. El subtítol té una mida mitjana i és de color negre. El cos de la notícia presenta una tipologia petita i entremig de la segona notícia hi ha un titular que és igual de petit que la lletra de l'interior de la notícia però està amb negreta: *“Los no independentistas”*.

Suports:

- Fotografies:

La fotografia que hi ha a la portada mostra a Rajoy i a la seva dreta una bandera espanyola i una part de l'europea. Per ella mateixa no és una notícia informativa sinó que és un retrat informatiu, però a l'interior de la fotografia hi ha un títol i un subtítol que la descriuen. Rajoy està captat en un pla mitjà curt

A la part inferior esquerra, hi ha una fotografia semblant a la de la resta de diaris però està tallada per la banda esquerra i només agafa set personatges, a partir de Marta Rovira.

La fotografia de l'interior de la notícia, és del mateix lloc que la resta però està captada amb un pla general de manera que el fotògraf no enfoca als representants ni a la bandera catalana. Es veuen més a prop el públic i mitjans que formen part de la reunió que no els propis protagonistes.

- Peus de foto: la fotografia del cos del diari, té un peu de fotografia autor sense comentari, el fotògraf del qual és Guillem Sans.

Fonts:

Citacions d' Artur Mas: *“Ha sido un acuerdo rápido y discreto”*. I altres

Citacions de Duran: *“Duran des de Madrid comentó que el Gobierno está en su derecho de frenar la consular, pero se apresuró a decir que sería un despropósito.”* I altres

Citacions indirectes de Joan Herrera: *“Por su parte, Joan Herrera, se recreó comentando (...)”* I altres.

4.4.4.2. Anàlisi qualitativa

ANÀLISI SEMÀNTICA

Temes:

El tema principal de que parla la notícia és sobre la pregunta de la consulta i també sobre quina part han aportat els diferents partits en la seva elaboració. Fa referència a aquells qui no estan del tot d'acord amb la consulta: Unió i ICV, i per descomptat Mariano Rajoy.

Nivell de descripció:

El redactor en primer lloc parla sobre com s'ha decidit la pregunta de la consulta i els partits que hi ha participat. També explica com es va dur a terme la reunió al Palau de la Generalitat i descriu per sobre com va ser el procés per decidir la pregunta. També explica la posició d'ERC i Convergència envers el procés sobiranista.

En últim lloc destina una columna per parlar d'aquells partits que no estan a favor de la independència.

És l'únic diari que diu que Artur Mas, un cop acabada la reunió, no va acceptar preguntes.

Implicacions i pressuposicions:

“el líder nacionalista eleva su propio listón”: utilitza “el seu propi llistó” per tal de fer suposar als lectors que abans el seu llistó era molt baix o bé que fins llavors encara no havia fet res relacionat amb la independència per pujar-lo.

“se garantiza al menos otro año el cargo gracias al apoyo de Esquerra.” Aquest fragment el redactor aporta una justificació a partir de la qual Artur Mas posa el seu càrrec a coberta i el fet que Esquerra l'hagi ajudat, implica que no hagi perdut el seu càrrec. Així, en comptes d'atribuir-li el mèrit a Mas per no perdre el seu càrrec, li atribueix a Esquerra.

També utilitza la ironia ja que diu que la frustració és un sentiment que està a Catalunya des de principis de la seva història, això implica que Catalunya que els lectors creguin que a Catalunya mai li han sortit les coses bé i per això sempre s'hagi quedat amb un sentiment de frustració per no aconseguir allò que vol.

Mitjançant l'expressió que diu que de moment la consulta només pertany a un món oníric, ens dona a conèixer, als lectors, que de moment només és un somni per a molts catalans però que no hi ha possibilitats que se celebri ara per ara.

Sinonímia:

“(…) menos de los dos tercios de la Cámara catalana”. En comptes d'utilitzar: més d'un terç de la cambra catalana, fa servir l'adjectiu menys per tal de treure-li importància al nombre de diputats que han decidit la pregunta per la consulta.

“el líder nacionalista”: en comptes de dir el líder convergent o el líder del CiU, utilitza l'adjectiu nacionalista a causa de que vol celebrar la consulta per donar la possibilitat als catalans de decidir.

“actitud dialogante”: en comptes d'utilitzar una actitud democràtica, que és el sinònim que han utilitzat el altres diaris, fa servir dialogant perquè no és tan greu ser poc dialogant com poc democràtic.

“(...) un instante de la política catalana calificado por ambos de histórico”. En comptes de fer com els dos primers diaris i ser el propi diari qui qualifiqués a l'instant com a històric, diu que segons els líders de CiU i ERC, l'instant seria històric però no és ell qui ho creu.

Contrast:

Reflecteix un cert contrast entre Convergència, ERC i la CUP; i Unió i ICV. Així, mostra la separació que hi ha dins el Govern Català.

Exemples:

Utilitza la citació de Duran: *“el Gobierno está en su derecho de frenar la consulta”* ja que reflecteix el què pensa el diari.

També utilitza unes altres paraules de Duran: *“la legalidad depende de la responsabilidad del Gobierno y de las fuerzas políticas españolas”* per tal de fer-li veure al lector que Espanya té el poder.

El rotatiu mostra exemples de Duran i Joan Herrera que no van deixar clar què votarien a la segona opció.

En últim lloc, utilitza la citació de Rajoy al Palau de la Moncloa on diu que la consulta no es celebrarà per tal de transferir la seva opinió.

Negacions i concessions:

- En primer lloc, s'utilitza una concessió aparent ja que primerament el periodista fa una afirmació que tothom sap: ja hi ha data i pregunta, i a continuació utilitza un *“pero”* per tal de contradir la primera proposició.
- També utilitza una negació aparent ja que en primer lloc diu que ningú va expressar cap por i després descriu a raons per les quals haguessin hagut d'expressar por: *“Nadie quiso expresar temor, ni por la posibilidad de que el proceso soberanista se esté precipitando hacia un callejón sin salida, ni porque la frustración se multiplique con la consulta”*. D'aquesta manera, dóna a conèixer als lectors els motius pels quals haurien de tenir por de la consulta.

A l'últim paràgraf utilitza una altra concessió aparent ja que en primer lloc deixa en bon lloc a Mas ja que valora la seva bona feina però després la tira pels terres quan diu que tot i l'esforç de Mas, la consulta no es celebrarà.

ESTRUCTURES PROPOSICIONALS

Modalització:

- Elements lèxics valoratius:

Adverbis i locucions valoratives: *“Artur Mas inició ayer su viaje hacia ninguna parte”*: Utilitza una locució adverbial que equivaldria a l'adverbi: inútil, per tal de descriure el primer pas que ha dut a terme el president de la Generalitat cap a un procés sobiranista.

“(...)un diálogo aparentemente imposible”, referint-se al diàleg entre la Generalitat i el Govern central.

Verbs valoratius: expressa la possibilitat que la consulta no tingui futur o que la frustració es multipliqui.

- Fórmules d'expressivitat del redactor:

“El proceso soberanista se esté precipitando hacia un callejón sin salida”. Explica que el procés sobiranista no tindrà cap mena de futur.

“trataron de llevar el agua a su molino”: aquesta expressió fa referència a que Unió i ICV, tot i intentar orientar el tema del referèndum a allò que més els interessa i beneficia no li han donat suport.

Proves:

Explica el motiu pels quals Duran no va comparèixer a la reunió organitzada per Artur Mas: *“Con Josep Antoni Duran i Lleida fuera de Cataluña(...)”*.

Tòpics:

Utilitza el tòpic que Catalunya sempre ha estat frustrada per no aconseguir allò que vol.

ESTRUCTURES SINTÀCTIQUES

Ordre: al titular de la portada, en primer lloc hi ha la paraula Rajoy i en últim lloc consulta sobiranista.

ARGUMENTACIÓ

Encobriment de la informació: en cap moment parla sobre el futur de la consulta o sobre què vindrà després d'aquest primer pas ja que al final de la notícia, afirma que no es celebrarà.

RETÒRICA

Hipèrbole de coses negatives: el periodista exagera el que hagués suposat si Mas no hagués aconseguit formular la pregunta i ho descriu com *“ridículo meteórico”*.

Fa una exageració per tal de ridiculitzar la manera com CiU i ERC veien i sentien el procés sobiranista: *“CiU i ERC se encargaron de llenar de lírica y romanticismo”*.

Ironia: en comptes de dir que Mas va complir l'objectiu de fer el primer pas del procés sobiranista, el redactor diu que va assolir l'objectiu de no fer el ridícul.

4.4.4.3. Interpretació

El diari *la Razón*, es pot veure com no té interès en què la consulta s'acabi celebrant i centra molt més l'atenció en el govern de Madrid que no pas en l'esdeveniment en si, tal i com podem veure a la portada, que només destina una petita part a l'esdeveniment i en canvi tota la resta fa referència a la reacció i resposta del President del Govern. També es pot veure en el fet que a la primera pàgina de la secció d'*España*, en comptes de parlar sobre la

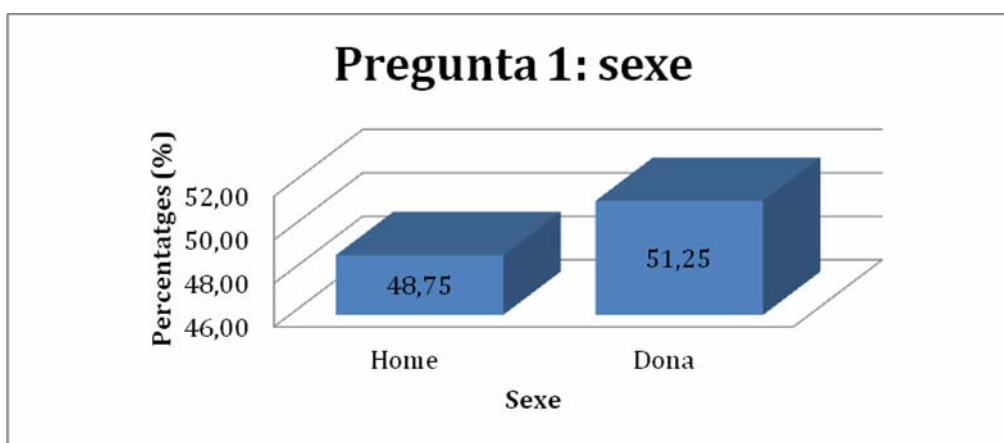
pregunta de la consulta, parla directament de que Rajoy no permetrà el referèndum de Mas, així quan el lector es llegeix la resta de pàgines que parlin sobre la consulta, ja no li dona tanta importància perquè el primer que ha vist és que igualment no es celebrarà.

5. COMENTARI DE LES ENQUESTES

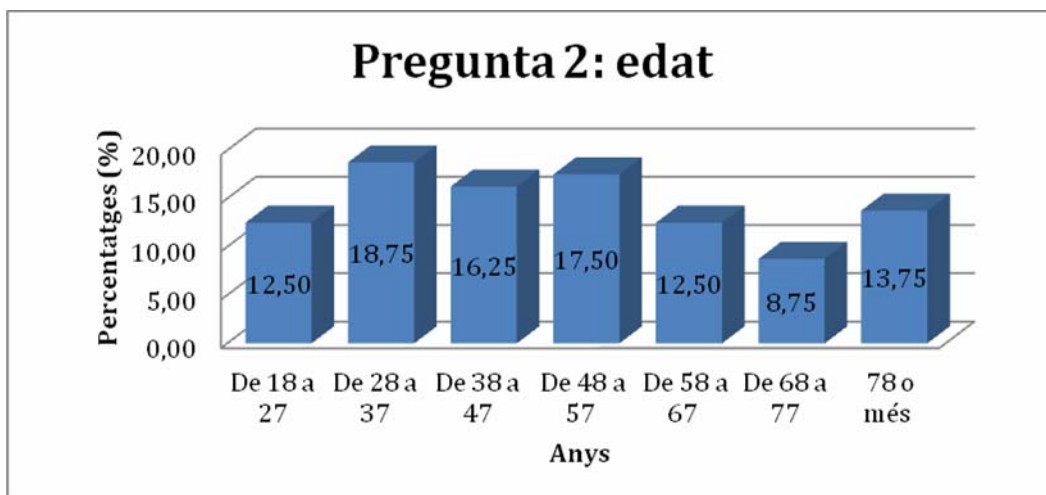
A l'hora de realitzar les enquestes, vam escollir a l'atzar una mostra de la població major d'edat d'Avinyó. La mostra la vam aplicar a 80 persones d'Avinyó, d'un total de 2894 habitants. Per tal que la mostra no fos esbiaixada, vam calcular el nombre d'enquestes que calia fer en funció del sexe i l'edat. Les característiques de la població (sexe i edat) les vam extreure de l'INE (*Instituto Nacional de Estadística*). Cada interval d'edat comprenia nou anys (18-27, 28-37,..., 78 o més). Un cop vam haver trobat la part proporcional de persones que havia d'entrevistar sobre el total de la població, vam utilitzar dos mètodes diferents per poder entrevistar a tots els rangs d'edat que ens havíem proposat:

- Per les persones joves i de mitjana edat, es va penjar una enquesta al *Google Drive* i vam enviar l'enllaç a més de 100 persones, ja que moltes no contestaven. L'enllaç el vam enviar mitjançant el *Facebook* i el correu electrònic.
- Per les persones grans, vam decidir realitzar l'enquesta presencialment, ja que ens hagués estat impossible fer-ho mitjançant les xarxes socials i vam anar a la Residència Relat d'Avinyó i al casal d'avis d'Avinyó. Tot i així, no vam poder aconseguir totes les respostes que necessitàvem i vam anar a fer-les en algunes cases de persones grans que coneixíem.

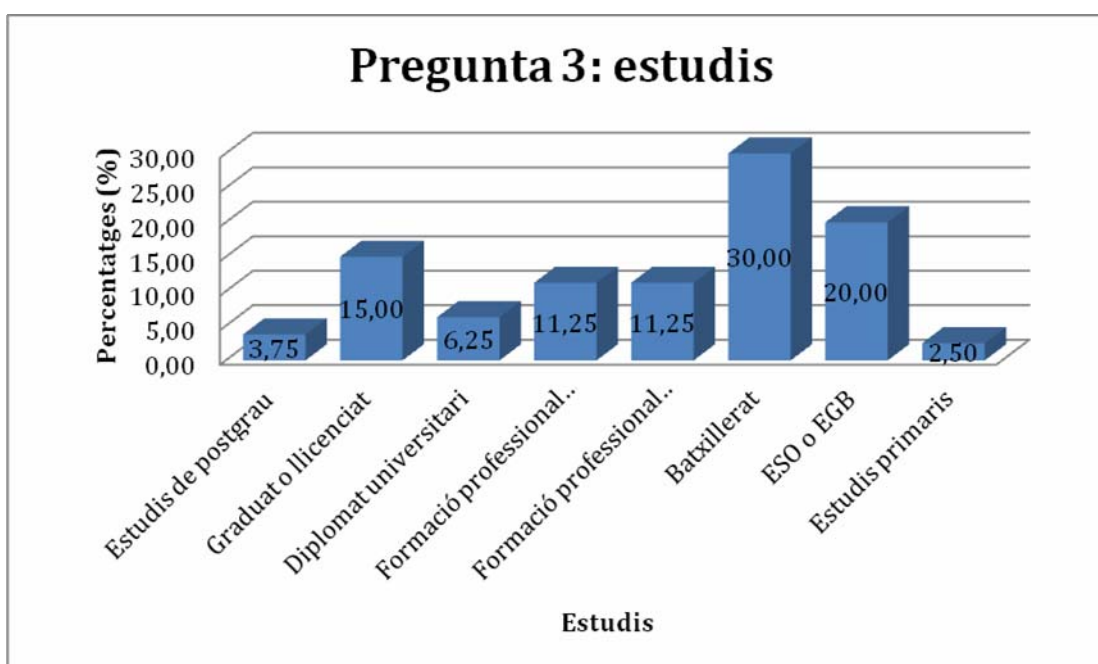
Un cop realitzades totes les enquestes, en vam fer el buidatge tot separant les preguntes de respostes múltiples de les de respostes simples. Posteriorment, vam fer els recomptes i els percentatges per poder elaborar dues gràfiques: la primera, que recull les respostes del total de població i la segona, les respostes per franges d'edat.

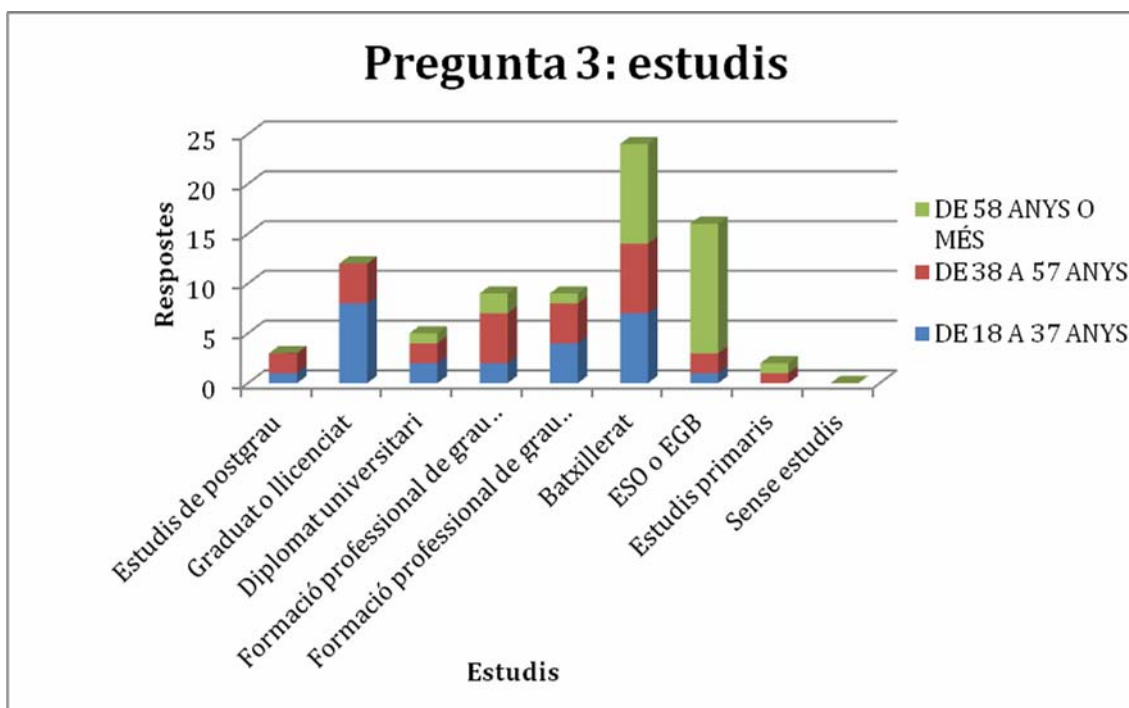

El 51,25% de les persones enquestades són dones i el 48,75% són homes.

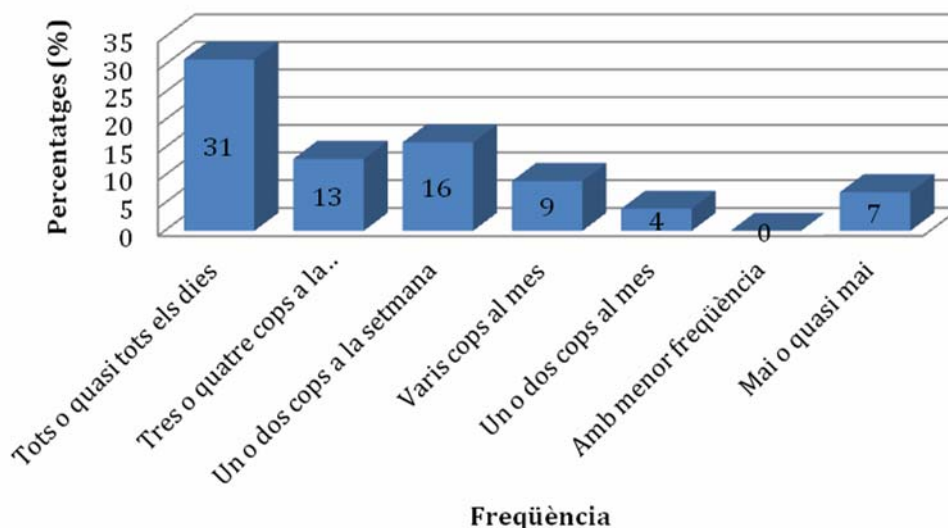
Un 12,5% de persones enquestades tenen entre 18 i 27 anys; un 18,75%, entre 28 i 37 anys; un 16,25%, entre 38 i 47 anys; un 17,5%, entre 48 i 57 anys; un 12,5%, entre 58 i 67 anys; un 8,75%, entre 68 i 77 anys i un 13,75%, més de 78 anys.

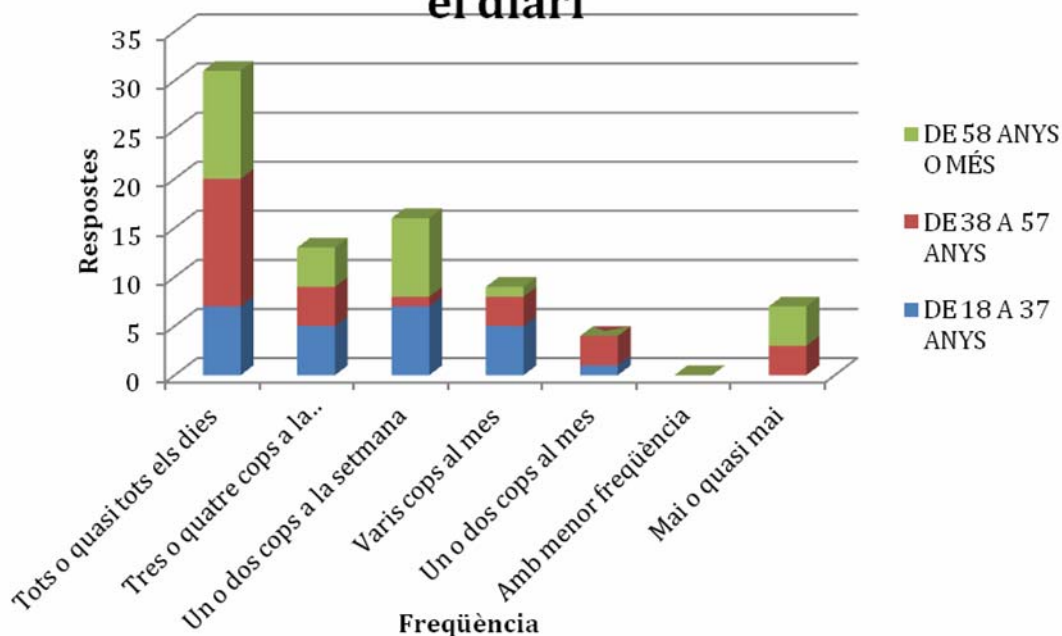

Els estudis de més alt nivell per un 30% de les persones enquestades són el Batxillerat LOGSE, BUP o COU. En segon lloc, un 20% tenen com a màxim, l'ESO o l'EGB, sobretot en el cas de les persones majors de 58 anys. A continuació, trobem que un 15% dels entrevistats tenen un títol equivalent a un grau. Un 11,25% dels enquestats té com estudis màxims un grau superior i un 11,25% té un grau mitjà. Només un 3,75% dels enquestats té estudis superiors a una carrera universitària. Un 2,5% dels enquestats no té estudis.

Pregunta 4: freqüència amb què llegeix el diari

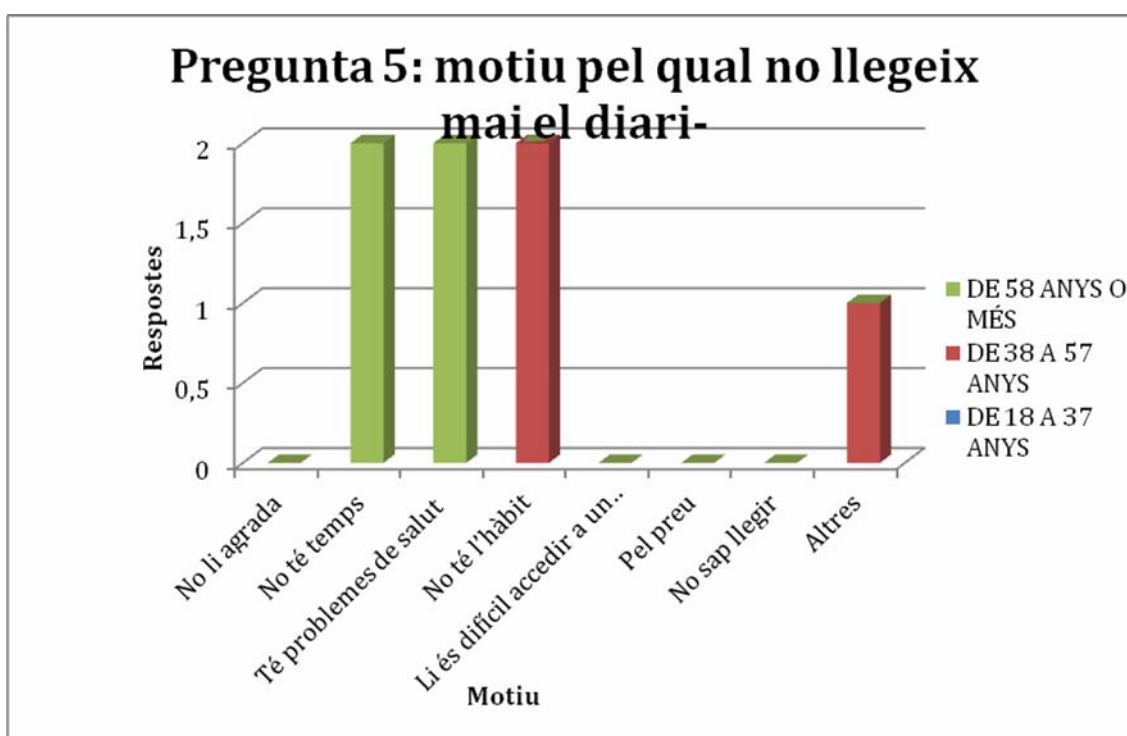
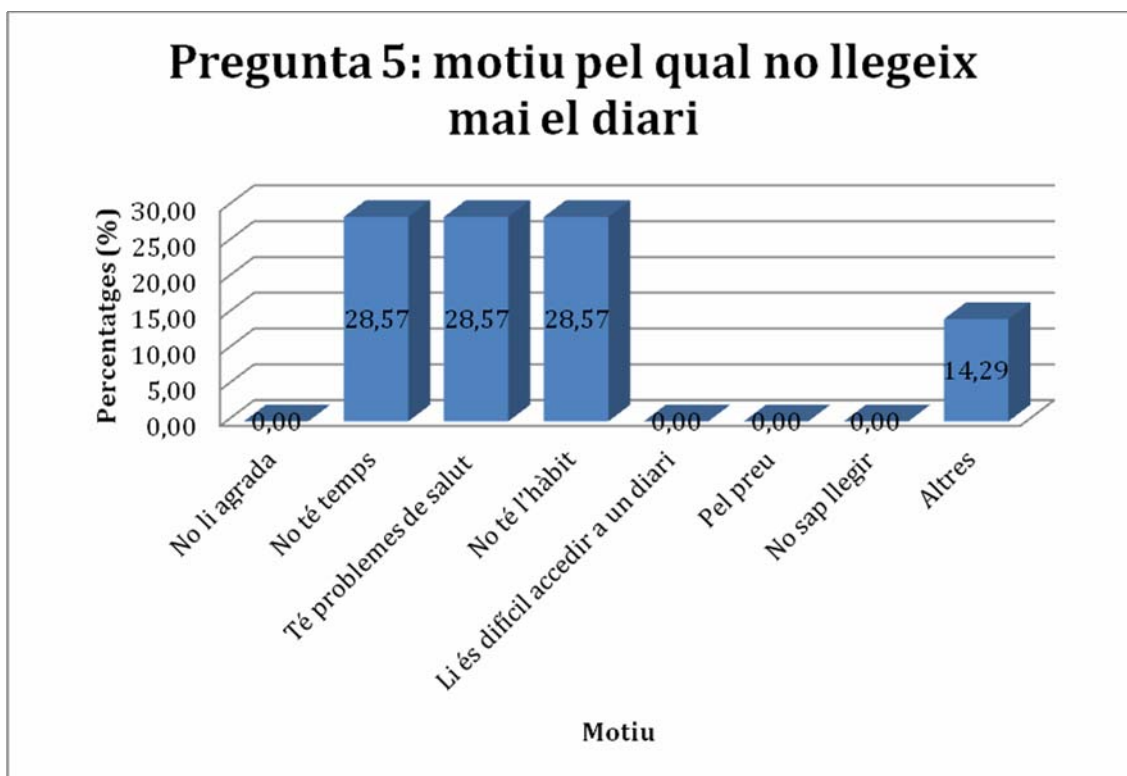

Pregunta 4: freqüència amb què llegeix el diari

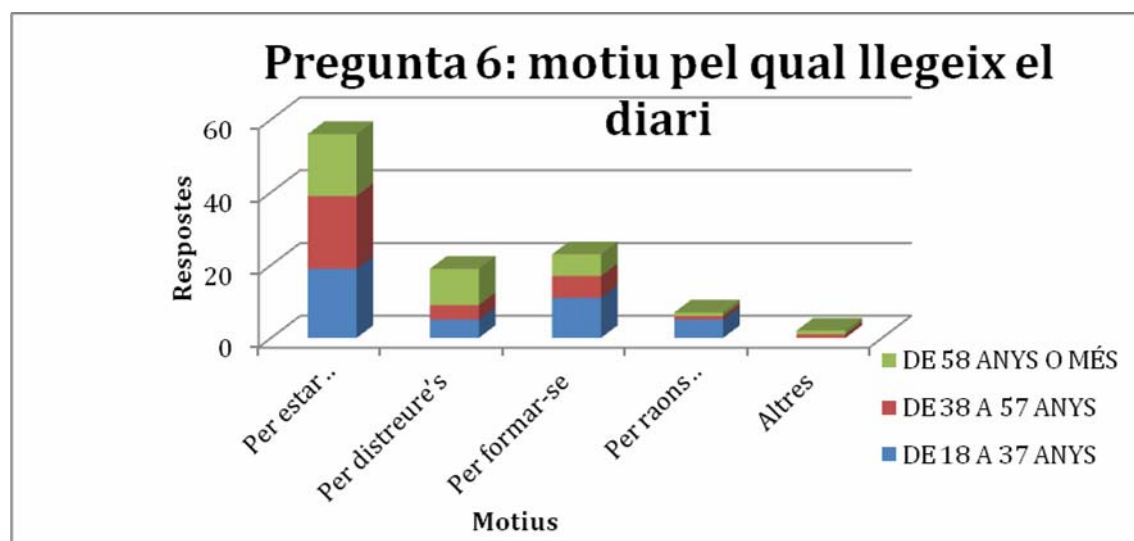
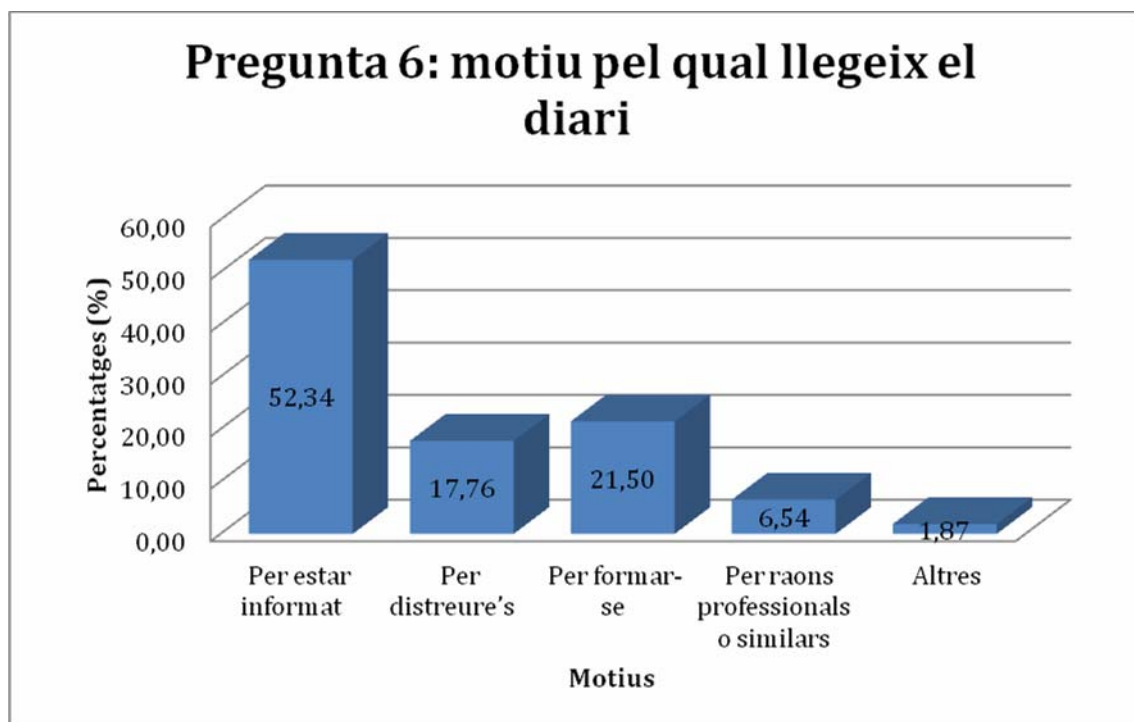

Un 31% dels enquestats llegeix el diari tots o quasi tots els dies. Un 13% el llegeix tres o quatre cops a la setmana. Un 16% el llegeix un o dos cops a la setmana. Un 7% dels enquestats confessa que no el llegeix mai. La resta d'entrevistats el llegeixen ocasionalment.

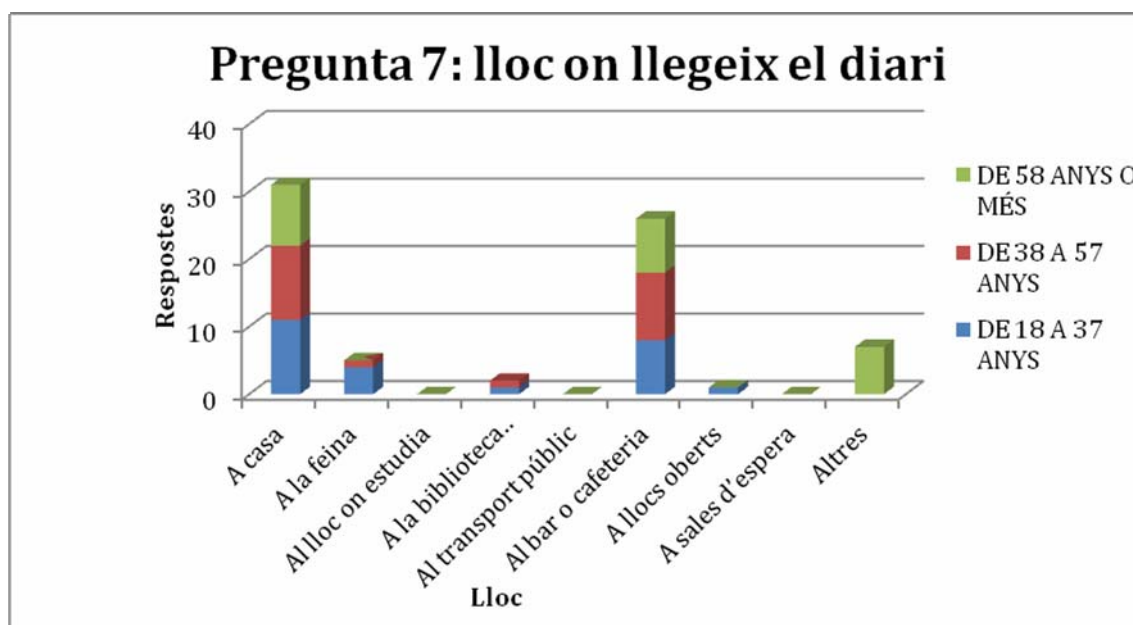
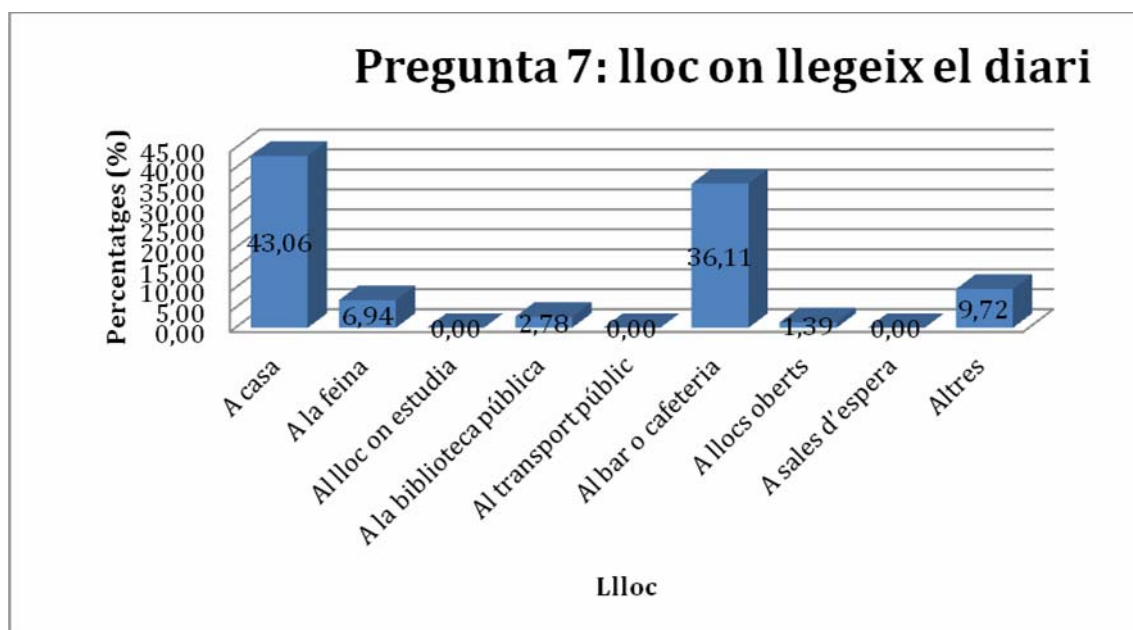
En aquesta pregunta podem veure que hi ha un hàbit bastant consolidat de llegir el diari cada dia, tot i que la majoria d'aquest 31% són persones majors de 38 anys. Les persones de 18 a 37 anys que llegeixen el diari, ho fan de forma relativament habitual ja que cap ha dit que no el llegeix mai o amb menor freqüència.

Als 7 entrevistats que en la pregunta anterior van respondre que no llegien mai el diari, se'ls va preguntar el perquè. Un 28,57% d'aquests, tots majors de 58 anys, van dir que no tenien temps. Un altre 28'57%, també majors de 58 anys, van dir que no el llegien perquè tenien problemes de vista. I finalment, un altre 28,57% de les persones que no llegeixen mai el diari, totes d'entre 38 a 57 anys, van afirmar que no el llegien perquè no en tenien l'hàbit. Veiem que el problema principal pel qual no es llegeix el diari és per la falta de temps i per problemes de salut.

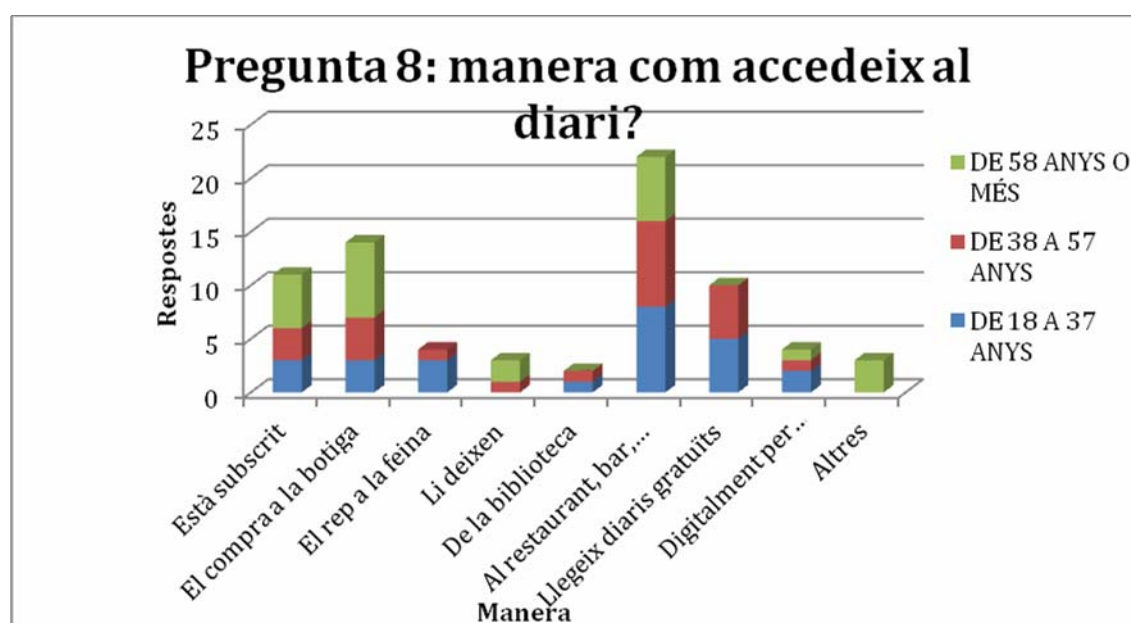
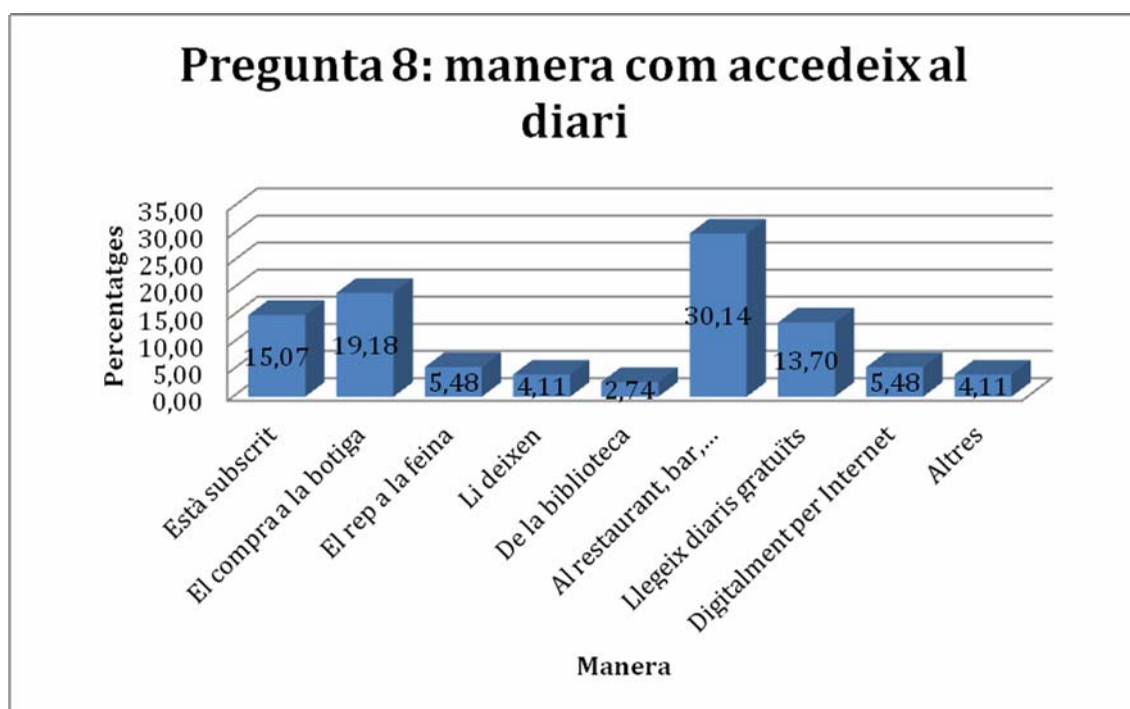

El motiu pel qual més de la meitat dels enquestats (52%) llegeix el diari, és per estar informat. Gairebé un 20% ho fa per distreure's, ja que la majoria d'aquests són persones majors de 58 anys. Un 21% llegeix el diari per aprendre coses noves, sobretot les persones d'edat compresa entre 18 i 37 anys. La resta d'enquestats llegeix el diari per raons professionals o bé per altres motius.

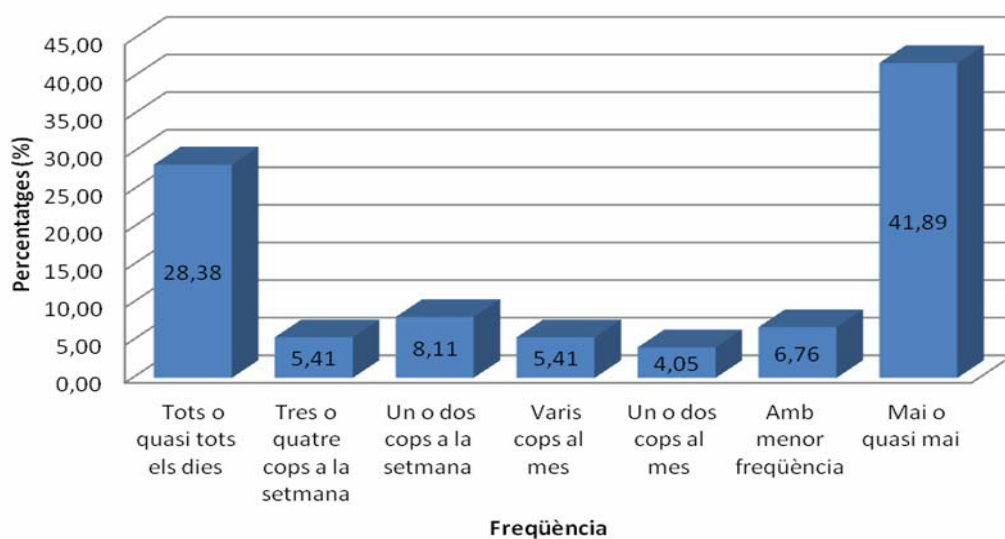
Un 43% dels enquestats llegeix el diari a casa i un 36% ho fa al bar o a la cafeteria. Gairebé un 7% dels enquestats llegeix el diari a la feina, sobretot persones joves. Pel que fa als dos

espais on es llegeix més el diari; a casa o al bar, veiem que no varia segons l'edat, ja que cap rang d'edat predomina sobre cap altre en quant a la preferència pel lloc on llegir el diari.

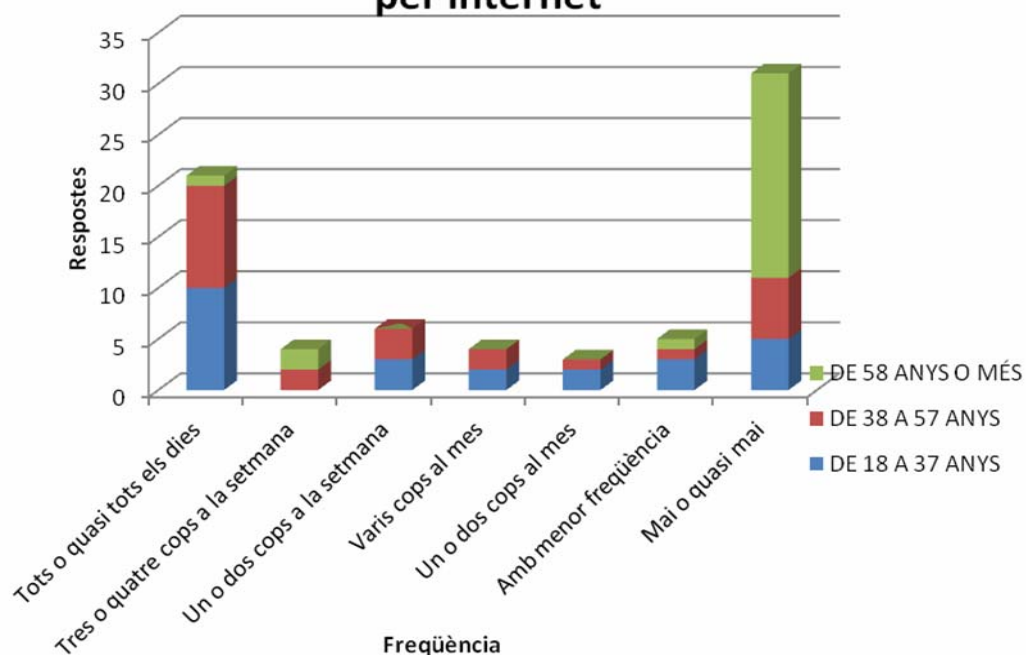

El 30,1% dels enquestats llegeix al diari que aconsegueix al bar o a la cafeteria. Un 19,1% del enquestats compra el diari a la botiga. Un 15% dels entrevistats estan subscrits a algun diari. Un 13% llegeix diaris gratuïts. Més de la meitat dels enquestats (58%) no paga el diari que llegeix ja que l'obté en llocs públics o li deixen. La resta dels enquestats paga pel diari que llegeix. Per tant veiem que les persones tendeixen a evitar la compra del diari.

Pregunta 9: freqüència amb què llegeix el diari per internet

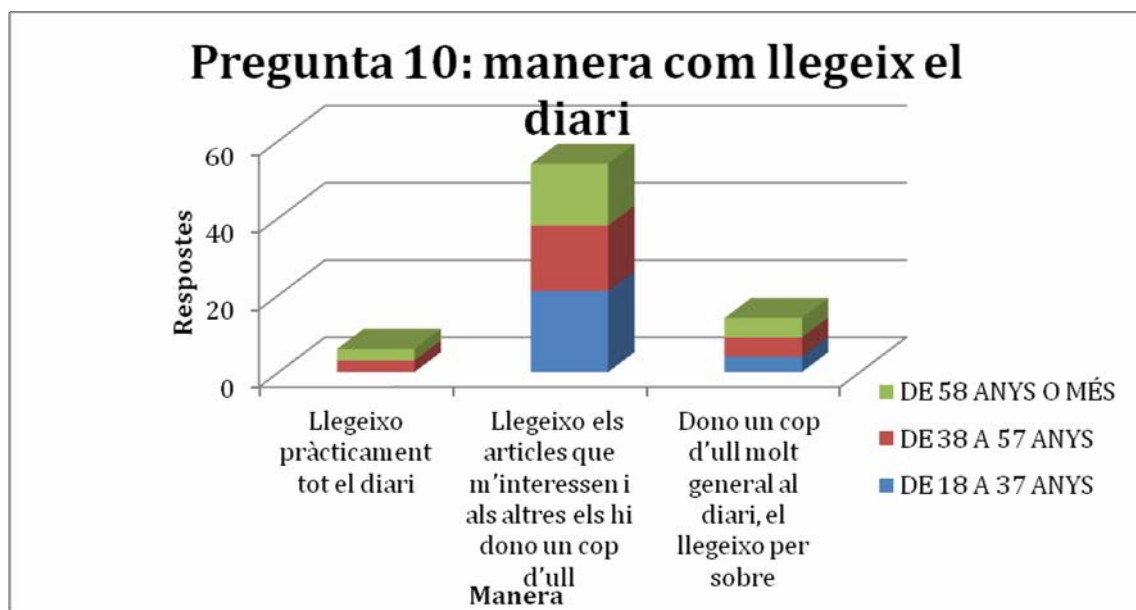
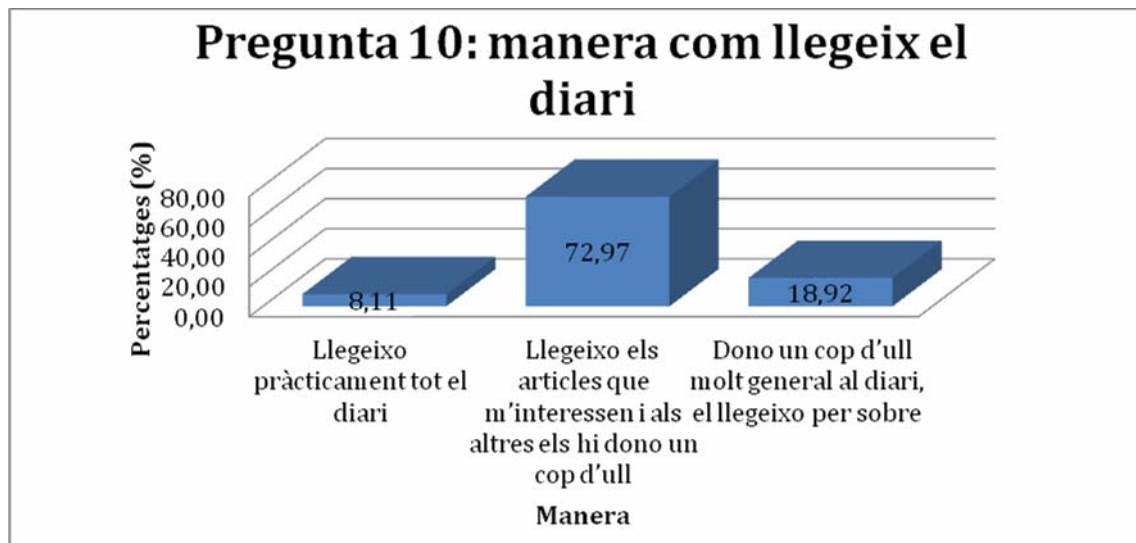

Pregunta 9: freqüència amb què llegeix el diari per internet

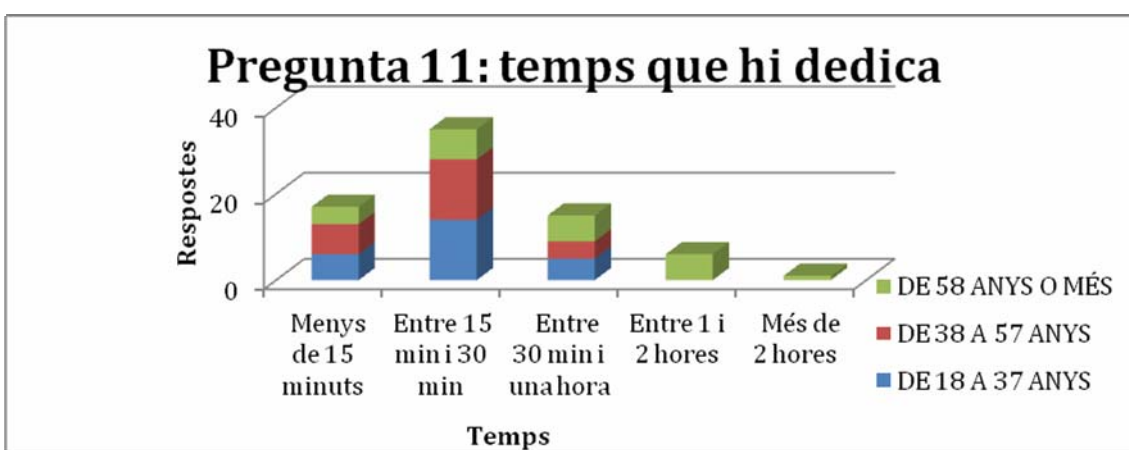
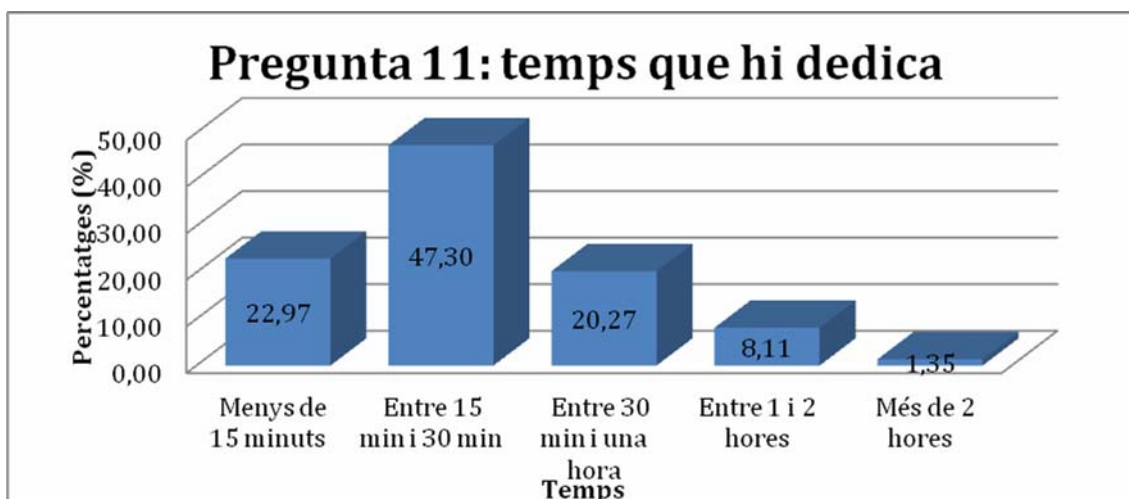

Gairebé un 42% dels enquestats mai o gairebé mai llegeix el diari per Internet, generalment les persones majors de 58 anys, ja que no estan tan familiaritzades amb les noves tecnologies. D'altra banda, un 28,38% dels enquestats llegeix el diari per Internet tots o quasi tots els dies, sobretot persones joves. La resta dels enquestats, llegeix el diari de

manera digital amb menys freqüència que cada dia, des de tres o quatre cops la setmana fins a un o dos cops al mes.

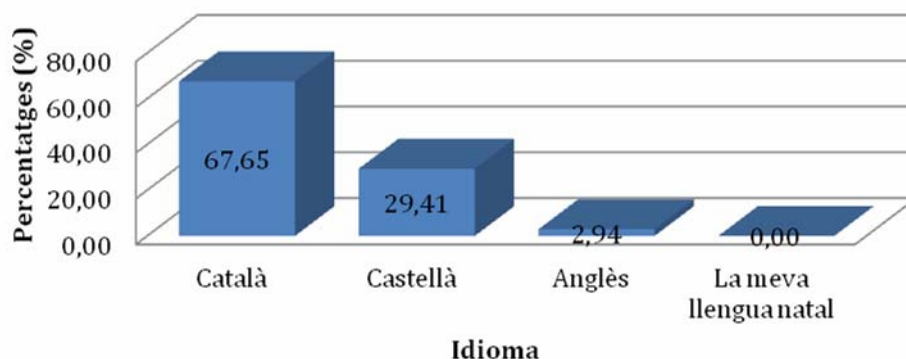

Respecte a la manera com els enquestats llegeixen el diari, trobem que un 72,97% de persones llegeixen íntegrament els articles que els interessen i als altres, només els hi donen un cop d'ull. Un 8,11% llegeix tot el diari sencer mentre que un 18,92% únicament dóna un cop d'ull general al diari; és a dir, el llegeix per sobre.

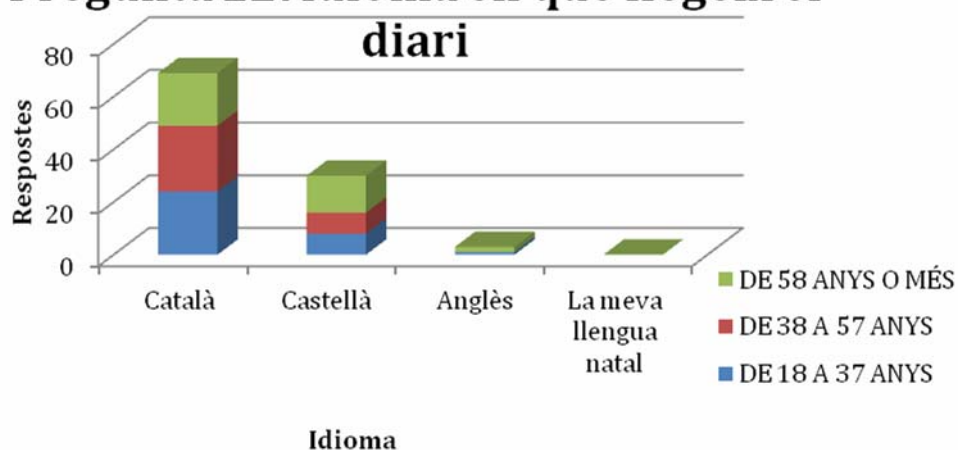

En aquesta pregunta trobem que gairebé la meitat dels enquestats, un 47,3% dedica diàriament entre 15 i 30 minuts a llegir el diari, sobretot les persones d'entre 18 i 57 anys. Un 22,97% hi dedica menys de 15 minuts. Veiem que un 20,27% de les persones enquestades hi dediquen entre 30 minuts i 1 hora. Per últim, un 8,11% hi dedica entre 1 i 2 hores i un 1,35%, més de 2 hores diàries. Les persones que dediquen més d'una hora a llegir el diari són persones majors de 58 anys, ja que moltes ja no treballen i tenen temps per llegir. Cal recordar, però, que a la pregunta 5, un 28'57% de les persones majors de 58 anys que no llegien mai el diari, asseguraven que era perquè no tenien temps de llegir-lo. En canvi, podem veure com les persones majors de 58 anys que sí que el llegeixen, hi dediquen bastant temps.

Pregunta 12: idioma en què llegeix el diari

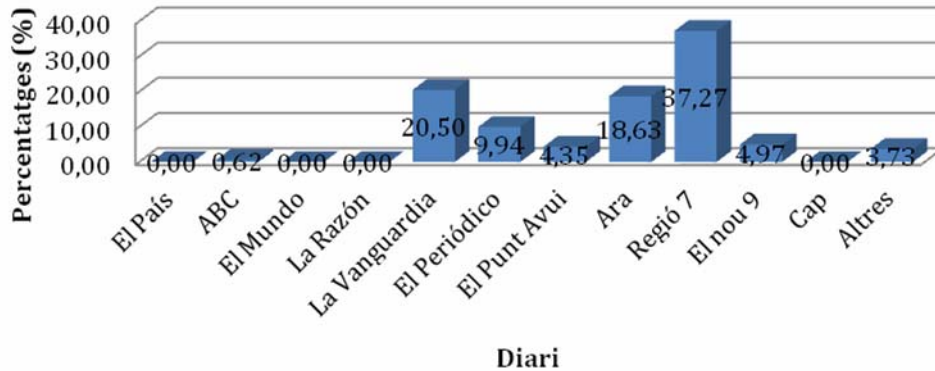

Pregunta 12: idioma en què llegeix el diari

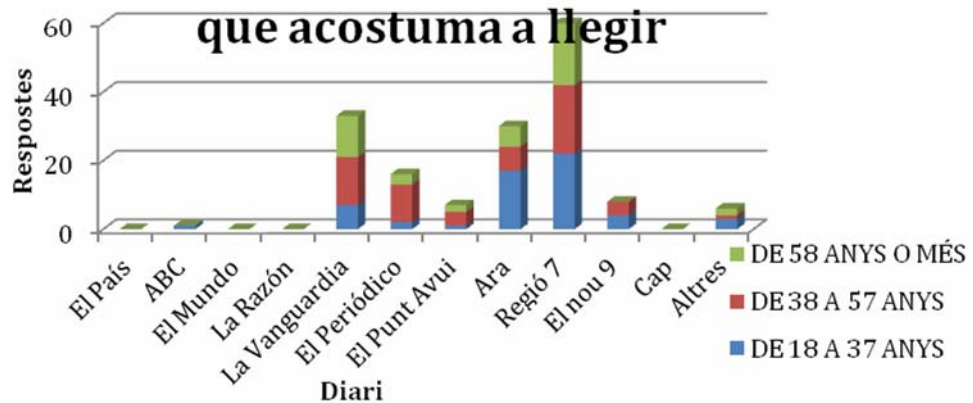

Gairebé el 70% dels enquestats llegeixen el diari en llengua catalana. Un 29%, en llengua castellana, sobretot les persones majors de 58 anys. Un motiu podria ser perquè van rebre la seva educació en llengua castellana. Tot i la importància de l'anglès, veiem que només un 3% llegeix diaris en aquesta llengua.

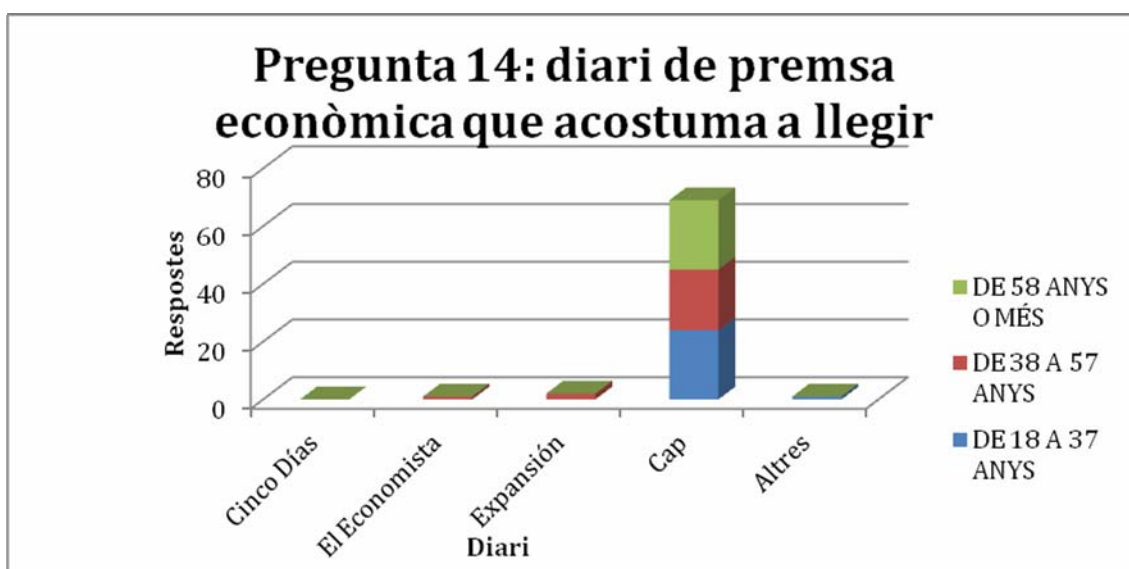
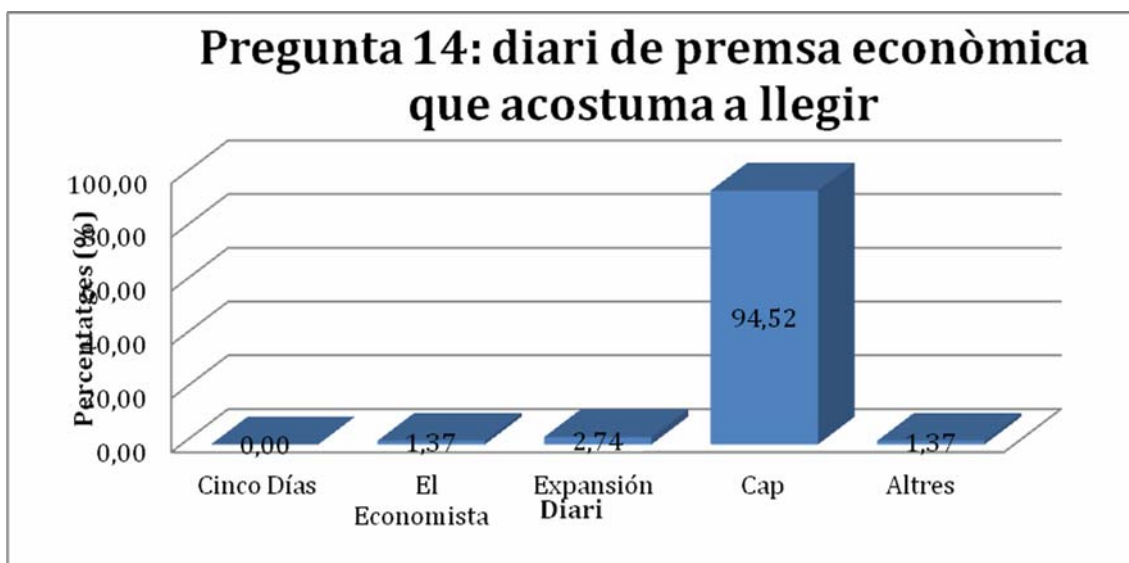
Pregunta 13: diari d'informació general que acostuma a llegir

Pregunta 13: diari d'informació general que acostuma a llegir

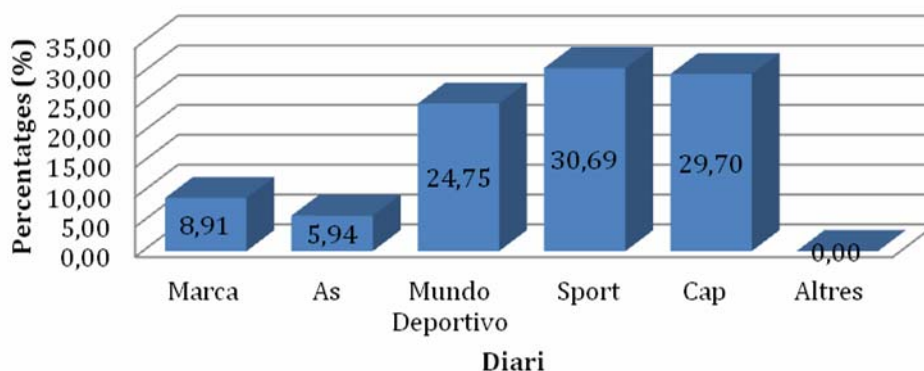

El diari d'informació general més llegit pels enquestats és el Regió 7 amb un 37%. En segon lloc, amb un 20% dels enquestats trobem La Vanguardia. En tercer lloc, el diari Ara amb un 18% i en quart lloc, *El Periódico* amb un 10%. Com a curiositat trobem que La Vanguardia a diferència de l'Ara, el llegeixen persones de mitjana edat o bé grans. En canvi, el públic majoritari de l'Ara és jovent. D'altra banda, el Regió 7, que és el diari més llegit pels entrevistats, no té un rang d'edat que predomini sobre l'altre en quant a la lectura.

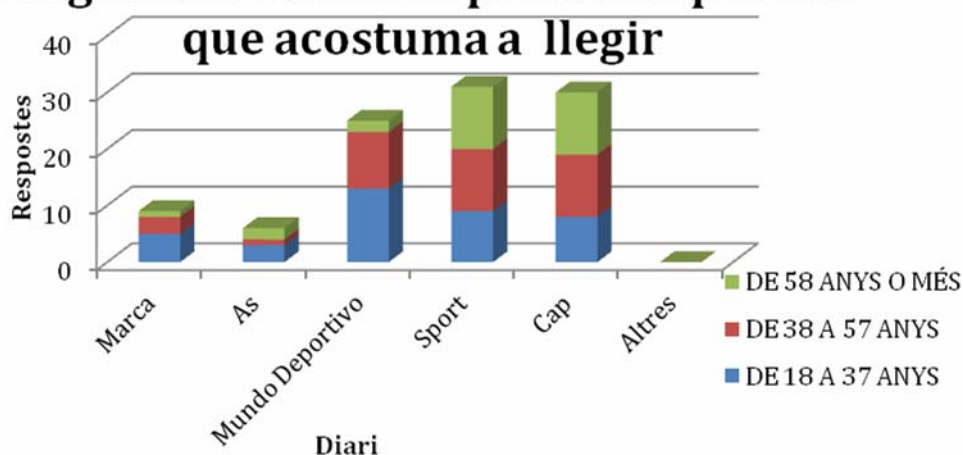

Aquesta pregunta evidencia el poc costum dels enquestats a llegir premsa econòmica ja que un 94,52% assegura que no llegeix cap tipus de diari d'aquest àmbit. Un 2,74% dels entrevistats llegeix el diari econòmic *Expansión* i són persones majors de 38 anys. Un 1,37% llegeix *El Economista* i un 1,37% dels enquestats llegeix altres tipus de diaris econòmics.

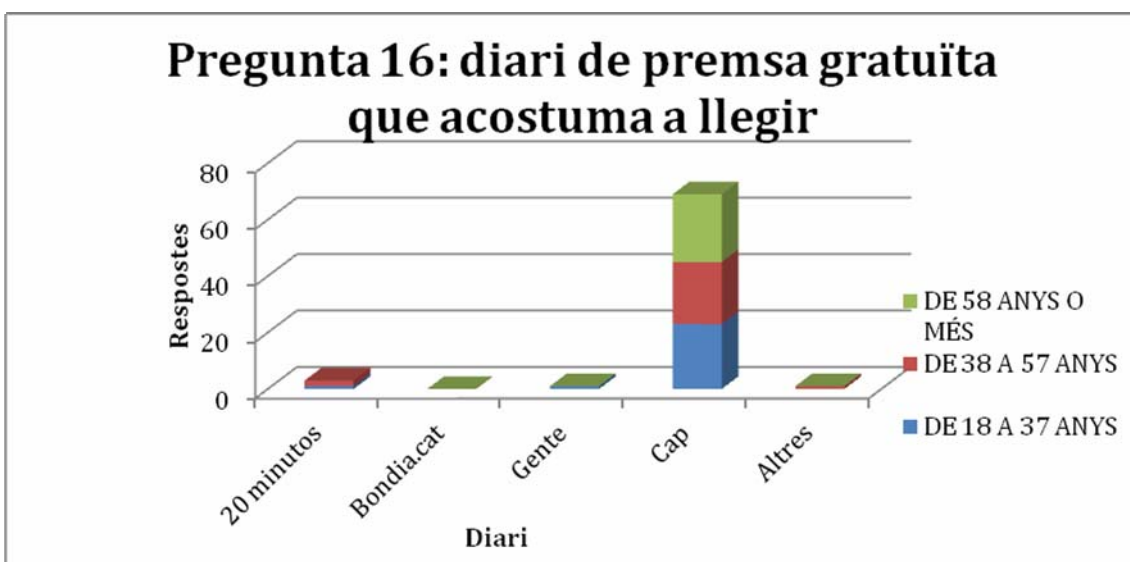
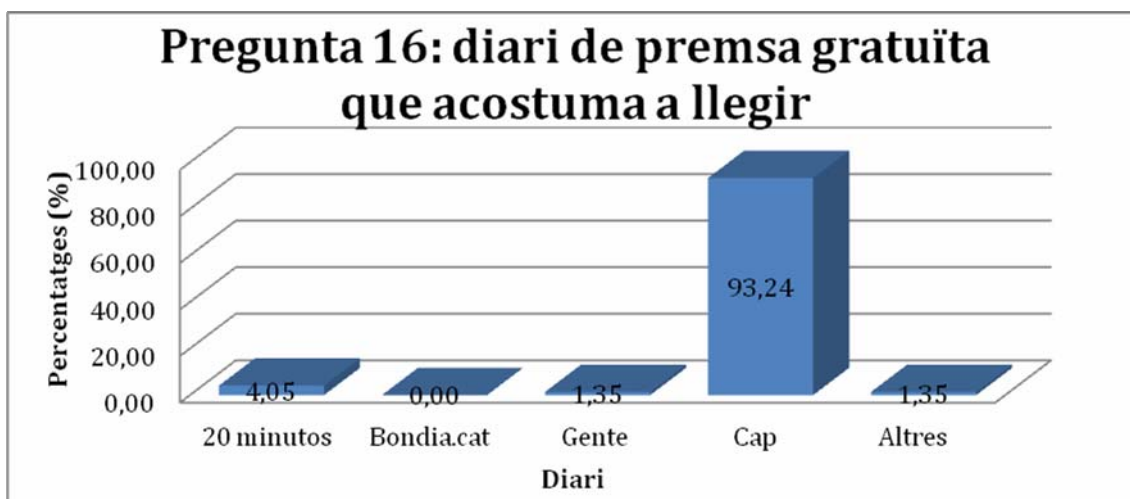
Pregunta 15: diari de premsa esportiva que acostuma a llegir

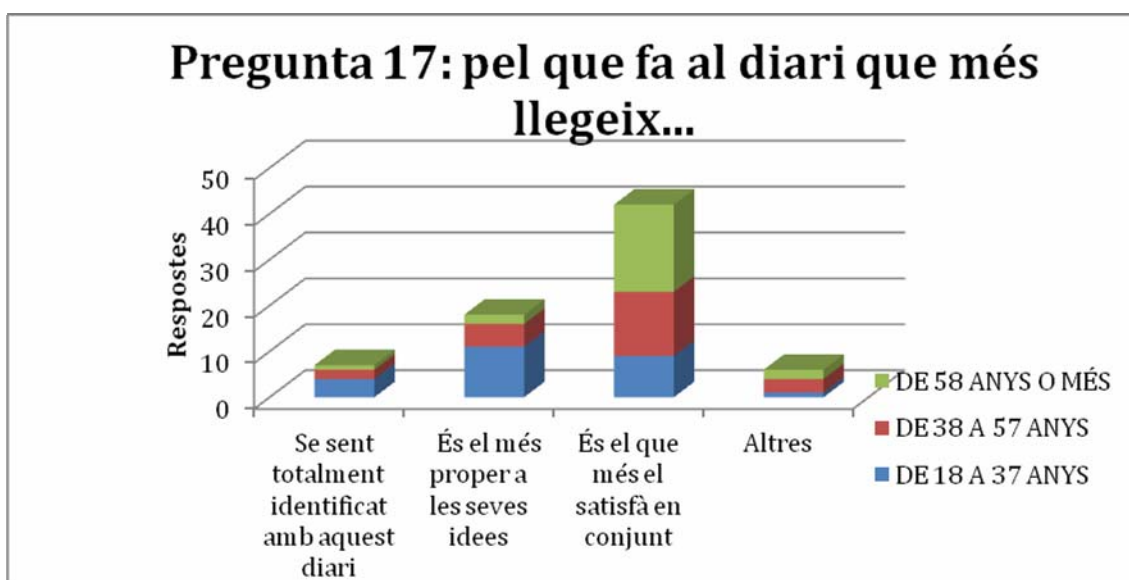
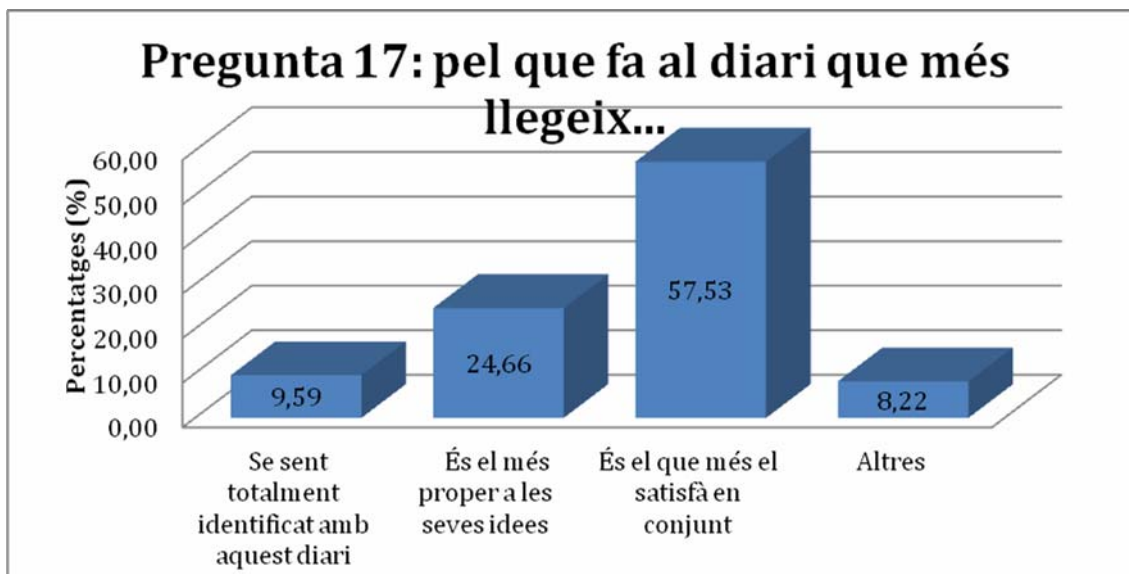
Pregunta 15: diari de premsa esportiva que acostuma a llegir

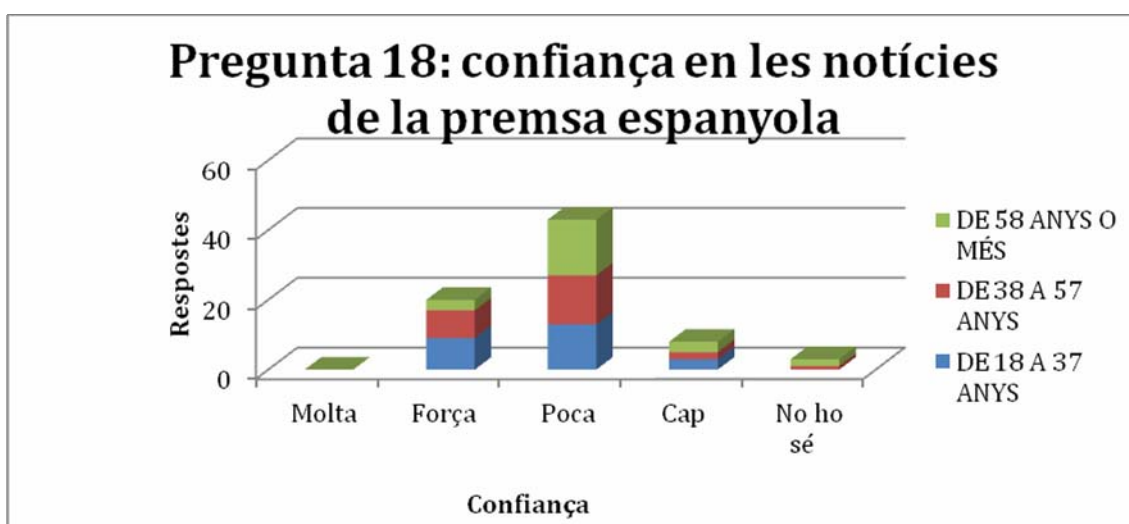
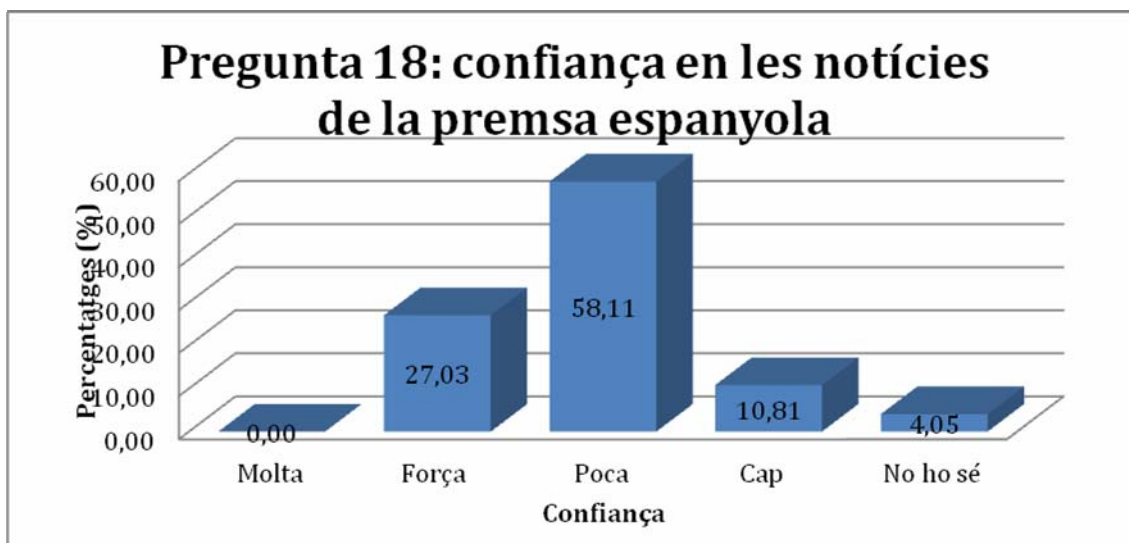
El diari d'esport més llegit pels enquestats és l'*Sport* amb quasi un 31% sobre el total. El segueix el *Mundo Deportivo* amb gairebé un 25%. Pel que fa a aquest diari, veiem que és llegit per gent jove o de mitjana edat. En canvi, l'*Sport* és llegit en la mateixa mesura per tots els rangs d'edat. Podem observar que un 29% de les persones enquestades no llegeix cap tipus de diari esportiu. Així doncs, podem dir que aquest és un percentatge bastant elevat tenint en compte la cultura futbolística i esportiva que té el nostre país.

Un 93,24% dels enquestats assegura que no llegeix cap tipus de diari gratuït. Un 4,05% llegeix el diari *20 minutos*, sobretot persones menors de 38 anys, i un 1,35%, tots majors de 58 anys, llegeix el diari *Gente*. El fet que la gran majoria dels entrevistats no llegeixi cap diari gratuït, pot ser degut a que no visquin dins l'àrea metropolitana de Barcelona, que és on hi ha més diaris gratuïts. També ho podem relacionar amb el fet que, com que molt dels entrevistats llegeixen el diari en llocs públics i no l'han de pagar, ja no necessiten accedir a diaris gratuïts.

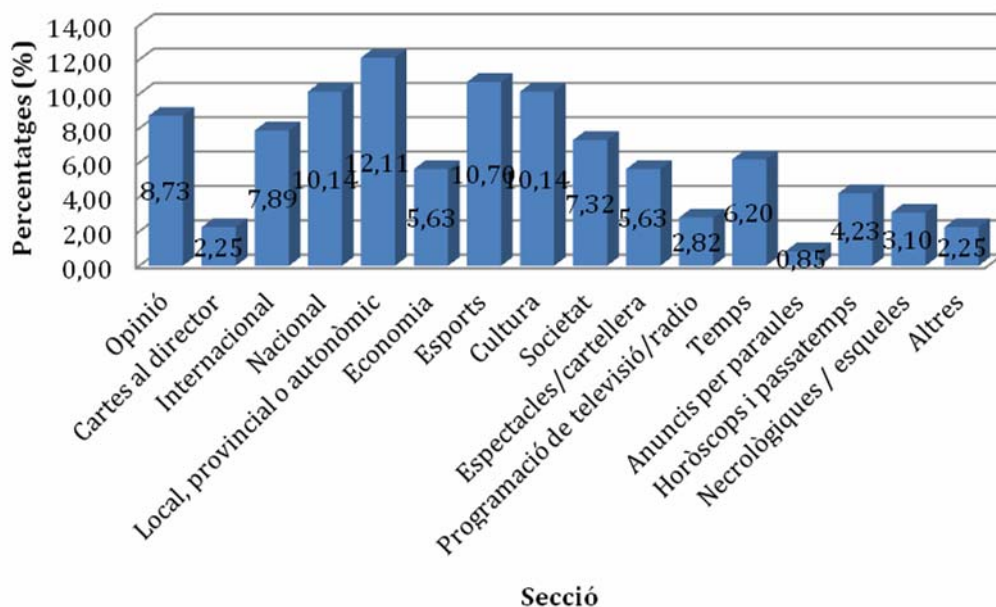

En aquesta pregunta, pel que fa al motiu pel qual els entrevistats escullen un diari o bé un altre, un 57,53% dels enquestats assegura que ho fa perquè és el que més els satisfà en conjunt. Dins aquest col·lectiu sobretot s'inclouen persones majors de 38 anys. Un 24,66% dels enquestats apel·la que el llegeix perquè és el més afí a les seves idees, sobretot gent jove. Un 9,59% dels enquestats el llegeix perquè se sent totalment identificat amb aquest diari. Per últim, un 8,22% assegura que el llegeix per altres raons que no són cap de les tres anteriors.

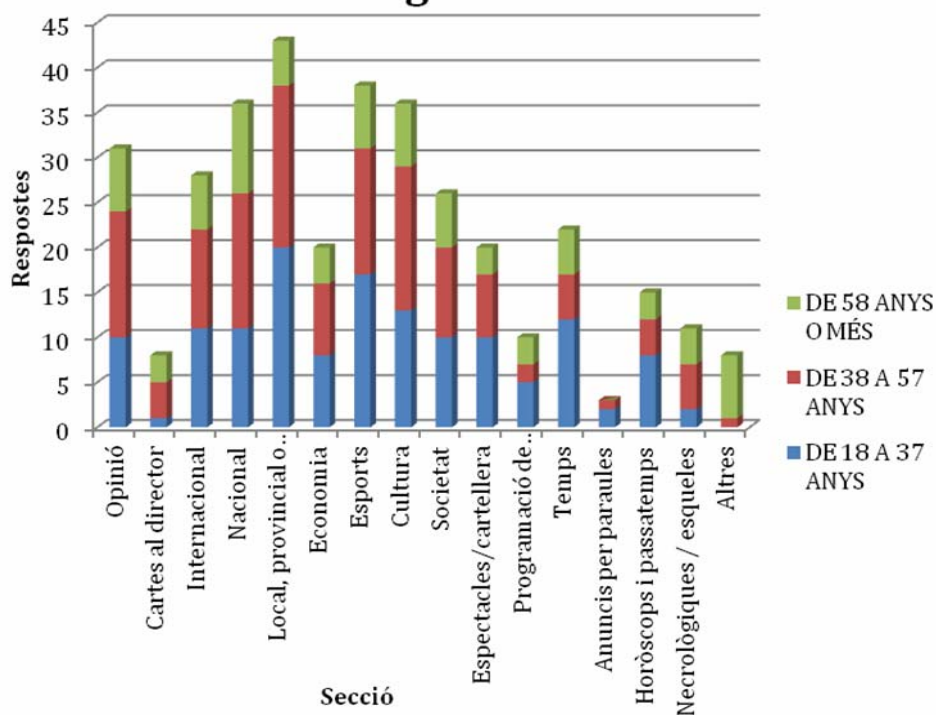

Més de la meitat dels enquestats, un 58,11%, assegura que té poca confiança en les notícies de la premsa espanyola; un 27% dels enquestats diu que en té força i un 10,81% confirma que no en té cap. El que ha resultat curiós d'aquesta pregunta és que del total d'enquestats, cap ha assegurat que tingui molta confiança en les notícies de la premsa espanyola, cosa que ens mostra la seva poca credibilitat.

Pregunta 19: secció del diari que més llegeix

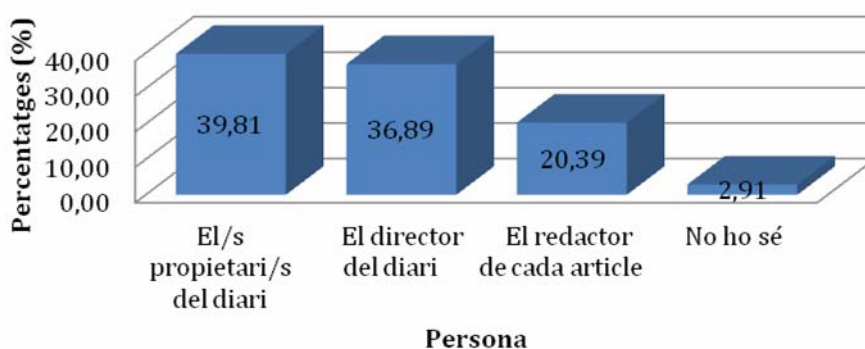

Pregunta 19: secció del diari que més llegeix

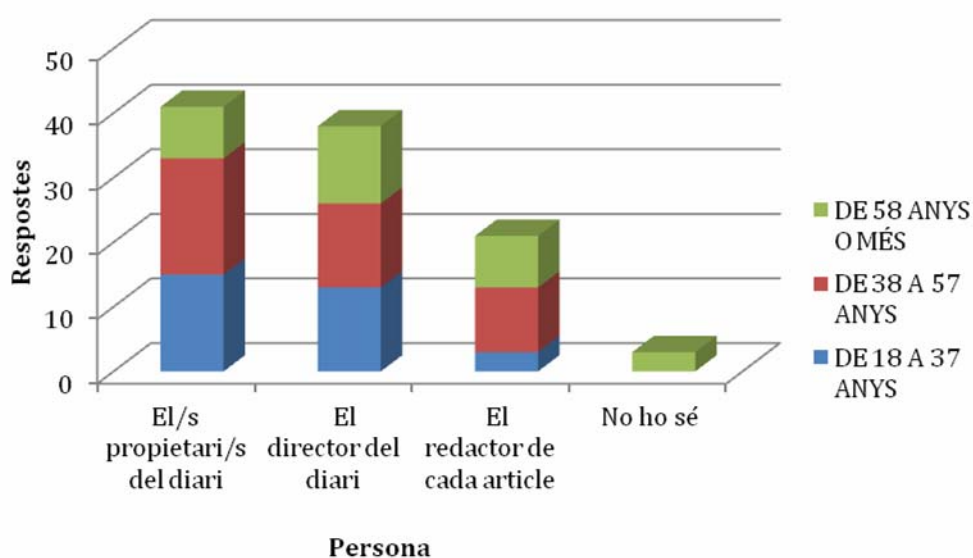

Pels enquestats, la secció del diari més llegida és la local, provincial o autonòmica, amb un 12%. A continuació, amb un 10%, trobem seccions com la nacional, els esports i la cultura. Seguidament, entre el 5 i 10% llegeixen la secció d'opinió, internacional, economia, societat, espectacles/cartellera i el temps. La secció menys llegida pels enquestats és la d'anuncis per paraules, ja que no arriba a l'1%.

Pregunta 20: persona que determina la ideologia del diari

Pregunta 20: persona que determina la ideologia del diari

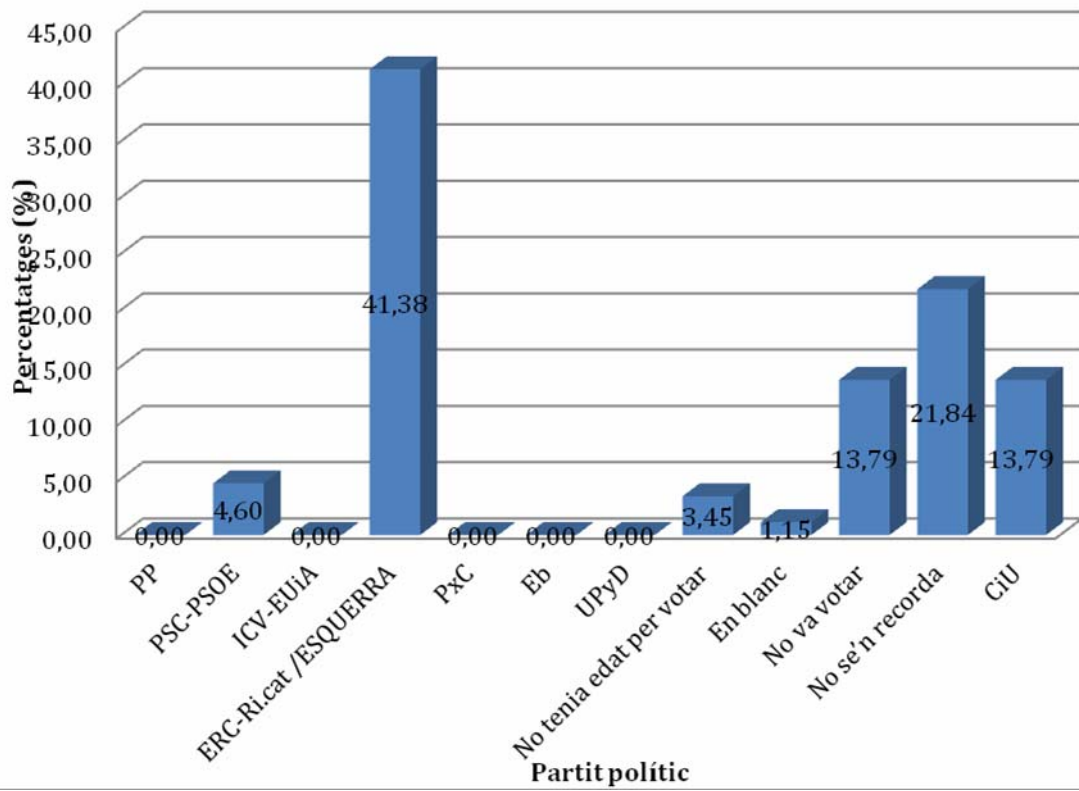
Gairebé un 40% dels enquestats creu que la ideologia de cada diari ve determinada pels seus propietaris. Un 36% dels enquestats creu que és el director del diari qui la marca i

només un 20%, pensa que la ideologia del diari ve determinada pel redactor de cada article, sobretot les persones enquestades majors de 38 anys.

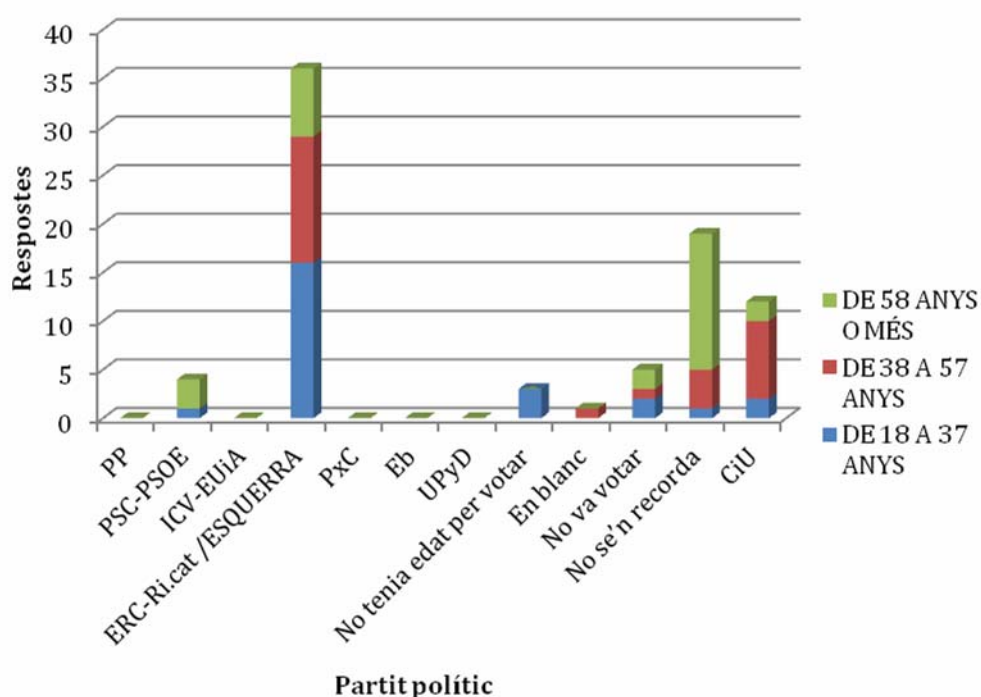

Un 90% dels enquestats creu que els diaris sí que són necessaris, contra un 10% que opina que no ho són. Dins aquest col·lectiu, no s'inclou el jovent ja que totes les persones que formen part d'aquest 10% són majors de 38 anys. Així podem dir que tot i les noves tecnologies, que han creat i estan creant nous mitjans més ràpids i eficaços que el diari, la gent jove encara creu que la premsa escrita té una gran importància a l'hora d'aportar noves informacions.

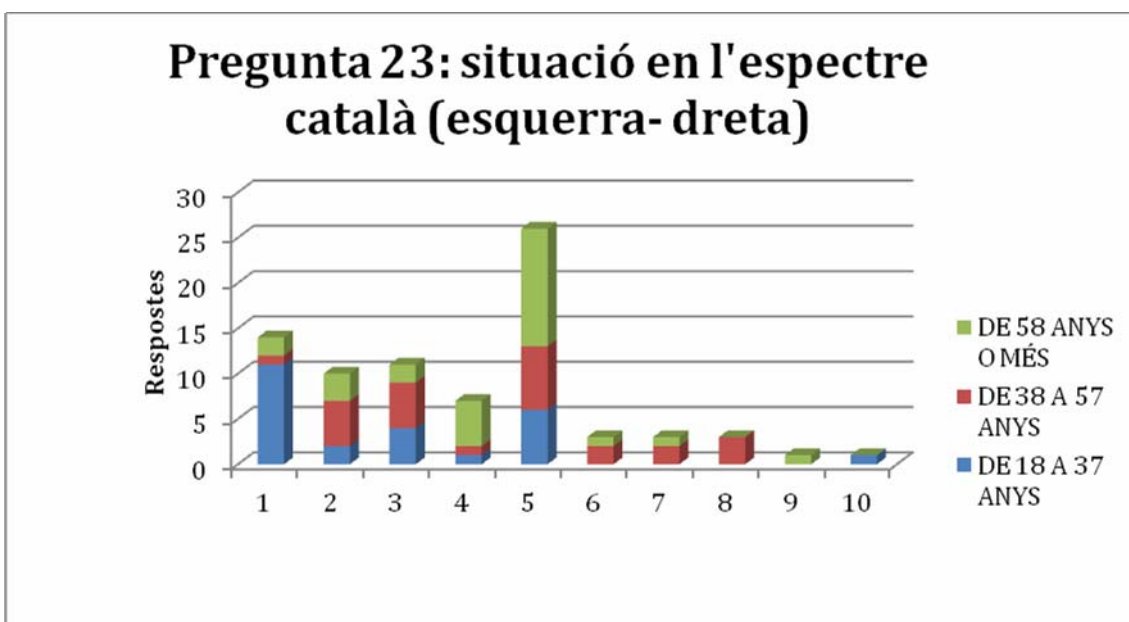
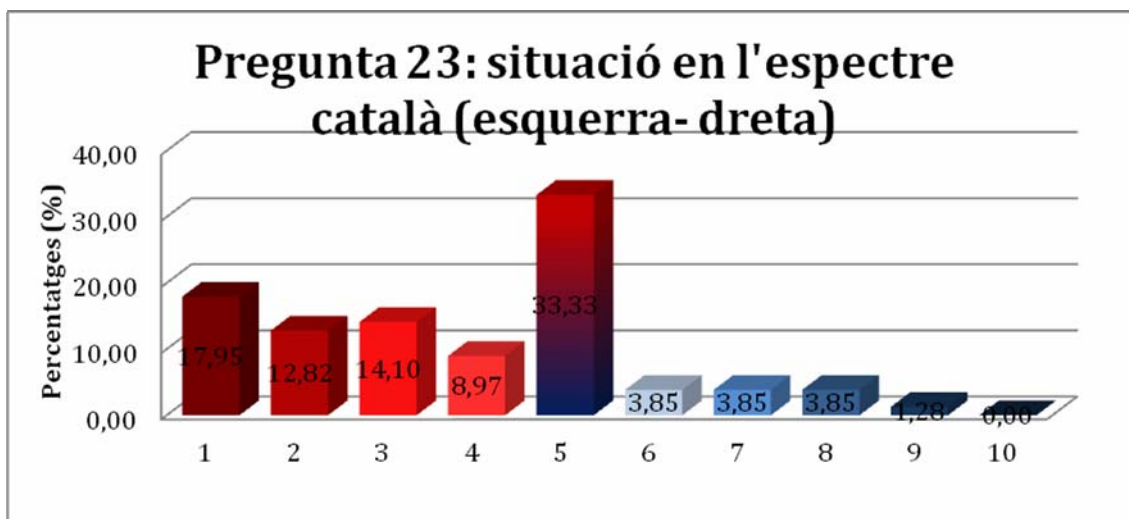
Pregunta 22: partit polític que va votar

Pregunta 22: partit polític que va votar

Gairebé la meitat dels enquestats, un 41,38%, assegura que ens les últimes eleccions van votar a Esquerra Republicana de Catalunya. Un 13,79% dels enquestats va votar CiU. Un 4,6% va votar PSC/PSOE. Com a curiositat, veiem que un 21,84% dels enquestats assegura que no se'n recorda del seu vot, cosa que no és del tot creïble ja que és un percentatge molt elevat i podríem intuir que han escollit aquesta resposta per no haver de dir quin partit havien votat. Tot i això, la major part dels enquestats que assegura no recordar-se del que va votar és major de 58 anys. Finalment, un 13,79% assegura que no va anar a votar. Dins d'aquest col·lectiu no s'inclouen els que no van votar perquè eren menors en aquell moment, sinó que no van voler exercir el seu dret a vot. Cap dels enquestats assegura haver votat cap partit de dretes com és el PP o PxC.

En aquesta pregunta es demana a les persones que es posicionin segons la seva ideologia tenint en compte que el número 1 és extrema esquerra i el número 10 extrema dreta. Un 33,33% dels enquestats es va situar al número 5, a la meitat. Per tant, no es defineixen ni de dretes ni d'esquerres. També cal tenir en compte que el percentatge és tan elevat perquè a l'hora de fer les enquestes, moltes persones no es volien situar en un lloc concret i finalment van dir que eren neutrals. Tot i això, el següent percentatge més elevat és un 17,95%. Aquests, es van ubicar al número 1, és a dir, es van definir com d'extrema esquerra. Un 12,82% es va posicionar en el número 2; un 14,10% es va situar en el número 3 i un 8,97% es va col·locar al número 4. Per tant, veiem que la gran majoria dels enquestats, un 87,17% es va situar entre el número 1 i el 5. Com a curiositat, trobem que cap entrevistat es va ubicar en el número 10 i només un 1,28% dels enquestats es situen al número 9. Només un

12,83% dels enquestats se situa entre el número 6 i el 10. Tot i ser un percentatge poc elevat, no té massa relació amb la pregunta d'abans, on se'ls va demanar què van votar i ningú va assegurar que havia votat un partit de dretes. Això pot ser degut a què, quan als entrevistats se'ls demana directament el que van votar, a vegades tenen recança a dir la veritat. En canvi, quan se'ls fa situar ideològicament en un interval, no es veuen tan pressionats i responen de manera més fidel al que realment pensen.

5.1. RELACIÓ ENTRE LA IDEOLOGIA I EL DIARI QUE LLEGEIXEN ELS ENQUESTATS

A continuació, hem establert una relació entre els diferents diaris que llegeix una persona i la seva col·locació dins l'espectre polític. Podem veure com el total és més de 80, que són les enquestes que vam realitzar, perquè la pregunta dels diaris era de resposta múltiple i cada persona podia escollir més d'un diari. Així, hem agafat els diferents diaris que més llegia una persona i els hem relacionat amb la seva ideologia mitjançant aquest quadre.

	<i>El País</i>	<i>ABC</i>	<i>El Mundo</i>	<i>La Razón</i>	<i>La Vanguardia</i>	<i>El Periódico</i>	<i>El Punt Avui</i>	<i>Ara</i>	<i>Regió 7</i>	<i>El nou 9</i>	<i>Cap</i>	<i>Altres</i>	TOTAL
1					2	3	1	8	13	1		2	30
2					2	2	2	4	6			1	17
3					4	2	2	7	10	2			27
4					4	2		3	2				11
5		1			14	4	2	7	19	4		1	52
6					2	1			3				6
7					3	1			1				5
8					2	1		1	3			1	8
9													0
10									1				1
Total													157

Podem veure que no hi ha ningú de la mostra que hagi respost que llegeix el diari *El País*, *El mundo* o bé *la Razón*; que són uns dels diaris més de dretes i conservadors. La causa pot ser perquè al quiosc d'Avinyó, no s'ofereixen cap d'aquests diaris i si els lectors estan interessats en llegir-lo, se'ls farà més difícil accedir-hi.

Només hi ha una persona que llegeixi el diari conservador *ABC*. Tot i ser un diari molt de dretes, l'entrevistat que ha respost aquesta opció, s'ha col·locat en una posició neutral; ja sigui perquè no estava interessat en dir quina era la seva ideologia o bé perquè realment es col·loca al centre de l'espectre polític.

Pel que fa a la Vanguardia, 33 persones han respost que llegien aquest diari i podem veure com gairebé el 80 % de respostes que afirmen que llegixen la Vanguardia, es col·loquen en el número 5 o menys, és a dir, a la part central esquerra (1-5).

Si ens fixem en *El Periódico*, 16 persones han afirmat que el llegixen i dins d'aquestes 16, més d'un 81% es situa en una posició del centre-esquerra de l'espectre polític. En el cas del diari El Punt Avui, un 71 % de les persones que afirmen que el llegixen, es col·loquen en una posició de l'1 al 3, és a dir, gairebé d'extrema esquerra.

En el cas de l'Ara, un 96 % de les persones que han respost que el llegien, es col·loquen entre els números 1 i 5, és a dir, en una posició de centre-esquerra.

Pel que fa al Regió 7, el diari més llegit per les persones enquestades, podem veure com d'un total de 58 respostes, un 86 % de les persones que han afirmat que llegien aquest rotatiu es col·loquen en el centre-esquerra. El regió 7, però, és un dels diaris els lectors dels quals estan més ben repartits. El fet sorprenent és que gairebé el 23 % de les persones que el llegixen, es col·loquen dins del requadre d'extrema esquerra.

Per altra banda, el diari el nou 9, més de la meitat de persones que el llegixen, han dit que són neutrals i la resta, s'han col·locat en els requadres més propers a l'extrema esquerra.

6. CONCLUSIONS

L'elaboració de la part pràctica del treball a partir de la metodologia que he utilitzat m'ha permès treure un conjunt de conclusions:

- Cada diari té una història i una vida, alguns més llarga i altres més curta. Així, he pogut observar com la ideologia que tenien la majoria de diaris als seus inicis, s'ha conservat fins a l'actualitat.
- La majoria de diaris tenen una estructura interior molt semblant tot i que canvien els noms de les seccions i una secció com podria ser Actualitat; l'anomenen de varies maneres: Tema del diari, *Punto de mira*, Actualitat...
- La metodologia que he creat m'ha permès posar-la a la pràctica de manera força entenedora, tot i que en alguns moments, la falta de coneixements sobre aquest tema han fet que no pogués fer l'anàlisi tan exhaustiva com m'hagués agradat. El fet de tenir un ampli ventall de diaris que enfoquin de manera diferent una mateixa notícia m'ha permès poder-los comparar tot aplicant la metodologia descrita en el treball.
- La ideologia del diari depèn principalment del redactor, però és que els diaris escullen els redactors segons la coincidència d'ideologies entre el diari i el redactor. Així, quan un redactor està escrivint una notícia, representa les conviccions ideològiques que tenen els que estan darrere del diari.

A continuació, exposo de manera separada les conclusions a les que he arribat sobre el tema fonamental al voltant del qual gira el meu treball: la ideologia d'alguns diaris generals de Catalunya. Així, he elaborat dos apartats de conclusions diferents: la primera basant-me en les notícies analitzades i la segona, en els resultats de les enquestes.

6.1. CONCLUSIONS OBTINGUDES DE LES NOTÍCIES ANALITZADES

6.1.1. Ara

Pel que fa a les conclusions que puc extreure de la ideologia del diari Ara envers l'acció "negativa" o dit d'una altra manera, progressista i moderna del PSC, que demana l'abdicació del rei, el rotatiu no es mostra en contra del PSC ni està totalment esgarriat per la petició de Navarro, tot i que la troba una mica arriscada per les reaccions que pot tenir, sobretot pel PSOE.

Per altra banda, si ens fixem en la notícia sobre la imputació de la Infanta, podem dir que el diari s'ha pronunciat, no podríem dir a favor, però tampoc en contra, ja que no s'ha oposat a la imputació de la Infanta. Ho troba normal pel fet que estigui en un cercle de relacions tan proper amb Iñaki Urdangarín.

Pel que fa a la notícia sobre Bárcenas, ens sorprèn el fet que el rotatiu hagi tractat de manera molt general i poc específica la notícia. El fet que el diari no hagi descrit de manera gens exhaustiva que el PP hagi dut a terme una acció negativa, ens dóna a conèixer que està intentant amagar les seves actuacions negatives.

En últim lloc, podem veure que el rotatiu ha enfocat de manera molt extensa i aprofundida la pregunta sobre la consulta; deduïm que creu que és molt important. En varies ocasions s'interpreta que se situa a favor de la consulta, ja que mostra els desavantatges del SÍ i NO, però sobretot es pronuncia a favor de la independència de Catalunya.

6.1.2. *El Periódico*

En el primer esdeveniment, on Pere Navarro es mostra partidari de l'abdicació del rei, el rotatiu utilitza un seguit de raonaments per justificar les paraules de Navarro, com és el cas de la citació de les accions negatives de la corona. Així, podem veure la desconfiança del diari envers la corona i la justificació de les paraules del líder socialista català, tot i que en alguns casos les qualifica com a fora de mida.

En segon lloc, pel que fa a la imputació de la Infanta, el diari descriu de manera molt precisa les proves que l'acusen. El diari no es mostra gens en contra de la imputació de la Infanta.

Pel que fa a la destrucció dels ordinadors de Bárcenas, el diari descriu de manera molt detallada la seva imputació. Tot i que en alguns casos desacredita a Bárcenas, inclou algunes justificacions de les accions del PP. Aquestes però, en la majoria dels casos que pot, les desacredita alguns paràgrafs més avall. Així, podem dir que el diari es mostra en contra de les accions del PP.

El rotatiu fa unes descripcions força acurades del procés i reaccions d'elecció de la pregunta. Es mostra a favor del dret a decidir dels catalans i de l'aplicació de la democràcia, tot i que el grau d'independentisme no és tan elevat com en el cas de l'Ara.

6.1.3. *El País*

El rotatiu defineix proves a favor de Navarro i això fa que gran part de la notícia estigui centrada en la repetició de citacions. Només enfoca una reacció, que és la del PSOE. El

rotatiu no mostra una clara inclinació ideològica a favor o en contra del PSC, tot i que podem dir que en cap moment el deixa en molt mal lloc. També deixa en força bon lloc les accions del rei que va dur a terme fa anys.

Si ens fixem en la notícia sobre la imputació de la Infanta, el diari ja comença a contrarestar l'opinió del jutge amb la del fiscal, que segons el rotatiu té més poder. Per altra banda, el diari també descriu de manera molt detallada les proves que culpen a la Infanta. Així, podem dir que es troba en una posició intermèdia pel que fa a les actuacions de la monarquia.

En tercer lloc, si ens fixem en el posicionament del diari enfront les actuacions del PP, veiem com aquest les intenta amagar d'alguna manera subtil ja que aporta proves a favor d'aquestes sense contrarestar-les. Tot i això, està en contra de la destrucció dels discos durs per part del partit. Després d'una descripció molt detallada dels fets, podem veure com el diari es col·loca en una posició neutral encara que no troba correcta la manera d'actuar del PP.

Finalment, el rotatiu no aprova el referèndum ja que en primer lloc cita als personatges que estan en contra de la consulta i no els que hi estan a favor. En diversos moments culpa a Artur Mas per les seves actuacions.

6.1.4. *La Razón*

La *Razón* descriu les paraules del líder socialista català, enfocant-les des d'un punt de vista conseqüent ja que descriu totes les reaccions, sempre negatives, que han tingut les seves paraules. Podem arribar a la conclusió, doncs, que pel sol fet que algun partit hagi agredit la monarquia, el diari es mostra en contra d'aquest, com és el cas del PSOE. Tot i això, el diari no s'hi oposa de manera molt visible.

Pel que fa a la notícia sobre la imputació de la Infanta, podem veure que en tot moment mostra el suport de la casa reial envers la infanta i culpa a jutge per la seva indeterminació i indecisió. Intenta treure-li ferro a l'assumpte. En comptes d'expressar en primer lloc les proves que culpen a la infanta expressa les que no la culpen. Podem veure com dóna un clar suport a la monarquia.

El diari intenta amagar les actuacions del PP i atribuir-les-hi a Bárcenas. Així el diari amaga les accions negatives del PP i culpa a una segona persona que com que ja està tant desacreditada, es pot fer creïble que en sigui ell el culpable.

Si ens fixem en el tractament que fa de la notícia de la consulta, podem veure com només amb el títol ja intenta respondre totes les preguntes possibles: independència: no, estat: no, referèndum: no; consulta: no... Així, en tot moment escriu que la consulta no tindrà futur per tal de fer-los creure això als lectors. Podem veure doncs, que el diari està totalment en contra de la consulta i també del nacionalisme i independentisme català.

Com a conclusió general d'aquest apartat, puc dir que aquest treball farà que ja no torni a rebre la informació que em donen els diaris de la mateixa manera com ho feia fins ara. Amb aquest treball he anat coneixent mica en mica la manera com s'ho fan els diaris per transmetre la informació i si aquesta té o no càrrega ideològica. He pogut veure que cada diari té la seva manera d'expressar les notícies i que això ve determinat per les persones que hi ha al darrere i per la seva ideologia.

6.2. CONCLUSIONS OBTINGUDES DE LES ENQUESTES

En últim lloc, hem utilitzat les enquestes per tal de saber, a la població d'Avinyó, quina ideologia tenen les persones que llegeixen un diari determinat. Per fer-ho, hem agafat la pregunta on es demanava que els entrevistats es col·loquessin dins un requadre de l'espectre polític català, que anava d'extrema esquerra (1) fins a extrema dreta (10). El motiu pel qual hem escollit aquesta pregunta i no la que indagava sobre el partit polític al qual havien votat és perquè hi ha hagut moltes persones que no han volgut manifestar el sentit del seu vot.

Podem veure com en el cas dels diaris més de dretes, com són *l'ABC*, *la Razón*, *el Mundo*... són molt poc llegits al poble d'Avinyó. En canvi, si ens fixem en la *Vanguardia* i *El Periódico*, veiem que més de la meitat de les persones que han respost que llegien aquests rotatius, tenen una ideologia amb inclinació cap a l'esquerra de l'espectre polític (1-5). Pel que fa a *l'Ara* i al diari més llegit pels entrevistats, el *Regió 7*, agrupen uns lectors molt d'esquerres. El més sorprenent, però, és que en les hipòtesis havíem explicat que el *Regió 7* era un diari neutral, però en canvi, si ens fixem en la ideologia dels seus lectors, veiem que el 23 %, es col·loquen en el número 1 (extrema esquerra). En el cas del *Nou 9*, la major part dels lectors que han respost que el llegeixen, es col·loquen en una posició central.

7. NOTA D'AGRAÏMENT

Voldria donar les gràcies a totes les persones que han fet possible, m'han ajudat i donat suport en l'elaboració d'aquest treball de recerca.

Dono les gràcies també a tots aquells que han col·laborat en l'enquesta que vaig repartir, ja fos fer Internet o bé presencialment.

Finalment, m'agradaria reconèixer la feina ben feta per part de la meva tutora, Eva Navarro; que m'ha ajudat en la resolució de tots els dubtes i problemes que se m'han presentat. També li vull agrair tota l'atenció i el temps dedicat en la confecció d'aquest treball.

8. BIBLIOGRAFIA

8.1. LLIBRES

TEUN A.VAN DIJK. *Racismo y análisis crítico de los medios*. 1a ed. Barcelona: Ediciones Paidós Ibérica S.A., 1997. ISBN 84-493-0367-2

MARÍA DEL MAR BLANCO LEAL. *Modelos de análisis para el estudio crítico de la prensa*. 1a ed. Madrid: Ediciones internacionales Universitarias, Eiunsa S.A., 2008. ISBN 978-84-8469-224-9

TEUN A.VAN DIJK. *La noticia como discurso. Comprensión, estructura y producción de la información*. Barcelona: Ediciones Paidós Ibérica S.A., 1990. ISBN 84-7509-622-0

LLORENÇ GOMIS. *Teoria del gèneres periodístics*. 1a ed. Barcelona: Centre d'investigació de la comunicació, 1989. ISBN 84-393-1135-4

JOSEP ÀNGELS MAS CASTELLS. *Ideologia i variació lingüística : anàlisi dels models de la llengua oral en una sèrie documental de la televisió valenciana*. Universitat de València, 2007.

8.2. REVISTES

TEUN A.VAN DIJK. "Ideología y análisis del discurso". *Utopía y Praxis Latinoamericana*. Vol. 10 (2005), Nº29, 9-36.

TEUN A.VAN DIJK. "Algunas notas sobre la ideología y la teoría del discurso. Semiosis (Universidad Veracruzana, Xalapa, México). (1980) Nº5, 37-53.

TEUN A.VAN DIJK. "Semántica del discurso e ideología". *Discurso y Sociedad*. Vol. 2, (2008) Nº1, 201-261.

TEUN A.VAN DIJK. "Análisis del discurso ideológico. UAM-X (1996), Nº6, 15-43.

TEUN A.VAN DIJK. "Política, ideología y discurso. Quórum Académico Vol.2 (2005), Nº2, 15-47.

8.3. PÀGINES WEB

<http://www.luenticus.org/articulos/02A032/index.html> (13 de setembre de 2013)

<http://profesorfrancisco.wikispaces.com/file/view/prensa8.pdf/147738525/prensa8.pdf> (13 de setembre de 2013)

<http://www.slideshare.net/jeoan/politica-pdf> (13 de setembre de 2013)

http://secundaria.uvic.cat/_treballs/c0e4abc8a55f488030ef41db562335886a04fb5e_William_treball_-_Copy.pdf (13 de setembre de 2013)

<http://www.slideshare.net/guest9afd54/classification-of-political-ideas> (15 de setembre de 2013)

<http://www.uned.es/ntedu/espanol/master/primero/modulos/teoria-de-la-representacion/ideologia.htm> (15 de setembre de 2013)

<http://www.educacionmediatica.es/comunicaciones/Eje%204/Cristina%20Nieto%20B%C3%A1ez%20-%20Jos%C3%A9%20Ignacio%20Aguaded%20G%C3%B3mez.pdf> (15 de setembre de 2013)

<http://www.slideshare.net/ATC/coherencia-i-cohesi-presentation> (16 de setembre de 2013)

<https://sites.google.com/site/totapedrafaparetcampoamor/caracteritzcio-text> (19 de setembre de 2013)

<https://sites.google.com/site/4t2012escolasantjosep/llengua/temes-catala/tema-9/9-4---lexic/941-diminutiusaugmentatiusidespectius> (19 de setembre de 2013)

http://cultura.gencat.cat/llengua/itineraris-aprenentatge/suficiencia/scl/scl1/scl11/scl11_02_05.htm (19 de setembre de 2013)

<http://tecnologiaedu.us.es/cursos/29/html/cursos/tema-f/1-3.htm#1> (22 de setembre de 2013)

<http://www.slideshare.net/sirizarry/cmo-analizar-una-noticia> (22 de setembre de 2013)

http://www.scielo.cl/scielo.php?script=sci_arttext&pid=S0718-09342007000300006 (26 de setembre de 2013)

http://sinera.diba.cat/search~S171*cat/?searchtype=a&searcharg=Dijk%2C+Teun+A.+van&searchscope=171&sortdropdown=-

&SORT=D&extended=0&SUBMIT=Cerca&searchlimits=&searchorigarg=aDijk%2C+Teun+A.
+van(26 de setembre de 2013)

<http://jurakan.forophpbb.net/t607-ejemplo-de-un-analisis-critico-de-una-noticia-de-prensa> (26 de setembre de 2013)

http://www.wikilingua.net/ca/articles/p/a/r/Anexo~Partidos_pol%C3%ADticos_de_Espa%C3%B1a_e52b.html#Partidos_estatales_con_representaci.C3.B3n_en_las_Cortes_Generales (27 de setembre de 2013)

http://www.wikilingua.net/ca/articles/p/a/r/Partido_Popular_6016.html (30 de setembre de 2013)

http://www.wikilingua.net/ca/articles/p/a/r/Partido_Socialista_Obrero_Espa%C3%B1ol_cf71.html (1 d'octubre de 2013)

http://www.wikilingua.net/ca/articles/u/n/i/Uni%C3%B3n_Progreso_y_Democracia_3b0a.html (1 d'octubre de 2013)

http://www.wikilingua.net/ca/articles/i/z/q/Izquierda_Unida_%28Espa%C3%B1a%29_db80.html (2 d'octubre de 2013)

<http://www.wikilingua.net/ca/articles/i/d/e/Ideolog%C3%ADa.html> (5 d'octubre de 2013)

<http://www.slideshare.net/josephoch/introduction-to-politics> (7 d'octubre de 2013)

<http://www.slideshare.net/acropolis2013/anlisis-sobre-una-noticia-en-dos-peridicos-de-diferente-ideologa> (7 d'octubre de 2013)

http://www.scielo.cl/scielo.php?script=sci_arttext&pid=S0718-09342007000300006 (13 d'octubre de 2013)

http://acreditacion.unillanos.edu.co/contenidos/dis_ambientes_metodos_pedagogicos/Memoria1/analisi_critico_discurso.pdf (19 d'octubre de 2013)

http://www.aldeaglobal.net/valenciagarrigosa/apunts/apunts_teor%C3%ADa_2009.pdf (19 d'octubre de 2013)

http://www.scielo.org.ve/scielo.php?pid=s1012-15872004000100006&script=sci_arttext (19 d'octubre de 2013)

<http://ca.wikipedia.org/wiki/Ara> (19 d'octubre de 2013)

<http://www.solosequenosenada.com/2011/11/18/quien-manda-en-los-medios-de-comunicacion-en-espana/> (22 d'octubre de 2013)

<http://araabrenuevasventanas.wordpress.com/> (22 d'octubre de 2013)

<http://www.periodistadigital.com/cataluna/barcelona/2012/06/29/cambio-presidencia-consejo-administracion-ara.shtml> (22 d'octubre de 2013)

http://www.ara.cat/qui_som.htmlIDIARI (24 d'octubre de 2013)

<http://ca.wikipedia.org/wiki/Avui> (24 d'octubre de 2013)

http://www20.gencat.cat/portal/site/culturacatalana/menuitem.be2bc4cc4c5aec88f94a9710b0c0e1a0/?vgnextoid=ba1db080776d6210VgnVCM1000000b0c1e0aRCRD&vgnnextchannel=b a1db080776d6210VgnVCM1000000b0c1e0aRCRD&vgnnextfmt=detall2&contentid=515c8c6b72378210VgnVCM1000008d0c1e0aRCRD&newLang=es_ES (13 de setembre de 2013)

http://ca.wikipedia.org/wiki/La_Vanguardia (1 de novembre de 2013)

<http://www.324.cat/noticia/109080/> (1 de novembre de 2013)

<http://blogs.sapiens.cat/blogdelcehi/2011/02/01/la-vanguardia-un-diari-incombustible/> (1 de novembre de 2013)

<http://www.lavanguardia.com/index.html> (1 de novembre de 2013)

<http://ca.wikipedia.org/wiki/Regi%C3%B37> (1 de novembre de 2013)

<http://www.regio7.cat/servicios/corporativo/conozcanos.jsp> (1 de novembre de 2013)

<http://www.solosequenosenada.com/2011/11/18/quien-manda-en-los-medios-de-comunicacion-en-espana/> (6 de novembre de 2013)

<http://estructuradelacomunicacion.wordpress.com/2008/05/12/reflexiones-sobre-las-distintas-caracteristicas-de-los-medios-impresos/> (6 de novembre de 2013)

<http://www.elmundo.es/> (6 de novembre de 2013)

<http://www.fpa.es/es/1983-diario-el-pais.html?texto=trayectoria> (6 de novembre de 2013)

<http://www.elpaisinternacional.com/?idmenu=131> (10 de novembre de 2013)

<http://www.abc.es/> (10 de novembre de 2013)

<http://www.larazon.es/> (10 de novembre de 2013)

http://ca.wikipedia.org/wiki/La_Raz%C3%B3n (10 de novembre de 2013)

http://es.wikipedia.org/wiki/Grupos_medi%C3%A1ticos_espa%C3%B1oles#Grupo_Moll_-_Prensa_Ib.C3.A9rica (10 de novembre de 2013)

<http://es.wikipedia.org/wiki/Vocento> (16 de novembre de 2013)

<http://www.grupogodo.net/actividades/> (16 de novembre de 2013)

<http://www.epi.es/historia.html> (22 de novembre de 2013)

http://es.wikipedia.org/wiki/Grupos_medi%C3%A1ticos_espa%C3%B1oles (22 de novembre de 2013)

<http://perso.wanadoo.es/dcosg/1r%20BATXILLERAT/GENERES%20LITERARIS/EL%20G%C8NERE%20PERIOD%CDSTIC.htm> (22 de novembre de 2013)

<http://www.trucos-fotografia.com/consejos-fotografia/una-foto-denuncia-o-la-fotografia-mas-necesaria/> (22 de novembre de 2013)

<http://www.xatakafoto.com/curso-de-fotografia/curso-de-fotografia-8-tipos-de-plano> (22 de novembre de 2013)

<http://altfoto.com/2010/11/planos-en-fotografia> (22 de novembre de 2013)

<http://artesvisuales31.blogspot.com.es/2008/09/en-fotografa-igual-que-en-cine-se-habla.html> (2 de desembre de 2013)

<http://www.enfocax.org/index.php/tipos-de-planos-fotografia/> (2 de desembre de 2013)

<http://www.guioteca.com/fotografia/el-uso-de-los-planos-en-fotografia-1%C2%AA-parte/> (2 de desembre de 2013)

<http://www.uaeh.edu.mx/scige/boletin/prepa4/n1/p3.html> (2 de desembre de 2013)

<http://www.slideshare.net/erikaynancy/los-planos-en-la-fotografa> (2 de desembre de 2013)

<http://www.dzoom.org.es/el-retrato-fotografico-tipos-de-plano/> (13 de desembre de 2013)

http://www.dramaperiodistico.com.ar/attachments/article/20/PAP_2_CLASE_1_PLANO.pdf
(13 de diciembre de 2013)

http://canales.elcomercio.es/extras/programa_escolar/pdf/manual_3.pdf (13 de diciembre de 2013)

<http://recursos.cnice.mec.es/media/prensa/bloque3/pag7.html> (20 de diciembre de 2013)

<http://www.slideshare.net/AnahiLovato/titulares-de-noticias-material-para-la-observacin> (20 de diciembre de 2013)

<https://sites.google.com/site/lenguasytic/home/taller-de-prensa/fotografia-y-pie-de-foto> (20 de diciembre de 2013)

<http://www.prensaescuela.es/imagenes/Fotos%20y%20pies%20de%20foto.pdf> (20 de diciembre de 2013)

<http://www.uji.es/bin/publ/edicions/jfi9/publ/2.pdf> (20 de diciembre de 2013)

http://www.mediatico.com/es/periodismo_de_investigacion/028.asp (20 de diciembre de 2013)

<http://ca.wikipedia.org/wiki/Editorial> (20 de diciembre de 2013)

<http://quiron.wordpress.com/2011/03/01/la-generalidad-premia-al-grup-cultura-03-afin-a-erc-con-ocho-millones-de-euros-en-cinco-anos/> (20 de diciembre de 2013)

http://es.wikipedia.org/wiki/Grupos_medi%C3%A1ticos_espa%C3%B1oles (20 de diciembre de 2013)

<http://cincominutos.com/apostasia/blog/?p=48> (20 de diciembre de 2013)

https://www.google.es/search?q=grup+planeta&rlz=1C1AFAB_enES527ES527&oq=grup+planeta&aqs=chrome..69i57j0l5.2468j0j8&sourceid=chrome&espv=210&es_sm=122&ie=UTF-8#es_sm=122&espv=210&q=grupo+planeta+ideologia (20 de diciembre de 2013)

http://es.wikipedia.org/wiki/Grupo_Planeta (20 de diciembre de 2013)

http://ca.wikipedia.org/wiki/Grupo_God%C3%B3 (20 de diciembre de 2013)

<http://www.grupozeta.es/> (23 de diciembre 2013)

<http://www.grupozeta.es/asensio/perfil/palabras.php> (23 de diciembre 2013)

http://www.unidadeditorial.com/codigo_etico.html (23 de diciembre 2013)

http://es.wikipedia.org/wiki/Unidad_Editorial (23 de diciembre 2013)

<http://www.unidadeditorial.com/diario-medico.html> (23 de diciembre 2013)

<http://www.prisa.com/es/pagina/areas-de-actividad/> (23 de diciembre 2013)

<http://www.prisanoticias.com/es/pagina/el-huffington-post/> (23 de diciembre 2013)

<http://ca.wikipedia.org/wiki/PRISA> (23 de diciembre 2013)

http://es.wikipedia.org/wiki/Segmentaci%C3%B3n_de_mercado (23 de diciembre 2013)

<http://www.slideshare.net/lore/el-periodico-secciones-y-generos> (27 de diciembre 2013)

<http://roble.pntic.mec.es/~msanto1/lengua/seccion.htm> (27 de diciembre 2013)

http://www.ite.educacion.es/formacion/materiales/42/cd/pdf/M1/M1.4.Analisis_estructura_30_08_2012.pdf (27 de diciembre 2013)

<http://prensacam.wordpress.com/4-estructura-de-un-periodico-maquetacion/> (27 de diciembre 2013)

<http://www.slideshare.net/tamydelamalva/el-periodico> (27 de diciembre 2013)

<http://karenriesco.blogspot.com.es/2011/05/les-seccions-dun-diari.html> (27 de diciembre 2013)

<http://www.edu365.cat/eso/muds/catala/mcomunicacio/continguts.htm> (29 de diciembre 2013)

<http://www.uclm.es/profesorado/ricardo/prensa/Musica2001/SECCIONES%20DE%20UN%20OPERI%C3%93DICO.html> (29 de diciembre 2013)

http://www.scielo.cl/scielo.php?script=sci_arttext&pid=S0718-09342007000300006 (29 de diciembre 2013)

http://acreditacion.unillanos.edu.co/contenidos/dis_ambientes_metodos_pedagogicos/Memoria1/analisi_critico_discurso.pdf (29 de diciembre 2013)

<http://www.educacionmediatica.es/comunicaciones/Eje%204/Cristina%20Nieto%20B%C3%A1ez%20-%20Jos%C3%A9%20Ignacio%20Aguaded%20G%C3%B3mez.pdf> (29 de
deseembre 2013)

http://www.aldeaglobal.net/valenciagarrigosa/apunts/apunts_teoria_2009.pdf (29 de
deseembre 2013)

<http://tecnologiaedu.us.es/cursos/29/html/cursos/tema-f/1-3.htm#1> (29 de deseembre 2013)

<http://www.slideshare.net/sirizarry/cmo-analizar-una-noticia> (29 de deseembre 2013)

<http://www.unav.edu/centro/analisisdeldiscurso/metodologia12> (29 de deseembre 2013)

<http://www.correspondenciasy analisis.com/es/pdf/pe/acd.pdf> (29 de deseembre 2013)

<http://que-significa.com/significado.php?termino=pertinencia> (29 de deseembre 2013)